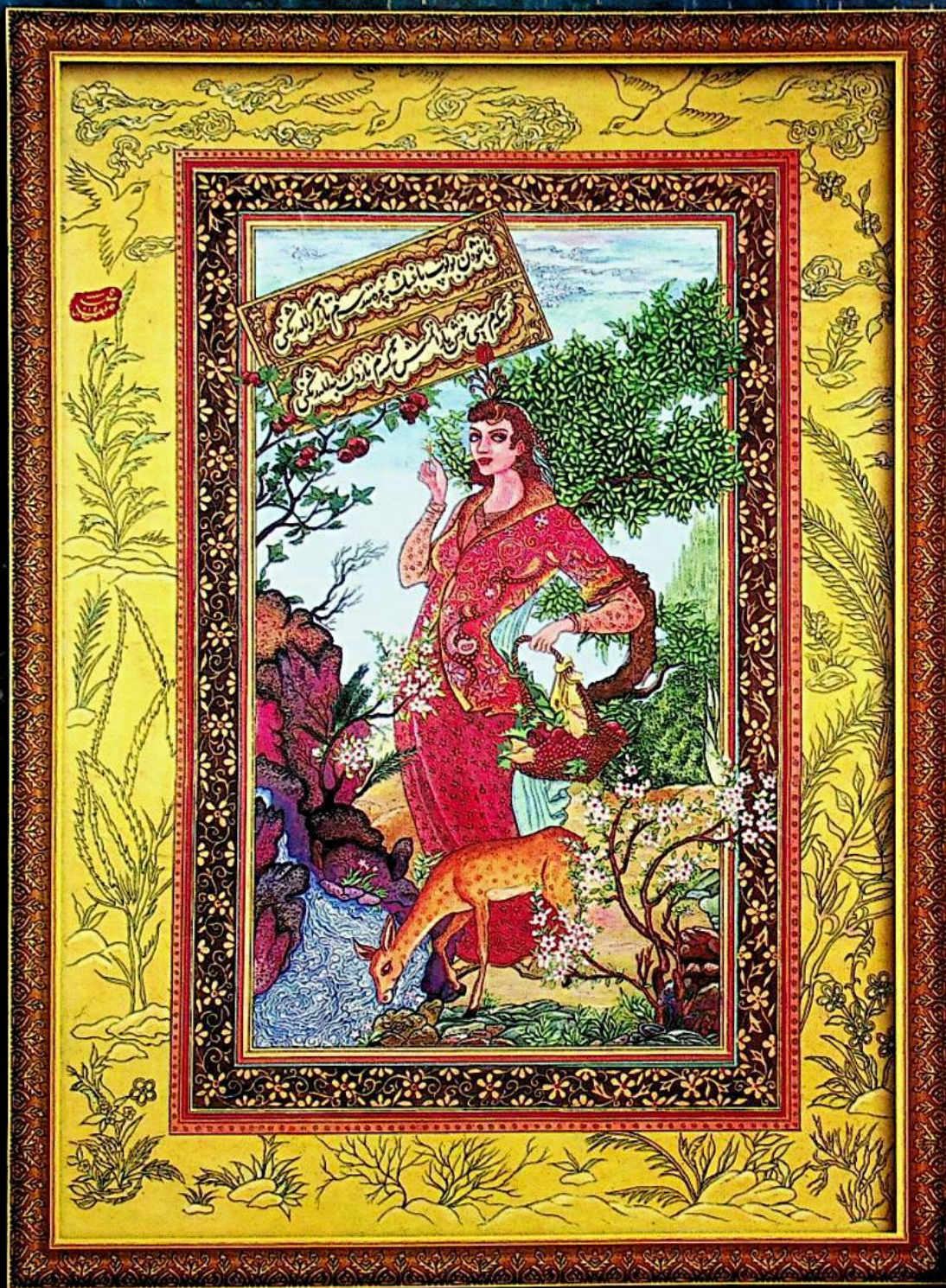

بۇ مەھسۇلاتنىڭ مەھسۇلىتىنىڭ زۆرۈرى
 مەھسۇلىتىنىڭ مەھسۇلىتىنىڭ زۆرۈرى
 شىنجاڭ بىرلەشكەن ئىجتىمائىي پەن ئورنىدىكى مۇئەللىم زۆرۈرى

美拉斯

MEIRAS

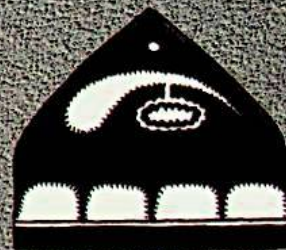
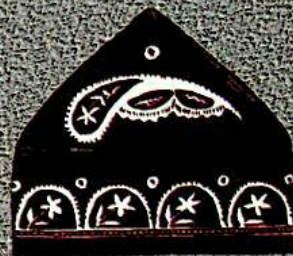

1
2016

ISSN 1004-3829
 02
 9 771004 382027

ئۇيغۇر تەبىئىي مىللىي كىيىملىرى

(باش كىيىملىرى)

2016 - يىل 1 - سان

قوش ئايلىق ژۇرنال

(ئومۇمىي 153 - سان)

دەۋر ۋە ئەنئەنە

كىلاسسىك ئەسەرلىرىمىزدىكى ئىدىيەۋى مەزمۇنلارنى زامانىۋى تۇرمۇشىمىزغا تەتبىقلاش توغرىسىدا نۇرمۇھەممەد تۇردى (1)

ئالىم بولساڭ ئالەم سېنىڭكى

لاچىن ۋە لاچىننىڭ ئالاھىدىلىكى ئابدۇغېنى توختى توغرىلىق (5)
11 - ئەسىردىكى قاتناش ۋە پوچتا مامۇت قۇربان (44)
«قۇتادغۇبىلىك» تىكى لائىكىلىق چۈشەنچىسى يۈسۈپجان ياسىن (50)
كەلپىنىڭ قەدىمىي كارۋان يوللىرى ۋە تۈگە كارۋانچىلىقى
مۇھەممەد توختى (66)
تۈركىي تىللىق مىللەتلەر ئېپوسلىرىدىكى قەھرىمانلارنىڭ ھەربىي يۈرۈشى ۋە
توي مۇتىنى ھەققىدە مېھرىبان نىياز جوغلۇق (71)

گەپنىڭ تېگىدە گەپ بار

مەسەللەر ئابدۇجېلىل تۇرسۇن (9)

ھەر گۈلنىڭ پۇرىقى باشقا

شەرق - غەرب ئەدەبىياتىدىكى يەكپەشمە مۇتىنى لاڭ يىڭ (10)
ئاجىر ئېگىزلىك تاسلى ئەزىزەم تۇيغۇن تەرجىمىسى (62)

پەرھىزلىرىمىز

ئۇيغۇرلاردىكى «يامان بولدى» توغرىسىدا دۆلەت ئاقىياز (19)

يىلتىزىز دەرەخ بولماس

ئۇچتۇرپاندىكى مەشھۇر ساياھەت ئورنى ھەققىدە ئىككى رىۋايەت
توپلىغۇچى: ئابدۇلھەمىد خۇدابەردى مۆلجەرى (24)

نەشرىيات باشلىقى، باش مۇھەررىر:
ئازاد سۇلتان (پروفېسسور،
دوكتور يېتەكچى)
مۇئاۋىن نەشرىيات باشلىقى،
مۇئاۋىن باش مۇھەررىر:

مۇختار مۇھەممەد

(قانۇنى ۋەكىل، ئالىي مۇھەررىر)
جاۋابكار مۇھەررىر:
نۇرىسا باقى (كاندىدات
ئالىي مۇھەررىر)

مۇھەررىرلەر: نۇرىسا باقى

خۇرسەنئاي مەمتىن
ئەزىزەم تۇيغۇن

باشقۇرغۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر
ئاپتونوم رايونلۇق ئەدەبىيات - سەن-
ئەتچىلەر بىرلەشمىسى

نەشر قىلغۇچى: «مىراس»
ژۇرنىلى نەشرىياتى

ئۈرۈمچى شەھىرى دوستلۇق جە-
نۇبىي يولى 716 - نومۇر، 14 - قەۋەت
Tel: (0991) 4554017

«شىنجاڭ گېزىتى» ئىدارىسى
باسما ئىشلىرى مەركىزىدە بېسىلدى
ئۈرۈمچى شەھەرلىك پوچتا ئى-

دارىسىدىن تارقىتىلدى
جايلاردىكى پوچتا ئىدارىلىرى
مۇشتەرى قوبۇل قىلىدۇ

مەملىكەت بويىچە بىرلىككە
كەلگەن نومۇرى:

CN65 - 1130 / I

خەلقئارالىق نومۇرى:

ISSN1004 - 3829

پوچتا ۋاكالەت نومۇرى: 60 - 58

پوچتا نومۇرى: 830001

E-mail: mirasuyghur@126.com

چەت ئەلگە تارقىتىش ۋاكالەت نومۇرى: 1130BM

ئېلان ئىجازەت نومۇرى: 6500006000040

باھاسى 6.00 يۈەن

جۈپ ئاينىڭ 1 - كۈنى نەشر قىلىندۇ

保护文化遗产 捍卫精神家园

社长, 总编:

阿扎提·苏里坦

教授, 博导

副社长, 副总编:

木合塔尔·买买提

(编审, 法人代表)

本期责任编辑:

努尔尼沙·巴克 (副编辑)

编辑:

努尔尼沙·巴克

胡尔仙·阿依·买买提明

艾孜再木·吐依洪

主管: 新疆维吾尔自治区文学

艺术界联合会

出版: 《美拉斯》杂志社 (乌市友好

南路 716 号文联 14 层)

电话: (0991)4554017

印刷: 新疆日报社印务中心

发行: 乌鲁木齐邮局

订阅: 全国各地邮局

国内统一刊号: CN65-1130/1 国外统一刊号:

ISSN1004-3829 邮政代号: 58-60

E-mail: mirasuyghur@126.com

海外发行代号: 1130BM

广告许可证号: 6500006000040

邮编: 830001

定价: 6.00 元

Responsible Commission: Xinjiang
Uyghur Autonomous Regional Federa-
tion of Literary and Art Circles

Editor: "Miras" (Heritages) editorial
department

716 # 14 floor southern friendship road
Urumqi Xinjiang China

Printer: xijiang newspaper press center

Distribution: Urumqi post office Post
offices of the whole country

Print number at home: CN65-1130/1

Print number abroad: ISSN1004-3829

PostCode: 58-60

International Standart Book Number:
1130BM

Post Number: 830001

Tel: (0991) 4554017

Price: 6¥

ئادەت قېرىماس

- دوپپا مەدەنىيەتكە ۋارىسلىق قىلىش توغرىسىدا ... مۇھەممەد قازى ئەيسا (27)
كۇچا مەشرەپلىرىدىكى ئېتنوگرافىيەلىك ئادەتلەر ... نەسرەت ھاپىز (37)
شىر تۈتمە مەدەنىيەتنىڭ لوپنۇر ئۇيغۇرلىرىدىكى ئىزناسى ... ئېلىشات ئەيسا (41)

يا ئىشەن، يا ئىشەنمە

- ئۇيغۇرلاردا تەبىر - بىشارەت ۋە ئۇنىڭ قىممىتى سابىر جان سېيىت (31)

مىراسلىرىمىز

- خەلقىمىزدە ياغاچ كۆمۈرەك (كورا) ياساش ھۈنەر - سەنئىتى
ئابلەز مۇھەممەد سايرامى (34)

يورۇق يۇلتۇزلار

- خەلق قوشاقچىسى موللا تۇردى خەلىپىم ئەخمەت مۇھەممەد (58)

ئادەم قۇلاقىن سەمىرەر

- خۇيزۇ خەلقىنىڭ «خۇائېر» ناخشىسى ھەققىدە
مېھرىگۈل قادىر خەۋىرى (77)

بۇ يىل «مىراس» ژۇرنىلى نەشر قىلىنغانلىقىغا 33 يىل بولدى. بۇ مۇبارەك
ژۇرنال ئۆزىنىڭ 33 يىللىق شانلىق تارىخىدا 153 سان نەشر قىلىندى، «مىراس»
ژۇرنىلىنىڭ ھەر بىر سانى، ھەر بىر پارچىسى مىللىي مەدەنىيەتنىڭ شانلىق تا-
رىخىدىن، ئەنئەنىلىرىمىزدىن، ئېسىل ئۆرپ - ئادەتلىرىمىزدىن دەۋرىمىزگە مۇل-
ۋە قىممەتلىك ئۇچۇرلارنى تەقدىم قىلدى. «مىراس» ژۇرنىلى مىللىي مەدەنىيەت-
مىزنىڭ شانلىق نامايەندىلىرىدىن تۈزۈلگەن گۈزەل مەنەۋى گۈلستان!

بىز ژۇرنىلىمىز نەشر قىلىنغانلىقىنىڭ 33 يىللىقى مۇناسىۋىتى بىلەن ژۇرنىلىمىز-
نى سۆيۈپ ئوقۇپ كېلىۋاتقان ئوقۇرمەنلىرىمىزگە ئالىي ئېھتىرام بىلدۈرمىز!
ژۇرنىلىمىزنى ئېسىل ئەمگەك نەتىجىلىرى بىلەن تەمىنلەپ كېلىۋاتقان
ئاپتورلىرىمىزغا چىن قەلبىمىزدىن تەشەككۈر ئېيتىمىز!

مۇقاۋىنى لايىھەلىگۈچى: نەۋبەت

كوررېكتور: نۇرنىسا باقى

كومپيۇتېر مەشغۇلاتىدا: ئەنۋەر تىلىۋالدى، مەريەمگۈل ئىدرىس

مۇقاۋىنىڭ 1-بېتىدە: «سەنەم» مېنىاتۇرا رەسىم نەۋبەت تەمىنلىگەن

مۇقاۋىنىڭ 2، 3، 4-بېتىدىكى ئىچ بېتىدىكى سۈرەتلەرنى نەۋبەت تەمىنلىگەن

Chief editor: Azad Sultan

Deputy chief editor: Muhtar Muhammed

Responsible editor: Nurnisa Baki

كلاسسىك ئەسەرلىرىمىزنىڭ ئىدىيەۋى

مەزمۇنلارنى زامانىۋى تۈرمۈشمىزغا

تەتبىقلاش توغرىسىدا

نۇرمۇھەممەد تۇردى

ئۇيغۇرلار تارىخى ئۇزاق، مەدەنىيىتى مول، بېشىدىن كەچۈر-
گەن ئۆتمۈشى مۇرەككەپ، دەۋر سىناقلىرىدا تاسقىلىپ تا بۈگۈنگە-
چە ئۆز مەدەنىيىتىنى راۋاجلاندۇرۇپ كەلگەن بىر قوۋمدۇر. تارىخ-
تا نۇرغۇن سەلتەنەت سۈرگەن خانىدانلىقلار، قوۋملار ھازىرقى
كۈندە ئىز-دېرەكسىز يوقالدى. ئەمما ئۇيغۇر قوۋمى ھېلىمۇ ھايا-
تتى كۈچى ئۇرغۇپ تۇرغان ھالەتتە يەر يۈزىدە مەۋجۇت بولۇپ،
تۈرمۈشىنى داۋام قىلدۇرۇپ كەلمەكتە.

شۇنچە قەدىمىي، تارىختا مىسلىسىز تەسىر قىلغان
قوۋملارنىڭ ھازىرقى زامانىمىزدا غايىب بولۇشى بۇ بىر
ئويلىنىشقا تېگىشلىك ئەھۋال. بىر مىللەتنىڭ داۋاملىق
مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىنى بۇ قوۋمنىڭ ئۆز مەدەنىيىتى-
گە سادىق بولۇپ ياشاپ كېلىشىدىن باشقا يەنە مە-
دەنىيەتنىڭ تەرەققىياتقا ئېتىبار
بېرىش، يېڭىلىققا يۈزلە-
نىش، ئىلغار پەن-تېخ-
نىكا بىلىملىرىنى ئىگە-
لەش، باشقا قوۋملار-
نىڭ ئەۋزەللىكىنى
تونۇپ يېتىش، ئۆزلۈك-
سىز ئۆزگىرىۋاتقان
دۇنيانىڭ قانۇنىيىتىگە
ماسلىشىشلاردىن
ئايرىپ قارىغىلى بولمايد-
دۇ ئەلۋەتتە. ئۇيغۇر-
لارمۇ قەدىمدىن بېرى
ئۆز مەدەنىيىتىگە

مىز. قەدىمگە ۋارىسلىق قىلىشمۇ مەدەنىيەتنىڭ ساقلىنىشىدىكى بىر يول. يەنە بىر بولسا، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۇزاقتىن بېرى ھەر خىل تارىخىي دەۋرلەرنى باشتىن كەچۈرۈش جەريانىدا ئۆزىگە بىر خىل ئەمىلىك، ئازادلىك، نىجاتلىق ئىزدەش خاھىشى ئارقىسىدا شەكىللەنگەن ئىنتىلىشىدۇر. بۇنى ئۇيغۇرلار ياشاۋاتقان تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي مۇھىت تەسىرىدىنمۇ ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ ھەم دۇر. يادىكى چوڭ چۆل تەكلىماكاننى چۆرىدەپ ياشىغۇچى قوۋم ئۈچۈن بىر خىل ئىستەك يۈرەكنىڭ چوڭقۇر يېرىدە ھەر زامان ساقلانغان بولىدۇ. ئۇلاردا ئاشۇ مۇھىتتىن ئۆزىنى خۇش ئېتىدىغان بىر مەنىۋى مەدەت بولۇشى كېرەك. شۇندىلا بۇ زېمىندا ياشىغۇچىلار ئاشۇ ناچار تەبىئىي شارائىتتىمۇ ئۆز مۇھەببىتى بىلەن تۇرمۇشقا باقالايدۇ. مۇھەببەت بولمىسا ھاياتتىن ئۆمىد ئۆزۈلىدۇ، مانا مۇشۇ ناخشا-ئۇسسۇلمۇ خەلقىمىزنىڭ تۇرمۇشقا بولغان ئاكتىپ پوزىتسىيەسىدۇر. ھەرقانداق جاپالىق كۈنلەردىمۇ ۋاپىيەت مەي يەنە تېخى ياڭراق ئاۋازىدا ناخشا ئېيتىشقا راۋىي باردىغان قوۋم دەل ئۇيغۇرلاردۇر.

كىرەمە مەدەنىيەت گېپىگە كەلسەك، ئەمدى بىز مەدەنىيەت ھادىسىلىرىگە قانداق يۈزلىنىشىمىز كېرەك؟ بىز يېڭىلىقلاردىن يىراق تۇرۇشىمىز كېرەكمۇ؟ ياق. تارىختىن بۇيان ئالغان تەجرىبىمىز شۇكى، ئۆز ئەقىدىمىزگە ۋارىسلىق قىلغان ئاساستا توختاۋسىز يېڭىلىققا يۈزلىنىش، ئۆزىمىزنى تەرەققىي قىلىۋاتقان جەمئىيەت بىلەن تەڭ قەدەمدە كۈچلەندۈرۈپ مېڭىش، ئىلىم-پەنگە يۈرۈش قىلىش ئۆزىمىزنىڭ مەۋجۇتلۇقىمىزنى ساقلاشتىكى ئاساسىي يوللاردۇر. باشقىلاردىن قوبۇل قىلغان مەدەنىيەت بىزنى يېڭىچە تەپەككۇرغا، ئۆزگىچە دۇنيا قاراشقا مايىل قىلالسا ئۇنى ئۆز تۇرمۇشىمىزغا تەتبىقلاپ ئەقلىي يوسۇندا تەنقىد قىلىپ قوبۇل قىلساق بولىدۇ. ئەمما بىز مۇشۇ كىرەمە مەدەنىيەتلەرنىڭ تۇرمۇشىمىزدىكى تەسىرىگە سەل قارىماستىنلا مىز لازىم. ئۆزىمىزدە ئەسلىدە بار بولغان مەدەنىيەتنى راۋاجلاندۇرۇش بىلەن بىللە جەمئىيىتىمىزدىكى يەر شارىلىق شىش خاراكتېرلىك كىرەمە مەدەنىيەتلەرگە تەڭ مۇئامىلە قىلىش، مەدەنىيىتىمىزنى ساقلاش ۋە يېڭىلىققا قايسى يول بىلەن يۈزلىنىش ھەققىدە توغرا ئاڭ تۇرغۇزۇشىمىز لازىم، شۇندىلا جەمئىيىتىمىزدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇۋاتقان بەزى ناچار خاھىشلاردا ئۆزگىرىش بولۇشى مۇمكىن.

ۋارىسلىق قىلىش بىلەن بىللە دەۋر ئېھتىياجى بويىچە ئىل-غارلىققا يۈزلىنىپ باشقىلاردىن ئۆگىنىپ زامانغا بېقىپ ياشاپ كەلگەن دېيىشكە بولىدۇ. يېڭى دەۋردە ئۆزگىرىشلەر كۆپلەپ مەيدانغا كەلدى. بولۇپمۇ 21-ئەسىردىكى مۇنۇ ئۇچۇر ئىنقىلابى زامانىدا بىز قوبۇل قىلغان شەيئەلەر، مەدەنىيەتلەر، ئىدىيەلەر، يېڭىلىقلار ئۈزلۈكسىز ئاۋۇ-دى. يېڭى شەيئەلەر تۇرمۇشىمىزغا قولايلىقلارنى ئېلىپ كەلدى. ئۆزگىچە مەدەنىيەت بىزنى يەر شارىلىشىش بولمىسا سۇغۇشقا قىستىدى. ئىلغار، ئېچىۋېتىلگەن، ئەركىن تەپەككۇرغا باشلايدىغان ئۆزگىچە دۇنياۋى قاراشلار بىزنى بەزى قاتتىق تۇيغۇلىرىمىزدىن نېرى قىلدى. ئەمما ھەر شەيئەنىڭ ئىككى تەرىپى بولغىنىغا ئوخشاش بۇ خىل تەسىر قىلىش، يېڭىلىققا يۈزلىنىش ئەھۋالى بىزگە بەزى سەلبىي نەتىجىلەرنىمۇ تەڭ ئېلىپ كەلدى. بۇ سەلبىيلىك دەل بىزنىڭ تۇرمۇش ئۆرپ-ئادەتلىرىمىزدە، مەدەنىيىتىمىزنىڭ يىمىرىلىشىدە، ئۇزاق مۇددەت تارىخىي جەرياندا شەكىللەنگەن دۇنيا قاراشلىرىمىزدا، قوللىنىۋاتقان تىل ئادەتلىرىمىزدە، قىلىۋاتقان ئىش-ھەرىكەت ۋە سۆزلىرىمىزدە ئىپادىلىنىۋاتىدۇ.

مەدەنىيەتنىڭ شەكىللىنىشىگە ئەمەلىيەتتە ناھايىتى ئۇزاق بىر جەريان كېتىدۇ. بىر قوۋمدا شەكىللەنگەن مەدەنىيەتنىڭ يەنە بىر قوۋمغا تەسىر كۆرسىتىشى ئۈچۈنمۇ بەلگىلىك بىر زامان جۇغلانمىسى بولۇشى كېرەك. ئەمما كومپيۇتېر تورىنىڭ شەكىللىنىشى ئارقىسىدا ئۇچۇر-ئالاقەنىڭ يەتكۈزۈلۈشى تېزلەشتى. يېڭىدىن پەيدا بولغان بىر شەيئە، ئاڭ، مەدەنىيەت ھادىسىسى ھېچبىر ۋاقىت ئۆتمەيلا پۈتۈن جاھانغا تارايىدىغان بولدى. بۇ يېڭىلىقلارنى قوبۇل قىلىش كېرەك بولدى. قوبۇل قىلدۇق، بىز بۇ ئۆزگىچىلىكلەرنى ئادەتلىرىمىزگە ئايلاندۇرۇپ تۇرمۇشىمىزنى بېيىشتۇق. ئوكيانلار ئايرىپ تۇرىدىغان ئامېرىكا قىتئەسىدە بارلىققا كەلگەن يېڭى مەدەنىيەت ھادىسىلىرى ھايات ئۆتمەيلا بىزگە يېتىپ كېلىپ تۇرمۇش ئۇسۇلىمىزغا مۇتەسىر قىلماقتا. ئەلۋەتتە بىزدىكى سەنئەت تۇيغۇسى ھازىرقى دەۋرىمىزدە ئۆلمەس تۇيغۇدۇر. نېمىشقا بۇنداق دەيمىز؟ سەنئەتكە بولغان ئىشتىياقىمىزنى مۇنۇ تەرەپلەردىن چۈشىنىشكە بولىدۇ. بىرى، بىز ئامراق بۇ سەنئەت قەدىمىدىمۇ پۈتۈن ئىنسانلارغا ئورتاق ھادىسە بولغاچقا، بىز ئىزچىل داۋام قىلىپ كەلگەن بۇ سەنئەتتىن سۆيۈنۈ-

جەمئىيەتتە بەزى ئادەملەر كىشىنىڭ ئەقلىگە سىغىمى-
فۇدەك دەرىجىدە چەكلىنىپ ئاشقان بىمەنە قىلمىشلاردا بو-
لۇۋاتقانلارمۇ يوق ئەمەس. بۇلار دەل ئۆزىنىڭ ئەسلىي
يىلتىزنى بىلمىگەن، ئاتا-بوۋىسىنىڭ سۆزىنى ئاڭلىمىغان،
ئاتا-بوۋىسىمۇ نۇرغۇن ئۆگىنىشكە تېگىشلىك ئىلىملەرنى
ئۆز پەرزەنتىگە توغرا ئۇسۇلدا يەتكۈزۈپ بېرەلمىگەن،
ئىلىم ئۆگىنىشكە ھېرىسمەن بولمىغان. ئۆز مەدەنىيىتىنى
بىلمىگەنلىكتىن غەرىبتىن كىرگەن غەيرىي مەدەنىيەت ئالدى-
دا ئۇنى توغرا ئۇسۇلدا تەنقىدىي قوبۇل قىلغۇدەك ئەقلىي
قۇۋۋەتنىڭ كەملىكىدىن مەسلىلەر كېلىپ چىققۇۋاتىدۇ.
شۇڭا ئۆز تارىخىنى، مەدەنىيىتىنى بىلىش، كىملىكىنى
تونۇپ يېتىش، ئاتا-بوۋىلىرىنىڭ باسقان ئىز-قەدەملىرى-
نى، تارتقان جاپا-مۇشەققەتلىرىنى ئەسلەش بىلەن بىللە،
تەجرىبە-ساۋاقلارنى قوبۇل قىلىش ئاساسىدا بىلىم ئۆگە-
نىش ئارقىلىق زامانىۋىلىققا، يەر شارلىشىشقا يۈزلىنىش
ئەڭ توغرا يولدۇر.

دېمەك، زامانىۋىلىشىشقا ماسلىشىشىمىز ئۈچۈنمۇ قە-
دىمكى مەدەنىيىتىمىزنى بىلىشىمىز كېرەك. قەدىمكى مەدە-
نىيىتىمىزنى بىلىش ئۈچۈن قەدىمكى ئەدەبىي ئەسەرلىرى-
مىزنى كۆرۈپ، ئۇنى تەھلىل قىلىشىمىز زۆرۈردۇر. قە-
دىمكى ئەسەرلىرىمىزنى ئۆگىنىش ئۈچۈن قەدىمدە قوللان-
غان قەدىمكى ئۇيغۇر، چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى يېزىقلىرىنى
پۇختا ئىگىلىشىمىزگە توغرا كېلىدۇ. قەدىمكى ئەدەبىي ئە-
سەرلىرىمىز ئاغزاكى ئەدەبىيات ئەسەرلىرى ۋە يازما ئە-
دەبىيات ئەسەرلىرى دەپ ئىككى چوڭ تۈرگە ئايرىلىدۇ.
ئۇيغۇر قەدىمكى ئاغزاكى ئەدەبىياتى يىراق قەدىم-
كى ئەمگەك قوشاقلىرى، ئەپسانە-رەۋايەتلەردىن باشلىنىدۇ.
قوشاقلارنىڭ بارلىققا كەلگەن ۋاقتى يېزىق بارلىققا
كېلىشتىن بۇرۇن بولۇپ، ئاساسەن ئاغزاكى ھالەتتە ئېغىز-
دىن-ئېغىزغا كۆچۈپ ئېيتىلىپ داۋاملىشىپ كەلگەن. بۇنى
كېيىنكى كىشىلەر يېزىق پەيدا بولغاندىن كېيىن قەلەمگە
ئالغان. بىز بۇ يەردە ئاساسلىقى يازما ئەدەبىيات ھەققىدە
توختىلىمىز.

«ئۇيغۇر قەدىمكى يازما ئەدەبىيات ئەسەرلىرىمىز-
نى قەدىمكى تۈرك تىلى يېزىقىدىكى مەڭگۈتاش تې-
كىستلىرىدىن باشلاندى دەپ قارايمىز»^①. بۇ دەۋر
دەل ئورخۇن ئۇيغۇر خانىدانلىقى دەۋرىگە مەنسۇپ.

بۇ چاغدا قالدۇرۇلغان، بىزگىچە يېتىپ كەلگەن، ئە-
دەبىي، تارىخىي قىممىتى پۈتۈن دۇنيا ئالىملىرى تەرىپىدىن
بىردەك ئېتىراپقا ئېرىشكەن يازما يادىكارلىقلار
ئاساسەن مەڭگۈ تاش ئەسەرلىرىدۇر. مەسىلەن، كولتې-
گىن مەڭگۈ تېشى، بىلگە خاقان مەڭگۈ تېشى، تۇنيۇقۇق
مەڭگۈ تېشى دېگەن تاش - ئابىدىلەردە قەدىمكى
تۈرك تىلى يېزىقىدا خاتىرىلەنگەن ئەجدادلىرىمىزنىڭ
بىز ئۈچۈن قالدۇرغان قىممەتلىك سۆزلىرى بار. بىز
مۇشۇ تاش ئابىدىلەردىكى خاتىرىلەردىن قەدىمكى ئەج-
دادلىرىمىزنىڭ دۇنيا قارىشى، تۇرمۇش ئۇسۇلى، ئۆت-
مۇشى ۋە ھايات پائالىيەتلىرىنى كۆرۈۋالالايمىز. كولتې-
گىن ئابىدىسىدە مۇنداق بىر مەزمۇن سۆزلىنىدۇ:
«ئەي خەلق ئاڭلا! ئەسكى خۇيلىرىڭنى تاشلا ۋە پۇ-
شايمان قىل، ئۆكۈن! نادانلىقچىلار ۋە ئەسكى قىلىقچى-
لار تۈپەيلىدىن ئىتتىپاقسىزلىنىپ، قارنى ئاچ، دۈمبىسى
يالغاچ، يوقسۇل ۋە بىچارە ھالەتتە ياشىدىك»^②.

دېمەك، بۇ قەدىمكى مەڭگۈ تاش ئۈستىدىكى تېكىست
مەزمۇنىدا كەڭ قورساقلىق، ئىتتىپاقلىقنىڭ ناھايىتى مۇ-
ھىملىقى، ئىتتىپاق بولمىغاندا ئەل ئەمەن بولماي، خەلق
يامان كۈنگە قالىدىغانلىقى بايان قىلىنغان.

تەبىئىي ئاپەت ۋە ياۋلارنىڭ ھۇجۇمى سەۋەبلىك
ئورخۇن ئۇيغۇر خانىدانلىقى ئۈچ لىنىيە بويىچە غەربكە
كۆچۈپ، گەنجۇ (بۈگۈنكى گەنسۇنى كۆرسىتىدۇ). ئۇيغۇر
خانىدانلىقى، قوچۇ ئۇيغۇر خانىدانلىقى (تۇرپاننى مەركەز
قىلغان) ۋە قاراخانىلار خانىدانلىقى (قەشقەرنى مەركەز
قىلغان) نى قۇرغان. بۇ دەۋرلەردىمۇ كاتتا-كاتتا ئەسەرلەر
مەيدانغا كېلىپ، خەلقىمىزنىڭ مەنىۋى تەشەببۇس قانۇندۇر-
غان. مەيلى قايسى دەۋردە بولسۇن، ھەرقايسى ئەسەرلەر
رىمىزدە بىلىم ئېلىش، ئەدەپ-ئەخلاقلق بولۇش، ئەھد-
گە ۋاپا قىلىش، ۋەتەنپەرۋەر بولۇش، باشقىلارغا ياردەم
بېرىش، باتۇرلۇق، تەكىتلەنگەن. قوچۇ ئۇيغۇر خانىدانلى-
قىدا مەيدانغا كەلگەن ئەجدادلىرىمىزدىن قالغان مۇنداق
ئەقلىيە سۆزلىرىمىز بار^③:

بىلىگ بىلىگ يا بەگم،
بىلىگ ساڭا ئەش بولۇر.
بىلىگ بىلىگەن ئول ئەركە،
بىر كۈن دەۋلەت تۇش بولۇر.

يەشمىسى:

بىلىم ئۆگىنىش ئەي بەگىم،

بىلىم ساڭا دوست بولۇر.

بىلىم ئۆگەنگەن ئۇ ئەركە،

بىر كۈن دۆلەت يار (ھەمراھ) بولۇر.

ئەردەملىك كىشى ئەردىن بىرلە تۈز ئول،

ئەردەمسىز كىشى ئۆتۈك ئىچىدەكى ئۇلىق بىرلە تۈز ئول.

يەشمىسى:

ئەخلاقلىق كىشى گۆھەر بىلەن تەڭدۇر،

ئەخلاقسىز كىشى ئۆتۈك ئىچىدىكى پىتەك بىلەن تەڭ.

مانا بۇ شېئىرلىرىمىزدا بىر خىل ئاددىي ھەم چىن

بولغان دۇنيا قاراش ئەكس ئەتكەن. بىلىم ئىگىلىشىنىڭ زۆ-

رۇرلۇكىنى ئەجدادلىرىمىز قەدىمكى زاماندىلا تونۇپ

يەتكەن. بىلىم گۇيا ياخشى دوست بولۇپ، بىزگە بىر ئۆمۈر

ئەسقاتىدىغانلىقى سۆزلەنگەن. ھاياتقا چىن قەلبىمىز بىلەن

دۇرۇس مۇئامىلە قىلىشىمىز، ھەرقانداق ئىشتا ھەققانىي،

ئادىل بولۇشىمىز تەكىتلەنگەن. ئەخلاقلىق كىشىنىڭ گۆ-

ھەرگە ئوخشايدىغانلىقى، ئەخلاقسىز كىشىنىڭ پىتەككە

ئوخشاش قىممەتسىز ئىكەنلىكى تەسۋىرلەنگەن. مانا بۇ

ئەجدادلىرىمىز ئۆز بېشىدىن ئۆتكەن كەچۈرمىشلىرىنى،

ئاچچىق قىسمەتلىرىنى، تارىختىن ئالغان تەجرىبە - ساۋاقلار

رىنى ئەدەبىي ئەسەر ھالىتىدە مەڭگۈ ئاشلارغا ئويۇپ، ئۆز

خەلقىنىڭ بۇنىڭدىن كېيىن قانداق ياشاش، قايسى ئىشلارغا

دىققەت قىلىش ھەققىدە بىزگە مىڭ نەچچە يىللار بۇرۇنلا

ئالدىنلا ئاگاھلاندۇرۇش بەرگەن.

تارىخ داۋاملىشىۋېرىدۇ. بىر قوۋمىدىكى كىشىلەرلا

ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى ساقلاش ئۈچۈن ئۆز لۇكىسىز ئۆزىنى

يېڭىلاپ تۇرۇشى، زامانىۋىلىق يۆنىلىشىدىن كېيىن قالماستىن

لىقى لازىم. ئەگەر دەۋر بىلەن تەڭ ئىلگىرىلەپ ئۆز - ئۆز

زېمىنىنى تولۇقلاپ ماڭامساق، ھامان كەلگۈسى رىقابەت -

لىك دۇنيادىن شاللىنىپ كېتىمىز.

تىل بايلىق بىر قوۋم ئۈچۈن ئەڭ چوڭ مەنۋى

تۈۋرۈكتۇر. ئەجدادلىرىمىز تىل ۋاسىتىسى ئارقىلىق بەدە -

مىي ئوبرازلارنى يارىتىپ، بىزگە ناھايىتى مول پەلسەپە -

ۋى مەزمۇندىكى نادىر ئەسەرلەرنى قالدۇرۇپ كەتكەن.

ئۇيغۇرلار قەدىمدىن ئىلىمگە بېرىلگەن، ئىلىم يولىغا ئۆزد -

نى بېغىشلىغان قوۋم. ئىلىم ئېلىش، ئىلىمنى تارقىتىش

ئۈچۈن يىراق جايلارغا بېرىپ نۇرغۇن جەبىر - جاپالارنى

تارتقان، ئۆز ئائىلىسىدىن ئايرىلىپ، كىشىنىڭ يۇرتىدا

سەرسان - سەرگەردان بولسىمۇ، ئۆز ئىرادىسى بويىچە

ئىلىم تەھسىل قىلغان كىشىلىرىمىز ساناقسىز. ئۇلۇغ بوۋد -

مىز مەھمۇد كاشغەرىي كىچىكىدىنلا بىلىمگە ھېرىسمەن،

ئىجتىھاتلىق ئادەم ئىدى. ئۇ ياشىغان قاراخانىلار زامانى -

سىدا بىزگە ئەرەب، ئىسلام مەدەنىيىتى ۋە پارس مەدەنى -

يىتى ناھايىتى كۈچلۈك تەسىر قىلغانىدى. ئەدىبلىرىمىز ئە -

رەبچە، پارسچىدا ئەسەرلەرنى يازاتتى. مەھمۇد كاشغەرىي

ئاشۇ ئانا تىلى تۈركىي تىلنى قەدىرلىمەيۋاتقان كىشىلەرد -

مىزگە تىلىمىزنىڭ ناھايىتى پاساھەتلىك، سۆز بايلىقىغا مول

تىل ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈش ئۈچۈن «تۈركىي تىللار

دىۋانى» نى يېزىپ قالدۇرغان. ئەمما بۇ ئەسەرنى يېزىش -

مۇ ناھايىتى مۇشكۈل بىر جەرياننى بېسىپ ئۆتكەن

بولۇپ، مەھمۇد كاشغەرىي قولغا قەلەم ئېلىشنى باشلىغان

ۋاقىتتا يۇرتى قەشقەردە زور قالايمىقانچىلىق كۆتۈرۈلۈپ،

خان جەمەتىدىكى ئىچى تار، ئەقىلىسىز ھۆكۈمرانلار دەس -

تىدىن پۈتۈن يۇرت ئالەمنى قاراڭغۇلۇق قاپلىغان،

ئۇرۇش ئوتى يانغىلىۋاتقان بىر زامان ئىدى. مەھمۇد

كاشغەرىي يۈز بېرىۋاتقان قالايمىقانچىلىق سەۋەبىدىن ئا -

مالسىز ھالەتتە يۇرتىنى تاشلاپ ياقا - يۇرتلارغا چىقىپ

پۈتۈن تۈركىي تىللىق يۇرتلارنى كېزىپ چىقىپ، ئۆز ئە -

سىرىنى يېزىپ چىقىش ئۈچۈن ماتېرىيال توپلىغان. شۇنچە

جەبىر - جاپالارنى باشتىن كەچۈرۈش نەتىجىسىدە بۇ

ئەسەر ئاخىر ھىراتتا تاماملانغان. دېمەك، بىر ئەسەرنىڭ

ۋۇجۇدقا كېلىشى ئەمەلىيەتتە ناھايىتى بىر مۇشكۈل جە -

ياندۇر. مەھمۇد كاشغەرىي مىڭ يىل بۇرۇن يېزىپ قال -

دۇرغان ئاشۇ بىباھا كىتاب پۈتۈن تۈركىي تىللىق قوۋملار

ئۈچۈن بىباھا گۆھەردۇر.

پايدىلىنىش ماتېرىياللىرى:

① «ئەدەبىياتىمىز نېمە دېدى» ئابدۇبەسىر شۈكرى، 120 -

بەت، 3 - قۇر.

② «ئورخۇن ئابىدىلىرى»، تالانت تەكىن، ئۇيغۇرچە تە -

جىمىسى، مىللەتلەر نەشرىياتى، 55، 57 - بەت.

③ «قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى ئوقۇشلۇقى»، تۇرسۇن ئايۇپ،

مىللەتلەر نەشرىياتى، 54 - بەت.

(ئاپتور: شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى)

لاچىن ۋە لاچىننىڭ ئالاھىدىلىكى

قۇشنىڭ ئۇ تاشنى پارچىلاشقا ئەقلى يەتمەي، بىر - بىرىگە قارشىپ ئولتۇرۇپتۇ. شۇ ئەسنادا لاچىن مەن پاچاقلايمەن دەپ ئاسماننىڭ قەرىگە كۆتۈرۈلۈپ چىقىپ كېتىپتۇ. دە، ھەممىنىڭ كۆزىدىن غايىب بولۇپتۇ، قۇشلارنىڭ بەزىلىرى ئاسمانغا قاراشسا، بەزىلىرى بىر - بىرىگە «قانداق پارچە - لايدىغاندۇ؟» دېگەن سوئال بىلەن قارشىپتۇ، لاچىن ئاسماندىن ئوقتەك غۇيۇلداپ كېلىپ تاشنىڭ ئۈستىگە ئۆتكۈر تىرناقلىرى بىلەن ئۆزىنى ئۇرۇپتۇ. دە، تاش يې - رىلماپتۇ. لاچىن ئاسمانغا يەنە كۆتۈرۈلۈپ ئىككىنچى قېتىم

يۇتۇن مەۋجۇدات يەر يۈزىگە ئاپىرىدە بولغاندا، يەر يۈزىدىكى بارلىق جان - جانىۋارلار بىر يەرگە يىغ - لىپ، ئۆزىگە بىر پادىشاھ سايلاش قارارىغا كېلىپتۇ، كۆپ - چىلىك «قولىدىن ئىش كېلىدىغان جانىۋار پادىشاھ بول - دۇ» دېگەن مەسىلىدە بىرى ئۇنى، بىرى بۇنى دەپ يۈرۈپ، ئۆزئارا كېلىشەلمەپتۇ. ئاخىر ھەممەيلەن مەسل - ھەتلىشىپ يوغان بىر تاشنى كۆرسىتىپ كىم مۇشۇ تاشنى پارچىلىسا شۇ پادىشاھ بولسۇن، دېگەن مەسلىھەتكە قوشۇلۇپتۇ. تاش قۇشلاردىن ئېغىر بولغاچقا ھېچقانداق

لاچىنىنىڭ ئۇچۇش ۋە قونۇش جەھەتتە قارىچىقىغا ئوخشىمايدىغان تەرەپلىرى

لاچىن ئادەتتە ئاسماننىڭ قەرىدە ھېچقانداق جانلىقنىڭ كۆزىگە كۆرۈنمەي ئۇچۇپ پەرۋاز قىلىش ھالىتىدە ئوۋ ئىزدەپ يۈرۈيدۇ، قارىچىغا بولسا قويۇق ئورمانلىق ئىچىدە دەرەختىن - دەرەخكە يۆتكىلىپ بۈكمە ھالەت بويىچە ئۇچۇپ، ئوۋ ئىزدەپ يۈرۈيدۇ، بۇر كۈت كەڭ كەتكەن ئېدىر، دالا - قىشلاقلاردا لەيلىمە ھالەتتە ئۇچۇپ، ئوۋ ئىزدەپ يۈرۈيدۇ. قارىچىغا دەرەخلەرنىڭ ئوتتۇرا ۋە تۆۋەن قىسىملىرىغا قونىدۇ، بۇر كۈت تاغنىڭ چوققىلىرىغا، ھۆل دەرەخنىڭ يان يوغان ياغاچلىرىغا، ئېگىز دۆڭنىڭ چوققىلىرىغا قونىدۇ، لاچىن ھۆل دەرەخكە قونمايدۇ، پەقەت قۇرۇپ كەتكەن، يوغان دەرەخلەرنىڭ ئۇچىغا ۋە ئېگىز تاغ ۋە دۆڭلەرنىڭ ئۇچىغا قونۇپ ئولتۇرىدۇ. ئۇ ئادەتتە ئادىمىزاتنىڭ ئايىقى تەگمەگەن ئىنتايىن ئىچكىرى ھەم چەكسىز كەتكەن، مۇھىتى جىمجىت، چۆل - ئېدىرلاردا يۈرۈيدۇ. لاچىن ئادەتتە كۆل ۋە دەريالار ۋە شۇ يەردە ياشايدىغان ئۆردەكلەرنى ئاساسلىق نشان قىلىپ ياشايدۇ.

لاچىننىڭ ھەممىسىنىڭ كۆزى قارا بولۇپ، ئۇ 2000 مېتىر ئېگىزلىكتىنمۇ يەر يۈزىدە چاشقان چوڭلۇقىدىكى نەرسىلەرنى ئىلغا قىلالايدۇ، قارىچىنىڭ كۆزى سېرىق رەڭدە بولۇپ، 700 مېتىر ئېگىزلىكتە ئۇچۇپ يەر يۈزىدىكى چاشقان چوڭلۇقىدىكى نەرسىلەرنى ئىلغا قىلالايدۇ. بۇر - كۈتنىڭ كۆزى قوڭۇر رەڭ قارا بولۇپ، 1000 مېتىر ئېگىزلىكتە ئۇچۇپ يەر يۈزىدىكى چاشقان چوڭلۇقىدىكى نەرسىلەرنى ئىلغا قىلالايدۇ. لاچىن ئېگىز دە ئۇچقاچقا ئاساسلىقى ئۇچىدىغان جانىۋالارنى يەيدۇ، ئۇلار سار ۋە چۈزگىنەك قاتارلىق قۇشلار تۇتۇپ يەيدىغان سېرىق قۇيرۇقتەك (ھا - زىرقى كۆك چاشقانلارنىڭ چوڭلۇقىدىكى جانىۋار) ئۆمىلەيدىغان جانىۋارلارنى يەيدۇ. پەقەت تۇتۇپ قولغا كۆندۈرۈپ، توشقانغا ياندۇرغاندىن كېيىن توشقانىنى يەيدۇ.

لاچىننىڭ ئەركەك - چىشىنىڭ پەرقى
لاچىننىڭ ئەركىكىنىڭ پاقا ۋە تىرناقلىرى توم كېلىدۇ، چىشىنىڭ زىلۋا كېلىدۇ. ئوۋغا ئەركىكىگە قارىغاندا چىشى يامان كېلىدۇ، چىشىنى بالا باققاچقا ئوۋ تەجرىبىسى مول ۋە ئىشچان كېلىدۇ. ئەركىكى سەل ھۇرۇن كېلىدۇ. سېرىق لاچىن: ئادەتتە جۇغى كىچىك بولۇپ، مەيدىسى ئاق سېرىق، دۈمبە قىسمى، بارماق ۋە بېغىشلىرى سېرىق رەڭدە بولىدۇ. ئۇ ئاساسلىقى كەپتەر، پاختەك، بېغىرتاق، ئۆردەك... قاتارلىق كەپتەر تىپىدىكى كىچىكرەك

كېلىپ ئۆزىنى يەنە ئۇرۇپتۇ، تاش يەنە يېرىلماپتۇ، ئۈچى - چى قېتىم تېخىمۇ ئېگىزدىن كېلىپ تاشقا ئۆتكۈر تىرناقلىرى بىلەن ئۆزىنى شۇنداق قاتتىق ئۇرغان ئىكەن تاش يېرىلىپتۇ. لاچىن ئايلىنىپ كەلگۈچە بولغان ئارىلىقتا يېرىلغان تاشنى باشقا قۇشلار يەنە چاپلاپ قۇيۇپتۇ. دە، ھەم - مىسى ئۇ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن بىردەك «سەن تاشنى يارالمىدىڭ» دەپ تۇرۇۋاپتۇ. لاچىن ئۇلارنىڭ بۇ نامەرتلىكىگە ئېچىنىپ «مەن تاشنى يارغان تۇرسام، نېمىشقا بۇنداق دەيسىلەر» دەپ قاتتىق نالە قىلىپ يىغلاپ كېتىپتۇ، شۇ ئىش تۈپەيلى لاچىننىڭ كۆزىدە ئىككىلىك ياشنىڭ نىشانى قېتىپ قالغانىكەن.

ئەينى ۋاقىتتا بۇر كۈتنىڭ بەستى يوغان بولغاچقا باشقا قۇشلار ئۇنىڭدىن قورقۇپ شۇنداق قىلىش ئارقىلىق نامدا بۇر كۈتنى پادىشاھ دەپ سايلىغان بولسىمۇ، ئەمەل - يەتتە ھەممىسى كۆڭلىدە لاچىننىڭ ھېچكىم قىلالمايدىغان ئىشنى قىلالايمەن، دەپ ئوتتۇرىغا مەيدە كېرىپ چىققانلىقى ۋە ئاخىرىدا شۇ ئىشنى روياپقا چىقارغانلىقى سەۋەبىدىن ئۇنى «يالۋان» دەپ ئېتىراپ قىلىپ ئۇنىڭدىن قورقۇپ قىدىغان ئادەت قالغان ئىكەن. لاچىننىڭمۇ ھەرقانداق ئولجىغا ئۈچ قېتىم تېگىش قىلىپ ئېلىشى ۋە ئالغاندىن كېيىنمۇ بىرىنچى بولۇپ ئۇنىڭ كۆزىنى چۇقلاپ يېيىشىگە ئاشۇ قېتىملىق ئىش سەۋەب بولغانىمىش.

لاچىننىڭ تۈرلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ئوخشاش تەرەپلىرى
لاچىن - سېرىق لاچىن، بەرى لاچىن، شۇڭقار، شە - تەلگىدىن ئىبارەت تۆت خىل بولىدۇ. ئۇلار ئادەتتە رەڭ جەھەتتىن ۋە چوڭ - كىچىكلىكىنىڭ ئوخشىماسلىقىغا ئاساسەن مۇشۇنداق تۈرلەرگە بۆلۈنگەن بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ ھەممىسى گەۋدىسىنىڭ كەڭلىكى، بېشىنىڭ كۆمۈشلىكى، قانتىنىڭ ئۇزۇنلۇقى، قۇيرۇقنىڭ قىسقىلىقى، كۆتمەكرەك كۆرۈنۈشى قاتارلىق جەھەتلەردە ئۆپمۇ ئوخشاشلىققا ئىگە. ئاساسلىق ئەڭ ياخشى كۆرۈپ ئىستېمال قىلىدىغان يېمەكلىكى ئۆردەك گۆشى، ئاندىن قالسا كەپتەر، بېغىرتاق قاتارلىقلار. بولۇپمۇ ئۆردەك ئۇلارنىڭ ئاساسلىق يېمەكلىكى بولىدۇ، ئۇلار ئادەتتە يەر يۈزىدىن نەچچە 1000 مېتىر ئېگىزلىكتە يەنى ئاسماننىڭ قەرىدە ئۇچۇپ، قەيەردە ئۆردەكنىڭ قارىسى بار شۇنى ئىزدەپ يۈرۈيدۇ، ئۆردەكنىڭ قارىسىنى كۆرگەن ھامان ئوقتەك شۇڭغۇپلا ئۇنى ئالىدۇ، ئۇ ئېتىلغان ئولجىنى ئالماي قويمايدۇ. پەقەت ئۆردەك تاپالمىغان ئەھۋال ئاستىدا ئاندىن بېغىرتاق بىلەن كەپتەرنى ئوۋ نىشانى قىلىدۇ.

خان ئەھۋاللار بولۇپ قالدۇ. شۇڭا خەلق ئارىسىدا ھەرە ئاز ئۇۋۇلغان يىلى قارچىغا، لاچىن، بۇركۇت قاتارلىقلار يۇرت-مەھەللە تەرەپكە كۆپ كېلىدۇ، دېگەن قاراش بىلەن ھاۋا تۇ-مانلىق ۋە شاماللىق بولغان ئاي-يىللاردا لاچىن يۇرتقا كۆپ كېلىدۇ، دەيدىغان قاراشلار مەۋجۇت.

ياشاش ئالاھىدىلىكى

لاچىنلار تۇپىلىشىپ ياشىمايدۇ، ئۇلار جاڭگال ۋە دەريا-كۆللەرنى بۆلۈشۈۋالغاندەك چېچىلىپ ياشايدۇ. بىرى بار يەرگە يەنە بىرى ئاياغ باسمايدۇ، پەقەت ئەتە-ياز پەسلى، ھاۋا جاھان ئىسسىپ، كۈيلەش مەزگىلى كەلگەندە جۈپ ئىزدەپ، بىر-بىرى بار يەرلەرگە بارىدۇ. باشقا ۋاقىتتا يالغۇز ئوۋلاپ، يالغۇز ياشايدۇ. ئۇلار جۈپ-لەشكەن ۋاقىتتا بىر-بىرى بىلەن بەك قېيىشىپ كەتمەيدۇ. باشقا ۋاقىتتا كۈچلۈكلىرى ئولجا تاپالمىسا ئۆز قوۋمىدىكى ئاجىزلارنى ئوۋلاپ يەيدىغان ئىشلار بولىدۇ.

لاچىننى تۇتۇش ئۇسۇلى

ھاۋارايى تۇمانلىق بولغان كۈز پەسلىدە ياكى شامال-بوران تولا چىقىدىغان كۈنلەردە لاچىنلار ئاسماننىڭ قەرد-دە تۇرۇپ يەر يۈزىدىكى نەرسىلەرنى بەك ئىلغا قىلالماي يەر يۈزىگە يېقىن ئۇچىدۇ، يۇرت-ماكانغا يىراق جايلاش-قان، ياۋا ئۆردەكلەر بار دەپ قارالغان چۆل-ئېدىر جاڭ-گاللارغا قارچىغا تۇتىدىغان تورلارنى سېلىپ، ئىچىگە تاپال-ساق ياۋا ئۆردەك، بېغىرتاقلارنى باغلاش، ئۇلار بولمىغان ئەھۋال ئاستىدا ياۋا كەپتەر ياكى ئۆي كەپتىرىنى تورنىڭ ئىچىگە باغلاش ئارقىلىق تۇتۇش. يەنە بىرسى ئۆزىنىڭ جاڭگالدا ئېلىپ يېگەن ياۋا كەپتەر، قىرغاۋۇل، ئۆردەك، بېغىرتاق قاتارلىق تاپىلىرىغا سوغان ياكى چەتمەك قويۇپ تۇتۇش ئۇسۇلىدىن ئىبارەت ئىككى خىل ئۇسۇل بار.

قارچىغا ئوخشاش تاپىسىغا تور سېلىپ تۇتۇش مۇمكىن ئەمەس. ئۇ ئۆز تاپىسىنىڭ ئەتراپىدىكى ئۆزگە-رىشلەرنى كۆرسە تاپىغا تەگمەيدۇ، تاپىغا تور سېلىنسا ئۇنى ئاسان بايقاپ قېلىپ، تورغا چۈشەيدۇ.

قارچىغا تورنى يۇرت ئىچىگە ياكى يۇرت ئەتراپىدىكى ئورمان بەلبېغىنىڭ بويلىرىغا سالىق بولىدۇ. ئەمما لاچىنغا تور سالىق چوقۇم يۇرتنىڭ چېتىدىكى ياۋا ئۆردەك، ياۋا كەپتەرلەر كۆپ ياشايدىغان ئىچكىرى جاڭگال، زەيكەش ۋە دەريا-كۆللەرگە يېقىن ئەتراپىدىكى ئېگىز دۆڭلۈكنىڭ ئۈستىگە سالماي بولمايدۇ.

ئادەتتە قۇرۇپ قويغان تورغا ياكى سۇغانغا لاچىن چۈشۈپ قالسا قاغا-قۇزغۇنلار تەرەپ-تەرەپتىن ئۇچۇپ

ئولجىلارنى ئېلىپ يەپ قورسىقىنى بېقىش بىلەن بىللە مۇشۇ ئولجىلارنىڭ گۆشى بىلەن بالىلىرىنىمۇ باقىدۇ. بۇلاردىن چوڭ بولغان ئولجىلارغا ئادەتتە چاڭ سالمايدۇ، چاڭ سالغان تەقدىردىمۇ ئوۋلىيالايدۇ.

بەرى لاچىن: ئۇنىڭ جۇغى سېرىق لاچىندىن چوڭراق بولىدۇ، مەيدىسى قارا چېكىتلىك، دۈمبە قىسمى قارىغا مايىل كۈل رەڭ كېلىدۇ، بېغىش ۋە بارماقلىرى ئاقۇش كېلىدۇ. توشقان، كەكلىك، قىرغاۋۇل... قاتارلىق توخۇ تىپىدىكى سەل چوڭغا مايىل ئۇچار قۇشلارنى ئېلىپ يەيدۇ.

شۇڭقار: بۇ لاچىن ئائىلىسىدىكى جۇغى ئەڭ چوڭ ۋە ئەڭ كۈچلۈك، شۇنداقلا ئەڭ ۋەھشىي كەلگىنى بولۇپ، رەڭگى مەيدىسى سۇيۇق ئاق-چار بولىدۇ، دۈمبە قىسمى يوللۇق چار رەڭلىك تۇتۇق، توپا رەڭ ھا-لەتتە، بېغىش ۋە بارماقلىرى تۇتۇق ئاق سېرىق رەڭدە بولىدۇ. بۇنىڭ ئاساندا ئۇچقان ھەرقانداق ئۇچار قۇشنى ئۇنىڭ قايسى خىل قۇش بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئوۋلاش ئىقتىدارىغا ئىگە بولۇپ، مۇشۇ خىل خۇسۇسىيىتى ۋە ئالا-ھىدىلىكى بىلەن ئۇچار قاناتلارنىڭ پالۋىنى سانىلىدۇ، شۇڭ-قارنىڭ ئېلىپ يېيەلمەيدىغان ھېچ نەرسىسى يوق، ئۇ قارچى-غا، بۇركۇت قاتارلىقلارنى يەپ قالماستىن بەلكى ئۆز ئائىلە-سىدىكى باشقا لاچىنلارنىمۇ يېيەلەيدىغان ئەڭ ۋەھشىي، ئەڭ يىرتقۇچ، ئەڭ پالۋان جانىۋارلارنىڭ بىرىدۇر.

شەتەلگە: شۇڭقاردىن سەل كىچىك، قانتى ئۇزۇن، گەۋدىسى كەڭ، قۇيرۇق قىسمى كەلتەك كېلىدۇ، مەيدىسى قارامتۇل چار رەڭلىك، دۈمبە قىسمى قارامتۇل، بېغىش ۋە بارماقلىرى قىسقا ھەم توم بولۇپ، كۆپكۆك رەڭلىك، يەنى پىيازنىڭ كۆكى ھالەتتە بولىدۇ، شەتەلگىنىڭ جۇغى سېرىق لاچىن ۋە بەرى لاچىندىن چوڭ ۋە شۇڭقاردىن كىچىك بولۇپ، ئۇ ئاساسلىق كەپتەر، بېغىرتاق، كەكلىك، قىرغا-ۋۇل، توشقان، ئۆردەك... قاتارلىق خېلى-خېلى چوڭ كەلگەن ئۇچار جانىۋارلارنى ئېلىپ يېيەلەيدۇ.

لاچىن ئائىلىسى ئادەتتە مەيلى قايسى بولسۇن، ئۇۋا باسقاندا تۆت تۇخۇمنى بېسىپ يېتىپ، گاھى بىر-ئىككىنى، كۆپ بولغاندا ئۈچىنى چىقىرىدۇ. تۆتنى چىقارغان ئەھۋالدىمۇ تۆت چۈجىسىنىڭ ھەممىسىنىڭ ئەي بولۇش نىسبىتى ناھايىتى تۆۋەن بولىدۇ، نېمىشقا دېگەندە بىرى ئۇلار گۆشخور بول-ماقچا ئۇۋىسىنىڭ ئەتراپىدا ناھايىتى كۆپ ھەرىلەر بولۇپ، بەزىدە ھەرىلەرنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچراپ ئۆرلەپ كېتىش بىلەن بىللە ئانىسى ئولجىنى كېچىكىپ ئېلىپ كېلىدىغان ياكى ئەكىلەلمەيدىغان كۈنلەردە بىر-بىرىنى چوقۇپ يەپ كېتىدۇ.

ۋاقتىدا ھەم سېمىز ھەم ئاسماننىڭ قەرىدە ئوقتەك شۇڭغە-
يالايدىغان سۈرەتكە ئىگە بولغاچقا ھەرقانداق نەرسىنى ئا-
لالغان بىلەن قولغا چۈشكەندىن كېيىن بىرى ئۇرۇقلايدۇ،
يەنە بىرى ئادەمنىڭ قولىدىن ئۇچۇپ چىقىپ تېز سۈرەت-
كە ئىگە بولۇش ئىمكانىيىتى توسالغۇغا ئۇچرىغاچقا توش-
قاندىن باشقا ئولجىنى ئېلىش ئىمكانىيىتى بولمايدۇ.

لاچىنىنىڭ ياش-قېرىسىنىڭ پەرقى

لاچىنىنىڭ ياشلىرىنىڭ مەيدىسىدىكى رەڭلەر ناھايىتى
ئاق، قارا چېكىتلەر ناھايىتى چوڭ بولىدۇ، رەڭگىرىيى
سەت، كۆرۈمىسىز كېلىدۇ. قېرىلىرىنىڭ بەدىنىدىكى ئاق-
قارا چېكىتلەر كىچىك ھەم غۇۋا بولىدۇ. رەڭگىرىيى چە-
رايلىق كېلىدۇ.

ئوۋغا تېگىش ئۇسۇلى

قارچىغا ۋە بۈركۈت ئوۋغا بىرلا تېگىش قىلىپ ئې-
لىشقا كۈچەيدۇ، لاچىن بولسا بىر تېگىپ ئوۋنىڭ ئۆش-
سىدىن ئازراق ئېلىپ ئاسمانغا چىقىپ كېتىپ، يەنە بىر
تېگىپ ئوۋنىڭ ئېتىدىن ئازراق ئېلىپ ئاسمانغا چىقىپ
كېتىپ، ئۇچىچى قېتىم كېلىپ، مەختەك بېسىپ ئوۋنىڭ كۆ-
زىدىن چوقىلاپ يېيىشكە تېگىش قىلىدۇ. بۈركۈت، قارچە-
غا قولىدىن ئاجراپ كەتكەن ئولجىلارنى ئىككىنچى قېتىم
بېرىپ ئېلىشقا كۈچەيدۇ، ئەمما لاچىن قولىدىن قاچقان
ئولجىنى جان ئاچچىقى بىلەن تېگىش قىلىپ ئالماي قويمايد-
دۇ. بۈركۈت ئۆزىگە ئالدىنى قىلىپ جەم تۇرۇۋالغان ئولجى-
نى ئالمايدۇ. ئەمما لاچىن ئولجا مەيلى تۈگىلىۋالسۇن،
مەيلى ئالدىنى قىلىۋالسۇن ھېلى ياندىن، ھېلى ئالدى-ئار-
قىدىن كېلىپ ئۇرۇپ ئالغىنى ئالغان. قارچىغا بىلەن
بۈركۈت بېسىپ ئالدىدىن بولغاچقا ئىككى قېتىم بېسىپ ئا-
لالمىسا، ئۇچىچى قېتىم دۆڭگە چىقىپ ئولتۇرۇۋالىدۇ.
لاچىن تىتىپ ئالدىدىن بولغاچقا ئون قېتىم قولىدىن ئاجراپ
كەتسە ئون قېتىم تېگىش قىلىپ ئالىدۇ. بۈركۈت بىلەن قار-
چىغا ئالغان ئولجىسىنى ئۆز ئىگىسىگە بېرىپ ئولجىنى قول-
دىن ئاجرىتىپ، ئازراق يېرىنى ئاجرىتىپ بەرسە يەيدۇ، ئە-
گىسى بىرەر، ئىككى سائەتكىچە بەرمىسا ئاۋۋال ئاشۇ ئول-
جىنى ئولتۇرۇپ يۈرىكىنى يەيدۇ. لاچىن ئىگىسىنى ساقلاپ
تۇرماي كۆزىدىن چوقۇپ يېيىشنى باشلايدۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچلەر:

يوپۇغا ناھىيە بايئازات يېزا گۈلباغ كەنتى 4-مەھەللىدىن
ئابدۇغوپۇر ئابدۇرېھىم، ئابدۇۋايىت ئابدۇرېھىم
خاتىرىلىگۈچى: ئابدۇغەنى توختى توغۇرلىتىپ
(ئاپتور: شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى ئەدەبىيات ئىنى-
تتۇتىنىڭ ماگىستېر ئاسپىرانتى)

بېرىپ ئوۋنىڭ بېشىدا ۋارقىرايدۇ، بۇنىڭ سەۋەبى لاچىن-
نىڭ ئۆز ماكانىغا تاجاۋۇز قىلىپ كىرىش مۇمكىنچىلىكىدىن
قالغانلىقىدىن بولسا، يەنە بىرى ئۇ توردا پۇلىشىپ ئۆلسە
ئوۋنىڭ تاپسىغا ئېغىز تېگىش ئۈچۈندۇر.

لاچىنىنى بېقىش ئۇسۇلى

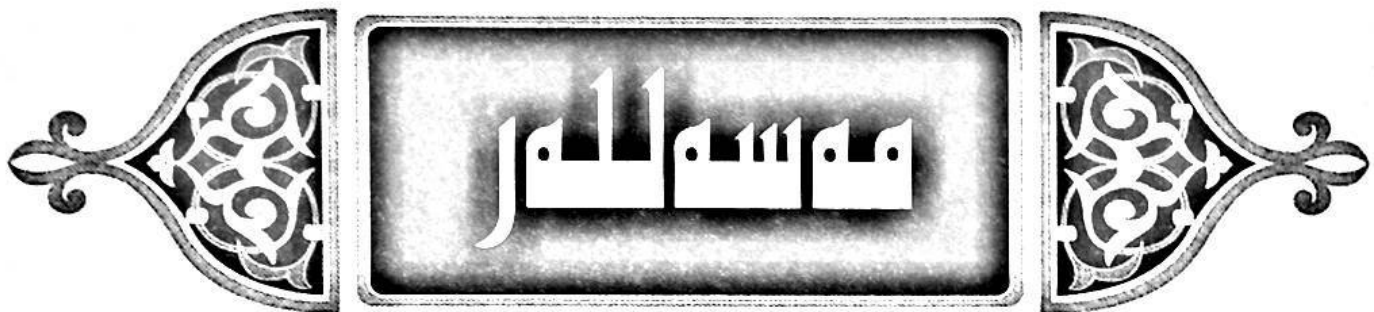
لاچىنىنى تۇتۇۋالغاندىن كېيىن ئوۋنىڭغا كۈندە كەپتەر،
پاختەك، قىرغاۋۇل... قاتارلىق ئۇچار قۇشلارنىڭ گۆش-
نى ۋاقتى-ۋاقتىدا ئىسسىق بېرىپ، ئاچ قويماي باقمىز،
لاچىنىنى ئەڭ بىخەتەر بېقىشنىڭ ئۇسۇلى ئوۋنىڭ بېشىغا
پوسما كىيىدۈرىمىز، ئاندىن قولغا ئېلىپ ئادەم كۆپ توپ-
لاشقان بازار ۋە تۈرلۈك سورۇنلارغا ئاپىرىپ ئوۋنى قا-
شايتىمىز، ئۇ قاشايمايدىكەن قولغا كۆنمەيدۇ، قولغا كۆن-
مىسە ئوۋغا يارىمايدۇ. پوسما كىيىدۈرۈشتىكى مەقسەت
بىرى قاشايتىش بولسا يەنە بىرى كۆتۈرگەن ئادەمنىڭ
كۆزىنى قوغداش ئۈچۈن. چۈنكى ئۇ ناھايىتى ئاسان كۆ-
تۈرگەن ئادەمنىڭ شۇنداقلا باشقا ھەر قانداق جانلىقنىڭ
كۆزىنى چوقۇپ يەۋىلىشقا ئۇرۇنىدۇ.

لاچىنىنىڭ ئولجىنى يېيىش ئۇسۇلىدىكى ئۆزگىچىلىك

قارچىغا، بۈركۈتلەر بىر ئولجىنى ئوۋلىسا ئاۋۋال
ئوۋنىڭ مەيدىسىنى ياكى بېقىنىنى تېشىپ ئولجىنىڭ ئەڭ
ئاۋۋال يۈرىكىنى يەيدۇ، لاچىن بولسا ئۆز ئولجىسىنىڭ بە-
رىنچى بولۇپ كۆزىنى يەپ ئاندىن باشقا ئەزالىرىغا تېگىش
قىلىدۇ. ئولجىنى تۇتۇپ ئوۋنىڭ جېنىنى چىقسۇن ياكى چە-
مسۇن كۆزىنى چوقۇپ يەيدۇ. كۆپىنچە ئولجىسىنى ئۆل-
تۈرمەي كۆزىنى چوقۇپ يېيىشنى ياخشى كۆرىدۇ.

قولغا كۆنگەن لاچىنىنىڭ ئالاھىدىلىكى

لاچىن قولغا چۈشۈپ بىر مەزگىلدىن كېيىن ئۆزىنىڭ
ياۋايىلىقىدىن ناھايىتى تېز قالىدۇ، چۈنكى ئۇ قورسقىغا
ناھايىتى ئامراق بولغاچقا گۆش بېرىپ باققان ئادەم بىلەن
ناھايىتى تېز چىقىشىپ كېتىدۇ، يەنە بىرى پوسما كىيىدۇ-
رۇپ، ئادەملەر كۆپ جايدا ئۇلارنىڭ ئاۋازلىرىنى ئاڭلاپ
ناھايىتى تېز قاشىيىدۇ، تۈلەك مەزگىلدە ئۇ قورسقىغا
ئامراقلىق سەۋەبىدىن قارچىغىدىن تېز تۈلەكتىن چىقىدۇ.
قولغا ئۆگەنگەن ۋە تۈلەكتىن چىققان لاچىنىنى توشقانغا
ياندۇرۇپ قۇشلاشقا بولىدۇكى، ئۆردەك، قىرغاۋۇلغا يان-
دۇرۇپ قۇشلاشقا بولمايدۇ. چۈنكى، لاچىن ئادەتتە
ئوۋنىڭ تۆپىدىن تېگىش قىلىپ ئالدىدىن بولغاچقا، قىرغا-
ۋۇل ۋە ئۆردەككە سالغاندا ئۇ ھاۋاغا ئۆرلەپ چىقىپ،
نشانغا تېگىش قىلغۇچە ئولجا بىر يەرگە مۆكۈۋالىدۇ. دە،
قېيىققا چىقىپ كېتىدىغان ئەھۋال يۈز بېرىدۇ. لاچىن ياۋا

ئابدۇجېلىل تۇرسۇن

چۈمۈلنىڭ جاۋابى

كۆز كېلىپ ئاشلىقلار خامانغا دۈگىلەنگەن مەزگىل-
دە، دۈمبىسىگە بىر پاتمان بۇغداينى يۇدۇۋېلىپ ناخشا
توۋلاپ كېتىۋاتقان قېرى چاشقان، ئاغزىدا نان ئۇۋۇقىنى
چىشلەپ تۇرغان چۈمۈلگە قاراپ مەگىستىمگەن ھالدا:
— ھەي بىچارە چۈمۈلە، سەن نېمىدېگەن ئەخمەق —
ھە؟ ئاشۇ كىچىككەنەن نان ئۇۋۇقىغا زار بولۇپ يۈرگىچە
ماڭا ئوخشاش خاماندىن پاتمانلاپ ئەكەلسەڭ راھەت-پا-
راغەتتە ياشىمايسەن، — دەپتۇ.

— ھەي ئوغرى چاشقان، مەن مۇشۇ بىر پارچە نان
ئۇۋۇقىغا زار بولساممۇ، ساڭا ئوخشاش دېھقانلارنىڭ قان-
تەر بەدىلىگە كەلگەن ئالتۇندەك ساپ بۇغدايلارنى ئوغ-
رىلاشنى نومۇس دەپ بىلىمەن. ماڭا چېچىلىپ ياتقان
مۇشۇ نان ئۇۋۇقى بولسا كۇپايە، — دەپتۇ — دە ئۆز
يولىغا راۋان بوپتۇ.

كىشىنىڭ ھەققىنى يېگۈچە پاتمانلاپ،
ئاز يېسەڭمۇ ئىشلەپ يېگەن ھاللاپ.
مانا بۇ قوشاق شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

ئىلغۇچ بىلەن قۇلۇپ

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئىلغۇچ بىلەن قۇلۇپ ئۆز-ئارا-
تۇقچىلىقلىرىنى ماختىشىپتۇ. — مەن — دەپ سۆز باشلاپ-
تۇ ئىلغۇچ ئۆز خىزمىتىدىن ئىنتايىن پەخىرلىنىپ:
— ئەلەساقىتىن تارتىپ كېچىلىرى قىلچە كۆز يۈم-
ماستىن قانچىلىغان كىشىلەرنىڭ خاتىرجەم ئارام ئېلىپ
ئۇخلىۋېلىشى ئۈچۈن ساداقەتمەنلىك بىلەن ئىشىك
ساقلاپ كېلىۋاتىمەن. مېنىڭ بۇ خىل ئالىيجاناب ئەمگە-
كىمنى قانچىلىك ماختىسا ئەرزىيدۇ، — دەپتۇ. ئىلغۇچنىڭ
بۇ سۆزىنى ئاڭلاپ تۇرغان قۇلۇپ تەمكىنلىك بىلەن:

— سەن ئۆزۈڭنى ئۈنچىۋالا چوڭ چاغلار كەتمە-
گىن. لېكىن سەن سوغۇق قىش كۈنلىرى، ئىسسىق ئۆي

ئىچىدە، تومۇز ئايلىرى بولسا يەنىلا سالقىن دالدىدا تۇرد-
سەن. ئەمما مەنچۇ؟ مەيلى قەھرىتان سوغۇقتا بولسۇن
ياكى تومۇز ئىسسىقتا بولسۇن ئوخشاشلا سىرتتا تۇرۇپ
ئۆز ۋەزىپەمنى ئادا قىلىۋاتىمەن. ئويلاپ باققىن قايسىمىز-
نىڭ خىزمىتى جاپالىق ئىكەن، — دەپتۇ. بۇ سۆزنى ئە-
شتىكەن ئىلغۇچ ئالدىراپ ماختانغانلىقىدىن خىجىل بولغىنى-
چە ئۈندىمەپتۇ.

گۈل ۋە ئوغۇت

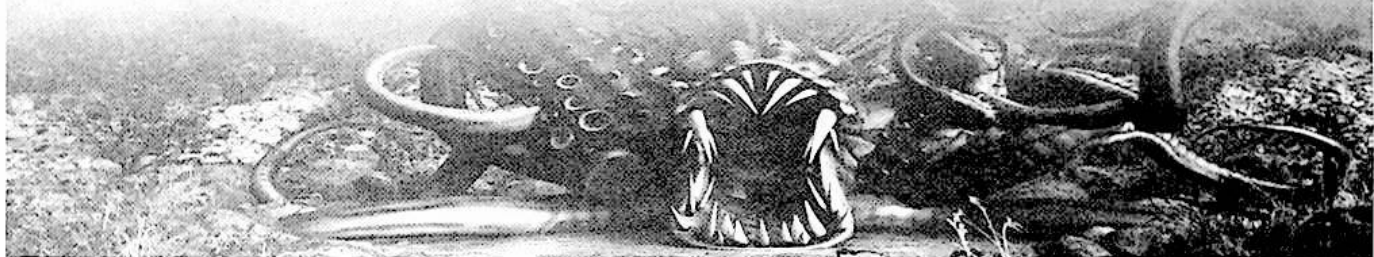
ۋايىغا يېتىپ باراقسان بولۇپ ئېچىلىۋاتقان گۈل
ئەتىر پۇراقلىرىنى ئەتراپقا تارقىتىپ، كىشىلەرنىڭ كۆڭۈل-
رىگە لەززەت ئاتا قىلىۋاتقان باھار كۈنلىرىنىڭ بىرىدە،
كۆرەڭلىگەن ھالدا تۈۋىگە چېچىلغان ئوغۇتقا قاراپ:
— ھەي ئوغۇت، تولا كۆڭلۈمنى ئېلىشتۇرماي نېرى
كەتسەڭچۇ؟ سېنىڭ سېسىق پۇرىقىڭغا زادىلا چىدىغۇچىلە-
كىم قالدى. سېنىڭسىزمۇ خۇش پۇراق چاچالايمەن، —
دەپ ئوغۇتنى مەسخىرە قىپتۇ.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان ئوغۇتنىڭ غەزىپى قايناپ:
— سەن تازىمۇ بىلىمسىز نېمە ئىكەنسىن. ئەگەر
مېنىڭدىن ئۆز جىسمىڭغا تېگىشلىك ئوزۇقلۇق ئالالە-
ساڭ تېنىڭ ئاجىزلاپ كۈندىن - كۈنگە زەئىپلىشىپ
ياپراقلىرىڭ سارغىيىپ، خۇش پۇراق چىقىرىشقىمۇ ماجالىك
يەتمەيدۇ، — دەپتۇ. دە، گۈلنىڭ تۈۋىدىن ئاستا - ئاستا
يىراقلىشىپتۇ. ئۆزىگە كۈچ ئاتا قىلىۋاتقان ئوغۇتتىن
ئايرىلغان گۈلنىڭ غولى ۋە ياپراقلىرى بارا - بارا سارغى-
يىشقا باشلاپتۇ. دە، كىشىلەرمۇ بۇ گۈلنى بۇرۇنقىدەك ئە-
تۈرلەيدىغان بوپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىنلا گۈل ئۆزىنىڭ
جىلۋىدار رۇخسارىنىڭ شۇ ئاددىي ئوغۇتنىڭ كۈچىدىن
بولغانلىقىنى ھېس قىلىپ، ئۆزىنىڭ قىلغان چوڭچىلىقىدىن
قاتتىق ئۆكۈنۈپتۇ.

(ئاپتور: غۇلجا شەھەر شىنخۇا غەربىي يول ئىلى ئوبلاستلىق
پارتىيە مەكتەپ ئائىلىلىكلەر قورۇسىدا)

شەرق - غەرب ئەدەبىياتىدىكى يەكچەشمە مۇتىقى

— شەرق مەدەنىيىتىنىڭ غەربكە تارقىلىشى

لاڭ يىڭ

غەزىدىن بىر - بىرلەپ ئۆتكۈزۈلۈپ، ئودىسىغا ۋە ئۇنىڭ ئا-
دەملىرى قوينىڭ قورسىقىغا ئېسىلىۋېلىپ، ئۆڭكۈردىن
قېچىپ چىقىدۇ ھەمدە يەكچەشمەنىڭ زىيانكەشلىكىدىن قۇ-
تۇلۇپ، كېمە بىلەن قېچىپ كېتىدۇ. يۇنان ئەپسانىلىرىدە،
يەكچەشمەنىڭ كېلىپ چىقىشى ئادەتتىكىگە ئوخشمايدۇ.
ئۇ دېڭىز مۇئەككىلى پوسىيىدۇن بىلەن پەرىشتە توغۇشا
غارىدا بىللە بولغاندىن كېيىن تۇغۇلغان بالا دېيىلىدۇ. ئۇ-
دىسىنىڭ يەكچەشمەنى قارىغۇ قىلىپ قويۇشى ئۇنىڭ ئاتە-
سى پوسىيىدۇننىڭ قاتتىق غەزىپىنى قوزغايدۇ. شۇنىڭ بىلەن
پوسىيىدۇن ئودىسىدىن ئۆچ ئېلىشنى نىيەت قىلىدۇ، ئۇ
شىددەتلىك دولقۇن پەيدا قىلىپ، ئودىسىنىڭ كېمىسىنى پا-
چاقلىۋېتىپ، ئودىسىنى ئۆيىگە قايتقۇزمايدۇ، ئۇلار دېڭىز-
دا ئون يىل لەيلەپ يۈرۈپ قاتتىق ئازابلىنىدۇ ①.

بۇنىڭغا ئوخشىشىپ كېتىدىغان قەھرىماننىڭ يەك-
چەشمە بىلەن ئېلىشىشى ھەققىدىكى ھېكايىلەر ياۋروپانىڭ
ھەرقايسى جايلىرىغا كەڭ تارقالغان. ئىتالىيەدىكى

گېرىك داستانى «ئودىسىس»دىكى ئودىسىسنىڭ يەك-
چەشمە بىلەن ئېلىشقانلىقى ھەققىدىكى ۋەقەلىك ھەممەيلەن-
گە ئايان. ترويا ئۇرۇشى ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، ئودىسىس
كېمە بىلەن يۇرتىغا قايتىدۇ، ئۇلار دېڭىزدا يۈرۈپ بىر ئا-
رالغا كېلىدۇ، ئوزۇق-تولۇقنى تولۇقلاش ئۈچۈن ئۇ-
دىسىس 12 ئادەمنى باشلاپ ئارالغا چىقىدۇ ھەمدە بىر
ئۆڭكۈرگە كىرىپ، پىشلاق، پاقلان گۆشلىرىنى تاپىدۇ.
كەچقۇرۇن، بىر يەكچەشمە قوي بېقىپ قايتىپ كېلىپ،
يوغان قورام تاش بىلەن ئۆڭكۈرنى ئېتىپ قويۇپ، يۇنان
(گېرىتسىيە)لىق ئىككى كېمىچىنى يەۋىتىدۇ. ئەتىسى كېچە-
دە، ئۇ يەنە ئودىسىسنىڭ ئىككى ھەمراھىنى يەۋىتىدۇ.
ئودىسىس ھاراق بىلەن يەكچەشمەنى مەست قىلىۋېتىپ، ئۇ
ئۇخلاپ قالغاندا، قىزىتىلغان ياغاچنى ئۇنىڭ كۆزىگە
تېقىپ قارىغۇ قىلىۋېتىدۇ. ئودىسىس بىلەن ئۇنىڭ ئادەم-
لىرىنى ئۆڭكۈردىن چىققىلى قويماسلىق ئۈچۈن، يەكچەشمە
ئۆڭكۈرنىڭ ئېغىزىنى قوغداپ، قويلارنى ئۆڭكۈرنىڭ ئې-

«يەكچەشمە» ناملىق ھېكايىدە ئىككى موناخنىڭ ئېزىپ قېلىپ يەكچەشمە تۇرىدىغان ئۆڭكۈرگە كىرىپ قالغاندىن كېيىنكى سەرگۈزەشتىلىرى بايان قىلىندۇ. يەكچەشمە ئىككى موناخنىڭ ئۆڭكۈرگە كىرگەنلىكىنى كۆرۈپ، ئۆڭكۈرنىڭ ئېغىزىنى يوغان تاش بىلەن ئېتىۋالدى، ئۇ ئېگىز بوي موناخنى ئۆلتۈرۈپ، پارچىلاپ زىخقا ئۆتكۈزۈپ كاۋاپ قىلىپ يەيدۇ. بويى پاكىرراق موناخ يەكچەشمىنىڭ ئۇخلاپ قالغان ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ، قىزىتىلغان زىخنى يەكچەشمىنىڭ كۆزىگە تىقۇۋىتىدۇ. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن، يەكچەشمە ئىككى پۇتنى كېرىپ تۇرۇپ، قوي پادىسىنى چاتىرىقىدىن بىر-بىرلەپ ئۆتكۈزۈپ، ھېلىقى كىچىك موناخ بىر قوچقارنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇنىڭ تېرىسىگە ئورۇپ-ئۇپ پادىلار بىلەن بىللە ئۆڭكۈردىن قېچىپ چىقىپ ئامان قالدۇ. ②

فرانسىيەدە 12- ئەسىرلەردە خاتىرىلەنگەن يەكچەشمە ھەققىدىكى ھېكايىنىڭ مەزمۇنى يۇقىرىدا بايان قىلىنغان مەزمۇنلار بىلەن ئاساسەن ئوخشىشىپ كېتىدۇ، باش قەھرىمان يەكچەشمىنىڭ كۆزىنى قارىغۇ قىلىۋەتكەندىن كېيىن، بىر قوينى ئۆلتۈرۈپ ئۇنىڭ تېرىسىگە ئورۇنۇۋېلىش ئۇسۇلى ئارقىلىق ئۆڭكۈردىن قېچىپ چىقىدۇ. بۇ ھېكايە رۇمىنىيە، رۇسىيە، سىربىيە، فىنلاندىيە قاتارلىق جايلارغىمۇ تارقالغان.

يەكچەشمە مۇتقى شەرق ئەدەبىياتىدىمۇ مەۋجۇت. دۆلەت ئىچى-سىرتىدىكى ئالىملار دائىم «مىڭىر كېچە»-دىكى دېڭىزچى سېنىدىاتىنىڭ يەكچەشمە بىلەن قەھرىمانلارچە ئېلىشىش توغرىسىدىكى ھېكايە بىلەن خەنزۇ ئەدەبىياتىدىكى «تەيپىڭگۇاڭ خاتىرىسى»دە خاتىرىلەنگەن تاڭ سۇلالىسى دەۋرىدە ياپونىيەگە ئەلچىلىككە بارغان ئەلچىلەر ئۆمىكىنىڭ ئارالدىكى ئادەم يەيدىغان دېۋە ھەققىدىكى ئاجايىپ-غارىيىپ رىۋايەتلىرىنى مىسال كەلتۈرىدۇ. ③ بۇ ھېكايىلەردە سېنىدىات يەكچەشمىنىڭ كۆزىنى قا-رىغۇ قىلىۋېتىپ قېچىپ كېتىدۇ، تاڭ دەۋرىدىكى ياپونىيەگە ماڭغان ئەلچىلەر ئۆمىكى ئادەم يەيدىغان دېۋىنى ئۆل-تۈرۈۋېتىپ، ئارالغا قاماپ قويۇلغان كىشىلەرنى قۇتقۇزۇپ چىقىدۇ.

يۇقىرىدا مىسال كەلتۈرۈلگەن ھەر خىل ھېكايىلەردىن بىز قەھرىماننىڭ يەكچەشمە بىلەن ئېلىشىش مۇتقىنىڭ بىر دۇنياۋى مۇتقى ئىكەنلىكىنى كۆرەلەيمىز. بۇ مۇ-

تقىقتىن تەرەققىي قىلغان مۇتقىلار تۈرىنىڭ ئاساسلىق تۈرۈمى. لىق بايان ئەندىزىسى بار: باش قەھرىمان (قەھرىمان، موناخ، دېڭىزچى، ئەلچى) يەكچەشمىنىڭ ئۆڭكۈرىگە كىرىپ قالىدۇ — يەكچەشمە باش قەھرىماننىڭ ھەمراھلىرىنى يەۋىتىدۇ — قەھرىمان يەكچەشمە ئۇخلاپ قالغان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ تازا قىزدۇرۇلغان سايمان (ياغاچ، لوم تۆمۈر، ئارا) بىلەن يەكچەشمىنىڭ كۆزىنى قارىغۇ قىلىدۇ ۋېتىدۇ — كۆزى كۆر بولغان يەكچەشمە رەقەبلىرىنى ئۆڭكۈرگە مەھكۇم قىلىش ئۈچۈن، ئۆڭكۈردىكى پادىلارنى بىر-بىرىدىن يېنىدىن ياكى چاتىرىقىدىن ئۆتكۈزۈپ ئۆڭكۈردىن چىقىرىدۇ — باش قەھرىمان قوينىڭ سىياقىغا كىرىۋېلىپ پادىلار بىلەن ئۆڭكۈردىن چىقىۋالىدۇ.

شەرق-غەرب ئەدەبىياتىدىكى يەكچەشمە مۇتقىنىڭ بايان ئەندىزىسىنىڭ بۇنداق ئوخشىشىپ كېتىشىنى «توغرا كېلىپ قېلىش»، «بىر يەردىن چىقىپ قېلىش» دېگەندەك سەۋەبلەر بىلەن چۈشەندۈرۈش تەس. ئۇنداقتا بۇنداق ئوخشاشلىق قانداق شەكىللەنگەن؟ ئىلگىرىكى ئەنئەنىۋى چۈشەندۈرۈشلەردە، بۇ يۇنان (گرىك) داستانلىرىنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ پەيدا بولغان دېيىلەتتى. باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، شەرق ۋە غەربتىكى ھەرقايسى جايلارغا تارقالغان يەكچەشمە ھەققىدىكى ھېكايىلەرنىڭ ھەممىسى ئۇندى-سانىڭ يەكچەشمە بىلەن ئېلىشىش ھەققىدىكى ھېكايىنىڭ تارقىلىشى ياكى ئۆزگىرىشى دېيىلەتتى، ئەمما تۈركىي تىللىق مىللەتلەر، موڭغۇللار ھەتتا بارلىق ئالتاي تىللىرى سىستېمىسىدىكى مىللەتلەردە زور مىقداردىكى قەھرىماننىڭ يەكچەشمە بىلەن ئېلىشىش ھەققىدىكى مۇتقىلارنىڭ بايقىلىشىغا ئەگىشىپ، ئەنئەنىۋى قاراشلار خىرىسقا ئۇچرىدى، دۆلەت ئىچى-سىرتىدىكى بەزى ئالىملار، يېڭى كۆز قاراشلارنى ئوتتۇرىغا قويدى ھەمدە بۇ مۇتقىنى ئەسلى شەرقنىڭ قەدىمىي مۇتقى، ئۇندىساننىڭ يەكچەشمە بىلەن ئېلىشىش ھەققىدىكى ھېكايە، شەرقتىن غەربكە تارقالغان دەپ قارىدى.

پاكتىمۇ ھەقىقەتەن شۇنداق. دۇنيادا قەھرىماننىڭ يەكچەشمە بىلەن ئېلىشىش مۇتقىنىڭ ساقلىنىش مىقدارى ئەڭ زور، تارقىلىش كۆلىمى ئەڭ كەڭ رايون تۈركىي تىللىق مىللەتلەر توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان رايونلار، بۇ بىر سەل قاراشقا بولمايدىغان پاكت. تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ ئەپسانە، داستان، قەھرىمانلىق رىۋايەتلىرىدە،

ئۇخلاپ قالغان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، قىزىتىلغان داغمالنى يەكچەشمەنىڭ كۆزىگە تىقىۋېتىدۇ. كۆزى كور بولغان يەكچەشمە پادىلارنى بىر-بىرلەپ ئۆزىنىڭ چاتىرىقىدىن ئۆتكۈزۈپ ئۆتكۈردىن چىقىرىدۇ، باسات بىر قوچقارنى ئۆلتۈرۈپ، تېرىسىگە ئورۇنۇپ، پادىلار بىلەن ئۆڭكۈردىن چىقىۋالىدۇ. ئۇ ئۆزىنى قوغلاپ كەلگەن يەكچەشمە بىلەن دەھشەتلىك جەڭ قىلىدۇ، ئەڭ ئاخىر يەكچەشمەنى ئۆلتۈرۈپ ئوغۇز خەلقىنى خاتىرجەم قىلىدۇ④.

بۇ قەدىمىي رىۋايەتتىكى يەكچەشمەنىڭ ئادەتتىن تاشقىرى تۇغۇلۇشى، يەكچەشمەنىڭ ئۆڭكۈرنى ماكان تۇتۇشى، قوي بېقىشى، تىرىك ئادەملەرنى يېيىشى قاتارلىق ئالاھىدىلىكلىرىنىڭ تەسۋىرلىنىشى ھەمدە قەھرىماننىڭ قىزىتىلغان داغمالنى يەكچەشمەنىڭ كۆزىگە تىقىۋېتىشى، قوي سىياقىغا كىرىۋېلىپ ئۆڭكۈردىن قېچىپ چىقىش سۈرئىتى بىلەن «ئودىسا»دىكى يەكچەشمەگە مۇناسىۋەتلىك سۈرئەت ئادەم ھەيران قالدۇردى دەرىجىدە ئوخشىشىپ كېتىدۇ، ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى مەنبەداشلىق مۇناسىۋەت ئۆز-ئۆزىدىن مەلۇم. ھالبۇكى مەزمۇن جەھەتتىن قارىغاندا، «باساتنىڭ يەكچەشمەنى ئۆلتۈرۈشى ھەققىدىكى رىۋايەت» تېخىمۇ قەدىمىي، ئەپسانىۋى تۈسى تېخىمۇ قويۇق بولۇپ، ھېكايە قۇرۇلمىسىمۇ گىرىك داستانىنىڭكىدىن تېخىمۇ مۇكەممەل.

ئالاھىدە تىلغا ئېلىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇكى، قەھرىماننىڭ يەكچەشمە بىلەن ئېلىشىش مۇتىقى قەدىمكى تۈركىي ۋەسقىلەردىلا ساقلىنىپلا قالماستىن، بەلكى تا بۈگۈنكى كۈنگە قەدەر تۈركىي تىلىدا سۆزلىشىدىغان خەلقلەردە ئېغىزىدىن-ئېغىزغا كۆچۈپ ئېيتىلىپ كەلمەكتە. يەكچەشمە ئوخشاش بولمىغان مىللەتلەردە ئوخشاش بولمىغان ناملاردا ئاتىلىدۇ. قازاقلار «تۆبەكۆز» (tobekoz) دەپ ئاتايدۇ، «تۆبە» «پېشانە» مەنىدە بولۇپ، «پېشانىسىدە كۆزى بار ئادەم» دېگەن مەنىدە بولىدۇ. ئۇيغۇرلار «سىڭار كۆزلۈك دىۋە» (Singa kozluk diwe) دەپ ئاتايدۇ. قىرغىزلار «جالغىز كۆزدۈ جالماۋۇز» دەپ ئاتايدۇ. ئالتايلىقلار «سوخور قارا» (Sohor kara) دەيدۇ، مەنىسى «كۈچلۈك قارىغۇ» دېگەنلىك بولىدۇ. گائۇزلار «جېيىغ يۈز» دەپ ئاتايدۇ، مەنىسى «پېشانىدىكى كۆز» دېگەنلىك بولىدۇ. خاكاسلار «سارسىغ قاراخىتېغ». شو-رۇنلار «پاڭغېر تائۇغى». تۈۋالار «ئالبېس» (Albes)

يەكچەشمە مۇتىقى كۆپ ئۇچرايدۇ. «باساتنىڭ يەكچەشمەنى ئۆلتۈرۈشى ھەققىدىكى رىۋايەت» بولسا ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بىر ناھايىتى قەدىمىي رىۋايەت بولۇپ، بۇ رىۋايەتتە ئاساسلىقى قەھرىمان باساتنىڭ قەھرىمانە ئىش ئىزلىرى بايان قىلىنىدۇ. باسات تۇغۇلغاندىن كېيىن شىرنىڭ سۈتىنى ئېمىدۇ، شىرلار توپى بىلەن بىللە ياشايدۇ، ئۇنى شىر بېقىپ چوڭ قىلىدۇ، ئۇ تەڭداشسىز كۈچكە تولۇپ، تەڭداشسىز قەھرىمانغا ئايلىنىدۇ. ئۇنىڭ ئاتىسى ئوغۇز خاقان ئالۇز ئىدى. ئوراز قەبىلىسىدە بىر سارىچوپان (سېرىق چوپان) ئىسىملىك پادىچى بار بولۇپ، بىر كۈنى ئۇ پادىلارنى بۇلاق بويىغا ھەيدەپ كېلىپ، كۆكتە بىر پەرنىزاتنىڭ ئۇچۇۋاتقانلىقىنى كۆرىدۇ، ئۇ پەرنىزات قىلىۋاتقان پەرنىزاتنى ئۆزىنىڭ مالخىيى بىلەن ئۇرۇپ يەرگە چۈشۈرىدۇ. پادىچى بىلەن پەرنىزات بۇلاق بويىدا بىللە بولىدۇ، شۇنىڭ بىلەن پەرنىزاتنىڭ بويىدا قالىدۇ. ئىككىنچى يىلى ئۇ پادىچى سارىچوپانغا بىر رومان بېرىدۇ، رومان يىرتىلىپ پېشانىسىدە كۆزى بار بىر بوۋاق پەيدا بولىدۇ. ئوغۇز خاقان ئالۇز ئۇنى ئېلىپ كېتىپ باقىدۇ. يەكچەشمە بوۋاق چوڭ بولۇپ بىر زەربەردەس ئادەمگە ئايلىنىدۇ، ئۇ پەرنىزات ئانىدىن بىر سېھىرلىك ئۈزۈككە ئېرىشىدۇ، شۇڭا ئۇنىڭ تېنىگە ئوق ئۆتمەيدۇ، قىلىچ كەسمەيدۇ. بۇ يەكچەشمە تىرىك ئادەم ۋە مال-چارۋىلارنى ئوزۇق قىلىدۇ، ئۇ ئوغۇزنىڭ نۇرغۇن ئادەم ۋە مال-چارۋىلىرىنى يەپ كېتىدۇ، كىشىلەر ئىلاجسىز بۇ بالايىئاپەتتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن تاغنىڭ ئىچكىرىسىگە كىرىپ كېتىدۇ. ئۇ ئۆڭكۈردە ماكانلىشىپ پادا باقىدۇ، ھەر كۈنى ئىككى تىرىك ئادەم، 500 قوي يەيدۇ. يەكچەشمەگە تارتۇق قىلىش ئۈچۈن، ئۈچ بالىسى بار ئائىلىلەر ئىككى بالىسىنى بېرىدۇ، ئىككى بالىسى بار ئائىلىلەر بىر بالىسىنى بېرىدۇ. ئوغۇز خاقاننىڭ قول ئاستىدىكى بالىلارنىڭ ھەممىسى يەكچەشمە تەرىپىدىن يېيىلىپ تۈگەي دېگەندە، قەھرىمان باسات يۇرتىغا قايتىدۇ، ئۇ خەلقنىڭ بېشىغا كەلگەن بۇ ئاپەتنى يوقىتىشقا بەل باغلاپ، ئۆزى يالغۇز تاغقا كىرىپ يەكچەشمە بىلەن جەڭ قىلماقچى بولىدۇ. يەكچەشمە باساتنى كۆرۈپ قېلىپ، ئۇنى ئۆزىنىڭ ئۆتۈكىنىڭ قونچىغا سېلىپ، ئۆڭكۈرگە ئېلىپ كىرىپ، ئۆڭكۈرنىڭ ئېغىزىنى يوغان تاش بىلەن ئېتىپ قوبۇپ، ئەتىسى باساتنى ئۆلتۈرۈپ يېمەكچى بولىدۇ. قەھرىمان باسات يەكچەشمە

0
1
6

ياكى چۇبۇس (Chubus) دەپ ئاتايدۇ. ھەرقايسى مىللەت-
لەردە يەكچەشمەنىڭ ئاتىلىشى ئوخشاش بولمىسىمۇ، ئەمما
يەكچەشمەنىڭ پېشانىسىدە بىر كۆزى بارلىقى، كۆزنىڭ قا-
رىغۇ قىلىۋېتىدىغانلىقى، بوي-بەستىنىڭ ناھايىتى زور،
كۈچلۈك ئىكەنلىكىدەك تەن ئالاھىدىلىكلىرى ئوخشاش.
قازاقلارنىڭ قەھرىمانلىق داستانى «ئىلىك مەرگەن»
بىلەن قىرغىزلارنىڭ قەھرىمانلىق رىۋايىتى «جايىر مەر-
گەن» دە، قەھرىماننىڭ يەكچەشمە بىلەن ئېلىشىش مۇتىقى
مۇكەممەل ساقلانغان. «ئىلىك مەرگەن» دە قازاقلارنىڭ
ئوقياچىسى ئىلىكنىڭ ئىككى ئوۋچىغا ھەمراھ بولۇپ تاغقا
ئوۋ ئوۋلىغىلى كىرىپ، يەكچەشمە تەرىپىدىن تۇتۇۋېلىنغان-
لىقى تەسۋىرلەنگەن. يەكچەشمە ئۇلارنى ئۆڭكۈرنىڭ ئى-
چىگە ئېلىپ كىرىپ، ئۆڭكۈرنىڭ ئېغىزىنى بىر يوغان تاش
بىلەن ئېتىپ قويۇپ، ئىلىكنىڭ بىر ھەمراھنى يەۋېتىدۇ.
ئەتىسى كەچتە يەكچەشمە ئىلىكنىڭ يەنە بىر ھەمراھىنىمۇ
يەۋېتىدۇ. ئىلىك يەكچەشمە ئۇخلاپ قالغان پۇرسەتتىن
پايدىلىنىپ، بىر قىزىتىلغان ياغاچنى ئۇنىڭ كۆزىگە تىقىۋې-
تىدۇ، ئەتىسى كۆزىدىن ئايرىلغان يەكچەشمە ئۆڭكۈرنىڭ
ئېغىزىنى مۇھاپىزەت قىلىپ، ئۆڭكۈردىكى پادىلارنى بىر-
بىرلەپ چارتىرىقىدىن ئۆتكۈزىدۇ. ئىلىك بىر چوڭ قوينى
ئۆلتۈرۈپ، ئۇنىڭ تېرىسىنى يېپىنىۋېلىپ، ئۆڭكۈردىن
قېچىپ چىقىدۇ. ئۇ ئوقياچىسى بىلەن يەكچەشمەنى ئېتىپ
ئۆلتۈرۈپ، ئىلگىرى ئۆڭكۈرگە قامالغان كونا مەھبۇسلار-
نى قۇتقۇزۇپ چىقىدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئوۋچىلار خاتىر-
جەم ھالدا تاغقا كىرىپ ئوۋ قىلالايدىغان بولىدۇ. ⑤. قىر-
غىزلارنىڭ قەھرىمانلىق رىۋايىتى «جايىر مەرگەن» دىكى
مۇناسىۋەتلىك سۈرئەت بىلەن قازاق ئېپوسىدىكى يەكچەشمە
مە مۇتىقى ئاساسەن ئوخشىشىپ كېتىدۇ، بۇ رىۋايەتنىڭ
باش قەھرىمانى جايىر مۇ بىر خاسىيەتلىك ئوقياچى
بولۇپ، ئۇ بىر جەرەنى ئوۋلاپ، بىر ئۆڭكۈرگە كىرىپ،
جەرەنى كاۋاپ قىلىپ ئاچلىقنى باسدۇ. بۇ ئۆڭكۈر
ئەسلىدە بىر يەكچەشمە ئايال يالماۋۇزنىڭ تۇرالغۇسى
بولۇپ، ئۆڭكۈرگە ئادەم كىرگەنلىكىنى كۆرۈپ، يەكچەشمە
مە يالماۋۇز يوغان تاش بىلەن ئۆڭكۈرنىڭ ئېغىزىنى
ئېتىپ، ئۇنىڭ گۆشىنى زىخقا ئۆتكۈزۈپ يېمەكچى بول-
دۇ. جايىر يەكچەشمە يالماۋۇز ئۇخلاپ قالغاندا، قىزىتىل-
غان تۆمۈر زىخنى يالماۋۇزنىڭ كۆزىگە سانجىدۇ. ئەتە-
سى ئۇمۇ قوينىڭ تېرىسىگە يۆگىنىۋېلىپ ئۆڭكۈردىن

قېچىپ چىقىدۇ ھەمدە يەكچەشمە يالماۋۇزنى ئېتىپ ئۆلتۈ-
رۈپ، ئۆڭكۈرگە قاماپ قويۇلغان كىشىلەرنى قۇتۇلدۇردى-
دۇ. ⑥. ئوۋچۇر خەلقىنىڭ قەدىمىي قەھرىمانلىق داستانلىرىدا
نىڭ بىرى بولغان «چىن تۆمۈر باتۇر» داستانىنىڭ باش
قەھرىمانى — چىن تۆمۈر باتۇر مۇ بىر باتۇر ئوۋچى
بولۇپ، ئۇ ئوۋغا چىقىپ كەتكەن مەزگىلدە، يەكچەشمە
يالماۋۇز ھەر كۈنى چىن تۆمۈر باتۇرنىڭ سىڭلىسى مەخ-
تۇمسۇلانىڭ قېنىنى شورىدۇ. قەھرىمان ئوۋدىن قايتىپ
كېلىپ، يەكچەشمە يالماۋۇزنى ئۆلتۈرۈپ، قانسىراپ
كەتكەن سىڭلىسىنى قۇتقۇزىدۇ. ⑦.

تۈركىي تىللىق مىللەتلەردىكى قەھرىماننىڭ يەكچەشمە-
مە بىلەن ئېلىشىشى ھەققىدىكى ھېكايىلىرىدىكى مۇتىقى
مۇنداق ئىككى خىل روشەن ئالاھىدىلىككە ئىگە: بىرى،
قەھرىمان يەكچەشمەنىڭ كۆزىنى قارىغۇ قىلىۋېتىپلا قالما-
ستىن، بەلكى ئەڭ ئاخىر ئۇنى ئۆلتۈرىدۇ. قەھرىماننىڭ
خەلقىنىڭ بېشىغا كەلگەن ئاپەتنى يوقىتىشىدىن ئىبارەت بۇ
ئاساسىي تېما ناھايىتى روشەن ۋە گەۋدىلىك. يەنە بىرى،
قۇيۇق ئوۋچىلىق مەدەنىيىتى ۋە يايلاق مەدەنىيەت تۈس-
گە ئىگە بولۇپ، يەكچەشمەنى جازالايدىغان قەھرىمانلار-
نىڭ زور كۆپ قىسمى قەيسەر، باتۇر ئوۋچىلاردۇر.
ئالتاي تىللىرى سىستېمىسىدىكى ھەرقايسى مىللەتلەر-
نىڭ تىلىدا «مەرگەن»، «باتۇر» دېگەن سۆزلەرنىڭ «-
ئوقياچى» دېگەن مەنىسىمۇ بار. ئوقياچىلارنىڭ قەھرىمان-
لىق ئىش ئىزلىرى تەسۋىرلىنىدىغان ھېكايىلەر «ئوقياچى-
لار ھېكايىلىرى» دەپ ئاتىلىدۇ، بۇنداق ھېكايىلەردە،
ئوقياچىلارنىڭ دۈشمىنى، رەقىبلىرى ئادەتتە ئىنسانلار
ئەمەس، بەلكى يەكچەشمە، يەتتە باشلىق يالماۋۇز، كۆپ
باشلىق بوغما يىلان ۋە شۇ قاتارلىق نەرسىلەردۇر. ئوقيا-
چىلار كەسكىن ئېلىشىش ئارقىلىق ئۇلارنى ئۆلتۈرۈپ، ئا-
دەمنىڭ كۈچىنىڭ زورلۇقىنى، ئادەمنىڭ بۇنداق كۈچلەر-
نىڭ ھامان غالىب كېلىدىغانلىقىنى نامايان قىلىدۇ، ئوقياچى-
لار ھېكايىلىرى ئوۋچىلىق دەۋرىنىڭ مەھسۇلى، ئۇلارنىڭ
مەزمۇنى قەدىمىي، ئەپسانە تۈسى قويۇق بولۇپ، ئاجايىپ
تەسەۋۋۇر كۈچىگە ئىگە. ئالتاي تىللىرى سىستېمىسىدىكى
مىللەتلەرنىڭ ئاۋام مەدەنىيىتى قاتلىمىدا، ئوقياچىلار ھەق-
قىدىكى ھېكايىلەر قەدىمىي مەدەنىيەت قاتلىمىدا تۇرىدۇ.
ھالبۇكى دەل مۇشۇ قەدىمىي مەدەنىيەت قاتلىمىدا، يەك-
چەشمە مۇتىقىنىڭ ساقلىنىش مىقدارى ئەڭ مول. يۇقىرىدا

مە بىلەن ئېلىشىش مۇتەئەسسىپلىكى ئالتاي تىللىرى سىستېمىسىدە. دىكى مىللەتلەرنىڭ قەدىمىي ئوقياچىلار ھېكايىلىرى ئارد. سىدا ناھايىتى زىچ مۇناسىۋەت بارلىقىنى، يەكچەشمە ھەق. قىدىكى ھېكايىلەرنىڭ ئاساسىي شەكلىنىڭ ئوقياچىلار ھېكا. يىلىرىدە تۇراقلاشقانلىقىنى ناھايىتى ئېنىق كۆرۈپ يېتەلەيد. دۇ. ئوقياچىلار ھېكايىلىرى زور مىقداردىكى يەكچەشمە مۇتەئەسسىپلىكى ئۆز ئىچىگە ئالغاندىن سىرت، تۈركىي تىللىق خەلقلەر داستانلىرىدىمۇ يەكچەشمە ئوبرازى كۆرۈلىدۇ. داستانلاردىكى يەكچەشمە مۇتەئەسسىپلىكى ئوقياچىلار ھېكايىلىرىد. دىكى يەكچەشمە مۇتەئەسسىپلىكى پەرقلىنىدۇ. داستانلاردىكى يەكچەشمە مەيلى ئوبراز يارىتىلىشى جەھەتتىن بولسۇن ياكى مەدەنىيەت مەنىسى جەھەتتىن بولسۇن، تېخىمۇ ئېنىق. دائىي، تېخىمۇ قەدىمىي. قىرغىزلارنىڭ قەھرىمانلىق ئېپو. سى «ماناس»نى مىسالغا ئالدىغان بولساق، ئۇنىڭدىكى نۇرغۇن قەھرىمانلار يەكچەشمە بىلەن ئېلىشىپ، ئەڭ ئاخىر يەكچەشمەنى يېغىدۇ. «ماناس»نىڭ 1، 2، 3. قىسىملىرىنىڭ ھەممىسىدە قەھرىماننىڭ يەكچەشمە بىلەن ئېلىشىش مۇتەئەسسىپلىكى بار. قەھرىمان ماناس زور قوشۇنى باشلاپ يىراققا يۈرۈش قىلغاندا، ئېسەنخان ماناسنىڭ ئا. جايىپ كۈچ. قۇدرىتىدىن قورقۇپ، يەكچەشمە ماكەلدىن ياردەم سورايدۇ. داستاندا يەكچەشمەنىڭ تۇغۇلۇشى ناھا. يىتى ئالاھىدە بولۇپ، ئۇ بىر ئايال ئالۋاستى بىلەن قىتاي ئەرنىڭ بىللە بولۇشىدىن تۇغۇلغان بالا بولۇپ، جىسمى تاغدىك، چېكىسىدە بىر كۆزى بار، كەركىدانغا مىنگەن، قولىدا كىگىز ئۆيچىلىك چوڭلۇقتا بازغان تۇتقان ھالەتتە تەسۋىرلىنىدۇ. ماناسنىڭ قول ئاستىدىكى سەركەردىلەر. دىن ئالامەت بىلەن چۇۋاق يەكچەشمەنىڭ كۆزىگە ئوق ئېتىپ، چېلەكتەك كۆز ئالمىسىنى يەرگە چۈشۈرۈۋېتىدۇ، ئۇلار شۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئۇنىڭ كاللىسىنى ئالىدۇ. قەھرىمانلار ئاخىر ياۋۇز يەكچەشمەنى يېغىدۇ. «سەمە. تەي» ناملىق ئېپوستا، ماناسنىڭ ئوغلى سەمەتەي يەك. چەشمە ماتىكەنى يېغىدۇ، بۇ شەرقىي شىمال تەرەپتىن كەلگەن يەكچەشمە ئادەتتىن تاشقىرى ياۋۇز، ۋەھشىي بولۇپ، بىر ۋاقىتقا 13 تۇياق كالا، 11 ئېيىق، ئىككى تۆگە، 500 سۇغۇر (داۋغان) يەۋىتەلەيدۇ. ئۇ قەھرىمان سەمەتەي ۋە نۇرغۇن قىرغىز باتۇرلىرىنى ئاتلىرىدىن يە. قىلدۇرۇۋېتىدۇ. ئەڭ ئاخىر ئالامەتلىك ئوغلى گۈلچۆرە يەكچەشمەنى مەغلۇپ قىلىپ، ئۇنى ئۆلتۈرىدۇ. كېيىن

مىسال كەلتۈرۈلگەن ئۇيغۇر، قازاق، قىرغىز قاتارلىق مىل. لەتلەرنىڭ ئوقياچىلار ھېكايىلىرىدە يەكچەشمە مۇتەئەسسىپلىكى باشقا، ئالتاي، خاكاس، ئۆزبېك، قارا قالپاق قاتارلىق تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ ئوقياچىلار تۈرىدىكى قەھرى. مانلىق رىۋايەتلىرىدىمۇ قەھرىماننىڭ يەكچەشمە بىلەن ئې. لىشىشى ھەققىدىكى مۇتەئەسسىپلىق ساقلانغان.

كىشىلەرنىڭ دىققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇكى، ئالتاي تىللىرى سىستېمىسى، موڭغۇل ۋە تۇنگۇس تىللىرىد. دىكى ئوقياچىلار ھېكايىلىرىدىمۇ يەكچەشمە مۇتەئەسسىپلىكى ھەم. شە كۆزگە چېلىقىدۇ. مەسىلەن، موڭغۇل مىللىتىنىڭ ئوقيا. چىلار ھەققىدىكى ھېكايىسى «ئىككى ئوۋچى»دا ئىككى ئوۋچىنىڭ بىر جەرەننى قوغلاپ يەكچەشمەنىڭ ئوڭكۇرد. گە كىرىپ قالغاندىن كېيىنكى سەرگۈزەشتىلىرى بايان قە. لىنىدۇ. يەكچەشمە ئىككى ئوۋچىنىڭ بىرىنى يەۋىتەدۇ، يەنە بىر ئوۋچى يەكچەشمە ئۇخلاپ قالغان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، يەكچەشمەنىڭ كۆزىگە قىزىتىلغان تۆمۈرنى سانجىدۇ، ئەتىسى ئۇ يەنە بىر قوينى ئۆلتۈرۈپ، ئۇنىڭ تېرىسىنى ئورۇنۇۋېلىش شەكلى بىلەن يەكچەشمەنىڭ تو. سۇقىدىن ئۆتۈپ، پادىلار بىلەن بىللە ئوڭكۇردىن چىقىد. دۇ. يەكچەشمەنى ئۆلتۈرۈپ، قاماپ قويۇلغان كىشىلەرنى قۇتقۇزىدۇ⑧. كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، موڭغۇللارنىڭ يەكچەشمە ھەققىدىكى ھېكايىلىرىنىڭ بايان ئەندىزىسىنىڭ تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ يەكچەشمە ھەققىدىكى ھېكا. يىلىرىنىڭ بايان ئەندىزىسىدىن ھېچقانداق پەرقى يوق. شۇنىڭغا ئوخشىشىپ كېتىدىغان يەكچەشمە ھەققىدىكى ھې. كايىلەر موڭغۇللاردا كەڭ تارقالغان. مەسىلەن، «بوغما يىلان گۈسىنى باستۇرۇش»، «ئاكىنىڭ نەسەتى»، «بىر تۈمەن قارا يۇڭلۇق قوبى بار كىچىك قارا بوۋاي» قاتار. لىق قەھرىمانلىق رىۋايەتلىرىدە قەھرىمانلارنىڭ يەكچەشمە بىلەن ئېلىشقانلىقى ھەققىدىكى ھېكايىلەر بايان قىلىنغان⑨. تۇنگۇس تىللىق خەلقلەردىن بولغان ئېۋېنكى خەلقىدە كەڭ تارقالغان «لەي مەرگەن ۋە دىۋە» بىر ئوقياچىلار ھېكايىسى بولۇپ، بۇ ھېكايىدە قەبىلە ئاتامانى لەي مەر. گەننىڭ ئۆز قوۋمى ئۈچۈن يېڭى ئوۋلۇق ئىزدەپ تاغنىڭ ئىچكىرىسىگە كىرگەندىن كېيىنكى يەكچەشمەگە ئۇچراپ قېلىش سەرگۈزەشتىلىرى بايان قىلىنغان⑩.

يۇقىرىدا مىسال كەلتۈرۈلگەن يەكچەشمە مۇتەئەسسىپلىكى كىشىلەر مۇنداق بىر پاكىتتى، يەنى قەھرىماننىڭ يەكچەشمە.

سۆزنىڭ بېشىدا كەلگەندە، بەزىدە ئالماشتۇرۇپ ئىشلىتىل-
سىمۇ، مەنىسىدە ھېچقانداق پەرق بولمايدۇ. شۇڭا «ما-
ناس» تىكى يەكچەشمىنى «ماتىكەن» دەپ ئاتاشقۇمۇ بول-
دۇ، نۇرغۇن تۈركىي تىلدا سۆزلىشىدىغان مىللەتلەردە،
«پادىكەن» تاغ مۇئەككىلىنىڭ نامى. بۇنىڭدىن كۆرۈۋې-
لىشقا بولىدۇكى، داستاندىكى يەكچەشمىنىڭ ئەسلىي تىپى
تاغ مۇئەككىلى ئوبرازىدۇر.

تاغ مۇئەككىلىگە تېۋېنىش ئالتاي تىللىرى سىستېمى-
سىدىكى مىللەتلەرنىڭ ئەجدادلىرىدا ئىلگىرى خېلى مۇھىم
ئورۇن تۇتاتتى. قەدىمكى قىرغىز ئەپسانىلىرىدە، تاغ مۇ-
ئەككىلى غايىب ھايۋانلارنى قوغدىغۇچى مۇئەككىل
بولۇپ، ئۇنىڭ ھىمايىسى ۋە ياردىمىدە ئوۋچىلار تېخىمۇ
كۆپ ئوۋ ئوۋلىيالايتتى. تاغ مۇئەككىلى ئوۋچىلىق دەۋ-
رىدە پەيدا بولغان مۇئەككىل بولۇپ، ئوۋچىلار ئەڭ تې-
ۋېنىدىغان مۇئەككىل ئىدى. تاغ مۇئەككىلى پادىكەن
بىلەن غايىب ئوخشاشلا ئوۋچىلارنى قوغدىغۇچى مۇئەك-
كەل ئىدى. ئىپتىدائىي خەلقلەرنىڭ قارىشىدا، قىياپىتى ئا-
دەتتىن تاشقىرى مۇئەككەللەر ئادەتتىن تاشقىرى كۈچكە
ئىگە بولاتتى، ئۇلارنىڭ پېشانىسىدە كۆزى بار بولۇپ،
ئۇلارنىڭ غەيرىي تەبىئىي كۈچىمۇ چوقۇمكى ئادەتتىكى
بىر جۈپ كۆزىڭىزدىن ھالقىپ كەتكەن بولاتتى. دەل
مۇشۇنداق ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىك ئىپتىدائىي تەپەك-
كۈر لوگىكىسىنىڭ يېتەكچىلىكىدە، ئالتاي تىللىرى سىستې-
مىسىدىكى مىللەتلەرنىڭ ئەجدادلىرىنىڭ قەلبىدىكى تاغ
مۇئەككىلى ئوۋچىلارنى قوغدايدىغان يەكچەشمە ئوبرازى
ئىدى. ئۇ تۇۋا ئەپسانىلىرىدە بىر يەكچەشمە ئايال مۇ-
ئەككەل ئوبرازىدا پەيدا بولىدۇ، ئۇنىڭ پېشانىسىدە بىر
كۆزى بار، بۇرنى قىزىل بولۇپ، ئوۋچىلار بىلەن بىللە
تۇرۇپ، ئۇلارنى قوغداپ، ئوۋچىلارنى مول ئوۋ غەنىي-
مەتلىرىگە ئېرىشتۈرىدۇ ھەمدە ئۆزىنىڭ سۈتى، پەش
گۆشلىرىنى كېسىپ ئوۋچىلارنى باقىدۇ. ئۇ تۇۋالارنىڭ
داستانلىرىدا بىر ئېغىزىدىن ئوت پۇركۇيدىغان، بۇرنىدىن
قويۇق ئىس كۆتۈرۈلۈپ تۇرىدىغان، پېشانىسىدە پارق-
راپ تۇرىدىغان بىر كۆزى بار ئەپسانىۋى قەھرىمان سۇ-
پىتىدە پەيدا بولىدۇ. قازاقلارنىڭ ئەپسانىلىرىدە، ئۇ بىر
تاغنىڭ ئىچكىرىسىدە ماكانلاشقان، تەڭداشسىز كۈچلۈك،
ئوق ئۆتمەس، يەكچەشمە دىۋە سۈپىتىدە پەيدا بولىدۇ.
ئۇ ھۆركىرسە ئۈستۈن كالىۋكى ئاسمانغا، ئاستىن كالىۋكى

تۈركمەن يەكچەشمە مادىكۆل يەنە كېلىپ قىرغىز خەلقىنى
ئاۋارە قىلىدۇ، ئۇ يىلقلارنى بۇلاپ، ئادەملەرنى يەپ،
تالاي ئەسكىلىكلەرنى قىلىپ، كىشىلەرگە زۇلۇم سالىدۇ.
سەمەتەي بۇ يەكچەشمىگە ئوق ئېتىپ، نەيزە ئۇرۇپ،
ئۇنى يىقىتىپ، خەلقنىڭ بېشىغا كەلگەن ئاپەتنى يوقىتىدۇ.
«ماناس» نىڭ 3- قىسمى «سەيتەك» تە، يەنە قەھرىماننىڭ
يەكچەشمىنى يېگىدىغان مۇتىق بار بولۇپ، گۈلچۆرە كال-
لىسىنى ئالغان ماتىكەن ئىسىملىك يەكچەشمىنىڭ مادىكەن
ئىسىملىك يەنە بىر ئوغلى بار بولۇپ، ئاتىسىغا ئوخشاش
بىر ۋەھشىي يەكچەشمە ئىدى. ئۇ بىر كالغا مىنىۋالغان
بولۇپ، سەمەتەينىڭ ئوغلى سەيتەكنى ئىزدەپ كېلىپ
كۈچ سىنىشىپ، ئاتىسىنىڭ قىساسىنى ئالماقچى بولىدۇ. بۇ
يەكچەشمىگە قارشى جەڭ قىلغىنى ئايال قەھرىمان، سەمە-
تەينىڭ ئايالى قۇيالى ئىدى. تەڭداشسىز كۈچ- قۇۋۋەتكە
تولغان ئايال قەھرىمان تاغدىك زور قامەتلىك مادىكەنگە
نەيزە ئۇرۇپ، ئۇنى ئۇدۇلدىكى تاغ ئېتىدىكىدىكى قورام
تاشنىڭ ئۈستىگە چۆرۈۋېتىپ، جاھانغا پاتماي قالغان بۇ
يەكچەشمىنى يەر بىلەن يەكسەن قىلىۋېتىدۇ.

«ماناس» تىكى يەكچەشمە سېھرىلىك كالا مىنگەن،
قولدا كىگىز ئۆيچىلىك چوڭلۇقتا بازغان كۆتۈرۈۋالغان،
پېشانىسىدە بىر پارقراپ تۇرغان كۆزى بار، كۆز ئالمى-
سى خۇددى چېلەكنەك چوڭ ئىدى، ئۇنىڭ ئەلپازى ناھا-
يتى يامان بولۇپ، بارغانلىقى يېرىنى تۈپتۈز قىلىۋېتىدۇ،
پەۋقۇلئاددە غەيرىي تەبىئىي كۈچكە ئىگە، ئۇنىڭغا ھېچقان-
داق كۈچ تەڭ كېلەلمەيدۇ.

داستاندىكى يەكچەشمە بولسا قەدىمىي ئەپسانىلەردە-
كى ئەرۋاھلارنىڭ ئوبرازىدۇر. بىر قىسىم چەت ئەللىك
ئالىملار تەكشۈرۈپ دەلىللەش ئارقىلىق بەزى يېڭى كۆز
قاراشلارنى ئوتتۇرىغا قويغان بولۇپ، ئۇلار «ماناس» تە-
كى يەكچەشمە ئوبرازى ئەسلىدە سەلبىي ئوبراز ئەمەس،
بەلكى كىشىلەر تېۋىنىدىغان تاغ مۇئەككىلىنىڭ ئوبرازى
دەپ قارايدۇ. بۇ يېڭى قاراشنىڭ پەيدا بولۇشى يەكچەشمە-
مىنىڭ نامىنى تەكشۈرۈپ دەلىللەشتىن باشلانغان بولۇپ،
ماناستىكى يەكچەشمىلەر ئايرىم- ئايرىم ھالدا «ماتىكەن»،
«مادىكەن»، «ماكەل» بولۇپ، ئالتاينىڭ شىمالىدىكى
شورۇن ۋە ئالتاي سايان چوققىسى ئەتراپىدىكى تۈركىي
تىلدا سۆزلىشىدىغان خەلقلەر تاغ مۇئەككىلىنى «پادى-
كەن» دەپ ئاتايدۇ. تۈركىي تىللاردا، m بىلەن p

چۈشى مىلادى 10-، 15- ئەسىرلەردىكى ئىش، بۇنىڭدىن بۇرۇن، ئۇلار ئىزچىل يىنسەي دەرياسىنىڭ يۇقىرى ئېقى- نىدىكى رايونلاردا ياشىغان. بۇ رايونلاردا بايقالغان زور مىقداردىكى ئۈچ كۆزلۈك ئادەم، ھايۋان شەكىللىك تاش بالباللار شۈبھىسىزكى تارىختا بۇ يەردە ياشىغان تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ ئەجدادلىرى بىلەن زىچ مۇناسىۋەت- لىك. ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ سەۋىيەسى تۆۋەن ئەھ- ۋالدا، تەبىئەت دۇنياسىدىكى ئىنساننىڭ ئىرادىسىگە باقماي- دىغان بەزى ئۆزگىرىشلەر ئەجدادلارنىڭ قەلبىدە قورقۇنچ، ۋەھىمە پەيدا قىلاتتى، ئۇلار دائىم تۇيغۇدەك تاماق يېيەلمەي، تېنىنى يۆگىگۈدەك كىيىم تاپالماي قالغان- دا ئۆزلىرىنىڭ ھاياتلىق ئۈمىدىنى ياراتقۇچىغا باغلايتتى. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، ھايۋانسىمان ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە، پېشانىسىدە ئۈچىنچى كۆزى بار بالباللار ھايۋانلارنى ئى- دارە قىلىدىغان تاغ مۇئەككەللىرىنىڭ سىمۋولى ئىدى. ئۇلار تاش بالباللارنىڭ ئالدىدا ئىخلاسى بىلەن دۇئا- تىلاۋەت قىلىپ، ئىتتىدائىي ئۇسسۇللارنى ئويناپ، مۇئەك- كەللەردىن ئوۋ ئىشلىرىنىڭ ئامان- ئېسەن بولۇشىنى، ئوۋ غەنىمەتلىرىنىڭ تېخىمۇ كۆپ بولۇشىنى تىلىگەن، ئىلاننىڭ ئۆزلىرىنى ئاغرىق- سىلاق، بالا- قازالاردىن ساقلىنىشىنى تىلەپ ئىلتىجا قىلغان.

تاش بالباللاردىكى ھايۋانسىمان ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە ئۈچ كۆزلۈك تاغ مۇئەككىلى ئوبرازى تەدرىجىي ئۆزگىرىپ، ئەپسانە، ئېپوسلاردىكى ئاجايىپ كۈچ- قۇد- رەتكە ئىگە يەكچەشمە تاغ مۇئەككىلى ئوبرازىغا ئايلان- دى. ئىنسانلارنىڭ تەبىئەت ئۈستىدىن غالىب كېلىش كۈ- چىنىڭ ئۇلغىيىشىغا ئەگىشىپ، ئادەمنىڭ كۈچىنىڭ زورلۇق- نى گەۋدىلەندۈرۈش ئۈچۈن يەكچەشمە تاغ مۇئەككىلى قەھرىمانلىق ئېپوسلىرىغا كىرگەندىن كېيىن قەھرىمانلار- نىڭ رەقىبىگە — يەنى يەكچەشمە ئوبرازىغا ئايلانغان. غەيرىي تەبىئەت كۈچىگە ئىگە بولغان يەكچەشمىلەرنى بويسۇندۇرالايدىغان قەھرىمانلار چوقۇمكى يەكچەشمىلەر- دىنمۇ كۈچلۈك قەھرىمان بولۇشى كېرەك. ئادەم بىلەن تەبىئەتنىڭ كۈرىشىدە، كۈچ سېلىشتۇرمىسىدا ئۆزگىرىش يۈز بېرىپ، يەكچەشمە تاغ مۇئەككەللىرى ئەجدادلارنىڭ ئايىغىغا باش قويىدىغان نەزىر- چىراغ سۈپىتىدىن چىقىپ، قەھرىمانلار بىلەن كۈچ سىنىشىدىغان رەقىبلەرگە ئايلانغان. قەھرىمانلارنىڭ يەكچەشمىلەر بىلەن ئېلىشى

يەرگە تېگىدۇ، ئۇ ياقۇتلارنىڭ خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدا ناھايىتى ھەيۋەتلىك يەكچەشمە مۇئەككەل ئوبرازىدۇر. كىشىلەرنىڭ ئىختىيارسىز، ئەڭ دەسلەپكى يەكچەشمە ئوبرازى قاچان، قەيەردە پەيدا بولغان؟ دەپ سورىشى ئېنىق. سوۋېت ئىتتىپاقى ئارخېئولوگىيە خىزمەتچىلىرى 1964-، 1963- يىللىرى يىنسەي دەرياسى ۋادىسىدىكى ئارخېئولوگىيەلىك قېزىشتا ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان نەرسىلەرنى بايقىغان، بۇ ئارخېئولوگىيەلىك نەتىجىلەر يەك- چەشمە ئوبرازىنىڭ شەكىللىنىش باسقۇچىنى بۇنىڭدىن 4000 ~ 5000 يىل بۇرۇنقى زامانلارغىچە سۈرىدۇ. سوۋېت ئارخېئولوگىيە خىزمەتچىلىرى يىنسەي دەرياسى ۋادىسىدا نۇرغۇن ئۈچ كۆزلۈك ئادەم، ھايۋان شەكىللىك تاش بالباللارنى بايقىغان بولۇپ، بەزى ھەيكەللەرنىڭ بى- لەكلىرى سەل ئېگىلگەن، قورساقلىرى تومپىسىپ چىققان، ئېغىزلىرى كالىچىسىپ، ھىڭگاڭ چىشلىرى كۆرۈنۈپ تۇرغان ھالەتتە بولۇپ، پېشانىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا كۈنگە ئوخشايدىغان ئۈچىنچى كۆزى بار. بەزى بالباللارنىڭ ئېغىز، قۇلاقلىرى ھايۋانلارنىڭكىدەك بولۇپ، بېشىدا مۇڭگۈزى بار، پېشانىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر سېپىرلىك ئۈچىنچى كۆزى بار. ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈشتە باي- قالغان پېشانىسىدە كۆزى بار ئادەم، ھايۋان شەكىللىك تاش بالباللارنىڭ سانى كۆپ، بۇ فانتازىيەلىك تۈسكە باي تۈۋرۈكسىمان، تاپاقسىمان تاش بالباللار ئارخېئولوگىيە ساھەسىدىكىلەرنىڭ ناھايىتى دىققىتىنى تارتقان. ئارخېئو- لوگلارنىڭ تەكشۈرۈپ دەلىللىشىچە، بۇ تاش بالباللارنىڭ پەيدا بولغان يىل دەۋرى تەخمىنەن مىلادىدىن بۇرۇنقى 3000- يىللارنىڭ ئاخىرى ياكى مىلادىدىن بۇرۇنقى 2000- يىللاردىن بۇرۇنقى دەۋرلەرگە توغرا كېلىدۇ. بۇ تاش بال- باللار بۈگۈنگىچە 4000 ~ 5000 يىللىق تارىخقا ئىگە. بۇ تاش بالباللار شۈبھىسىزكى دۇنيا بويىچە ئەڭ بۇرۇن پەيدا بولغان پېشانىسىدە كۆزى بار يەكچەشمىلەر ئوبرا- زى ھېسابلىنىدۇ.

ئۇرخۇن — يىنسەي ۋادىلىرى قىرغىز قاتارلىق تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ ئەجدادلىرىنىڭ بۆشۈكلىرى- دىن بىرى، بۇ شىمال مىللەتلىرىنىڭ ئەجدادلىرى ئىلگىرى بۇ رايونلاردا ئىپتىدائىي ئوۋچىلىق ۋە كۆچمەن چارۋىچى- لىق بىلەن شۇغۇللىنىپ تۇرمۇش كەچۈرگەن. قىرغىزلار- نىڭ يىنسەي دەرياسى بويلىرىدىن ئايرىلىپ غەربكە كۆ-

مۇتىنى شۇنىڭدىن كېلىپ چىققان. بۇ مۇتىنى ئوقىيچىلار ھېكايىلىرىدە پەيدا بولغان بولۇپ، تارقىلىش جەريانىدا قەھرىمانلارنىڭ يەكچەشمىلەر بىلەن ئېلىشىش مۇتىنى ئۈزلۈكسىز كېڭىيىپ، سۈزۈنى بارغانسېرى ئىلگىرى-توقاي، جانلىق، تەسىرلىك بولۇپ، قۇرۇلمىسى كۈنسېرى مۇكەممەللىشىپ، تەدرىجىي نىسبەتەن تۇراقلىق بايان ئەدەبىياتى شەكىللەنگەن.

پېشانىسىدە كۆزى بار ئادەم، ھايۋان شەكىللىك ئۆد-رازلار ئالتاي تىللىرى سىستېمىسىدىكى مىللەتلەرنىڭ ئەج-دادلىرىدا پەيدا بولغان ۋاقىتلاردا، يۇنانلىقلار (گىرىكلار) تېخى بالقان يېرىم ئارىلىغا قەدەم باقمىغانىدى. تەخمىنەن مىلادىدىن بۇرۇنقى 21-، 22- ئەسىرلەرگە كەلگەندە گىرىكلار ئېگىيى دېڭىزى بويلىرىدا پەيدا بولغان ھەمدە تەد-رىجىي گىرىتسىيە رايونىنىڭ ئاساسلىق ئاھالىسىگە ئايلان-غان. ئۇلار شەرقلىكلەر بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولغان قەدىمكى ئېگىيى دېڭىزى مەدەنىيىتىگە ۋارىسلىق قىلدى ھەمدە ناھايىتى تېزلا ئۆزىنىڭ تەسىر كۈچىنى كىچىك ئا-سىيا قۇرۇقلۇقىغا كېڭەيتىپ، ئۇ يەرلەردە نۇرغۇن گىرىك مەھەللىلىرىنى قۇرۇپ، چوڭ قۇرۇقلۇق، شەرق بىلەن بولغان باغلىنىشىنى يەنىمۇ بىر قەدەم ئىلگىرىلەپ كۆچەيت-تى. مىلادىدىن بۇرۇنقى 8-، 11- ئەسىرلەر يۇنان مەدەنى-يەت تارىخىدىكى ھومېر دەۋرى دەپ ئاتالغان بولۇپ، يۇنان داستانلىرىنىڭ كىچىكلىتىلگەن مودېللىرى پەيدا بو-لۇشقا باشلىغان. مىلادىدىن بۇرۇنقى 6- ئەسىرلەردە يۇنان داستانلىرىنىڭ ئاساسىي شەكلى شەكىللىنىپ، مىلادىدىن بۇ-رۇنقى 2-، 3- ئەسىرلەردە يېزىققا ئېلىنىپ كىتابقا ئايلان-غان. يۇنان داستانلىرى شەكىللەنگەن مەزگىللەردە، قەھ-رىمانلارنىڭ يەكچەشمىلەر بىلەن ئېلىشىش مۇتىنى شىمالىي ئاسىيا خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدا ئاللىقاچان كەڭ كۆلەمدە مەۋجۇد ئىدى.

يۇنان داستانلىرى شەكىللەنگەن مەزگىللەردە، شەرق-غەرب ئوتتۇرىسىدىكى سودا يوللىرى ئاللىقاچان راۋانلاش-قاندى. ھىندى-ياۋروپا تىل سىستېمىسىدا سۆزلەيدىغان شەرقىي ئىران تىللىق سىكتايىلار مىلادىدىن بۇرۇنقى 9-ئەسىرلەردىلا شىمالىي ئاسىيا بىلەن ئوتتۇرا ئاسىيادىكى بىپايان يايلاقلاردا ئات چاپتۇرۇپ يۈرەتتى، ئۇلار كېيىن يەنە قارا دېڭىزغا يېقىنلىشىپ، قارا دېڭىز بويلىرىدا گىرىك-لار بىلەن سودا ئالاقىسىنى ئورناتقان بولۇپ، جۇڭگو

بىلەن گىرىتسىيە شەھەرلىرى ئوتتۇرىسىدىكى ئەڭ قەد-مىي يىپەك سودىگەرلىرىگە ئايلاندى ئودىسىدا يۇرتىغا قايتقاندىن كېيىن، بارلىق ئاياللار قاتتىق ھەيران قالغۇ-دەك كۆڭلەكتىن بىرنى كىيىپ يۈرۈيدۇ، ئۇ كۆڭلەك ناھا-يىتى سىلىق، پارقراق، نەپىس بولۇپ، خۇددى قۇياشقا ئوخشاش نۇر چاچىدۇ. ئېپوسلاردىكى تەسۋىرلەردىن قا-رىغاندا، بۇ كۆڭلەك يىپەكتىن ياسالغان بولۇپ، ئېھتىمال بۇنى سىكتايىلار ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتىكى خەنزۇ رايونلىرى-دىن ئېلىپ بارغان بولۇشى مۇمكىن. شىمالدىكى كۆچمەن چارۋىچى مىللەت سىكتايىلار شەرق-غەرب سودىسى ۋە شەرق-غەرب مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشى جەھەتتە كۆۋ-رۈكلۈك ۋە ۋاسىتىلىك رول ئوينىغان. گۈللەنگەن سودا ئالاقىسى جەريانىدا، گىرىكلار شۈبھىسىزكى سىكتايىلاردىن شىمالدىكى نۇرغۇن كۆچمەن چارۋىچى مىللەتلەرنىڭ ئا-جايىپ-غارايىپ ئەپسانە رىۋايەتلىرىنى ئالغان.

گىرىكلار شىمالدىكى كۆچمەن چارۋىچى مىللەتلەر-نىڭ ئاجايىپ-غارايىپ رىۋايەتلىرىنى ئۆزىنىڭ ئېپوسلىرىغا يۇغۇرغان، بۇ تامامەن مۇمكىن. «ئودىسىيا»دا ئاساسلىقى ئودىسىيانىڭ دېڭىزدا لەيلەپ يۈرگەن ئون يىللىق سەرگۈ-زەشتلىرى بايان قىلىنغان، ئېھتىمال گىرىكلار ئالغان شەرقكە مۇناسىۋەتلىك ھەر خىل ئاجايىپ-غارايىپ رىۋا-يەتلەر بۇ ئېپوسلارغا كىرگۈزۈلۈپ، ئۇلارنى تېخىمۇ ئالا-ھىدە، ئاجايىپ تۈسكە ئىگە قىلغان، تېخىمۇ مول سەنئەت-لىك سېھرىي كۈچكە ئىگە قىلغان بولۇشى مۇمكىن.

گىرىك ئېپوسلىرى شەكىللەنگەندىن كېيىن، شەرق-غەرب ئوتتۇرىسىدىكى يوللار ئارقىلىق، گىرىك ئېپوسلە-رىنىڭ تارقىلىشىغا ئەگىشىپ، يەنە يەكچەشمىلەرنىڭ ھېكا-يىلىرىنى يەنىمۇ بىر قەدەم ئىلگىرىلەپ تارقىتىپ، ئۇنى دۇنياۋى مۇتىققا ئايلاندۇرغان. ئەدەبىيات نۇقتىسىدىن قا-رىغاندا، يەكچەشمە مۇتىقى مۇتلەق ئەدەبىيات مۇتىقلىرى ئىچىدىكى ئادەتتىكى بىرسى، ھالبۇكى بۇ مۇتىقنىڭ مەدە-نىيەت قىممىتى مۆلچەرلىگۈسىز بولۇپ، ئۇ قەدىمكى شەرق-غەرب مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشنىڭ ئەڭ كۈچلۈك ئىسپاتى.

ئىزاھاتلار:

① ياك شىيەنى تەرجىمە قىلغان: «ئودىسىيا»، شاخىي تەرجىمە نەشرىياتى، 1982-يىل نەشرى، 108-، 117-بەتلەر؛ جىننسى: «گىرىك ئەپسانىلىرى»، (تەيۋەن) جۇڭىن نەشرىياتى،

1988-يىل نەشرى، 39-بەت.

② «ئىتالىيە» ئىتالىيە كالىنىنو: «ئىتالىيە چۆچەكلىرى» (2-قىسىم)، شاھخەي ئەدەبىيات-سەنئەت نەشرىياتى، 1985-يىلى نەشرى، 619-بەت.

③ «تەيىڭگۇڭ خاتىرىسى» (10) 481-جىلد، «شىنلو» ماددىسى، جۇڭخۇا كىتابچىلىق ئىدارىسى، 1991-يىل نەشرى، 3961-بەت. بۇ ھېكايىدە تال سۇلالىسى ئەلچىلەر ئۆمىكى شىنلو-دىن ياپونىيەگە قاراپ يولغا چىقىپ، دېڭىزدا بوران خەۋپ-خەتەر-گە ئۇچراپ، كېمە ئەترىتى بىر ئارالغا چىقىپ قالىدۇ، دىۋىنىڭ تۈ-رالغۇسىغا كىرىپ قالىدۇ، تال سۇلالىسى ئەلچىلەر ئۆمىكىدىكى 100دىن ئارتۇق ئادەم تۇرالغۇغا كىرىدۇ، دىۋە تاش بىلەن ئە-شىكىنى ئېتىۋالىدۇ، ئاندىن ئۇ ئەلچىلەر ئۆمىكىدىن 50 تىن ئارتۇق ئادەمنى تاللاپ، ئۆلتۈرۈپ پىشۇرۇپ يەيدۇ. ئامان قالغانلار دىۋە ئۇخلاپ قالغاندا دىۋىنى چېپىپ ئۆلتۈرۈپ، دىۋە ئەسەرگە ئېلىۋالغان نۇرغۇن ئاياللارنى قۇتقۇزۇپ چىقىپ، كېمىگە چۈشۈپ قاچىدۇ.

④ «دەدە قۇرقۇت»، شىنجاڭ ياشلار نەشرىياتى، 1988-يىل قازاقچە نەشرى.

⑤ «ئىلىك مەرگەن»، «قازاق خەلق داستانلىرىدىن تاللان-ما» (5)، بېيجىڭ مىللەتلەر نەشرىياتى، 1986-يىل قازاقچە نەشرى، 649-بەت.

⑥ «جايىر مەرگەن»، «قىرغىز خەلق چۆچەكلىرى» گە بې-سىلغان، فرونزى (قىرغىزستاننىڭ پايتەختى بىشكەكنىڭ بۇرۇنقى ئاتىلىشى) نەشرىياتى، قىرغىزچە نۇسخىسى، 69-بەت.

⑦ «چىن تۆمۈر باتۇر» داستانىنىڭ ئۇيغۇرلاردا كۆپ خىل ۋارىيانتلىرى بار، قەھرىمان تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن يالماۋۇزلار-دىن يەكچەشمە يالماۋۇز، يەتتە باشلىق يالماۋۇزلار بار بولۇپ، بىر-بىرىگە ئوخشىمايدۇ. ھەر خىل ۋارىيانتلىرىنىڭ ھەممىسىدە ئوت سوراخ سۈزىتى بار بولۇپ، مەزمۇنى خېلى قەدىمىي.

⑧ «ئىككى ئوۋچى»، «ئالتاي تەيجى ۋە ئۇنىڭ چىلان تورۇق ئارغىمى»، موڭغۇل قەدىمكى مەدەنىيەت نەشرىياتى، 1985-يىلى، موڭغۇلچە نەشرى.

⑨ «بوغما يىلان گۈسىنى ئۆلتۈرۈش»، ئىچكى موڭغۇل خەلق ئەدەبىيات-سەنئەتچىلەر جەمئىيىتى تۈزگەن: «موڭغۇل خەلق چۆچەكلىرى»، موڭغۇلچە نەشرى، 334-بەت.

«ئاكىنىڭ نەسھىتى»، خېرىس مەدەنىيەت ئىدارىسى، مىللىي تىل-ئەدەبىيات ئىشخانىسى تۈزگەن: «چىڭخەي موڭغۇل خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى جەۋھەرلىرى»، 2-قىسىم، 609، 612-بەتلەر.

«بىر تۈمەن قارا يۇڭلۇق قوبى بار كىچىك قارا بوۋاي»، «موڭغۇل ماتېرىياللىرى ۋە ئاخباراتلىرى» غا بېسىلغان، (موڭغۇل-چە)، 1984-يىل 4-سان.

بىرىنچىدىن، ھېكايىنىڭ باش قەھرىمانى لاما بولۇپ، ئۇ ۋۇتەيشەن تېغىغا بېرىپ بۇتقا باش ئۇرۇش يولىدا، بىر كونا

ئۆيىدە بويى ئون جالڭ بىر چى كېلىدىغان يەكچەشمە بوغما يىلان گۈسىنى كۆرىدۇ. ئۇ ئۇخلاپ قالغاندىن كېيىن لاما كىشىلەرنى چا-قىرىدۇ، كىشىلەر تاشلار بىلەن يەكچەشمىنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ، سولاپ قويۇلغان كىشىلەرنى قوبۇۋېتىدۇ، ئىككىنچىدىن، ھېكايە-نىڭ سۈزىتى ئۇيغۇرلارنىڭ «چىن تۆمۈر باتۇر» داستانىنىڭ مەز-مۇنى بىلەن ئاساسەن ئوخشىشىپ كېتىدۇ، ئاكىسى ئوۋغا چىقىپ كەتكەندە ئىككى سىڭلىسى ئوت سوراپ يەكچەشمە يالماۋۇزغا ئۇچراپ قالىدۇ، يالماۋۇز ئاجىسىنى يەپ كېتىدۇ، سىڭلىسى سېرىق ئىتىنىڭ ياردىمىدە قىزىلغان تۆمۈرنى يالماۋۇزنىڭ كۆزد-ىگە تەقۋېتىدۇ، ئوۋدىن قايتىپ كەلگەن ئاكىسى بىلەن بىللە يالما-ۋۇزنى ئۆلتۈرىدۇ؛ ئۈچىنچىدىن، ھېكايىنىڭ باش قەھرىمانى پادە-چى بولۇپ، پادا بېقىش يولىدا يەكچەشمىنىڭ ئۆڭكۈرىگە كىرىپ قالىدۇ. يەكچەشمىنىڭ تىرىك ئادەملەرنى كاۋاپ قىلىپ يېگەنلىك-نى كۆرۈپ، يەكچەشمىنىڭ كۆزىنى قارىغۇ قىلىۋېتىدۇ، چارۋىچى قوينىڭ سىياقىغا كىرىۋېلىپ، پادىلار بىلەن بىللە ئۆڭكۈردىن قېچىپ چىقىدۇ، بۇ ئۈچ ھېكايىنى چىن گاڭلۇك تەمىنلىگەن.

⑩ «لەي مەرگەن ۋە دىۋە»، نېنجياڭ رايونىدىكى دۇ باۋلىيەن سۆزلەپ بەرگەن، «خېيلىۋىجياڭ خەلق ئېغىز ئەدەبىيا-تى»، 6-سان، 11، 12-بەتلەر.

⑪ ئاقچى ناھىيەسىدىكى داڭلىق «ماناس» چى يۈسۈپ ماماي ئېيتقان نۇسخىسى.

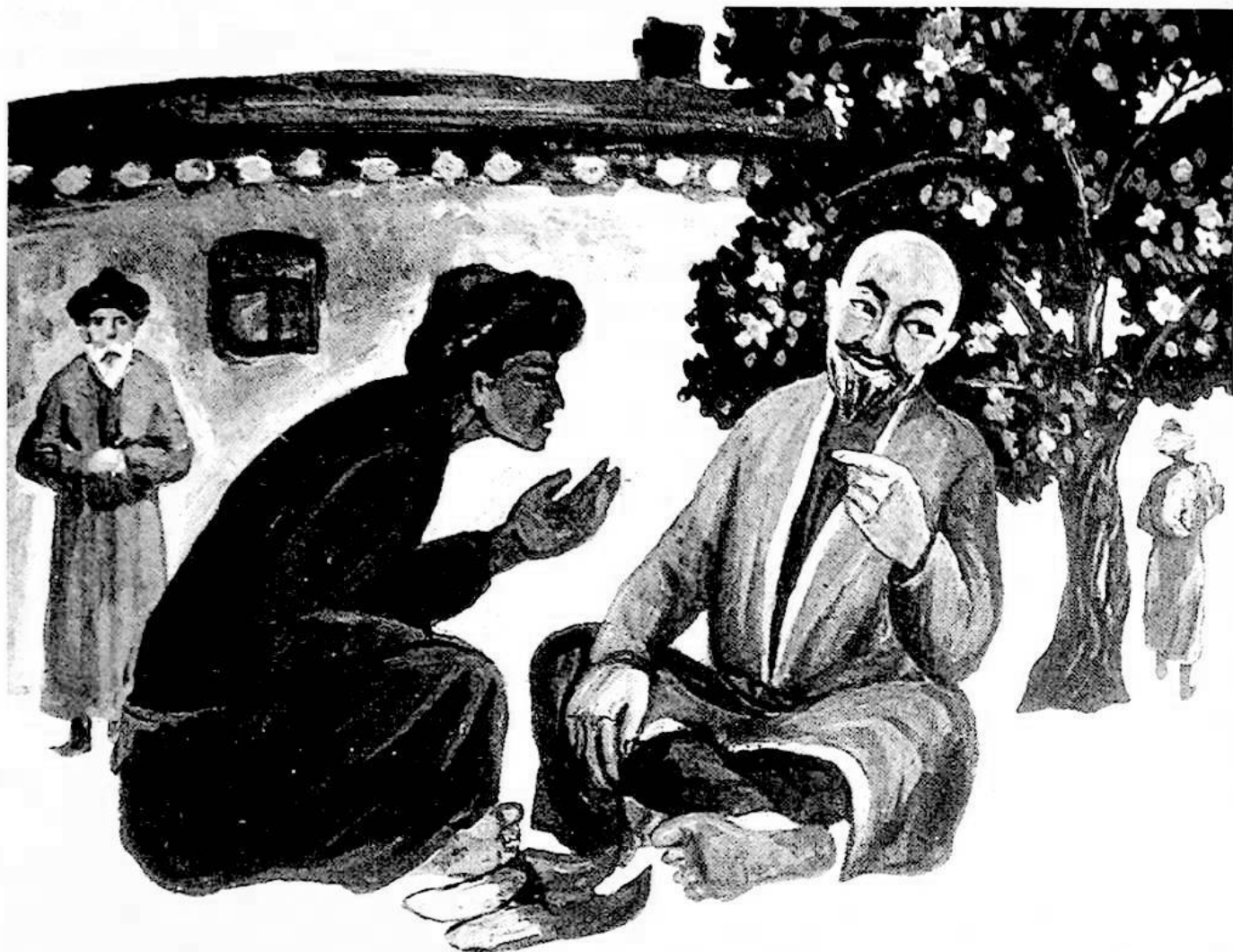
⑫ «ماناس» ماقالىلەر توپلىمى، قىرغىزستان جۇمھۇ-رىيىتى پەنلەر ئاكادېمىيەسى نەشرىياتى، 1681-يىلى فرونزى (ھا-زىرقى بىشكەك) قىرغىزچە نۇسخىسى، جالڭ يەنىڭ تەمىنلىگەن.

⑬ «سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى» ۋاجىسكايا «يېنىسەي دەرياسى ۋادىسىدىكى قەدىمىي مەبۇدلار»، چىن لياڭۋېي تەرجىمە قىلغان، «شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، 1987-يىل مەخسۇس سا-نىغا بېسىلغان.

⑭ ئىجابىي تەسىرى ئېپوسلارغا كىرگەندىن كېيىن سەلبىي تەسىرگە ئۆزگىرىدىغان ئەھۋاللار دائىم ئۇچراپ تۇرىدۇ. مەس-لەن، قۇجۇجاش ئەپسانىۋى داستاندا «قۇجۇجاش» بىر قىرغىز خاقانىنىڭ ئوغلى، ھەم بىر ئاق چاچلىق ئوقياچى. بۇ شەخس «ماناس» ئېپوسىغا كىرىپ، قەھرىمان ماناسنىڭ رەقىبى بولغان قالمىقلارنىڭ قولىچۇمىقىغا ئايالانغان، قىرغىزلار بىلەن ئۇرۇشقاندا، قۇجۇجاش نۇرغۇن قىرغىز قەھرىمانلىرىنى يارىلاندىرىغان.

⑮ شېن فۇۋېي: «جۇڭگو-غەرب مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش تارىخى»، شاھخەي خەلق نەشرىياتى، 1985-يىل نەشرى، 19-بەت.

تەرجىمە قىلغۇچى: ئابدۇقەييۇم مىجىت (ش ئۇ ئار ئىجتى-مائىي پەنلەر ئاكادېمىيەسى مىللەتلەر مەدەنىيىتى تەتقىقات ئىنستى-تۇتىدا)

ئۇيغۇرلاردىكى «يامان بولسۇن» توغرىسىدا

دۆلەت ئاقىياز

قىسىم پەرھىزلەر ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئەۋلادلارنى ئەدەپ-ئەخلاق، قائىدە-يوسۇن، ئۆرپ-ئادەت قاتارلىق جەھەتلەردىن تەربىيەلەشتە مۇئەييەن رول ئويناپ كەلگەن. پەرھىزلەرنىڭ ئاخىرىدىكى «يامان بولسۇن» سۆزىنى ئاڭلىغان ھامان بالىلار، ئۆسمۈرلەر، ھەتتا چوڭلارمۇ بىرەر يامان ئاقىۋەت كېلىپ چىقىدىغاندەك ۋەھىملىك ھېسسىياتقا كېلىپ، قىلىۋاتقان ياكى قىلماقچى بولغان ناتوغرا ئىشلىرىدىن دەرھال قول ئۈزگەن. نەتىجىدە، «يامان بولسۇن» سۆزى ئىجتىمائىي ئادەت كۈچ خاراكتېرىدە

«يامان بولسۇن» سۆزى ئۇزاق زامانلاردىن بېرى ئۇيغۇرلارنىڭ ئارىسىدا قېلىپلىشىپ كەتكەن تۇراقلىق ئىبارە بولۇپ، ئۇ ئۇيغۇرلارنىڭ پەرھىزلىرى ئىچىدىكى دائىم تەكىتلەيدىغان ۋە قاتتىق چەكلەنگەن پەرھىزلىرىنىڭ ئاخمىغا قوشۇپ قوللىنىلىدۇ. ئۇيغۇرلاردىكى پەرھىزلەر ناھايىتى كۆپ، كېلىپ چىقىش مەنبەسى مۇرەككەپ، تارىخى ئۇزاق بولۇپ، مەزمۇن جەھەتتىن ئۇيغۇرلار تۇرمۇشىنىڭ نۇرغۇن كۆنكرېت قاتلاملىرىغا تەتبىقلانغان. «يامان بولسۇن» سۆزى ئارقىلىق دائىملىق چەكلىنىپ كەلگەن بىر

شۇنداق بولغاچقا، ھازىرقى زامان ئەخلاق تەربىيە مەز-
مۇنلىرى بىلەن ماس ھالدا ئۆزىنىڭ ئىجابىي رولىنى
جارى قىلدۇرۇپ كەلمەكتە.

1. ئەجدادلارنى ھۆرمەتلەش مەنىسىدە ئېيتىلغان.

لىرى:

«زاراتگاھلىققا دەسسە يامان بولىدۇ — توكور

بولۇپ قالىدۇ. «زاراتگاھلىققا تەرەت قىلسا يامان بول-

دۇ» — ئەۋرىتىگە جاراهەت چىقىپ قالىدۇ. «زاراتگاھلىق-

قا تۆكۈرسە يامان بولىدۇ» — تىلى قۇرۇپ كېتىدۇ. ئا-

زىغا جاراهەت چىقىپ قالىدۇ، «مازارغا قولىنى شىلتىسە

يامان بولىدۇ» — قولى قۇرۇپ كېتىدۇ، «تۇغ شادىنى

تۇتسا يامان بولىدۇ» — قولى قۇرۇپ كېتىدۇ. يۇقىرىقى

«يامان بولىدۇ» لار ماھىيەت جەھەتتىن ئىلمىي ھالدا چۈ-

شەنگەندە ھازىرمۇ ئەمەلىي تەربىيە رولىغا ئىگە.

2. ئەدەپ-ئەخلاق قائىدە-يوسۇن توغرىسىدا

ئېيتىلغانلىرى:

بۇ ھەقتىكى «يامان بولىدۇ» لار بىر قەدەر كۆپ،

بۇلاردىن مەنىسى بىر-بىرىگە يېقىنلىرىنى ئومۇملاشتۇرۇپ

ئېيتساق: «چوغلارنىڭ ئالدىدىن ئۆتسە، ئادەمگە قاراپ

ئەسنسە، كېرىلسە، چۈشكۈرسە، تۈكۈرسە، كېكىرسە،

بۇرنىنى كۈچلىسا، مىشقىرسا، مېھماننى ئىشقا بۇيرۇسا،

مېھمانلار ئالدىدا پۇتىنى سۇنۇپ ئولتۇرسا، ئاتا-ئانىغا

يانسا، ئاتا-ئانىسىنىڭ يۈزىگە پۇتىنى قاراتسا، ئادەم بار

يەردە ئوسۇرسا، چوڭ-كىچىك تەرەت قىلسا، يوشۇرۇن

گەپ تىڭشسا، گەپ توشۇسا، غەيۋەت قىلسا، كىشىلەرنىڭ

ئەيىبىنى ئاچسا، ئۆلگەن ئادەمنىڭ غەيۋىتىنى قىلسا، ھازىر

دارلار ئالدىدا كۈلسە، چوغلاردىن بۇرۇن داستىخانغا

قول ئۇزارتسا، داستىخاننى ئاتلىسا، قولى يۇغاندىن كېيىن

سىلكىسە، سول قولدا تاماق يېسە يامان بولىدۇ» (ھەممە

ئادەم ئوڭ قولدا تاماق يېگەچكە باشقىلارغا ماسلىشىش

تەلەپ قىلىنغان) «مېيىپ، ئاجىزلارغا قاراپ كۈلسە، مەس-

خىرە قىلسا يامان بولىدۇ» — بالىسى مېيىپ تۇغۇلۇپ قا-

لىدۇ. بوسۇغدا ئولتۇرۇۋالسا يامان بولىدۇ — (بوسۇغا

ئۆيگە كىرىپ-چىقىدىغان يول بولغاچقا باشقىلارغا دەخلى

قىلماسلىق كۆزدە تۇتۇلغان) «ئاشنىڭ سۈيى-چۈيىنى

تەڭشەپ ئىچمەسە يامان بولىدۇ» — يېتىم بولۇپ قالىدۇ.

«چوغلارنىڭ ئايىغىنى كىيۋالسا يامان بولىدۇ» —

ئەۋلادىمۇ ئەۋلاد داۋاملىشىپ كىشىلەرنىڭ ئېيىغىغا سىڭىپ

كەتكەن. «يامان بولىدۇ» سۆزى بولمايدۇ، توغرا

ئەمەس، ياخشى بولمايدۇ دېگەندەك مەنىداش سۆزلەر.

نىڭ ئومۇملاشتۇرۇلغان شەكلى بولۇپ، ئەجدادلىرىمىزنىڭ

بىر قىسىم پەرھىزلەرگە ئەمەل قىلىش جەريانىدىكى تەج-

ربىيلىرىنىڭ يىغىنچاق يەكۈنى دېيىشكە بولىدۇ.

پەرھىزلەر ئىنسانىيەت جەمئىيىتىدىكى بىر خىل مەدە-

نىيەت ھادىسىسى بولۇپ، زامان ۋە ماكان جەھەتتىن قار-

غاندا ئۇ ئەڭ دەسلەپتە ئىنسانلارنىڭ ياۋايىلىق دەۋرىدىن

باشلاپ شەكىللىنىپ تەرەققىي قىلغان بولغاچقا، مۇئەييەن

دىنىي ئېتىقادنى ئاساس قىلغان بولىدۇ. يەنى ئۇيغۇرلار

ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلغاندىن كېيىنمۇ بۇرۇن ئېتىقاد

قىلغان بىر قانچە دىنلارنىڭ ئەبجەش تەسىراتلىرى بىللە

داۋاملىشىپ كەلگەچكە، پەرھىزلەرنىڭ بەزىلىرى خۇراپىي

مەزمۇنلاردىن خالىي بولالمىغان، دېمەك، كىشىلەرنىڭ ئې-

تىقادىدىن ئەقىدىلەر ھۆكۈمرانلىق ئورنىدا تۇرغان

ئۇزاق تارىخىي جەرياندا شەيئىلەرنى بىلىش ۋە چۈشىنىش

دائىرىسى ھەر جەھەتتىن چەكلىمىگە ئۇچرىغان، يەنە بىر

تەرەپتىن بالىلار ۋە ئۆسمۈرلەرگە شەيئى ۋە ھادىسىلەر-

نىڭ باغلىنىشلىرىدىكى سەۋەب-نەتىجە مۇناسىۋەتلىرىنى

چۈشىنىدۇرۇپ قايىل قىلىش ئاسان بولمىغاچقا، توغرا بول-

مىغان ئىش-ھەرىكەتلەرنى «يامان بولىدۇ» سۆزى ئارقى-

لىق چەكلىگەن. بەزى «يامان بولىدۇ» لارنىڭ سەۋەبى

سورىغانلارغا، ناننى دەسسە كۆزى قارىغۇ بولۇپ قال-

دۇ، قارلىغاچنى تۇتسا قولى تىترىگەك بولۇپ قالىدۇ، بو-

سۇغدا ئولتۇرۇۋالسا قېيىنئاتا-قېيىنئانىسىنىڭ قېشىدا ئو-

سۇرۇپ قويدىغان بولۇپ قالىدۇ... دېگەندەك ۋەھىم-

لىك سۆزلەر بىلەن قوقاق سېلىش ئارقىلىق بىر قىسىم

توغرا بولمىغان ئىش-ھەرىكەتلەرنى چەكلىگەن. «يامان

بولىدۇ» سۆزى ئاڭلىماققا خۇراپاتلىقتەك بىلىنىمۇ، ئەمما

ئۇنى ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئەۋلادلارنى تەربىيەلەش جەريا-

نىدا ئىستىغىيلىك ھالدا شەكىللەنگەن ئەنئەنىۋى ئەخلاق

تەربىيە ئەندىزىسىنىڭ ئىخچام ئىپادىلىنىشى دەپ قاراشقا

بولىدۇ. ئۇيغۇرلار ئارىسىدا «يامان بولىدۇ» ئارقىلىق

چەكلەنگەن پەرھىزلەر ئىچىدە خۇراپاتلىق ۋە دىنىي مەز-

مۇندىكىلەردىن باشقا كۆپ قىسىم «يامان بولىدۇ» لار

روشن ھالدا ئوبىيكتىپ ۋە ئىلمىي مەنىلەرگە ئىگە،

«كونا تام تۈۋىدە ئولتۇرسا يامان بولىدۇ» — جىن ئېلىپ قاچىدۇ (خەتەرلىك)، «خورەك تارتىپ ئۇخلاۋاتقان ئادەمنى ئويغاتسا يامان بولىدۇ»، (خورىكى يۇقۇپ قالدى. دۇ ياكى خەتەرلىك). يۇقىرىقى «يامان بولىدۇ» لاردا بىر خەتەرلىك ۋە كىيىم - كېچەك، مال - مۈلۈكلەرنى ئاسراش توغرىسىدىكى مەزمۇنلار شەرھلەنگەن بولۇپ تۇرمۇشتا دائىم تەكىتلىنىپ كەلمەكتە.

4. مۇھىت ئاسراش، تازىلىققا ئەھمىيەت بېرىش توغرىسىدا ئېيتىلغانلىرى:

«يۇنىدىنى ئۆيدە ساقلىسا يامان بولىدۇ»، «يۇنىدىنى ئىشك ئالدىغا (ئادەم دەسسەيدىغان يەرگە) تۆكسە يامان بولىدۇ»، «ئەخلەت بىلەن كۈلنى ئارىلاشتۇرۇۋەتسا يامان بولىدۇ» (كۈلنى بۇغدايدىكى ھال - قىزىل داغ كېسىلىگە قارشى دورا ئورنىدا ئىشلىتىشكە، ئوغۇت قىلىشقا بولىدۇ، ئۆيىنىڭ ئۆگزىسىگە يېيىتسا يامغۇر ئۆتمەيدۇ)، «ئېرىققا تەرەت قىلسا يامان بولىدۇ»، «ئۆي ئىچىگە تەرەت قىلسا يامان بولىدۇ»، «سۇغا تۈكۈرسە يامان بولىدۇ»، «تەرەت قىلدۇرۇپ، «ئۆرە تۇرۇپ سىيسە يامان بولىدۇ» (ئايىغا، ئىش - تانغا سۇيىدۇك چاچرايدۇ) «بوران چىققاندا ۋارقىرسا يامان بولىدۇ»، «ئاغزىغا توپا كىرىپ كېتىدۇ»، «تالاغا ياللىغاچ چىقسا يامان بولىدۇ»، (زۇكام تېگىدۇ ياكى كىشىلەر كۆرسە ئەيىبلەيدۇ) «قۇيۇن ئىچىدە تۇرسا يامان بولىدۇ» — جىن چاپلىشىپ قالىدۇ. (كېسەل يۇقىدۇ)، «تېرى - نازىقا چىشى كۈچلىسا يامان بولىدۇ»، «كىيىمنىڭ يىڭىدە بۇرنىنى ئېيىتسا يامان بولىدۇ»، «ئاغرىغان كۆزنى قولدا تۇتسا يامان بولىدۇ»، «ئايىغ كىيىمنى، ئىشتاننى باش تەرەپكە قويۇپ ئۇخلاسا يامان بولىدۇ» — دۈشمەن باشقا چىقىۋالىدۇ، «ئايىغ دۈم بولۇپ — چەمى ئاسمانغا قاراپ قالسا يامان بولىدۇ» — ئىشى ئوڭغا تارتىمايدۇ. (ئايىغ مەينەت بولۇپ كېتىدۇ)، «زەي سۇنى ئىچسە يامان بولىدۇ»، «چاشقان دەسسەپ قويغان نەرسىنى يېسە يامان بولىدۇ»، «ئاسمانغا قاراپ تۈكۈرسە يامان بولىدۇ» (يۈزىگە چۈشىدۇ) يۇقىرىقى «يامان بولىدۇ» لاردا ئۆزى ۋە باشقىلارنىڭ سالامەتلىكى ئۈچۈن ئىچىملىك سۇنىڭ پاكىزلىقىنى

ئۆزىدىن قېرى ئادەم بىلەن توي قىلىپ قالىدۇ. (يىقىلىپ كېتىدۇ ياكى ئايىغ بۇزۇلىدۇ) «چاپاننىڭ يىڭىنى ساپمىسا يامان بولىدۇ» (بۇ بىر خىل ئەدەپسىزلىك ياكى چاپان يەرگە چۈشۈپ كېتىش مۇمكىن) «كۈن قىزىلىدا ئۇخلاسا يامان بولىدۇ»، (كۈن ئولتۇرۇشتىن بۇرۇن كۈن چىققاندىن كېيىن ئۇخلاپ قالما) «ھېيت كۈنى چاچ چۈشۈرسە يامان بولىدۇ» — گىلىدىك باش بولۇپ قالىدۇ (ھەر ئىشنى ئۆز ۋاقتىدا قىل) «ھاراق ئىچسە يامان بولىدۇ» — دېۋەك بولۇپ قالىدۇ. يۇقىرىقى «يامان بولىدۇ» لار نۇرغۇن ئىجتىمائىي ئەخلاق مەزمۇنىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، ھازىرمۇ داۋاملىق بىۋاسىتە تەكىتلەشكە بولىدۇ.

3. بىخەتەرلىككە ئەھمىيەت بېرىش توغرىسىدا ئېيتىلغانلىرى:

«قاراڭغۇدا تىرناق ئالسا يامان بولىدۇ»، (قولنى كېسىۋالىدۇ ياكى چالا قالىدۇ) «قاچىدا تىرناق ئالسا يامان بولىدۇ»، (قاچا بۇزۇلىدۇ ياكى قولنى كېسىۋالىدۇ)، «قاراڭغۇدا ئۈكچە چاقسا يامان بولىدۇ»، (قولغا ئۇرۇۋالىدۇ ياكى مېغىزنى تاپالمايدۇ)، «ئىشتاننى ئۆرە تۇرۇپ كىيسە يامان بولىدۇ»، (يىقىلىپ كېتىدۇ ياكى ئىشتان يىرىتلىپ كېتىدۇ)، «ئۆتۈكنى ئۆرە تۇرۇپ كىيسە يامان بولىدۇ»، (يىقىلىپ كېتىدۇ ياكى ئۆتۈك يىرتىلىپ كېتىدۇ)، «ئۆرە تۇرۇپ، مېڭىۋېتىپ تاماق يېسە يامان بولىدۇ»، (پۇتلىشىپ كەتسە تاماق تۈگۈلۈپ كېتىدۇ ياكى تاماق ياخشى ھەزىم بولمايدۇ)، «تاماق يەۋىتىپ گەپ قىلسا يامان بولىدۇ»، (تاماق نەپەس يولغا كىرىپ كەتسە خەتەرلىك)، «ئارغامچىنى، تۆمۈر ئەسۋابىنى، سۇپۇرگىنى ئاتالمىسا يامان بولىدۇ»، (پۇتلىشىپ كېتىدۇ)، «ئوت ئوينىسا يامان بولىدۇ»، (كىيىمگە ياكى باشقا نەرسىلەرگە ئوت تۇتۇشۇپ كېتىدۇ)، «كەچقۇرۇن ئۆي سۇپۇرسە يامان بولىدۇ»، (كېرەكلىك نەرسىلەر تاشلىنىپ كېتىدۇ)، «ئۆي سۇپۇرگىسىنى يۆلەپ قويسا يامان بولىدۇ»، (سۇپۇرگىنىڭ تاللىرى سۇنۇپ كېتىدۇ) «ئاچقۇچنى چۆرۈپ ئوينىسا يامان بولىدۇ» (قولدىن چىقىپ كەتسە تاپقىلى بولمايدۇ) «قاراڭغۇدا پۇل سانسىا يامان بولىدۇ» (ئېزىپ كېتىدۇ) «پۇتلاشقان نەرسىنى ئېلىۋەتمەسە يامان بولىدۇ» (باشقىلار ياكى ئۆزى يەنە پۇتلىشىپ كېتىشى مۇمكىن)

نى بىر - بىرلەپ كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈرىدىغان بولساق،
ھەر بىر ئىش ھالقىلىرىدىكى ئادەملەرنىڭ ئەقلى ۋە جىسىمى
مانىي ئەمگەك مۇناسىۋەتلىرى، ئىشلەتكەن ماددىي نەرسىمىز
لەر ۋە ئۇلارنىڭ كېلىشى مەنبەسى قاتارلىقلار بىر - بىرىگە
باغلىنىشلىق، مۇرەككەپ، زەنجىرسىمان، ھېساب بولۇپ
«بىر نان مىڭ قولدىن ئۆتدۇ» دېگەندىن نەچچە 100
ھەسسە ئېشىپ كېتىشى مۇمكىن. دېمەك، ئەجدادلىرىمىز -
نىڭ جان ئوزۇقى بولغان ناننى شۇ دەرىجىدە قەدىرلىگەن -
لىكى ھەرگىز ئەينى ۋاقىتتا ئاشلىقنىڭ قىسلىقىدىن بولماس -
تىن، بەلكى ئەينى ۋاقىتتىكى ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى
شارائىتىدا ئاشلىقنىڭ جاپالىق ئەمگەك بەدىلىگە كەلگەنلىكى
كىدىن بولغان. شۇڭا ئەجدادلىرىمىز ئاشلىقنى ئىنتايىن قەدىر
دەرلەپ ناننىڭ ئۇۋىقىنىمۇ زايە قىلىشقا كۆزى قىيمىغان.
بۈگۈنكى دەۋردە تۇرمۇش سەۋىيەمىزنىڭ ئۆسۈشىگە ئەگىشىپ
كىشى ناننى دەسسىسىمۇ، تاشلىۋەتسىمۇ ھېچنەمە بولمايدۇ.
دىغان بولۇپ قالدى. بىر قىسىم ئائىلە، ئاشخانىلاردىكى
ئىسراپچىلىقلارمۇ ھەممىگە ئايان، چۈشىنىشىمىز كېرەككى،
نان ئاشلىقتىن بولىدۇ. ناننى قەدىرلەش - ئاشلىقنى قەدىر
دەرلىگەنلىك. ئاشلىقنى قەدىرلىگەنلىك - دېھقاننى ۋە
ئۇنىڭ ئەمگىكىنى قەدىرلىگەنلىكتۇر. دېمەك، ئاشلىقنىڭ
قەدىر - قىممىتىنى بىلىش، ئىسراپ قىلماسلىق ئىجتىمائىي
ئەخلاقنىڭ ئەڭ يارقىن نامايەندىسى بولۇپلا قالماي،
يېمەك - ئىچمەك مەدەنىيىتىمىزنىڭ بىر خىل ئېسىلى ئىكەنلىكى
دىنى. شۇڭا، ياش - ئۆسمۈرلەرگە كىچىكىدىن باشلاپ
ھەر بىر ۋاق تاماقنىڭ كېلىپ چىقىش مەنبەسىدىن باشلاپ
چۈشەندۈرۈپ، ئەمگەكنى، ئەمگەكچىلەرنى سۆيۈش،
ئەمگەك مېۋىسى بولغان ئاشلىقنى قەدىرلەش توغرىسىدا
داۋاملىق تەربىيە ئېلىپ بېرىشىمىز زۆرۈر، بۇ ئارقىلىق
ناننى دەسسىسىمىز كۆزى قارىغۇ بولۇپ قالىدۇ دېگەننىڭ ما -
ھىيىتىنى ئىلمىي ئاساستا سىڭدۈرۈش كېرەك.

7. پاك - دىيانەتلىك بولۇش توغرىسىدا ئېيتىلغانلىرى:
«كىشىنىڭ ھەقىقىي يېسە يامان بولىدۇ» - قىيامەت -
تە سورىقى بار. بۇ بىر جۈملە «يامان بولىدۇ» ناھايىتى
كەڭ دائىرىدىكى مەزمۇنلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان
بولۇپ، باشقىلارنىڭ مال - مۈلكىنى ئىگىلىۋېلىش، خىيانەت -
چىلىك، پارىخورلۇق، قاقتى - سوقتى قىلىش، ئوغرىلىق،

قوغداش، تازىلىققا رىئايە قىلىپ كېسەللىكنىڭ ئالدىنى ئېلىش
تەشەببۇس قىلىنغان. بۇ ھازىرقى مۇھىت ئاسراش، تازى -
لىققا رىئايە قىلىش توغرىسىدىكى تەربىيە مەزمۇنلىرى
بىلەن بىردەكلىككە ئىگە.

5. ھايۋانات ۋە قۇشلارنى ئاسراش توغرىسىدا
ئېيتىلغانلىرى:

«ئۇلارنىڭ بېشىغا ئۇرسا يامان بولىدۇ»، (باش
قىسمىدىكى مېڭە، كۆز، قۇلاق قاتارلىق ئەزالىرى زەخمى -
لىنىدۇ)، «مۈشۈكنى ئۆلتۈرسە يامان بولىدۇ» - دوزاخقا
كىرىدۇ، «مۈشۈكى يوق ئۆيىنىڭ تاغىرى تۈشۈك»،
مۈشۈك چاققان تۇتۇش ماھىرى، ئىنسانلارنىڭ ياخشى
دوستى «قۇشلارنىڭ ئۇۋىسىنى بۇرسا يامان بولىدۇ»،
«پاقىنى ئۆلتۈرسە يامان بولىدۇ»، (پاقا چۈن قاتارلىق
زىيانداش ھاشاراتلارنى تۇتۇپ يەيدۇ)، «قارلىغاچنى
تۇتۇپ ئوينىسا يامان بولىدۇ» - قولى تىترىگەن بولۇپ
قالىدۇ. «تورغاينى تۇتسا يامان بولىدۇ» - يۈزى سەپ -
كىنىلىك بولۇپ قالىدۇ، «ھۆيۈپنى تۇتسا يامان بولىدۇ» -
ئوسۇرغاق بولۇپ قالىدۇ. (ھۆيۈپ زىيانلىق قۇرت - قوڭ -
غۇزلارنى تۇتۇپ يەيدىغان پايىدىلىق قۇش) «ھۇۋقۇشنى،
مۈشۈكياپلاقنى ئۆلتۈرسە يامان بولىدۇ» - قارغىشقا كې -
تىدۇ. (ھۇۋقۇش، مۈشۈكياپلاقمۇ چاققا تۇتۇش ماھىرى،
ئىنسانلارنىڭ ياخشى دوستى) يۇقىرىقى «يامان بولىدۇ» -
لار ھايۋاناتلار ۋە قۇشلارنى قوغداپ، ئېكولوگىيەلىك
مۇھىت تەڭپۇڭلۇقىنى ساقلاش توغرىسىدىكى تەربىيە مەز -
مۇنلىرىغا تامامەن ئۇيغۇن كېلىدۇ.

6. ئاشلىقنى قەدىرلەش توغرىسىدا ئېيتىلغانلىرى:
«ناننى (نان ئۇۋىقىنى) دەسسىسە يامان بولىدۇ» -
كۆزى قارىغۇ بولۇپ قالىدۇ، «ناننى داپ چالسا، دۈڭىل -
تىپ ئوينىسا يامان بولىدۇ»، «تاماقنى پاكىز يېمەسە يامان
بولىدۇ» - بالىسى سەت، چاپاق تۇغۇلۇپ قالىدۇ. بۇ
خىل «يامان بولىدۇ» لار ئاساسەن نانغا مەركەزلەشكەن
بولۇپ «ناننى دەسسىسە يامان بولىدۇ» نىڭ مەنىسى ئىن -
تايىن چوڭقۇر، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ «بىر نان مىڭ قولدىن
ئۆتدۇ» دېگەن ماقالە بار. ئىلگىرىكىسىنى دېمەسەكمۇ
ھازىرقى بىر قەدەر مەشىنىلاشقان دېھقانچىلىق دەۋرىدىكى
داۋاملىق يېمەكلىك بولغان ناننىڭ ئېغىزغا تېگىش جەريانى -

جۈملىدىن بالىلار، ئۆسمۈرلەرنىڭمۇ شەيئىلەرگە بولغان بىد-لىشى چوڭقۇرلىشىۋاتقان بۈگۈنكى كۈندە، ئەجدادلىرىمىز-دىن قالغان «يامان بولىدۇ» لارنىڭ ئىجابىي تەرەپلىرىنى ۋە ماھىيەت جەھەتتىكى سەۋەب-نەتىجە مۇناسىۋەتلىرىنى ئەمەلىيەتكە، باغلاپ كونكرېت چۈشەندۈرۈشمىز ھەم ئۇنى ئائىلە، مەكتەپ، جەمئىيەت بىرلىكتە ئېلىپ بارىدۇ-غان ئىجتىمائىي ئومۇمىي ئەخلاق-تەربىيەسى، قائىدە-يوسۇن، ئۆرپ-ئادەت تەربىيەسى، ئىدىيەۋى سىياسىي تەربىيە، قانۇن-تۈزۈم تەربىيەسى قاتارلىقلارنىڭ مەزمۇنىغا زىچ ماسلاشتۇرۇشمىز لازىم. بۇ ئارقىلىق بالىلار ۋە ياش-ئۆسمۈرلەرنىڭ ھەر خىل «يامان بولىدۇ» لارغا بولغان چۈشەنچىسىنى ئايدىڭلاشتۇرۇپ، توغرا دۇنيا قاراش، توغرا كىشىلىك تۇرمۇش، توغرا قىممەت قارىشى ۋە ئەخلاق ئادەتلىرىنى يېتىشتۈرۈشكە ياخشى ئاساس ياراتقىلى بولىدۇ.

پايدىلانغان مەنبەلەر:

ئەنۋەر سەمەت قورغان: «ئۇيغۇرلاردا پەرھىزلەر»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2007-يىلى 12-ئاي.
ما پىنيەن: «شىنجاڭدىكى دىن بىلىملىرى ئوقۇشلۇقى»، مىل-لەتلەر نەشرىياتى، 2009-يىلى 12-ئاي.
نەزىرە مۇھەممەد سالىھ: «شەرق يۇلتۇزلىرىنى ئىزدەپ»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2004-يىلى 1-ئاي.
(ئاپتور: ئاۋات ناھىيەلىك 3-ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ پېنسىونېرى)

بۇلاڭچىلىق، سودا-سېتىشقا ئۆلچەمنى ئادىل تۇتما-لىق... قاتارلىق ناتوغرا قىلمىشلارنى چەكلەشتە مۇئەييەن رول ئويناپ، كىشىلىك مۇناسىۋەتتە باراۋەر، سەمىمىي ئادىل بولۇشنى تەشەببۇس قىلغان. قەدىمدىن تارتىپ ھا-زىرغىچە كىشىنىڭ ھەقىقىي يېسە يامان بولۇشتىن قورقماي-دىغان، ھالال-ھارامنى ئايرىمايدىغان بىر قىسىم كىشىلەر بولسىمۇ، لېكىن مۇتلەق كۆپ سانلىق كىشىلەر كىشىنىڭ ھەقىقىي يېيىشنى ئەيىبلەيدۇ. دېمەك، «كىشىنىڭ ھەقىقىي يېسە يامان بولىدۇ» دېگەن بۇ خىل ئىجتىمائىي ئەخلاق قارىشى نۆۋەتتە پارتىيە، ھۆكۈمەت تەشەببۇس قىلىۋاتقان ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈشتە پاك-دىيانەتلىك بولۇش، سەم-مىي بولۇش، ئىش بېجىرىشتە ئادىل بولۇش توغرىسىدىكى تەلەپلەر ۋە خەلق ئاممىسىنىڭ ئارزۇسى بىلەن بىر-دەكلىككە ئىگە.

ئومۇمەن قىلغاندا، ئەينى چاغلاردىكى ئىشلەپچىق-رىش كۈچلىرى قالاق، مۇنتىزىم پەننىي مائارىپ تەربىيە-سى بولمىغان، ئۇزاق تارىخىي مەزگىللەردە «يامان بول-دۇ» لارنىڭ كۆپ قىسمى ئۇيغۇرلاردىكى پەرھىزلەر قاتا-رىدا ئەجدادلارنىڭ ئەۋلادلارنى تەربىيەلەشتىكى ئەنئەنە-ۋى ئەخلاق-تەربىيە ئۇسۇلى بولۇپ، ئۆز نۆۋىتىدە مۇھىم رول ئوينىغان، ھازىرمۇ ئەھمىيىتىنى يوقاتقىنى يوق. ئەمما، ئىقتىساد، مائارىپ، مەدەنىيەت، پەن-تېخنىكا زامانىۋىلىشىشقا قاراپ تەرەققىي قىلىۋاتقان، كىشىلەرنىڭ

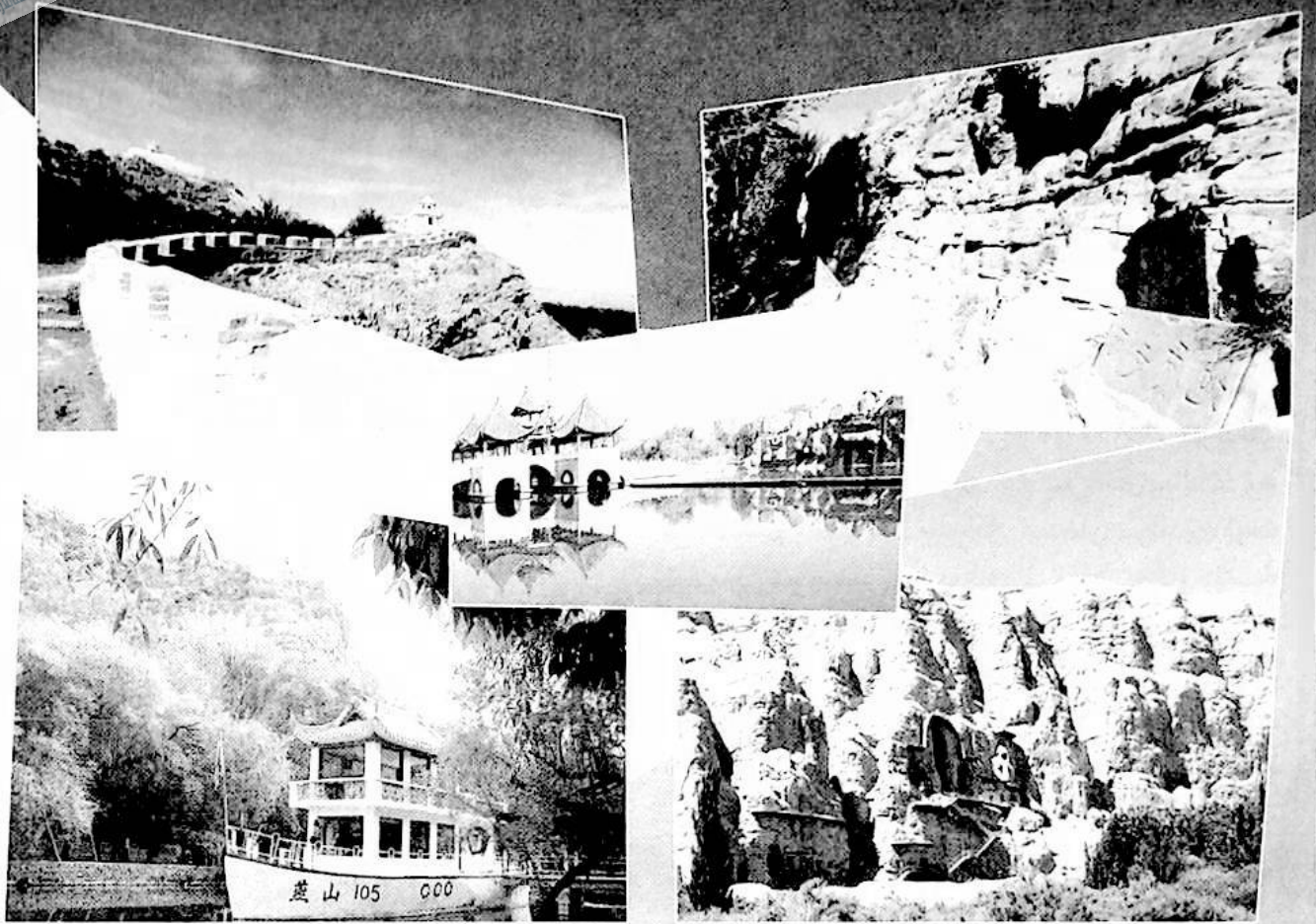
بىلدۈرگۈ

زۇررىلىمىز نەشر قىلىنىپ بۈگۈنگە قەدەر ئوقۇرمەنلەر، ئاپتورلار ۋە ھەرقايسى ساھەدىكى قېرىنداشلىرىمىزنىڭ قوللاپ-قۇۋۋەتلىشىگە ئېرىشىپ كەلدى. زۇررىلىمىز تەتقىقاتلىرىمىزنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇرۇش، مۇناسىۋەتلىك ساھەدىكى ئىزدەنگۈچىلەرنىڭ ئېھتىياجىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن، ئەدەبىيات-سەنئەت ساھەسىدىكى، مەكتەپلەردىكى ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ۋە تەتقىقات خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانغۇچىلارنىڭ ماقالىلىرىنى قوبۇل قىلدۇ.

سەمىگىزدە بولسۇن، «مىراس» تا ئېلان قىلىنغان ماقالىڭىز ئۇنۋان باھالاش ھەيئىتى تەرىپىدىن ئېتىراپ قىلىندۇ.

تېلېفون نومۇرى: 4554017 - 0991

ھۆرمەت بىلەن: «مىراس» ژۇرنىلى نەشرىياتى

ئۇچتۇرپاندىكى مەشھۇر ساياھەت ئورنى ھەققىدە ئىككى رىۋايەت

مەشھۇر سەيلىگاھ — «قۇمبۇلۇك» ھەققىدە رىۋايەت كىشىلەر ئېغىزىدا ھەمىشە «قۇمبۇلۇك» دەپ تەرىپ-لىنىدىغان بۇ جاي ئۇچتۇرپان ناھىيە بازىرىنىڭ غەربىي جەنۇبىي تەرىپىگە، ناھىيە مەركىزىدىن سەككىز كىلومېتىر يىراقلىقتىكى ئوتتۇرىسى يېزىسىغا تەۋە (ئوتتۇرىسى يېزا مەركىزىنىڭ جەنۇب تەرىپىدىكى 7-كەنت تەۋەلىكىدە) تاغنىڭ شىمالىي باغرىغا جايلاشقان بولۇپ، ناھىيە تەۋەسىدىكى قەدىمىي مەشھۇر قۇمغا كۆمۈلۈش ئورنى ناھىيە مەركىزىدىن يىراق بولۇشىغا قارىماي قاتنىشى راۋان ۋە قولايلىق. بۇ جاينىڭ جەنۇب، شەرق ۋە شىمالىي تەرەپلىرى بىر گەۋدىگە ئايلانغان تاغقا تۇتۇشۇپ تۇرغاچقا

ئۇچتۇرپان ناھىيەسى تارىختا نامى مەشھۇر بولغان قەدىمىي يۇرتلارنىڭ بىرى. بۇ يۇرتتا «توققۇز بۇلاق سەيلىگاھى»، «سويۇتقا بۇلاق»، «يېڭى ئايمان قەدىمىي شەھىرى» قاتارلىق مەشھۇر ساياھەت ئورۇنلىرى ۋە ئادەتتە تونۇم رايون دەرىجىلىك، ۋىلايەت دەرىجىلىك ھەم ناھىيە دەرىجىلىك نۇقتىلىق قوغدىلىدىغان مەدەنىي يادىكارلىق ئورۇنلىرى خېلى كۆپ. شۇنداقلا يەنە ئاشۇ جايلارغا باغلىنىشلىق نۇرغۇن قىزىقارلىق، تەسۋىرلىك رىۋايەتلەر بار. تۆۋەندە مەن توپلىغان ئىككى مەشھۇر ساياھەت ئورنى ھەققىدىكى رىۋايەتنى كىتابخانىلارنىڭ ھۆزۇرىغا سۈنۈشنى لايىق كۆردۈم.

رۇپ بولۇپلا يەنە «بىزنى ئىشقا بۇيرۇڭ» دەپ كۆزىگە كىرۋالدىكەن. موللا كۈرچەك موللام جىنلارغا لايىقىدا ئىش تېپىپ بېرەلمەي بېشى قېتىپتۇ. ئاخىر مۇنداق بىر چارنى ئويلاپ تېپىپتۇ. تەكلىماكان قۇملۇقىدىن مۇشۇ تاغنىڭ بۇلۇڭىغا كۈشۈك (دېھقانلار خامان تەپكەندە تولۇق تاشنى سۆرەپ كېتىۋاتقان ئېشەك، خېچىر ياكى كا-لىلارنىڭ خاماندىكى ئاشلىقلارنى يەپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن ئاغزىغا سالىدىغان، سىمدىن توقۇلۇپ ياسىلىدىغان چويلا شەكىلدىكى نەرسە) بىلەن قۇم توشۇشنى بۇيرۇپتۇ. جىنلار تەكلىماكان قۇملۇقى بىلەن مۇشۇ يەرنىڭ ئارىلىقىدا چېپىپ يۈرۈپ كۈشۈكنىڭ گىرۋەكلىرىدە تۇرۇپ قالغان ئازغىنە قۇم بىلەن مۇشۇ جەينەك شەكىلدىكى شۇنچە كەڭ يەرگە ناھايىتى قېلىن قۇم دۆۋىلەپتۇ... شۇڭا-لاشقا بۇ يەرنىڭ قۇمى باشقا يەرلەردىكى قۇملارغا زادى ئوخشىمايدىغان خىسلەتكە ئىگە ئىكەن.

بىر نەرسىنى بىلگىدەك بولغان چاغلىرىمدا بۇ يەرنىڭ قۇمى ناھايىتىمۇ كۆپ ئىدى، تاغنىڭ بۇلۇڭىدىكى شۇنچىۋالا كەڭرى يەرگە لىققىدە كەلگەن ناھايىتىمۇ قېلىن قۇم دۆۋىسى بار ئىدى. يېقىنقى ئون يىل مابەينىدە ئولتۇراق ئۆي سېلىشنىڭ ئەۋج ئېلىشى بىلەن، يېقىن ئەتراپتىكى تام سېلىش ئۈچۈن قۇمغا ئېھتىياجلىق بولغان كىشىلەر ئۈنچە يىراق بولمىغان توشقان دەرياسى ساھىلىدىن قۇم ئەكىلىشكە ئېرىشىپ، يېقىنراق بولغان مۇشۇ يەردىكى قۇمنى توشۇۋەرگەچكە ھەم ئومۇمىيلىك مەنبەئەتىگە پايدىلىق بولغان بۇ مەشھۇر جاينى قوغداپ، بۇ يەرنىڭ خىس-لەتلىك قۇمىنىڭ باشقا يەرگە توشۇلۇپ كېتىلىشىنى توسۇشقا نە ھۆكۈمەت ۋە نە بىرەر شەخس دەل ۋاقىتدا يېتەر-لىك ئەھمىيەت بەرمىگەچكە، بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە بۇ يەردىكى قۇممۇ خېلى بەكلا ئازلاپ كەتتى. پەقەت تاغنىڭ باغرىغا ياكى پەس تەرىپىگە چاپلىشىپ تۇرغان ئازلا قۇم دۆۋىسى قالدى. ھىلال ئاي شەكىلدىكى شۇنچە كەڭرى مەيداندىكى قۇم پەقەت ئون يىلغىمۇ يەتمىگەن قىسقا ۋاقىت ئىچىدە توشۇپ كېتىلىپ، ھالا بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە قۇمنىڭ ئورنىدا كەڭرى بىر ئويمان پەيدا بولدى. ئەمدىلىكتە نۇرغۇن كىشىلەر بىرلا ۋاقىتتا قۇمغا كۆمۈلۈش ئۈچۈن بۇ يەرگە كەلسە ئۆچرەت ساقلى-مىسا بۇ ئازغىنە قۇم دۆۋىسىگە ھەرگىزمۇ پاتمايدۇ. بەزىدە شۇنداق ئويلاپ قالغىمەن، بۈگۈنكى كۈندە

«قۇمبۇلۇڭ» دەپ ئاتالغان بولسا كېرەك. غەربىي ياقى-سى بولسا شۇ يەردىكىلەرنىڭ ئېتىز-باغلىرىغا تۇتىشىدۇ. جەنۇب تەرىپىدىكى ئېگىز تاغنىڭ چوققىسىغا چىقسا ئۈچ-تۇرپاننىڭ چەت-چېتىنى كۆرگىلى بولىدۇ. قۇم بارخاننىڭ كۆلىمى 4000 كۋادرات مېتىر كېلىدۇ. بۇ جايدىكى قۇم سىلىق ھەم يۇمشاق بولۇپ، ھەر يىلى 6-ئاينىڭ 22-كۈنى كۈن توختىغان مەزگىلدىن 8-ئاينىڭ ئاخىرىغىچە ھاۋا ئوچۇق كۈنلىرى (تولراق ھەر شەنبە كۈنىسى) ئۈچ-تۇرپاننىڭ جاي-جايلىرىدىن (ھەتتا باشقا ناھىيە-شەھەر-لەردىن) سوغۇقى ئېشىپ كەتكەن، بوغۇم ياللۇغى كېسىل-گە گىرىپتار بولغان كىشىلەر ياكى ھېچقانداق كېسىلى بول-مىسىمۇ مۇشۇنداق جايلارنى سەيلە-ساياھەت قىلىشنى ياخشى كۆرىدىغان كىشىلەر كېلىپ، سائەت-سائەتلەپ قۇمغا كۆمۈلۈپ راھەتلىنىپ قايتىپ كېتىشىدۇ. بۇ يەرنىڭ قۇملىرى ماگنىتلىق داۋالاش، ئۇلترا سىنەپشە نۇر ۋە ئېنېرگىيە قىزىل نۇر بىلەن تېرىدىكى كېسەللىك باكتېرىيەلەردىن، شۇنداقلا پارازىت قۇرتلارنىڭ لىچىنكىلىرىنى، تۇخۇم-لىرىنى يوقىتىش رولىنى ئوينايدىغان، ئىسسىقلىق ئۆتكۈ-زۈپ، كۈن نۇرى بىلەن ھەم ئۇۋۇلاپ داۋالاش مەقسىتى-گە بىرلا ۋاقىتتا يەتكىلى بولىدىغان، ئاچچىق تەرنى چىق-رىپ ماددا ئالمىشىشنى راۋانلاشتۇرىدىغان تەبىئىي سۇسىز مۇنچا بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ياشانغان بوۋاي-مومايىلارنىڭ ئېيتىپ بېرىشىچە، بۇ جايدا كىشىلەرنىڭ مۇشۇنداق رەسمىي ئادەت شەكىلدە قۇمغا كۆمۈلۈشنى ئىزچىل دا-ۋاملاشتۇرۇۋاتقانلىقىغا 100 يىلدىن ئاشىدىكەن. بۇ جايدا يەنە چېلىشقا ئوخشاش ئۇيغۇر ئەنئەنىۋى تەنھەرىكەت پائالىيەتلىرىمۇ ئۆتكۈزۈلۈپ تۇرىدۇ. بۇ سەيلىگاھقا يىلدا كېلىدىغان كىشىلەر 10 مىڭ ئادەم (قېتىم)دىن ئاشىدۇ.

«قۇمبۇلۇڭ» ھەققىدە مۇنداق بىر رىۋايەت خەلق ئىچىگە كەڭرى تارقالغان. بۇرۇنقى زاماندا مۇشۇ يۇرتتا موللا كۈرچەك موللام دەيدىغان بىر ئۆلىما كىشى ئۆتكەن ئىكەن. ئۇ مۇقەددەس كىتابلاردىن تولۇق خە-ۋەردار كارامەت ئىگىسى ئىكەن. ئۇ كىشى يىغىن يىغىشنى (جىنلارنى ئۆز خىزمىتىگە سېلىشنى) بىلىدىكەن. ئۇنىڭ باشقۇرۇشىدا بۇيرۇقنى بەجاندەل ئورۇنلايدىغان يىغىنلە-رى (بىر قانچە خىزمەتكە جىنلىرى) بولغان ئىكەن. جىن-لارغا ھەمىشە مۇشكۈل ۋەزىپىلەرنى تاپشۇرىدىكەن. جىنلار موللا كۈرچەك موللام بۇيرىغان ئىشلارنى پۈتتۈ-

توققۇز ساراي ياكى «سارام مىڭئۆيى» ھەققىدە رىۋايەت ئۇچتۇرپان ناھىيەسى يېڭىئاۋات يېزىسى قۇچا (4- كەنت) كەنتىنىڭ شىمال تەرىپىدىكى تاغ باغرىدا «توققۇز ساراي» («سارام مىڭئۆيى» دەپمۇ ئاتىلىدۇ) دەپ ئاتىلە. دىغان بىر جاي بار. مەھەللە ئىچىدىن تەخمىنەن 12 كىلو. مېتىر يىراقلىقتىكى قارىمۇقارشى ئىككى تاغنىڭ شەرق تە. رىپىدىكى تاغنىڭ قاپتىلىدا بىر- بىرىگە يېقىن جايدا گەمە ياكى ئۆڭكۈر شەكلىدە ئويۇلغان جەمئىي 14 ئۆي بولۇپ، ئەڭ يېقىن بىر جايدىكىسى توققۇز ئۆي بولغانلىقتىن «توققۇز ساراي» دەپ ئاتالغان بولسا كېرەك. بۇ ئۆيلەر- نىڭ ئىچىدىكى ئەڭ چوڭ ئۆينىڭ ئۇزۇنلۇقى، كەڭلىكى ۋە ئېگىزلىكى ئوخشاشلا تۆت مېتىر كېلىدىكەن. يىغىنچاق ئولتۇرسا تەخمىنەن 20 ئادەم پاتىدىكەن. ئەڭ كىچىكىنىڭ ئىچىگىمۇ ئىككى ئادەم پاتىدىكەن، بۇ ئۆيلەرنىڭ قايسى زاماندا ئويۇلغانلىقىنى ھېچكىم بىلمەيدىكەن. بىر- ئىككە- سىگە شوتاق قويۇپ چىقىمسا ئىچىگە كىرگىلى بولمايدىكەن، قالغانلىرىغا دەخلىسىز كىرگىلى بولىدىكەن.

بۇ ئۆيلەرنىڭ كېلىپ چىقىشى ھەققىدە مۇنداق بىر رىۋايەت بار ئىكەن: بۇرۇنقى زاماندا مۇشۇ يۇرتتا بىر پادىشاھ ئۆتكەن بولۇپ، ئۇنىڭ ناھايىتى چىرايلىق بىر قىزى بولغانىكەن. پادىشاھ بۇ قىزىغا ھەددىدىن زىيادە ئامراق ئىكەن. قىزى چوڭ بولغانسېرى ھۆسنىگە تولۇپ، گۈزەللىكى كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى تارتىشقا باشلاپتۇ. پادىشاھ بىر كۈنى قىزى ھەققىدە پال ئاچتۇرۇپ كۆرسە، پالچىلار: «قىزىڭىزنى ھەرە چېقىپ ئۆلىدىكەن» دەپ تەبىر بېرىپتۇ. پادىشاھ بۇنى ئاڭلاپ قاتتىق كۆڭلى يېرىم بولۇپتۇ. ئاندىن قىزىنى ھەرە يوق يەرگە ئورۇنلاشتۇر- ماقچى بولۇپ، ئاشۇ تاغنىڭ كۈنپېتىش تەرەپكە قارىغان باغرىغا تاغنى ئويۇپ بىر- بىرىگە بەكمۇ يېقىن توققۇز ئۆي- غىزلىق ئۆي ياساتقۇزۇپتۇ. ئۆي پۈتكەندىن كېيىن قىزىنى كېنىزەك ۋە مەھرەملەر بىلەن ئاشۇ يەرگە ئەكىلىپ قو- يۇپتۇ ۋە قاتتىق قوغداپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ قىز ئۆزۈم يەۋاتقاندا ئۆزۈمگە ئولاشقان بىر ھەرە بۇ قىزنى چىقۇۋاپتۇ- دە، قىز بىردەمدە جان ئۆزۈپتۇ... شۇنىڭدىن بېرى بۇ جاي «توققۇز ساراي» دەپ ئاتالغانىكەن. يەنە «سارام مىڭئۆيى» دەپمۇ ئاتىلىدىكەن.

ئېيتىپ بەرگۈچى: يېڭىئاۋات يېزا قۇچا كەنتىدىن ئوبۇل ھاشىم ھاجىم. خاتىرىلگۈچى: ئابدۇلھەمىد خۇدابەردى مۆلجەرى (ئاپتور: ئۇچتۇرپان ناھىيەلىك سۇ ئىشلىرى ئىدارىسىدا)

موللا كۈرجەك موللامنىڭ گېپى بولسا، نۇرغۇن كىشىلەر بۇنى «دەقيانۇسنىڭ زامانىدىكى كونا گەپ» دەپ پەرۋا- يىغا ئالماستىلىقى مۇمكىن. ئەمما بۇ يەرنىڭ قۇمىنى توشۇپ ئەكىتىپ ئۆيىگە ئىشلەتكەن ئاشۇ كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ خەلقىنىڭ ئومۇمىي مەنپەئەتىگە پايدىلىق بولغان بىر قىم- مەتلىك بايلىقنى ئوغرىلىغان قىلمىشنىڭ چىن ماھىيىتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا نەقەدەر چوڭ گۇناھ ھەم ئەجدادىمىز ۋە ئەۋلادىمىز مەڭگۈ كەچۈرمەيدىغان جىنايەت ئىكەنلىكىنى ئويلاپ يېتەلەرمۇ؟ ئەگەر ئاشۇ كىشىلەردىن بىرەرسى بولسىمۇ بۇنى ئويلاپ يەتكەن بولسا، ئۆز قىلمىشنىڭ خاتا بولغانلىقىنى ھېس قىلىپ يۈرىكىنىڭ بىر يەرلىرى «جېمە- دە» قىلارمۇ؟ ناۋادا بىرەر ياخشى نىيەتلىك كىشى ئون يىلغا يەتمىگەن ۋاقىتتا توشۇپ كېتىلگەن مۇشۇ قۇم دۆۋد- سىنىڭ ئورنىنى ئەسلىگە ئەكىلىش تەشەببۇسىنى ئوتتۇرىغا قويسا، كىشىلەر بۇ چاقىرىققا ئۆزلىكىدىن ئاۋاز قوشارمۇ؟ ئەگەر ئاۋاز قوشتى دېگەن ھالەتتىمۇ بۇ ئىش يەنە قانچە يىلدا تاماملىنار؟ بۇنىڭغا بىر نەرسە دېمەك تەس. بۇ يەرنىڭ قۇمى قاچانلا قارىسا خۇددى بىر كىم ئەتەي يۇيۇپ- چايقاپ، قۇرۇتۇپ قويغاندەك شۇنداق پاكىز، پارقراق ۋە دانىمۇدانە، بۇنىڭدىن دەۋرىمىز كىشىلىرىنىڭ قەلبىدە ئەجدادلىرىمىزدىن ئۇدۇم قالغان گۈزەل ئەخلاق- لارنىڭ چوڭقۇر يىلتىز تارتقانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بو- لىدۇ. مۇشۇ ئەخلاق بىزنى ئالدى بىلەن ئۆزىمىزنى، ئۆز ئادەملىرىمىزنى، ئانا يۇرتىمىزنى، ھەتتا ئانا يۇرتىمىزنىڭ ھەر سىقىم توپىسى، ھەر بىر تال گىياھنى سۆيۈشكە، قە- دىرلەشكە، ئالەمدىكى پۈتۈن مەخلۇقلاردىن ئۈستۈن تۇ- رىدىغان ئۇلۇغ ۋە مۆرۈۋەتلىك ئىنسان بولۇپ ياشاشقا، مۇشۇ يۇرت، مۇشۇ ۋەتەن ئالدىدا، ئۇلۇغ ئەجدادلىرىمىز ئالدىدا ئاسىي- گۇناھكار بولۇپ قالماستىلىققا ئۇندەپ كەلگەن. شۇنداق ئەمەسمۇ؟ بىز قاچانكى ئاشۇ گۈزەل ئەخلاقىتىن ۋە ئۇنىڭ يىلتىزى بولغان ئەقىدە- ئېتىقادىتىن ئايرىلىپ قالساق، ئۇ چاغدا ھەممە- ھەممە نېمىمىزدىن ئايرىلىپ قالىمىز. شۇڭا گۈزەل ئەخلاقىنى زامانىمىز كىشى- لىرىنىڭ ئەڭ قىممەتلىك بايلىقى دېيىشكە بولىدۇ. ئۇ بىزنى ھەر دائىم گۇناھ- مەنئەتلەردىن قوغداپ تۇرىدى- غان مۇقەددەس قورغان. مۇشۇ گۈزەل ئەخلاق مەۋجۇ- دلا بولسا، خىسەتلىك قۇمبۇلۇڭنىڭ قۇمى مەڭگۈ ئازلاپ كەتمەستىلىكى، خەلقىمىزنىڭ زەئىپ تېپىنگە ماغدۇر- قۇۋۋەت ئاتا قىلغۇچى قۇملار مەڭگۈ قوغدىلىشى كېرەك.

دوپپا مەدەنىيىتىگە ۋارىسلىق قىلىش ئوغرىسىدا

مۇھەممەد قازى ئەيسا

دوپپا مەدەنىيىتىگە ۋارىسلىق قىلىشنىڭ ئاساسى
ۋە زۆرۈرىيىتى

ئالدى بىلەن تولۇپ تاشقان ئىشەنچ ۋە ئىپتىخارلىق بىلەن شۇنداق دېيە-
لەيمىزكى، دوپپا ئۇيغۇر خەلقى ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان، گۈزەل ھەم ئىلغار مە-
دەنىيەتتۇر. دوپپىنى ئىلغار مەدەنىيەت دېيىشىمىزدە مۇنداق بىر قانچە خىل
ئاساس بار.

نەزەرىيە جەھەتتىن ئېيتقاندا، ئىلغار مەدەنىيەت دېگەنمىز، مەلۇم ئىجتىما-
ئىي كوللېكتىپ كىشىلىرى ئۇزاق مۇددەتلىك ئىجتىمائىي تەرەققىياتى داۋامىدا
ئورتاق تۇرمۇش پەلسەپىسى ۋە ئورتاق ئەخلاقى، گۈزەللىك قاراشلىرى ئاسا-
سىدا تەبىئىي شەكىللەندۈرگەن، ئۇلارنىڭ تۇرمۇش تەرەققىياتىنى ماددىي ۋە
مەنىۋى ئېنېرگىيە بىلەن تەمىنلەپ كەلگەن ھەمدە ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەر-
قايسى تەرەپلىرىدە روشەن ئىپادىلىنىپ تۇرىدىغان ئورتاق تۇرمۇش ئۇسۇلى
ۋە تۇرمۇش ئادەتلىرىنىڭ كونكرېت مەزمۇنلىرىغا قارىتىلىدۇ. تۇرمۇش ئېھتىيا-
جىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، مەلۇم ئىجتىمائىي توپىنىڭ (مىللەتنىڭ) ئۇزاق مۇددەت-
لىك ئىجتىمائىي، تارىخىي تەرەققىياتىدا ياشاش شارائىتى ئېھتىياجى، ئەمگەك شا-
رائىتى ئېھتىياجى، مەنىۋى ئېھتىياجى ئاساسىدا ئىختىرا قىلىنىپ، ماددىي، مەنىۋى
ئېھتىياجىنىڭ تەرەققىياتىغا ماس ھالدا تەدرىجىي تەرەققىي قىلدۇرۇلغان، مۇكەم-
مەللەشتۈرۈلگەن، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردىكى ھەر
خىل تۇرمۇش ئېھتىياجىغا پايدىلىق شەرت-شارائىت ھازىرلاپ كەلگەن ماددىي
بايلىق (يېمەك-ئىچمەك، كىيىم-كېچەك، ئىشلەپچىقىرىش ۋە قاتناش ئەسلىھە-
رى قاتارلىقلار) ۋە مەنىۋى بايلىق (تىل-يېزىق، پەلسەپىۋى، ئەخلاقى، دىنىي
قاراشلار، سىياسىي، قانۇن، تارىخ، سەنئەت نەتىجىلىرى) لارغا قارىتىلغان.
ئۇيغۇر خەلقىنىڭ دوپپا مەدەنىيىتى مەيلى نەزەرىيە جەھەتتىن، مەيلى تۇرمۇش
ئېھتىياجى جەھەتتىن بولسۇن ئىنسانىيەتنىڭ ئىلغار مەدەنىيەتلىرى ھازىرلاشقا تە-
گىشلىك شەرتلەرنى تولۇق ھازىرلىغان. ئىنسانىيەتنىڭ بۈيۈك مەدەنىيىتى شەرد-
پىگە ئائىل بولۇشقا تېگىشلىك قىممىتى ئىنتايىن زور، گۈزەل ھەم مۇكەممەل بىر
خىل مەدەنىيەتتۇر، ئۇ بارلىققا كەلگەندىن تارتىپ ئەۋلادمۇئەۋلاد كىشىلەرنىڭ
ئەمگەك شارائىتىنى، تۇرمۇش شارائىتىنى ماددىي كاپالەتكە ئىگە قىلىپلا قالماي،

چىمەن دوپپىنىڭ 1500 يىل ئەتراپىدا تەخمىن قىلىنماقتا.

ئۇچىنچىدىن، ئەۋلاد مۇئەۋۋە-
لاد ۋارىسلىق قىلىش ئۇدۇمى-ئا.
دىنى بار. ئەجدادلىرىمىز مەدەنىيەت تەرەققىيات تارىخىدا دىنىي ئېتىقاد ئۆزگەرتىش ياكى ئالماشتۇرۇش، يېزىق ئالماشتۇرۇش قاتارلىق مەدەنىيەت ئىسلاھاتلىرىنى ئېلىپ بارغان بولسىمۇ، لېكىن دوپپا-تۇماق مەدەنىيىتىمىزنى خۇددى ئانا تىل مەدەنىيىتىمىزگە ئوخشاش ئىزچىل تەرەققىي قىلدۇرۇش، مۇكەممەللەشتۈرۈش،

ئىجتىمائىي تەرەققىياتقا ماسلاشتۇرۇش ۋارىسلىق قىلىش جەريانىدا ئۆزىنىڭ مىللىي خاسلىقىنى قويۇقلاشتۇرۇش ئەنئەنىسى ساقلاپ كەلگەن.

دوپپا مەدەنىيىتىمىزنى مىللىي مەدەنىيەت دېگەندە مۇنداق تەلەپلەر كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

دوپپىنىڭ تۈرلىرى، شەكىللىرى، گۈل نۇسخىلىرى شۇنچە كۆپ بولۇشىغا قارىماي، شەكلى قۇرۇلمىسى ۋە گۈل نۇسخىلىرىنىڭ لايىھەلىنىشى، تىكىلىش ئۇسۇللىرى دۇنيادىكى ھەرقانداق مىللەتنىڭ يازلىق باش كىيىملىرىدىن روشەن پەرقلىنىپ، مىللىي خاسلىقى ئالاھىدە گەۋدەلىنىپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ مىللىي خاسلىقى شۇنچە نازۇك، ئىنچىكە، سىرلىق، شۇڭا ئۇنى باشقا مىللەتلەر دوراي دەپمۇ ئەينەن دورىيالايدۇ. ئوخشىتمەن دەپمۇ ئوخشىتالمايدۇ.

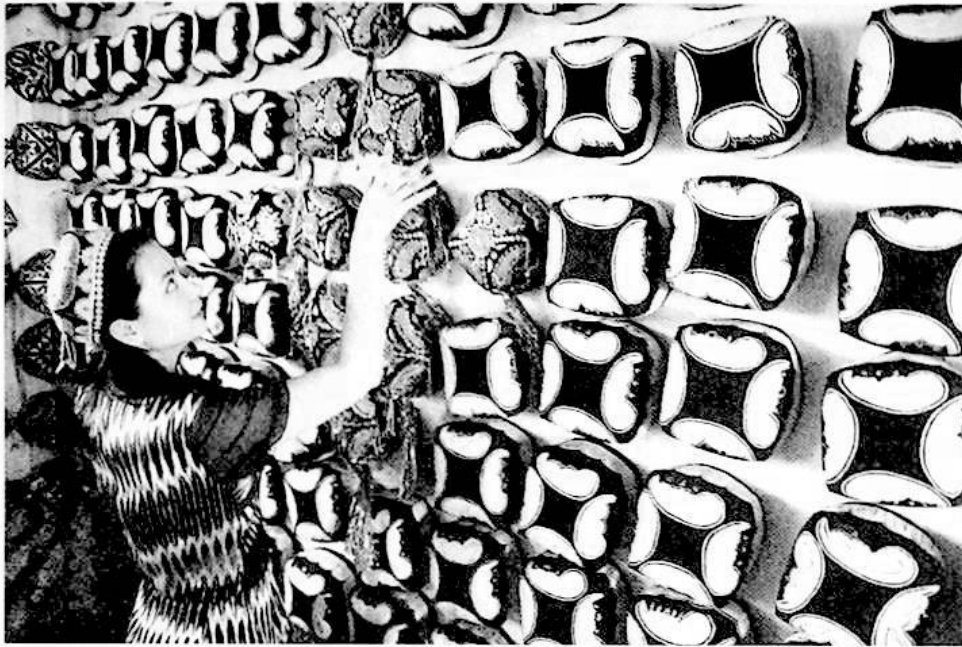
يەنە بىر جەھەتتىن دوپپىنىڭ ئىستېمالىمۇ مىللىي خاسلىققا ئىگە بولۇپ، ئۇنى ئاساسەن ئۇيغۇرلار ئىستېمال قىلىدۇ. (ئەسكەرتىش: بادام دوپپا، تەشكەن دوپپا قاتارلىقلارنى قېرىنداش ئۆزبېك خەلقىمۇ ئىستېمال قىلىدۇ. ئۇلار ئىشلەپچىقارغان ۋە ئىستېمال قىلىۋاتقان شۇ خىل دوپپىلار ئەڭ قەدىمكى بادام دوپپا، تەشكەن دوپپىلارنىڭ يەرلىك نۇسخىلىرى بولۇپ، ئەسلىدىكى ئۇيغۇر بادام دوپپىسى ۋە تەشكەن دوپپىلىرى بىلەن تارىخىي يىلتىزداشلىق مۇناسىۋىتى بار) گەرچە دوپپا مەدەنىيىتىمىز باشقا رايونلارغا ۋە باشقا ئەللەرگىچە يۈزلىنىۋاتقان بولسىمۇ، بۇ ئىستېمال جەھەتتىكى يۈزلىنىش بولماستىن، بەلكى مەدەنىيەت

بەلكى ئۇلارنىڭ پەلسەپىۋى، ئەخلاقى، كىشىلىك قاراشلىرىنى، گۈزەللىك تۇيغۇلىرىنى ئىپادىلەشنىڭ ئۈنۈملۈك ۋاسىتىسى بولۇپ، ئۇلارغا مەنىۋى خۇشاللىق ئېلىپ كەلگەن. شۇڭا ئۇنىڭغا ۋارىسلىق قىلىش باش تارتساق بولمايدىغان مەجبۇرىيىتىمىز ۋە ئېتىبارىمىزدۇر. دوپپا مەدەنىيىتىمىزنى ئەنئەنىۋى مەدەنىيەت دېيىشەمىز دە مۇنداق بىر قانچە ئاساس بار.

بىرىنچىدىن، دوپپا مەدەنىيىتى ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردىكى دىنىي ئېتىقاد مەدەنىيىتىمىزگە، يېزىق مەدەنىيىتىمىزگە ئوخشاش ياكى شەپكە، شىلەپە قاتارلىق باش كىيىملەرگە ئوخشاش باشقىلاردىن قوبۇل قىلىپ، ئۆزلەشتۈرۈپ، ئىسلاھ قىلىپ بۈگۈنگە كەلگەن مەدەنىيەت بولماستىن، بەلكى بىۋاسىتە ھالدا ئۆز ئەجدادلىرىمىزدىن مىراس بولۇپ كەلگەن، ئۇنىڭ ھەر بىر ھۈجەيرىسىگە ئەجدادلارنىڭ ئۆزىگە خاس مەدەنىيەت گېنى ۋە گۈزەللىك تۇيغۇلىرى سىڭدۈرۈلگەن، شۇنداقلا باشقا مەدەنىيەتلەرنىڭ تەسىرىنى بىۋاسىتە قوبۇل قىلماي، ساپ مىللىي ئالاھىدىلىكىنى ساقلاپ كەلگەن مەدەنىيەت.

ئىككىنچىدىن، دوپپا مەدەنىيىتىمىزنىڭ ئۇزاق يىللىق شانلىق مەدەنىيەت تارىخى بار. ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈش نەتىجىلىرى ۋە فولكلور تەتقىقاتى نەتىجىلىرىگە ئاساسلانغاندا، ئەجدادلىرىمىزنىڭ باش كىيىم كىيىش تارىخى 5000 يىلدىن ئارتۇق دەپ تەخمىن قىلىنسا، شاپاق دوپپىنىڭ 5000 يىل، بادام دوپپىنىڭ 2500 يىلدىن 3000 يىلغىچە،

2
0
1
6
I

تونۇشتۇرۇش، مەدەنىيەت تەشۋىقاتى جەھەتتىكى يۈزلەنشتۈر. باشقا ئەللەر ياكى باشقا مىللەتلەر خەلقى دويىنى ئىستېمال ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى خاتىرە بۇيۇمى، ئالاھىدە مەدەنىيەت بۇيۇمى ياكى زىننەت بۇيۇمى سۈپىتىدە قوبۇل قىلىدۇ ھەم سېتىۋالىدۇ. دويىنى پەقەت ئۇيغۇرلار تۇرمۇش بۇيۇمى سۈپىتىدە ئىستېمال قىلىدۇ.

دويىيا مەدەنىيىتى دۇچ كېلىۋاتقان كىرىزىسلار دويىيا مەدەنىيىتى قاتمۇ.

قات خىرىس ۋە كىرىزىسلارغا دۇچ كەلمەكتە.

ئىجتىمائىي تەرەققىيات بىلەن ئەنئەنىلەرگە ۋارىسلىق قىلىشنىڭ مۇناسىۋىتىدە تەڭپۇڭسىزلىق كۆرۈلگەن. ئالايلى، پەن-تېخنىكا تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، ئىجتىمائىي تەرەققىيات سۈرئىتىمۇ تەسەۋۋۇرىمىزدىكىدىن تېز بولماقتا. بۇنداق ئەھۋال كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش ئۇسۇللىرى ۋە ئەنئەنىۋى مەدەنىيەت شەكىللىرىگە تەسىر قىلىپ ئەنئەنىۋى ۋى تۇرمۇش ئۇسۇلى ۋە ئەنئەنىۋى مەدەنىيىتىدىن كېچىشكە ياكى ئۇنى بەلگىلىك دەرىجىدە ئىسلاھ قىلىشقا مەجبۇر قىلماقتا. مەدەنىيەت جەھەتتە ئۇزاق مەزگىل بېكىنىمە ھالەتتە تۇرۇپ كەلگەن ئۇيغۇرلار جەمئىيىتىمۇ بۇ خىل ئەھۋالدىن مۇستەسنا ئەمەس. ئالايلى، ھەرقايسى شەھەر، ناھىيە ۋە ئۇلار ئەتراپىدىكى يېزىلاردىمۇ كۆپ قەۋەتلىك ئولتۇراق ئۆيلەر ئومۇملىشىپ، ئولتۇراق بىنا مەدەنىيىتى بارلىققا كەلدى. كىشىلەر ئىلگىرىكىدەك خام كېسەك ئۆيلەردە ئولتۇرۇپ، ئوتۇن، كۆمۈر بىلەن تاماق ئېتىدىغان، ئەپكەش بىلەن ئېرىق، كۆللەردىن سۇ توشۇپ، دېغان، ئات، ئېشەك، كالا قاتارلىق ھايۋانلار بىلەن دېھقانچىلىق قىلىدىغان تۇرمۇش شەكلى بىلەن خۇشلاشماقتا. بىنالاردا تۇغۇلۇپ چوڭ بولغان بالىلار ئەنئەنىۋى ئۆي-ھويلىلاردا ئىشلىتىدىغان كەكە، پالتا، كەتمەن، تاغار، خورجۇن، كېگىز، پالاس، ئەپكەش، چىلەك، سېۋەت، زەمبىل، ئەلگەك، ئارغامچا دېگەندەك ئۆي سايمانلىرى ۋە ئوچاق-تونۇر، كۆك-كۆلچەم، ھويلا-مەھەللە قاتار-

لىقلاردىن خەۋەرسىز چوڭ بولماقتا. ئاشۇ خىل ئەنئەنىۋى مەدەنىيەتكە دائىر سۆز-ئاتالغۇلار ئۇلارنىڭ لۇغىتىدىن بارغانسېرى يىراقلاپ كېتىۋاتىدۇ. دېمەك، بىر قىسىم ئەنئەنىۋى مەدەنىيەت شەكىللىرىمىز، ئۇسۇللىرىمىز تەبىئىي شاللاشقا دۇچ كەلمەكتە. گەرچە ھازىر دويىيا مەدەنىيىتىمىز ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى ساقلاپ، ئىشلەپچىقىرىش ۋە ئىستېمالدىن توختاپ قالماقچى بولسىمۇ، لېكىن ئىجتىمائىي تەرەققىيات ۋە يېڭى مەدەنىيەت شەكىللىرىنىڭ تەسىرى دويىيا ئىشلەپچىقىرىشى ۋە ئىستېمالغا بەلگىلىك خىرىسلارنى ئېلىپ كەلدى. ئىشلەپچىقىرىش جەھەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ياۋروپادىكى سانائەت ئىنقىلابىدىن كېيىن تەرەققىي قىلغان ئەللەردىكى زامانىۋىلاشقان ئىلغار ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى شۇ ئەللەردىكى ئەنئەنىۋى قول سانائەت ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ ئورنىغا چىقىش، تارىخىي مۇقەررەرلىك بولۇپ كەلدى. يېڭى جۇڭگو قۇرۇلغاندىن كېيىن ئېلىمىز ئىگىلىكىدە سانائەتلىشىش تېز سۈرئەتتە تەرەققىي قىلىپ كۆپ خىل مىللىي قول سانائەت ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى زامانىۋى ئىلغار ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىگە ئورۇن بوشتىپ، ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىدە زور ئۆزگىرىشلەرنى بارلىققا كەلتۈردى. شىنجاڭ رايونىمىزدىمۇ ماددىي ئىشلەپچىقىرىشنى ئاساس قىلىدىغان ئەنئەنىۋى ئۆي-قۇمچىلىق، كۆن-خۇرۇمچىلىق تىككۈچىلىك، ئاشلىق ياغ پىششىقلاپ ئىشلەش قاتارلىق ئەنئەنىۋى ھۈنەر-سەنئەتلەر زامانىۋى ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىگە ئورۇن بوشتىپ، بۇ

كەتلىرىنى دويىچىلىق ھۈنەر- سەنئىتىنى مەخسۇس بىر تۈر سۈپىتىدە تەرەققىي قىلدۇرۇشتا يېتەكلەپ، ئۇلارنىڭ ئەنئەنىۋى ئەلا تۈرلەر ۋە قول ھۈنرى ئىشلەپچىقىرىشنى ئاساس قىلغان ماشىنىلاشتۇرۇشنى تۈر ۋە مەبلەغ جەھەت- تىن قوللاپ، سەرخىل، ئىناۋەتلىك تاۋار ماركىلىرى ئارقى- لىق دويىيا ئىشلەپچىقىرىش ۋە تىجارىتىنى گۈللەندۈرۈپ، دويىيا مەدەنىيىتىنى ئومۇميۈزلۈك قوغداشقا ۋە قۇتقۇزۇشقا سەپەرۋەر قىلىش لازىم.

دويىيىنىڭ مەدەنىيەت قىممىتى، سەنئەت قىممىتى ھەق- قىدىكى تەتقىقاتلارنى تۈر تۇرغۇزۇپ تەتقىق قىلىشنى كۈ- چەيتىپ، ئۇنىڭ ئەجدادلارنىڭ ئەقىل- پاراسىتىگە ۋە گۈ- زەللىك قاراشلىرىغا ۋەكىللىك قىلىدىغان ئىلغار مەدەنىيەت ئىكەنلىكىنى، مىللىي مەدەنىيەت كىملىكىمىزنىڭ سىمۋولى بولۇشقا، پەخىرلىنىشكە، داۋاملىق ۋارىسلىق قىلىشقا تې- گىشلىك ئەنئەنىۋى قول ھۈنەر- سەنئەت بۇيۇمى ئىكەنلى- كىنى داۋاملىق تەشۋىق قىلىش لازىم.

جەمئىيەتتىن تارتىپ ھەر دەرىجىلىك مەكتەپلەرگىچە ياشلار- ئۆسمۈرلەرنى دويىيا مەدەنىيىتىگە مۇناسىۋەتلىك ئىلغار ئىجتىمائىي ئۆرپ- ئادەتلەرگە يېتەكلەش، دويىيا مە- دەنىيىتىنى، دويىيا مەزمۇن قىلغان ئەدەبىيات- سەنئەت پە- ئالىيەتلىرىنى كۆپلەپ ئويۇشتۇرۇپ، دويىيىنى مەزمۇن قىلغان رىۋايەت، بالىلار ئويۇنلىرى، خەلق قوشاقلىرى، خەلق ناخشىلىرى، خەلق چۆچەكلىرىنى مۇۋاپىق ھالدا دەرسلىكلەرگە كىرگۈزۈش ۋە ئوقۇتۇش ئارقىلىق ئۇلارنىڭ دويىيا مەدەنىيىتىمىزگە بولغان تونۇشنى چوڭ- قۇرلاشتۇرۇشنى ئۇل قۇرۇلۇشى سۈپىتىدە ياخشى ئىشلەش لازىم.

يۇقىرىقىدىكىلەرنى بايان قىلىشتىن مەقسەت دويىيا مەدەنىيىتىمىزنىڭ قەتئىي ۋارىسلىق قىلىشقا تېگىشلىك ئېسىل، ئىلغار مەدەنىيەت ئىكەنلىكىنى ياش ئەۋلادلارنىڭ سەمىگە سېلىش، مۇشۇنداق ئىلغار مەدەنىيىتىمىزنىڭ قات- مۇقات خىرىس ۋە كىرىزىسلارغا دۇچ كېلىۋاتقانلىقىنى، ئۇنى ئاشۇ كىرىزىستىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن باش قاتۇ- رۇش ياكى تەدبىر ئويلاشقا ھەر بىر ئادەمنىڭ مەجبۇرىيە- تى بارلىقىنى ئەسكەرتىش ئۈچۈندۇر.

(ئاپتور: قەشقەر پېداگوگىكا ئىنستىتۇتى پېشقەدەم كادىرلار مۇلازىمەت مەركىزىدىن)

ساھەدىكى ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىدە چوڭ ئۆزگە- رىشلەر بولدى. مانا بۈگۈنكى كۈندە دويىچىلىقتىن ئىبا- رەت ئەنئەنىۋى ئىشلەپچىقىرىشقا نىسبەتەن ئىلغار ئىشلەپ- چىقىرىش كۈچلىرىنى قوللىنىش ياكى ماشىنىلاشتۇرۇش قېچىپ قۇتۇلغىلى بولمايدىغان خىرىس بولۇپ تۇرماقتا. دويىچىلىقنى ماشىنىلاشتۇرۇش دېمەك دويىيا گۈل نۇسخە- لىرىنى كومپيۇتېردا لايىھەلەش، كەشتە ستانوكلىرىدا كەش- تىلەش، تەبىجىك، پىلىتلەش، قوندۇرۇق، قېلىپلاش، قاچىلاش قاتارلىقلارنىمۇ ماشىنىدا مەشغۇلات قىلىش دې- مەكتۇر. ماشىنىلاشتۇرۇشتىن مەقسەت ئەمگەك سەرپىيات- نى تۆۋەنلىتىش ئارقىلىق ئەمگەك كۈچلىرىنى ئازاد قىلىش، مەھسۇلات مىقدارى ۋە سۈپىتىنى ئۆستۈرۈش ئار- قىلىق، ئىستېمال شارائىتىنى ياخشىلاشتىن ئىبارەت. ئەنئە- نىۋى ھۈنەر- سەنئەتلەرنىڭ ماشىنىلىشىشى دۆلەتنىڭ ئىقتى- سادىي ۋە ئىجتىمائىي تەرەققىياتقا تۈرتكە بولۇپ، ئىستې- مالچىلارنىڭ ماددىي، مەنىۋى ئېھتىياجىنى قاندۇرۇشنى تۈپ مەقسەت قىلىشۇ لېكىن مەنىۋى ئىستېمالى ۋە مەنە- ۋى مەنپەئىتى گەۋدىلىك بولغان، مىللىي خاسلىقى ۋە ئەد- ئەنۋىلىكى روشەن، ئىشلەپچىقىرىش ۋە ئىستېمالى ئاسا- سەن ئۇيغۇرلار بىلەن چەكلىنىدىغان دويىچىلىق ھۈنەر- سەنئىتى ئۈچۈن پۈتۈنلەي ئۇنداق بولمايۋاتىدۇ. ئالاىلى: 2000- يىلىدىن باشلاپ دويىچىلىق قول ھۈنەر- سەنئىتىنىڭ ئىش ھالقىلىرىنىڭ كۆپ قىسمى ماشىنىلىشىپ، ئىشلەپچىقىرىش ئۈنۈمى زور دەرىجىدە ئېشىپ، بىر قانچە دويىيا كارخانىلىرى تۈركۈملەپ ئىشلەپچىقىرىغان مەھسۇلات- لار پۈتۈن شىنجاڭدىكى دويىيا بازارلىرىنى تويدۇندۇرۇپ، ئىلگىرىكى ئەنئەنىۋى (قول بىلەن مەشغۇلات قىلىدىغان) ئۇسۇلدا دويىچىلىق قىلىدىغان نەچچە تۈمەن دويىچى ئىشسىزلارغا ئايلىنىپ ئاساسىي قاتلامدىكى ئەمگەك كۈچلە- رنى باشقۇرۇش خىزمىتىمىزگە ئېغىر بېسىم پەيدا قىلماقتا.

دويىيا مەدەنىيىتىنى قوغداش ۋە قۇتقۇزۇشتا نېمىلەرنى قىلىش كېرەك؟

دۆلەتنىڭ ھەر دەرىجىلىك مەدەنىيەت باشقۇرۇش ۋە ئەمگەك باشقۇرۇش ئورگانلىرى، بىرلەشمە كۈچ تەشكىل- لەپ، نىشانلىق ھالدا رايونىمىزدىكى ئىقتىسادىي ۋە ئىجتى- مائىي كۈچى بىر قەدەر چوڭ بولغان «مىراس»، «ئىلچى»، «بالىم» قاتارلىق مىللىي كىيىم- كېچەك شىر-

ئۇيغۇرلاردا تەبىر - بىشارەت ۋە ئۆزىنىڭ قىسمى

سابىر جان سېيىت

ھىدە تەسەۋۋۇر قاتلىمىدىن ئىبارەت. چۈش شۇنىڭ ئۈچۈن بىر شەخسنىڭ ئۆتمۈشىگە ئىشارەت ۋە كەلگۈسى تۇرمۇشىغا بىشارەت بولىدۇ. بۇ يەردە زامان ماكان ئوب- يېكىت رول ئوينايدۇ. بىر شەخسى نۇقتىسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا چۈش چوڭ مېڭە «مەنئىيەت»، ھۈجەيرىلىرى ئۇخلاپ، ئوتتۇرا مېڭە ھۈجەيرىلىرى جانلانغان چاغدىكى ئىچكى تەسەۋۋۇردىن ئىبارەت.

چۈش تەسەۋۋۇر ھەرىكىتى بولغاچقا، ئۇ كۆزنىڭ يىلتىزى بولغان ئوتتۇرا مېڭىدىكى پوستلاق ئىچىدىكى ئاقسىل «مېڭە زەرەتلىرى» دېگەن ئىن، سىن قارچۇقلىرى ھەرىكىتىدۇر. ئىنسان جىسمىدا تۆت خىل فىزىكىلىق كۈچ مۇناسىۋەتلىرى، يەنى بەدەندىكى ھەرقايسى ئەزا ۋە ھور- مۇنلارنىڭ زىل سىملىرى بىلەن زەرەتلىنىپ لەيلەپ تۇرغان ھەرىكەتلەر ئېلېكترون مىقدارىدىكى ئۆزگىرىشلەر

ئۇيغۇر خەلقى مۇشۇ زېمىندا ياشىغان ئۇزاق ئاردا- خى زامانلاردىن بېرى تەبىئەتنى، جەمئىيەتنى بىلىش جە- ياندا زېھنى قۇۋۋەتلىرىدە بېھساب بىلىش، ھېس قىلىش جەۋھەرلىرىنى ھاسىل قىلدى ۋە ئۇنى ئۇزاق تارىخىي دەۋرلەردىن بۇيان مەنئىيە بايلىق سۈپىتىدە ساقلاپ كەلدى. فولكلور خەزىنىسىگە مەنسۇپ بولغان تەبىر- بىشا- رەت بېرىش تارىخى قەدىمىي دەۋرلەردىن باشلىنىدۇ، تەبىر- بىشارەتلەردە قەدىمكى شامان، ئاتەش، بۇددا، خ- رىستىيان، كاتولىك، مانى ۋە ئىسلام دىنلىرى دەۋرلىرىد- دىكى جەمئىيەتتىن ئىبارەت ئىككىنچى تەبىئەتكە ۋە ئىنسان جىسمىلىرىدىن ئىبارەت سۈبىيىكىت تەبىئەتكە قاردا- تا بېھساب جەۋھەر چۈشەنچىلەر يارقىن يۇلتۇزدەك جە- مىرلاپ تۇرىدۇ. چۈش كۆرۈش ئادەم ۋە ھايۋان مېڭىسىدىكى ئالا-

بولىدۇ.

مىكرو مەنىدىن قارىغاندا، يەر شارىدىكى تۆت تادۇ تەڭلىمىسى ۋە يەر شارىنىڭ يۇمىلاق شار شەكلى، بۇ يۇمىلاق جىسىم ئىچىدىكى ئىچكى بۇلۇڭلار ئىنسانلارنىڭ ئىقتىسادىي ھېسسىياتى جەھەتتىكى ئورنى قىممىتى، يۇمىلاق شەكىلدە كۆرۈنىدۇ. بىر ئىنسان جىسمى مەلۇم بۇلۇڭ سىزىقىدىكى بىر چېكىت بولىدۇ. مەسىلەن، بىر كىشى بىر سىزىقتىكى چېكىت ئورنىنى بەلگىلىسە بۇلۇڭلار-دىن ئەكس تەرەپ يۇمىلاق ئايلىنىدىكى بىر چېكىت تا-ناسىپ بولىدۇ. بىر سىزىقتىكى بىر چېكىت بىلەن ئەكس تاناسىپ مۇناسىۋەتنى قىياس قىلغىلى بولىدۇ.

چۈشكە ئىشارەت «لال» بىلەن كەلگۈسىگە بېشارەت «پال» نىڭ مۇناسىۋىتى بىر نەرسىنىڭ ئىككى تەرىپى-گە ئوخشايدۇ. بۇنىڭدىن بىر تەرەپ ئۆتمۈش، يەنە بىر تەرەپ ئۆتكۈزۈش دېسەك بىر كىشى بىر مەركىزىي چېكىت بولىدۇ. ھەر قانداق كىشى چۈشكە تەبىرىلەش ئە-شارىتىگە ئېھتىياجلىق بولىدىكەن، ئۇ چوقۇم تۇرمۇشقا بولغان بېشارەتكە ئېھتىياجلىق بولىدۇ. ئۇنداق چۈش كۆ-رۈپتىمەن، بۇنداق چۈش كۆرۈپتىمەن، ئاقىۋىتى قانداق بولار كىن دېگەن تۇيغۇ ماھىيەتلىك ھادىسىدۇر. چۈنكى ئىشارەت بىلەن بېشارەت خۇددى ئىككى قول، ئىككى پۇت قەدەملىرىنىڭ بىر-بىرىگە ئەكس تاناسىپ ھەرىكىت-دەك، ئوتتۇرا مېڭە بىلەن يۇقىرى مېڭە ئارىسىدىكى ئې-چىلىش-يېپىلىش مۇناسىۋەتلىرىدىن ئىبارەت. ئەگەر بىر كىشىنىڭ كۈندۈزدىكى تۇرمۇشى، بىر كۈنلۈك ھاياتى چې-چىلاڭغۇ، قالايمىقان ھەر خىل ئۆزگىرىشلەردە ئۆتىد-كەن، ئۇنىڭ كېچىدىكى ئوتتۇرا مېڭە ھەرىكىتى مىكرو-لۇق ھاياتى يەنى «چۈشلىرى» شۇنداق بولىدۇ. چۈشتە-كى لىپ قىلىپ ئۆتكەن بىر كۆرۈنۈش ئەسلىي ھاياتتىكى يىللار ۋە يىراق ماكانلارغا مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ. توغرا ئىشارەت ۋە توغرا بېشارەت قىلىش ئۈچۈن، مەنتىقە تە-پەككۇردا گاھ ئون، گاھ 100 يىللارغا تەڭ قىلىپ تۈزلەپ كۆرۈشتىن ئىبارەت. تەپەككۇر تەجرىبىسى زۆرۈر بولىدۇ، يەنى بىر چېكىت ئىچىدىكى چەمبەرەك ياكى چەمبەر بىر چېكىتتەك تەسەۋۋۇر مېتودى زۆرۈر بولىدۇ.

چۈش ۋە كەلگۈسى تۇرمۇش ھازىرقى ئەقلىي ئىرا-دىدىن تاشقىرى ھەم سۈبىيىكتىپ ھەم ئوبىيىكتىپ خاراكتېر-

لىك ھادىسە، ئەقىلنىڭ تاللاپ ئېلىشى مۇمكىن ئەمەس، بۇنىڭغا توغرا مەۋقە تىكلۈۋېلىش ئىنتايىن مۇھىم. بۇنىڭدىن باشقا بېشارەت-پەنۋالاردا ئۆتمۈشنىڭ سىنىپى، مىللىي كونترول قىلىنىش چۈشەنچىلىرى ئەكس ئەتكەن. مەسىلەن، ئوڭ قول تەرەپ، سول قول تەرەپ پاكىز يەر، پاسكىنا يەر، سۇلۇق جاي، سۇسىز جاي، قويۇق ئورمان، قۇملۇق يەر، دېگەندەك بۇنىڭدىنمۇ توغرا مەۋجۇتلۇق ئەقىل زۆرۈر. ئىنساننىڭ تەنھا جىسمى-دىكى ھەممە تەرەپتە، پۇت-قولدىكى 20 بارماقچە، ھەم-مىسىنىڭ ئۆزىگە لايىق قىممىتى بار، ھەممىسى باراۋەر.

شۇنى بىلىش كېرەككى، جەننەت ئىنسان سۆڭەكلى-رى ۋە يىلىكلىرى ئارىسىدىن قۇرۇلىدۇ. كىمكى جەننەتكە كىرمەكچى بولىدىكەن، ئۇ جىسمىدىن بەدەل تۆلىشى كېرەك. چۈش ئىنسان جىسمىدىكى يىلىك ۋە مېڭىنىڭ شام چىراغىگە كۆيۈشىدۇ. شۇ يورۇقلۇق بىلەن بەدەن يىلىك. مىقدار سۈپەت بىلەن توغرا تاناسىپ. بەدەن تەبى-ئەت ۋە جەمئىيەت ئىچىدىن يىراق-يېقىندىن نىسپىي زە-رەتلەنگەن تۇندۇرما بولسا، بۇ يىلىكتىكى ياغنىڭ چىراغى-كى يورۇقلۇقى بولۇپ، پاش بولۇشى، دېمەك ئادەم چۈش كۆرگەنكەن تەبىر بېرىپ، بىر سىرنىڭ ئېچىلغانلى-قىنى، بەدەننىڭ يېڭىلانغانلىقىنى، مەلۇم تىندۇرما باسقۇچ-نىڭ ئۆتۈپ كەتكەنلىكى بولىدۇ. شۇڭا ھەر بىر چۈش كۆرگەندىن كېيىن مۇۋاپىق تەبىر بېرىپ، ئۆزىچە بىر قېتىم يېنىكلەش ھېس قىلىش ئەڭ ئاقىلانلىقتۇر ۋە مۇۋا-پىقتۇر. ماكانىمىزدىكى تۇرمۇش يەنىلا دېھقانچىلىق، چار-ۋىچىلىقنى يېزا ئىگىلىكى ئاساس قىلىنغان. زامان، ماكان، مەيلى ئېسىل شەھەرلەردىكى زامانىۋى تۇرمۇشلاردا ئۆتكەن، ئىلغار قاتلامدىكى زىيالىيلار بولسۇن، ئالىم-مۇ-تەخەسسىسلەر بولسۇن، مەيلى يىراق سەھرادىكى قۇم بار-خانىلىرى ئارىسىدا ياشاۋاتقان دېھقان، چارۋىچىلار بولسۇن، باي بولسۇن، كەمبەغەل بولسۇن، چوڭ بولسۇن، كىچىك بولسۇن ئۆزئارا بىر-بىرى بىلەن تەسر-گە ئۇچراش بىلەن ئېلېكترونلۇق زەرەتلىنىپ تۇرىدۇ، بىر-بىرىنى چۈشىدۇ، دېمەك ھەركىم زەرەتلىنىشتىن ھەرگىز قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ. بۇ زەرەتلىنىش ئادەملا بو-لىدىكەن مەڭگۈ داۋاملىشىدۇ، ئۈزۈلۈپ قالمايدۇ، كىلاس-سىكلار تىلى بويىچە ئېيتقاندا ھاياتلىقلار دۇنياسى بۇ

كۆرۈپتەن، مۇنداق چۈش كۆرۈپتەن دەپ مەسلە-
مەتلەر سورايدۇ ھەمدە «پالغۇمۇ ئىشەنمە، پالسىزمۇ
يۈرمە» دېگەندەك بۇ خەلق ماقالىنى تەنقىدىي كۆز
قاراش بىلەن تەتقىق قىلىپ باققۇسى، كۆرگەن چۈشلە-
رىگە ھۆكۈم چىقىرىپ باققۇسى كېلىپ قالىدۇ. تېخى
شۇ كۆرگەن چۈشى بىلەن بىر قانچە كۈن، خۇشال ۋە
غەمدە يۈرۈيدىغانلارمۇ يوق ئەمەس، چۈنكى قانداق
ھۆكۈم چىقارماق شۇ كىشىنىڭ ئۆزىنىڭ قانۇنىي مۇقەد-
دەس شەخسىي ھوقۇقى.

ھەممىمىزگە مەلۇمكى چۈش كۆرۈش ئۇزاق تارد-
خى زامانلاردىن تارتىپ ھازىرغىچە ئىلىم - پەن ساھە-
سى ۋە بۇ ساھەدىكى تەتقىقاتچىلار تەرىپىدىن ماھىيىتى
ئۇزۇل - كېسىل تولۇق ئېچىلىپ بولالمىغان بىر خىل
سىر، بۇ بىر خىل روھىيەت ھادىسىسى دەپ قارىلىپ
كەلگەچكە، ئادەملەر كۆرگەن چۈشلەرگە بېرىلگەن تە-
بىرلەرگە پۈتۈنلەي ئىشىنىپ كەتكىلىمۇ بولمايدۇ ياكى
پۈتۈنلەي ئىنكار قىلىۋەتكىلىمۇ بولمايدۇ. راستىنلا
ئادەم چۈش كۆرگەنكەن ھەم خەلقىمىز ئارىسىدا
كۆرگەن چۈشلەرگە تەبىر ۋە بېشارەتلەر بولغانىكەن،
بۇ مەسىلىنى ھەر بىر ئەقىل ئىگىسى بولغان ئادەم ئا-
نالىز قىلىپ بېقىشىغا، مۇلاھىزە قىلىپ بېقىشىغا، ئوڭچە
ئولتۇرۇپ بىر قېتىم پىكىر قىلىپ، ئەقلىنى يۈرگۈزۈپ
بېقىشىغا، ئەھلىل قىلىپ تەتقىق قىلىپ بېقىشىغا ئەرزىي-
دۇ.

(ئاپتور: قەشقەر يېڭىشەھەر ناھىيەلىك رادىيو - تېلېۋىزىيە
ئىدارىسىدە)

دۇنيا، چۈش دۇنياسى ئۇ دۇنيادۇر. چۈش كۆرۈش
ئالدىدىكى مۇڭدىگەك ھالەت «قىيامەت قايمى» ۋە مە-
شەرگاھقا ئوخشايدۇ. مۇڭدىگەك ھالەتتە شۇ دەقىقىلەر-
دە دۇنياغا توغرا قاراپ شەپقەتلىنىپ، ئوڭ چىغىدا
ياخشى ئىشلارنى قىلغان ئادەم بەلكىم چۈشىدە يامان
ئىشلارنى ۋە شۇ خىلدىكى چۈشلەرنى كۆرۈشى
مۇمكىن ۋە ياكى ھەر تۈرلۈك ياخشى - يامان چۈش-
لەرنى كۆرۈشى مۇمكىن. ئەمما «مۇڭدىگەك» ۋاقتىدە-
كى ياخشىلىقنى تىلەش چۈشتىكى كۈتۈلمىگەن يامانلىق
زەرەتلەردىن ئۆتۈشنىڭ تەمكىنلىك دورىسىدۇر. شۇڭا
تەدبىر - بېشارەتلەرنى تەتقىق قىلىپ، ئىبرەت ئېلىپ،
ئەسلىدىكى كۈندۈزدىكى ئەمەلىي كۈندىلىك ھاياتتا
مەيلى ئېسىل تۇرمۇش شارائىتى بولسۇن ۋە ياكى ئا-
دەتتىكى تۇرمۇش شارائىتلىرى بولسۇن، بۇ ھەر بىر
كىشى ئۈچۈن توغرا قاراش تىكلەشكە پايدىلىق، دۇنيا-
دا ھېچقانداق بىر خىل ئەقلىي كۈچ، شۇنداقلا
ھېسسىي كۈچ بىر ئىنساننىڭ مۇڭدىگەك ۋە چۈش
كۆرگەن پىنھان چاغدىكى روھىي ھالىتىنى توسالمايدۇ،
شۇ ۋاقىتنى مەڭگۈ چەكلىيەلمەيدۇ. روھىي ھالىتى ۋە
باشقا ھەرىكىتى ئۇنىڭ ئىلاھىي ھوقۇقىدۇر.

ھەرقانداق بىر ئادەم ئالاھىدە خاس ئەقىلگە، تە-
پەككۇرغا ۋە مەلۇم دەرىجىدە تەڭشەش ئىمكانىيىتىگە،
ھەتتا باشقىلارغا تەسىر قىلىش ھوقۇقىغا ئىگە بولغان
بولغاچقا، ئادەم چۈش كۆرگەندىن كېيىن ئۆزىچە شۇ
كۆرگەن چۈشگە ئۆزى تەبىر بېرىپ باقىدۇ، قىياس
قىلىپ باقىدۇ. دوست - بۇرادەرلىرىگە ئۇنداق چۈش

ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن!

سىزنىڭ قوللىشىڭىز بىلەن ژۇرنىلىمىز مۇشۇ كۈنگە كەلدى. شۇنى تۆۋەنچىلىك
بىلەن سەمىڭىزگە ساليمىزكى، 2010 - يىلىدىن ئېتىبارەن ژۇرنىلىمىزنى كىتابخانىلارغا
سېلىشنى توختاتتۇق. شۇڭا پەقەت مۇشتەرىلىرىمىزلا ژۇرنىلىمىزدىن ھۇزۇرلىنىشقا
مۇيەسسەر بولالايدۇ. مۇبادا سىز بىزنىڭ سادىق ئوقۇرمىنىمىز بولسىڭىز مۇشۇ گەپنى
ئۇرۇق - تۇغقانلىرىڭىزغا، ئاغىنە - بۇرادەرلىرىڭىزگە، خىزمەتداشلىرىڭىزغا، يېقىن -
يورۇقلىرىڭىزغا يەتكۈزۈپ قويىدىغانلىقىڭىزغا ئىشەنچىمىز كامىل.

خەلقىمىزدە ياغاچ كۆمىزەك (كورا) ياساش ھۈنەر - سەنئىتى

ئابلىز مۇھەممەد سايرامى

بۇنىڭدا ئاۋۋال ياغاچنىڭ پورلاشمىغان ياغاچنى ئۆلچەملىك قىلىپ توغراپ، توغراغان ياغاچ ئوتتۇرىدىن يېرىپ ئىككى قىلىندۇ. ياغاچنىڭ يېرىلغان يۈزى تەكشىلىك. نىپ ئاۋۋال قىيام كەكە ئارقىلىق ئىچى ئويۇلدۇ. تاشقى قىسمى يۇمىلاق شەكلىگە كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن، ئاياغ قىرىدىغان ئەسۋابقا مېخلىنىپ قىرغۇ بىلەن ئىچى-تېشى سىلىقلىندۇ، ئاغزى سەل كىچىك، تار، قورساق قىسمى كەڭ قىلىپ ياسىلىدۇ. گىرۋىكى تۈز بولىدۇ. كۆمىزەك-كۆرىنىڭ ئىچى ئويۇلۇپ تېشى سىلىقلىنىپ، ئاستى تەرىپىدىن ئويۇقچە ئارقىلىق تاپانلىق چىقىرىلىدۇ. كۆمىزەك-كۆرىنىڭ ياپقۇچى ئايرىم ياسىلىدۇ. ياپقۇچىنىڭ ئۈستىگە يۇمىلاق، كىچىك قىلىپ تۇتقۇچ چىقىرىلىدۇ. ياپقۇچىنى ياد-قاندا ئاساسەن پۈتۈن شار شەكلىدە بولىدۇ.

ياپقۇچلۇق كورا ئىشلىتىش ئويىكتىلىرى، خام ماتېرىيال ۋە ھەجىمنىڭ چوڭ-كىچىكلىكىگە قاراپ ھەر خىل شەكلىدە، يەنى تۈز تاپانلىق ياپقۇچلۇق كۆمىزەك-كورا، كەڭ تاپانلىق ياپقۇچلۇق كۆمىزەك-كورا، تاق قۇلاقلىق ياپقۇچلۇق كۆمىزەك-كورا، قوش قۇلاقلىق ياپقۇچلۇق كۆمىزەك-كورا، چوڭ ياپقۇچلۇق كۆمىزەك-كورا، ئارا

كۆمىزەك ئەسلىدە ساپالچىلىق دەۋرىدە ساپالدىن چوڭ-كىچىك قىلىپ ياسىلىدىغان قاچا بولسىمۇ، بىراق ئۇيغۇر خەلقى ۋە ئۇلارنىڭ ئەجدادلىرى ئۇنى ياغاچلاردىن ياساپ ئىشلىتىشكە مۇھەر بولغان. كۆمىزەكنىڭ ئوتتۇراھال ۋە كىچىكلىرى كورغا ئوخشاپ كېتىدۇ ۋە بۇلارنىڭ ئېغىز ياپقۇچى بولىدۇ. چوڭ كۆمىزەك-كۆرىلارغا سۇ، سۈت، قىمىز ۋە ئاشلىقلار قاچىلىنىپ ساقلاشقا ئىشلىتىلسە، ئوتتۇراھال ۋە كىچىكلىرىگە ئاش-تاماق ئۇسۇش، ئېشىپ قالغان تاماقلارنى ئېلىپ ساقلاش، ھەر خىل گۈلەنتلەرنى ساقلاشقا ناھايىتى ئەپلىك. ياغاچتىن ياسالغان كۆمىزەك-كۆرىلار قورساقلىق، بوغۇزى تار، ئاغزى كىچىك يەنى ئاستى-ئۈستى تار، قورساق قىسمى كەڭ بولۇپ ئېغىز ياپقۇچىنى ياپقاندا يۇمىلاق شارغا ئوخشاپ كېتىدۇ.

1. ياسىلىش جەريانى

كۆمىزەك-كۆرىلار ئاساسەن ياغاچ، چىلان، جىگدە، ئۈجمە، قارا سۆگەت، چىلان، شاپتۇل ياغاچلىرىدىن ئويۇش، قىرىش ئۇسۇلىدا ياسىلىدۇ. ياسىلىش ئۇسۇلى ئاياق، تاۋاق، چۆچەكلەرنى ياساش، قىرىش، پارقىرىتىش بىلەن ئوخشىشىپ كېتىدۇ.

مان بىر قۇلاقلىق، تېگى تۈز كەلگەن، ئۇنىڭ ئېگىزلىكى 10.4 سانتىمېتىر، ئاغزىنىڭ دىيامېتىرى 11 سانتىمېتىر، قورسىقىنىڭ دىيامېتىرى 14 سانتىمېتىر كېلىدۇ. 1984-يىلى لوپ ناھىيەسىدىكى سامپۇل قەبرىستانلىقىدىن بىر دانە ياغاچ كومزەك تېپىلدى. ئۇ پىرقىرىتىپ قىرىش ئۇ-سۇلى ئارقىلىق ياسالغان بولۇپ، ئاغزى يايلاڭ، بوغۇزى تار، قورساقلىق، تېگى تۈز، قۇلقى ھالقىسىمان كەلگەن. ئۇنىڭ ئاغزىنىڭ دىيامېتىرى 12.2 سانتىمېتىر، ئېگىزلىكى 12.8 سانتىمېتىر كېلىدۇ. 1979-، 1980-يىللىرى يۈرگۈ-زۈلگەن ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈشلەردە كىروران قەدىمكى شەھىرى خارابىسىدىن بىر دانە ياغاچ كومزەك تېپىلدى. $F, A: 2$ دەپ نومۇر بېرىلگەن بۇ كومزەك تۈز ئېگىزلىق، يۇمىلاق گىرۋەكلىك، قورساقلىق، تۇتقۇچلۇق بولۇپ، ئاغزىنىڭ دىيامېتىرى 16 سانتىمېتىر كېلىدۇ. يۇقىرىقىلاردىن باشقا، تۇرپان ئاستانە قەدىمكى قەبرىستانلىقىدىكى 92-، 95-، 103-، 111- ۋە 230- نومۇرلۇق قەبرىدە لىرىدىنمۇ ياغاچ كومزەك-كورىلار تېپىلدى.

ھازىرغا قەدەر يۈرگۈزۈلگەن ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈش ۋە قېزىشلاردا تېپىلغان بۇيۇملاردىن قارىغاندا، ياغاچتىن ياسالغان يېمەك-ئىچمەك جابدۇقلىرى ئاساسەن قومۇل بوستانلىقى، تۇرپان ئويمانلىقى، لوپنۇر رايونى، تارىم ۋادىسى، قەشقەر ۋە خوتەن بوستانلىقىدىن ئىبارەت ھاۋا كىلىماتى قۇرغاق جايلاردىن تېپىلدى. دەۋرى بىر قەدەر بالدۇر بولغانلىرى كۆنچى دەريا ۋادىسىدىكى گۇمۇگۇ قەدىمكى قەبرىستانلىقى (بۇنىڭدىن 3800 يىل بۇرۇن)، قومۇل قارادۆڭ قەدىمكى قەبرىستانلىرى، يانبۇلاق قەبرىستانلىقى، پىچان سۇ بېشى قەبرىستانلىقىلىرى ۋە چەرچەن زاغۇنلۇق قەبرىستانلىقلىرى، خېجىڭدىكى چابخا قەبرىستانلىقلىرىدىن تېپىلغانلىرىدۇر. بۇ ئەھۋال شۇنى چۈشەندۈرىدۇكى، ئۆز زامانىسىدا ياغاچتىن ياسالغان كومزەك-كورىلار دىيارىمىزنىڭ بەزى رايونىدىكى ئاھالىلەرنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىدا مۇھىم ئورۇندا تۇرغان. مىلادىيەنىڭ ئالدى-كەينىدىكى دەۋرلەرگە كەلگەندە، ياغاچتىن ياسالغان جابدۇقلارنىڭ ئىشلىتىلىشى، تارقىلىش دائىرىسى خېلى كېڭىيگەن ۋە ياغاچچىلىق تېخنىكىسى مۇئەييەن دەرىجىدە يۇقىرى كۆتۈرۈلگەن. نەتىجىدە پىرقىرىتىپ قىرىش ئۇسۇلى بارلىققا كېلىپ، ياغاچ قاپچارلار ئىلگىرىكىدىن سۈپەتلىك ياسالغان ۋە تۇرمۇش كۆپەيتىلگەن. ياغاچتىن ياسالغان كومزەك-كورىلار قاتارلىق يېمەك-ئىچمەك جابدۇقلىرى قەدىمكى ئەجدادلارنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدا خېلى مۇھىم رول ئوينىغان، بۇگۈنكى كۈندىمۇ ئۇيغۇر خەلقى ياغاچتىن ياسالغان يېمەك-

ياپقۇچلۇق كومزەك-كورىلار، كىچىك ياپقۇچلۇق كومزەك-كورىلار دېگەن تۈرلەرگە بۆلۈنىدۇ.

كومزەكلەر (كورىلار) ساپ، تەبىئىي ياغاچتىن ياسالدىغان بولغاچقا مۇھىت ئاسرايدۇ، ئىچىگە سېلىنغان ئاش-تاماق، سۈت، قىمىز، سۇ ۋە باشقا يېمەك-ئىچمەكلەر ئاسان بۇزۇلۇپ قالمايدۇ، ھاۋا ئۆتۈشۈپ تۇرىدۇ. يەنە ھەر خىل ھاشارلارنىڭ زىيان سېلىشىدىن ساقلانغىلى بولىدۇ. تاماق قاچىسى ئورنىدا ئىشلەتكەندە ياكى باشقا يېمەك-ئىچمەكلەرنى سېلىپ ساقلىغانىدۇمۇ يېمەك-ئىچمەكلەرنىڭ پاكىزلىقىغا، خىمىيەلىك تەركىبلەر بىلەن بۇلغانماسلىقىغا كاپالەتلىك قىلغىلى بولىدۇ. چىرايلىق، كۆركەم، نەپىس، ئىشلىتىشكە ئەپلىك، چىدامچانلىقى يۇقىرى، ئۇنى نەچچە ئون يىل بىمالال ئىشلىتىشكە بولىدۇ. ياغاچتىن ياسالغان كومزەك-كورىلارنىڭ يۇقىرىقىدەك بىر قاتار مۇھىم ئالاھىدىلىكى بولغاچقا، ئەجدادلىرىمىز ئۇنى مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 2000-يىللاردىكى بىرونزا قوراللىرى دەۋرىدىن تاكى ھازىرغىچە ئىزچىل ياساپ ۋە ئىشلىتىپ كەلدى ھەمدە ھەرقايسى دەۋرلەردىكى تۇرمۇش قاتلاملىرىدا ئۇنىڭدىن پايدىلىنىپ ئېھتىياجىنى قاندۇرۇپ كەلدى.

2. دىيارىمىزدىن تېپىلغان قەدىمكى ياغاچ كومزەك-كورىلار

ھازىرغىچە دىيارىمىزدا يۈرگۈزۈلگەن ئارخېئولوگىيەلىك قېزىش تەكشۈرۈشلەر نەتىجىسىگە ئاساسلانغاندا، دىيارىمىزدا ياشىغان قەدىمكى ئەجدادلار ياغاچتىن ھەر خىل كومزەكلەرنى ياساپ ئۆزلىرىنىڭ تۇرمۇش ئېھتىياجىنى قامدىغان. تۆۋەندە ئالاقىدار ئارخېئولوگىيەلىك باي-قاشلاردىن مىسال كۆرسىتىمىز.

1996-يىلى، چەرچەن ناھىيەسىدىكى زاغۇنلۇق 2-نومۇرلۇق قەبرىستانلىقىدىكى ئارخېئولوگىيەلىك قېزىشتا، مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 3-، 5-ئەسىرلەرگە تەۋە ياغاچ كومزەكتىن ئۈچ دانە تېپىلدى. كومزەكلەر شەكلىگە ئاساسەن A, B دىن ئىبارەت ئىككى تىپقا ئايرىلىدۇ. A تىپى: كىسى: ئىككى دانە، بىر تۇتقۇچلۇق، ئاغزى سەل قورۇلغان. $96QZ II M2:107$ نومۇرلۇق قورساقلىق بولۇپ، تېگى دۈگىلەك كەلگەن، تۇتقۇچى ئۈستىدە ئۇزۇنچاق چاسا شەكىللىك بىر تۆشۈك بار. ئۇنىڭ ئېگىزلىكى 11 سانتىمېتىر، ئاغزىنىڭ دىيامېتىرى 10 سانتىمېتىر، قورسىقىنىڭ دىيامېتىرى 14 سانتىمېتىر؛ $96QZ II M2:8$ نومۇرلۇق قورساقلىق، تۈز تەگلىك بولۇپ، ئېگىزلىكى ئون سانتىمېتىر، ئاغزىنىڭ دىيامېتىرى 10.5 سانتىمېتىر، قورسىقىنىڭ دىيامېتىرى 12.5 سانتىمېتىر كېلىدۇ. B تىپى: كىسى بىر دانە بولۇپ، ئاغزى سەل قورۇلغان، قورساقلىق، ھالقىسى-

يۇملىرىنىڭ باھاسى شۇ تۈردىكى ئادەتتىكى قارغۇر بۇيۇم-لارنىڭ باھاسىدىن نەچچە ھەسسە يۇقىرى بولىدىكەن. ئاخىرىدا شۇنى ئىزاھلاپ ئۆتۈش لازىمكى، كۈمۈزەك-كورا قاتارلىق ياغاچ قاچا-قۇچىلار تەبىئىي، ساپ، زىيانسىز، مۇھىت ئاسرايدىغان، ھەتتا ساقلىقنى ساقلاپ بەزى كېسەللىكلەرنىڭ ئالدىنى ئالىدىغان ئارتۇق-چىلىقلىرى بىلەن ئۇيغۇر تۇرمۇشىغا چەمبەرچاس باغلىنىپ كەتكەن. روھىيىتىگە، قان-قېنىغا سىڭىپ ئۆزلىشىپ كەت-كەنلىكى بىر ھەقىقەت.

مەسىلەن، كۈمۈزەك-كورا قاتارلىق ئەنئەنىۋى ياغاچ قاچا-قۇچىلار، ھاڭگا تېرەك، ياڭاق، قارا سۆگەت ۋە باشقا چىداملىق ياغاچلاردىن ياسىلىدۇ. ئادەتتە ياغاچ تېرىكى تەركىبلىرىنىڭ قەۋزىيەتنى بوشىتىش، ئۈچەي توسال-غۇسىنى ئېچىش، يەل تارقىتىش رولى بولۇپ، ئۇنىڭ ياغ-چىدىن ياسالغان ئاياقتا تاماق ئىستېمال قىلغاندا، تاماقنى ئاسان سۈۋۈتقىلى بولۇپلا قالماي، يۇتقۇنچاق، قىزىلئۆڭ-گەچ، ئاشقازان كېسەللىكلىرى كېلىپ چىقىشنىڭ ئالدىنى ئالغىلى بولىدۇ. سۆگەت تەركىبلىرىنىڭ قىزىتقا قايتۇ-رۇش، ئاغرىق پەسەيتىش، مېڭە، يۈرەكنى قۇۋۋەتلەش، ئۇسۇسۇزلۇقنى پەسەيتىش تەسىرى بولغاچقا، ئۇنىڭ ياغ-چىدىن ياسالغان ئاياقتا تاماق ئىستېمال قىلغاندا، يۇقىرى قىزىتقا، ئاشقازان ياللۇغى، باش ئاغرىقى، يۈرەك رىتم-سىزلىقى، يۇقىرى قان بېسىم، كۆپ ئۇسۇش قاتارلىق كېسەللىكلەرنىڭ ئالدىنى ئالغىلى ۋە داۋالاش مەقسىتىگە يەتكىلى بولىدىكەن.

ئاخىرىدا شۇنىڭغا ئىشىنىمىزكى، كۈندىن-كۈنگە دۇنياغا تونۇلۇۋاتقان بۇ گۈزەل يۇرتىمىزنىڭ ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىشى، ئاسىيا-ياۋروپا كۆۋرۈكىنىڭ تۇتىشىشى، يېڭى يىپەك يولىنىڭ ئېچىلىشى، خەلقئارا مەدەنىيەت-سەنئەت، سودا ئالماشتۇرۇشنىڭ تېخىمۇ يۇقىرى پەللىگە ئۆرلىشى، نەچچە مىليونلاپ مەملىكەت ئىچى-سىرتىدىكى ساياھەتچىلەرنىڭ يۇرتىمىزدا سەيلە-ساياھەتتە بولۇشى، بولۇپمۇ يەرلىك، مىللىي ئۆرپ-ئادەت ساياھەتچىلىكىنىڭ ئۇيغۇر ئائىلىلىرىگىچە كېڭىيىشى — ئۇيغۇر ياغاچ قاچا-قۇچا ئەنئەنىۋى قول ھۈنەر-سەنئەتلىك تەرەققىياتىغا ۋە دۇنياغا يۈزلىنىشىگە غايەت زور پۇرسەت ۋە ھاياتىي كۈچ ئاتا قىلغۇچى؛ نەپىس، كۆركەم، كىشىنى ئىختىيارسىز ئۆز-گە مەپتۇن قىلىدىغان ئۇيغۇر قاچا-قۇچا مەھسۇلاتلىرى دۇنيا بازارلىرىنى قاپلىغۇسى، تارىخىي مىراس بۇيۇملىرىنىڭ كەلگۈسى ئىستىقبالى تېخىمۇ پارلاق بولغۇسى.

(ئاپتور: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق سىياسىي كېڭەشتە)

ئىچمەك جابدۇقلىرىنى يەنىلا ياقتۇرۇپ ئىشلەتمەكتە. 3. ياغاچ كۈمۈزەك (كورا) لارنىڭ سەنئەتلىك قىممىتى مەلۇمكى، كۈمۈزەك-كورا بىلارغا ئوخشاش ياغاچ قاچا-قۇچا ياساش ھۈنەر-سەنئىتى ئۆزىگە خاس ئالاھىدە ماھارەت ۋە كامالەت تەلەپ قىلىدىغان، ئۇنىڭ ھەر بىر تۈرى ئىنچىكە تېخنىكىلىق، مۇرەككەپ ئىش ھالقىلىرىدىن ئۆتۈپ، ئاندىن كۆركەم، نازۇك سەنئەتلىك شەكىلگە كىرىدىغان بەدىئىي سەنئەت بۇيۇمى.

ئەڭ قەدىمكى ھۈنەر-سەنئەت ھېسابلىغان ياغاچ قاچا-قۇچا ھۈنەر-سەنئىتى ئىشلەپچىقىرىش مەھسۇلاتى ۋە ئۇنى كۈندىلىك تۇرمۇشتا پايدىلىنىشنىڭ پۈتكۈل ئىس-تىمال گۈزەللىكىنى ئۆزىگە ئويىيىكت قىلىدۇ، ياغاچ قاچا-قۇچا بۇيۇملىرى ئۇيغۇر خەلقىگە خاس گۈزەللىك قانۇن-يىتى بويىچە ئىشلەپچىقىرىلىدۇ ۋە خەلقىمىزنىڭ ئېستېتىك غايىسى، ئېستېتىك ھېس-تۇيغۇ كەيپىياتى، ئېستېتىك خاھ-شى ۋە زوقىنى ئىپادىلەيدۇ.

شۇڭلاشقا ياغاچ قاچا-قۇچا مەھسۇلاتلىرى بىر تەرەپ-تىن كۈندىلىك تۇرمۇشقا لازىملىق ئىستېمال قىممىتىگە ئىگە تاۋار بۇيۇم ھېسابلىنسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئېستېتىك قىممەتكە ئىگە كۆركەم، نازۇك گۈزەل سەنئەت بۇيۇمى ھېسابلىنىدۇ.

مەلۇمكى، كۈمۈزەك-كورا قاتارلىق ياغاچ قاچا-قۇچا ياساش سەنئىتى خاس تۇرمۇش بۇيۇملىرىنى قىرىشنى ئاساس قىلغان، ئاددىي ھالدىكى ئېھتىياج تۈپەيلىدىن مەي-دانغا كەلگەن سەنئەت شەكلى بولماستىن، بەلكى ئىنتايىن يۇقىرى بەدىئىي ماھارەت، خىلمۇخىل گۈزەللىك ئېڭى مۇ-جەسسەملەشكەن ئالاھىدە سەنئەت شەكىلدۇر.

ھازىر بۇ خىل تۇرمۇش بۇيۇملىرىنىڭ بازىرى ناھا-يىتى ئىستىك، بولۇپمۇ ئىچكىرىدىن ۋە چەت ئەللەردىن شىنجاڭغا كەلگەن ساياھەتچىلەر ياغاچ تۇرمۇش بۇيۇملى-رىنى كۆپلەپ سېتىۋېلىۋاتىدۇ. بۇ ھال بازارنى خېلىلا جاذ-لاندۇرۇۋەتتى. خوتەننىڭ مەلۇم بىر يېزا بازىرىدىكى بىر قىر مىچىلىق ئۇستىسىنىڭ ئەھۋال تونۇشتۇرۇشىچە، ئۆز-نىڭ دۇكىنىدىن ئاياق، قوشۇق تۈرىدىكى تۇرمۇش بۇ-يۇملىرىدىن بىر ھەپتە ئىچىدە تەخمىنەن 300 دانە ئاياق، كاسا قاتارلىقلار چوڭ شەھەرلەرگە ۋە ئىچكىرى ئۆلكە-لەرگە ئېلىپ كېتىلىدىكەن، بازار ئېھتىياجىنىمۇ تەستە قام-دايدىكەن. قىرىپ ئۆلگۈرتەلىسلا خېرىدارلار كۈندە كېلىپ تۇرىدىكەن.

ھازىر كىشىلەر تەبىئىي، زىيانسىز مەھسۇلاتلارغا ئالاھىدە ئېتىبار بىلەن قارايدىغان بولدى. شۇ سەۋەبتىن ئۇيغۇرلارنىڭ ياغاچ قاچا-قۇچا ياساش سەنئىتى بارغانسې-رى ئۆزىنىڭ قىممىتىنى تېپىۋاتىدۇ. ياغاچ قاچا-قۇچا بۇ-

كۇچا مەشرەپلىرىدىكى ئېستوگرافىيەلىك ئادەتلەر

نەسىردىن ھاپىز

مەشرەپ ئەدەبىيات - سەنئەت فولكلورىغا تەۋە ئالاھىدە بىر سەنئەت بولۇپ، مۇشۇ تۈرنىڭ ئۆزىگىلا بىر پۈتۈن ئۇيغۇر فولكلور مەدەنىيىتىنىڭ جەۋھەرلىرى مۇجەسسەملەشكەن. مۇشۇ نۇقتىدىن مەلۇم مەنىدىن مەشرەپلەرنى ئۇيغۇر ئېستوگرافىيەسىنىڭ مۇزىيى دەپ قارد. ساق، قىلچە ئاشۇرۇۋەتكەن بولمايمىز. مەشرەپتىن ئىبارەت بۇ بىر كۆڭۈل ئېچىش سورۇنىدىن ئۆرپ. ئادەت ۋە قائىدە - يوسۇنلارغا چېتىلە. دىغان ئۇيغۇر تۇرمۇشىنىڭ خىلمۇخىل كۆرۈنۈشلىرىنى ئۇچرىتىشقا بولە. دۇ. بۇ كۆرۈنۈشلەرگە خەلقىمىزنىڭ ئوۋچىلىق، يېغىم - تېرىم ئادەتلىرى، باغئۆنەچىلىك، ئولتۇراق ئۆي ۋە ھويلا - ئاران مەدەنىيىتى، كىيىم - كېچەك، يېمەك - ئىچمەك، توي - تۆكۈن ئادەتلىرى، جامائەتچىلىك، قوشنىدارچىلىق ئادەتلىرى، مېھمان كۈتۈش، يۈرۈش - تۇرۇش ۋە ئەدەپ - ئەخلاق قاراشلىرى، تەبىئەت ۋە تۈرلۈك ئەقىدە - ئېتىقادقا - راشلىرى قاتارلىق فولكلور مەدەنىيىتىمىزنىڭ كۆپ قاتلام ئامىللىرى سىڭىپ كەتكەن بولىدۇ. مەسىلەن، ئادەتتە بىر مەشرەپ سورۇنى ئۈچۈن بەلگىلىك كۆلەم ۋە شارائىتقا ئىگە مەيدان، ئۆي ئىچى ياكى باغ - ھويللارغا يېتەرلىك گىلەم - كۆرىپلەر سېلىنىپ سورۇن راسلىنىدۇ، يېمەك - ئىچمەك تەييارلىنىدۇ. جامائەت ياش قۇرامى، ئابروي - ئىناۋىتى بويىچە تەبىئىي يوسۇندا ئورۇن ئېلىشە. دۇ. مەشرەپ ئەھلى شارائىتىغا يارىشا كىيىنىپ - تارنىپ سورۇنغا يىغىلىدۇ. مۇشۇ ھالەت - كۆرۈنۈشلەرنىڭ ئۆزىدىنلا خەلقىمىزنىڭ ئەدەپ - ئەخلاق يوسۇنلىرى، ئولتۇراق ئۆي، يېمەك - ئىچمەك، كىيىم - كېچەك مەدەنىيىتىگە مۇناسىۋەتلىك نۇرغۇن ئۇچۇرلارغا ئېرىشكىلى بولىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا «دولان مەشرىپى»، «نورۇز مەشرىپى»، «ئوتتۇز ئوغۇل مەشرىپى»، «توي مەشرىپى»... قاتارلىقلاردىن ئۇيغۇرلار - نىڭ ئوۋچىلىق، يېغىم - تېرىم ئادەتلىرى ۋە توي - تۆكۈن ئادەتلىرىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. شۇ قاتاردا كۇچا خەلق

ئادەت قېرىماسى

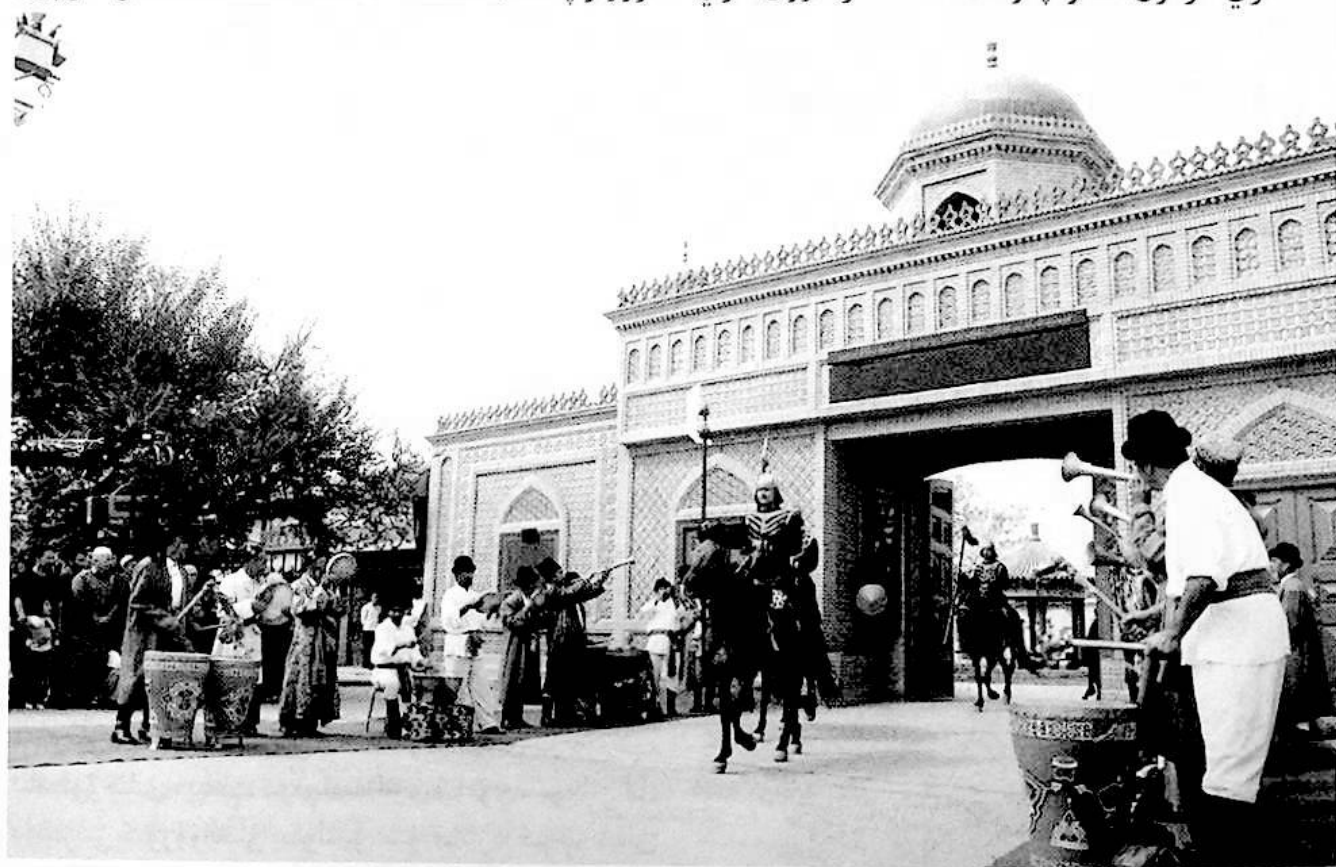
ئاخىرلاشقاندىن كېيىن كەچكى مەشرەپتە پۈتۈن بىر كەنت بويىچە خەۋەر يەتكۈزىدۇ. مەشرەپنى ئاڭلىغانلىكى ئادەم-لەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك كېلىپ قاتنىشىدۇ. ھەتتا قوشنا-كەنت مەھەللىرىدىنمۇ يىگىت-قىزلار خۇسۇسەن ياشلارمۇ كېلىپ توي-مەشرەپلىرىگە ئىشتىراك قىلىدۇ. توي بولغان ئۆيدە مەشرەپ ئۆتكۈزۈش ئاساسەن قائىدىگە ئايلىنىپ كەتكەن ئىش بولۇپ، ئەگەر مەلۇم سەۋەبلەر بىلەن مەشرەپ ئۆتكۈزۈلمىسە شۇ مەھەللىدىكى ياشلار توي بولغان ئۆيدىن نارازى بولۇپ، توي بولغان ئۆيدى-كىلەرنى (خۇسۇسەن يىگىتنىڭ ئۆيدىكىلەرنى) تەنە قىلىپ، مەسخىرە قىلىشىدۇ، ھەتتا مەشرەپ ئۆتكۈزۈمگەن ئۆينىڭ ئالدىغا ئۆلۈك مۈشۈك، ئۆلۈك ئىتنى ئېسىپ قويىدىغان ئەھۋاللارمۇ ئۇچرايدۇ.

ئۇنىڭدىن باشقا كۇچا خەلق مەشرەپلىرىدىكى «ئۆ-رۈمە قىلىش» ئادىتىمۇ ئۆزگىچىلىككە ئىگە بولۇپ، ئالا-ھىدە تىلغا ئېلىپ ئۆتۈشكە ئەرزىيدۇ. «ئۆرۈمە» دېگەن سۆزنىڭ مەنىسى ئۆرۈمە قىلىنغان پۇل ياكى رەختنى كۆر-ستىدىغان بولۇپ، ئۇسسۇل ئوبىناۋاتقانلارنىڭ بېشىدىن ئۆرۈلۈپ نەغمەكەشنىڭ ئالدىغا تاشلىنىدىغانلىقى ئۈچۈن

مەشرەپلىرىدىمۇ بىر مۇنچە قىممەتلىك ئېتنوگرافىك خۇسۇ-سىيەتلەر ساقلانغان.

كۇچا خەلق مەشرەپلىرىدە كۇچا خەلقىنىڭ فولكلور مەدەنىيىتى ئەڭ تويۇنغان، بۇ خىل مەدەنىيەتنى ساقلايدى-غان، تارقىتىدىغان ھەم بۇ جەھەتتە خەلقنى تەربىيەلەيدى-غان بىر مەكتەپ دېيىشكە بولىدۇ. كۇچادا بىر قەدەر ئو-مۇلاشقان قارلىق ۋە توي مەشرەپلىرىدە مەشرەپ ئۆت-كۈزۈشتىكى بەزى قەدىمىي ئادەتلەر ساقلانغان، مەسىلەن، «قارلىق مەشرىپى» مۇنداق ئۆتكۈزۈلىدۇ. قىشتا قار ياغان مەزگىللەردە ياش ئوغۇل-قىزلار بىر-بىرىنىڭ ئۆيلىرىگە قارلىق تاشلىشىدۇ. قارلىق تاشلانغان ئۆينىڭ ئادەملىرى قارلىق تاشلىغان ئادەمنى قوغلاپ، تۇتۇپ، ئا-لالىمسا شۇ كۈنى ئاخشىمى مەشرەپ ئۆتكۈزۈپ بېرىش شەرتىنى بەجا كەلتۈرىدۇ. ئەگەر قارلىق تاشلىغان ئادەم-نى تۇتۇۋالالسا ئۇنىڭ يۈزىگە قارا سۈرتۈپ، ئېشەككە تەتۈر مىندۈرۈپ، مەھەللە ئايلىنىدۇرۇپ، سازايى قىلىنى-دۇ. ۋە شۇ كىشىنى شۇ كۈنى كەچتە مەشرەپ ئۆتكۈزۈپ بېرىشكە مەجبۇرلايدۇ.

توي-تۆكۈن مەشرەپلىرىدە ئادەتتە كۈندۈزى توي

شۇنداق ئېيتىلغان. ئۆرۈمە قىلىش - سازەندە ۋە ئۇسسۇل - چىلارنىڭ ماھارەتلىرى ئەۋجىگە چىققاندا ياكى تاماشىبىن - لار ئۇلارنىڭ ماھارەتلىرىدىن رازىمەنلىك ھېس قىلغاندا ماھارەت كۆرسىتىۋاتقان سەنئەتكارلارغا پۇل ياكى رەخت قاتارلىق ماددىي بۇيۇملارنى تەقدىم قىلىپ، ئۇلارغا رەھمەت ئېيتىش، ئىلھام - مەدەت بېرىشنى مەقسەت قىلغان بىرخىل ئەنئەنىۋى ئادەت بولۇپ بۇ خىل ئادەت كۇچا خەلق مەشرەپلىرىدە بەلگىلىك خاسلىقنى ساقلاپ كەلگەن. مەشرەپ داۋامىدا يىگىتتېشى كەيپىياتنى جانلاندۇرۇش ئۈچۈن «ئۆرۈمە» قىلىش ئارقىلىق بىر تەرەپتىن سەنئەتكارلارنىڭ قىزغىنلىقىغا ئىلھام بەرسە، يەنە بىر تەرەپتىن مەشرەپ ئەھلىگە شادلىق بېغىشلايدۇ. مەشرەپ ئەھلى سازەندە ياكى ئۇسسۇلچىلارنىڭ ماھارىتىدىن ھاياجانلانغان پەيتلەردە گۈللۈك پەتۈسلارغا پۇل ياكى رەخت قاتارلىق ماددىي بۇيۇملارنى قويۇپ، يىگىتتېشىغا سۇندۇ. يە - گىتتېشى قولغا بىر پەتۈسنى ئېلىپ، ئۆرۈمە قىلغۇچىنىڭ ئىسمىنى ئاتاپ تۇرۇپ قوشاق قېتىپ، مەشرەپ ئەھلىنى ئايلىنىپ چىققاندىن كېيىن، سەنئەتكارلارنىڭ ئالدىغا ئىززەت - ئېكرام بىلەن قويدۇ. ئادەتتە يىگىتتېشى قوشاق ئۆرۈمنى مۇنداق باشلايدۇ.

شىرىق، شىرىق

ئىككى كام قىرىق

داچىنى داچەنگە ئوخشايدۇ

ئۇسسۇل ئويناۋاتقان قىز - يىگىت

قىزىلگۈلگە ئوخشايدۇ

دەپ، «پالانى ئاخۇننىڭ ئوغلى پالانى ئاخۇن ئوت - تۇرسىدا ئۇسسۇل ئويناۋاتقان پالانى ئاخۇن ياكى پالانى خان سەل بوشاپ قالدى» دەپ 1500 دوللار جۇۋاپتۇ، دېگەنگە ئوخشاش گەپلەر بىلەن ئۇسسۇل ئويناۋاتقانلارغا، ساز چېلىۋاتقانلارغا ئىلھام بېرىدۇ. ئۆرۈمە پەتۈس بىلەن ئۇسسۇل ئويناۋاتقانلارنىڭ ئالدىغا قويۇلغاندا، مەشرەپ تېخىمۇ ئەۋجىگە چىقىدۇ. بۇ چاغدا ئۇسسۇل ئويناۋاتقانلار ئۇسسۇل ئويناۋېتىپ، تىز، قول ۋە باشقا جايلىرىنى يەرگە يەڭگۈزمەي، ئېگىشىپ تۇرۇپ، نەپىس ئۇسسۇل ھەرىكەتلىرىنى ئىشلىگەچ ئاغزى بىلەن پۇلنى ئالىدۇ. كىم ئالدى بىلەن ئالالسا، ئۆرۈمە شۇنىڭغا تەۋە بولىدۇ. بەزىدە پۇل ئورنىغا گۈل قويىدىغان ئەھۋال مۇ

بار. بۇ چاغدا سازەندىلەر مۇزىكىغا تەڭكەش ھالدا «ئا - لالەندى ھە، ھە ھېلى ئالدىدۇ» دېگەن سۆزلەرنى ناخشا ئارىسىغا قىستۇرۇپ، ئۇسسۇلچىلارنى ئۆرۈمنى ئوڭۇش - لۇق ئېلىشقا ئۈندەپ تۇرىدۇ، مەشرەپ ئەھلى بولسا، «ھۇ بەللى... ھۇ...» دەپ بارىكالا ئېيتىپ، قىزغىنلىقنى ئەۋجىگە چىقىرىدۇ. ئۆرۈمە قىلىشنىڭ مەشرەپنى قېزىشتە - كى رولى ناھايىتى چوڭ بولۇپ، ئۆرۈمە قىلىنغان پۇل سازەندىلەرنىڭ، نەغمىكەشلەرنىڭ ئالدىغا تاشلانغاندىن كېيىن نەغمىكەشلەر تېخىمۇ روھلىنىپ، نەغمە ناۋانى ئەۋ - جىگە چىقىرىدۇ. مەشرەپ ئۆرۈملىرىدە يۇقىرىدا دېيىلگەندەك يىگىتتېشى قەستەن ئىككى - ئۈچ ئادەمنى قىزىتمىغا سېلىپ، ئۆرۈمە قىلدۇرۇش ئارقىلىق مەشرەپنى قىزىتىپ، مەشرەپ ئەھلىنى زوقلاندۇرىدۇ. يۇقىرىقىلاردىن ئومۇم - مەن مەشرەپ ئەخلاقى، قائىدە - يوسۇنلىرى شۇنىڭدەك يەرلىك خاسلىققا مۇناسىۋەتلىك بىر قىسىم ئامىللارنى كۆ - رۇۋىلىشقا بولىدۇ.

كۇچا مەشرەپلىرىدە ئېيتىلىپ كېلىۋاتقان بەزى ناخ - شىلارغا كۇچا خەلقىنىڭ كىيىم - كېچەك ۋە ياسىنىش ئادەت - لىرىدىن دېرەك بېرىدىغان ئۇچۇرلارنى ئۇچرىتىمىز.

سۆسەر تۇماق كىيگەنلەر

لېۋەننى تاللاپ سۆيگەنلەر

...

شاھىدا شاپاق دويىام،

شاپتۇل شاخىدا قاپتۇ.

...

قىيىزىل ئايدەك يۈزۈڭگە

ئەۋرىشمەدەك بەللىرىڭگە

قايقارا خالىڭ بولاي

شاھى روماللىڭ بولاي

...

بادام دويىام بەش تالا

سۆيگەن يارىم ياش بالا

شەرەت قىلسام بىلمەيدۇ

قىچقىرايمۇ ئاشكارا

يۇقىرىقى مەشرەپ ناخشىلىرىدىن كۆرۈنۈپ تۇرۇپ - تىكى كۇچا مەشرەپلىرىدە كۇچا ئۇيغۇرلىرىنىڭ كىيىم - كېچەك ئادەتلىرى ناھايىتى روشەن گەۋدىلىنىپ كەلگەن.

يېمەك-ئىچمەك ئادەتلىرىمۇ ئوخشىمايدۇ. مەسىلەن، «ئوغلاق تارتىشى» مەشرەپلىرىدە ئوغلاقنى تارتۇرۇپ قويغۇچى تەرەپ ئەمەس بەلكى ئوغلاقنى تارتىۋالغۇچى تەرەپ مەشرەپ ئۇيۇشتۇرىدۇ. ئەمەلىيەتتە «ئوغلاق تارتىشى» تىكى «ئوغلاق»نى تارتىپ ئالغۇچى تەرەپ ئاشۇ ئوغلاققا قوشۇلۇپ، بىر قانچە مالىنى سويۇپ، بىر مەھەللەگە مەشرەپ قىلىپ بېرىدۇ. بەزى مەشرەپلەردە مەشرەپ يېرىملىشىپ، مەشرەپ ئىشتىراكچىلىرى ئارام ئېلىشقا ئولتۇرغان چاغدا تاماق تارتىلىدۇ. كۇچا مەشرەپلىرىدە ئۇيغۇرلارنىڭ پولۇ، قورداق، شورپا قاتارلىق ئەنئەنىۋى تائاملىرىدىن باشقا يەرلىك ئالاھىدىلىككە ئىگە بولغان كۇچا چوڭ ئېنى، ئۇزۇن زىخلىق كاۋاپ، كۇچا سۇيۇقئېشى، قېتىق-قايماق، زىبىب، شەربەت قاتارلىق تائاملار تارتىلىپ، كۇچانلىق يەرلىك يېمەك-ئىچمەك مەدەنىيىتى نامايان قىلىنىدۇ.

كۇچا مەشرەپلىرى ئىچىدىكى «جۇۋان مەشرىپى» دە جۇۋاننىڭ ئاتا-ئانىسى چاشۋاق توي (مەشرەپ) ئۆتكۈزۈش-تىن بۇرۇن قىزى ئۈچۈن بىر يۈرۈش ئالتۇن-جابدۇق، زىبۇ-زىننەت بۇيۇملىرى ۋە كىيىم-كېچەك تەييارلايدۇ. سورۇن ئەھلى يىغىلىپ بولغاندىن كېيىن قىز مەخسۇس تەييارلانغان زىبۇ-زىننەتلەرنى تاقاپ، كىيىم-كېچەكلەرنى كىيىپ ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. ئاندىن قىز شەرىپكە مەشرەپ ئۆتكۈزۈلىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا «توي مەشرىپى» دېمۇ قىز-يىگىت، ساھىبخانا ۋە مېھمانلارنىڭ كىيىم-كېچەكلىرىدە شۇ دەۋردىكى ئۇيغۇر كىيىم-كېچەك مەدەنىيىتىنىڭ ئىپادىلىرى نامايان قىلىنىدۇ.

كۇچا مەشرەپلىرىنىڭ تۈرى ناھايىتى كۆپ بولۇپ، ئادەتتە مەشرەپ ئۆتكۈزۈشتىكى مەقسەت-مۇددىئا ۋە مەشرەپ ئۇيۇنلىرىنىڭ ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن «چىلاق مەشرىپى»، «سەيلە مەشرىپى»، «ئوغلاق مەشرىپى»، «قارلىق مەشرىپى»، «بەزمە مەشرىپى»، «قاتار مەشرەپ»، «سوقا مەشرەپ»، «نورۇز مەشرىپى»، «توي مەشرىپى»، «يۈز ئاچقۇ مەشرىپى»، «قوغۇن مەشرىپى»، «ھىيت مەشرىپى»، «جۇۋان مەشرىپى»، «ناماقۇللۇق مەشرىپى» قاتارلىق تۈرلەرگە بۆلۈنىدۇ. ھەرقايسى تۈرلەرنىڭ ئۆز ئالدىغا خاس ئالاھىدىلىكى بولۇپ، بەلگىلىك ئۇيۇن تۈسىنىڭ بولۇشى ئاشۇ ئالاھىدىلىكلەرنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ. چىلىم ئۇيۇنى، ئوغلاق تارتىشى ئۇيۇنى، قارلىق تاشلاش ئۇيۇنى، غاز ئۇيۇنى، جەرەن ئۇيۇنى، تۆكە ئۇيۇنى، نورۇز مەشرىپىدە ئۆتكۈزۈلىدىغان تۈرلۈك تەنتەربىيە پائالىيەتلىرى ۋە باشقا ئۇيۇنلار كۇچا مەشرەپلىرىدىكى مۇھىم ئېتنوگرافىيەلىك ئادەتلەرنىڭ ئايرىلماس تەركىبىي قىسمىدۇر.

كۇچا مەشرەپلىرىدە يۇقىرىقىدەك ئالاھىدىلىكلەر بولۇشتىن سىرت قول ھۈنەرۋەنچىلىك، دېھقانچىلىق، چار-ۋىچىلىق، ھويلا-ئاران مەدەنىيىتى، قاتناش-تىراسپورت ئادەتلىرى قاتارلىق كۆپ خىل مەدەنىيەت ئامىللىرىمۇ ئۆزگىچە ئالاھىدىلىككە ئىگە.

(ئاپتور: كۇچا ناھىيەلىك ئەدەبىيات-سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسىدىن)

كۇچا ئۇيغۇرلىرىمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ ئەنئەنىۋى ئادەتلىرى بويىچە مەشرەپلەردىكى يېمەك-ئىچمەك ئادەتلىرىگە بەك ئەھمىيەت بېرىپ كەلگەن. قىشنىڭ ئۇزۇن تۇتۇش-لىرىدە ئۆي بويلاپ بولۇپ تۇرىدىغان قاتار مەشرەپلەر-دە، توي، مەشرىپى، باراۋەت مەشرىپى، نورۇز مەشرىپى قاتارلىقلاردا ئۇيغۇر، يېمەك-ئىچمەك مەدەنىيىتى نامايان قىلىنىدۇ. مەسىلەن، قاتار مەشرىپىدە ئادەتتە ساھىبخانا داستىخان سېلىپ تاماق تەييارلايدۇ، ھاللىقراق ئائىلىلەردە بىرەر قوي سويۇلىدۇ. ھال-كۈنى ئانچە ياخشى بولمىغان ئۆيلەردە ھېچبولمىغاندا بىرەر خورازنى بولسىمۇ قان قىلىپ مېھمانلارنىڭ شەرىپىگە داستىخان تەييارلايدۇ. كۇچا مەشرەپلىرىدىكى مەشرەپ شەكىللىرىنىڭ خاراكتېرى-نىڭ ئوخشاش بولماسلىقىغا ئاساسەن مەشرەپلەردىكى

2016

شىر تۇتىم مەدەنىيىتىنىڭ

لوپنۇر ئۇيغۇرلىرىدىكى ئىزناسى

ئېلىشات ئەيسا

تۈركىي تىللىق مىللەتلەر شىر تۇتىم مەدەنىيىتىدە، شىرنى بويىنىدۇرۇش ئىمپېرىيەنىڭ شۆھرىتى، ھوقۇقنىڭ ۋەكىلىدۇر دەپ قارايدۇ. ساۋ ساۋنىڭ ئاق بۆرە تېغىدا شىرغا يولۇقۇش ھېكايىسى پارس ۋە تۈركىي تىللىق مىللەتلەردە كى شىر ئەپسانىلىرىنىڭ جاك خۇا تەرىپىدىن ئۆزلەشتۈرۈلۈشىنىڭ نەتىجىسىدۇر.

چىن تارىخىي مەنبەلىرىدە، شىر شەرقىي سۇلى (قەشقەر)، غەربىي ئىككى دەريا ۋادىسى، شىمالدا جۇرجاندا، لار، جەنۇبتا ھىندىستان، غەربىي ئاسىيا، جەنۇبىي ئاسىيا، ياۋروپانىڭ جەنۇبىغا تارقالغان. سەمەرقەنت شەھرى ئەدەبىياتىدا ياشايدىغان شىر كۆپ بولۇپ، «ئاسلان شەھرى»

لوپنۇر ئۇيغۇر مەدەنىيىتى — قاراسۇق مەدەنىيىتى، تاكار مەدەنىيىتى، ئاناۋ مەدەنىيىتى قاتارلىق دۇنيا مەدەنىيەتلىرى قاتارىدا كۆپ خىللىققا، رەڭدارلىققا، ئۆزگىچىلىككە ئىگە. لوپنۇر دىيالىكتى ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدە كى ئۈچ چوڭ دىيالىكتىنىڭ بىرىدۇر. بۇ ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ رايونچانلىقى، مەھەللىۋىلىكىنىڭ روشەن ئىپادىسىدۇر. لوپنۇر خەلق قوشاقلىرى ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدا ئالاھىدە ئورۇندا تۇرىدۇ.

جاڭ خۇانىڭ «ئەشپالار تەزكىرىسى»دە ساۋ ساۋنىڭ سىيانپىلارنى بويىنىدۇرۇش جەريانىدا ئاق بۆرە تېغىدا شىرنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچۇرغانلىقى خاتىرىلەنگەن. پارس ۋە

دەپ تەرىپلىنەتتى ①.

چىنىلىك «تاغ- دەريالار قامۇسى» دا نۇرغۇن ھايۋانلار تەسۋىرى بولسىمۇ، شىر تەسۋىرى پۈتۈلمىگەن. خەن سۇ- لالىسىنىڭ ئالدىدىكى بېزەك بۇيۇملىرى ئىچىدە، شىر نۇسخىسى يوق بولۇپ، چىندا شىرنىڭ تاش قاتلىمىسىمۇ بايقالمىغان، بۇنىڭدىن كۆرۈشكە بولىدۇكى شىر تىپىك ھالدا سىرتتىن كىرگەن مەخلۇقاتۇر ②. چىن سۇلالىسىدىكى گويونىڭ «مۇتيەنجى تەزكىرىسى» دە «سۈننى» شىر، غەربىي يۇرتتا ياشايدۇ ③ دەپ يېزىلغان. مىڭ سۇلالە- سىدىكى لى شىجىنىڭ «دورا- ئۆسۈملۈكلەر قامۇسى» دا «شىر غەربىي يۇرتتىكى دۆلەتلەردە ياشايدۇ» ④. دەپ يېزىلغان. چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرىدا ياشىغان ئالىم ۋىن يەنشىننىڭ دەلىلى تېخىمۇ تولۇق ۋە تەپسىلىي بولۇپ، «شىر، چىندە ياشايدىغان مەخلۇق ئەمەس» ⑤. دەپ يازغان. «پاراسەتلىك سۆزلەر قۇش- قۇزغۇنلار بابى» دا «شىر بولسا مۈشۈك ئائىلىسىگە تەۋە بولۇپ، يولۋاس، قاپلاننى يەيدۇ» دەپ يېزىلغان ⑥. ئامېرىكىلىق خەنزۇ- شۇناس ئالىم شى فېينىڭ كۆرسىتىشىچە «سۈننى» سانسىكرىت تىلى بولۇپ، «سىمغا» سۆزىگە ئۆزگۈرۈش- دۇر، مىلادىدىن ئىلگىرىلا چىنغا كىرگەن. «شىر» قەدد- مى پارىس تىلىنىڭ «شىر» سۆزىنىڭ ئاھاڭ تەرجىمىسى بولۇپ، ئەسىرلەر داۋامىدا شەرققە تارقىلىپ، چىنغا كىرگەن ⑦. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» ئەسىرىدە تۈركىيچە «ئارسلان» ئاتالغۇسىنى ئۇچرىتىمىز. چىن دۆلىتىدە شىر يوق. چىننىڭ جۇغراپىيە- لىك مۇھىتى شىرنىڭ ياشىشىغا ماس كەلمەيدۇ.

شىر تۆۋەندىكى ئۈچ خىل يول ئارقىلىق چىنغا تار- قالغان. بىرىنچى يول، شىر ئىلاھلاشتۇرۇلغان مەخلۇق بولۇپ، چىن خەلقى ۋە غەربىي يۇرت خەلقلەرنىڭ مەدە- نىيەت ئالاقىسى جەريانىدا ئېغىز ئارقىلىق چىنغا تارقالغان ⑧. ئىككىنچى يول، چىن تارىخىي ئەسىرىدە شىر سوۋغاتلىق بۇيۇمى سۈپىتىدە چىنغا كىرگەنلىكى توغرىسىدىكى يازما «كېيىنكى خەننامە» پۈتۈلگەن، تۇنجى سوۋغاتلىق شىر مىلادى 87- يىلى ئارساك دۆلىتىدىن، 2- قېتىملىق سوۋ- غاتلىق شىر مىلادى 88- يىلى ئاشكان دۆلىتىدىن، 3- قې- تىملىق سوۋغاتلىق شىر مىلادى 133- يىلى سۈلى (قەشقەر) دۆلىتىدىن كەلتۈرۈلگەن دەپ بايان قىلىنغان ⑨. ئۈچىنچى يول، شىر بۇددا دىنىنىڭ تارقىلىشى ئارقىلىق چىنغا كىرگەن بولۇپ، چىن بۇددا دىنىدىكى تۆت بۇدساتۋاس- نىڭ بىرى ۋىن جۇنىڭ كۆرسى، شىر، چىن خەلقلرى ئارد-

سىدا چىن- شەيتانلارنى بويسۇندۇرىدىغان خاسىيەتلىك قۇد مەخلۇقى دەپ قارىلىپ ئەزىزلىنىدى.

شىر ئۇسسۇلىنىڭ كېلىپ چىقىش مەنبەسى توغرىسىدا، «يېڭى تاڭنامە ئۇيغۇر تەزكىرىسى» دە ئۇيغۇرلاردا تۆگە ئو- يۇنى، شىر ئويۇنى، ئات ماھارىتى، ئارغامچا تارتىشىش ئو- يۇنلىرى بار. ئۇيغۇر شىر ئۇسسۇلى، چىن شىر ئۇسسۇلى بىلەن ئوخشاپ كېتىدۇ ۋە يېقىن مۇناسىۋەتكە ئىگە» دەپ خاتىرىلەنگەن ⑩. «خەننامە غەربىي يۇرت تەزكىرىسى» دە «خان، ۋۇيى شەھىرىدىن شىر، كەركىدانلارنى تاللاپ كې- لمەتتى، ئاۋام شۇ مەخلۇقلارنى تەقلىد قىلىپ ئۇسسۇل ئويناپ، ئويۇن كۆرسىتەتتى» دەپ پۈتۈلگەن. ۋۇيى شە- ھىرى ھازىرقى ئافغانىستاننىڭ ھىرات شەھىرىنى كۆزدە تۇتىدۇ ⑪. بۈگۈنكى كۈندىمۇ، بۇ رايون شىرنىڭ ياشايدى- غان، قوغدىلىدىغان رايونىدۇر. ھىرات شەھىرى ئوتتۇرا ئە- سىردە، تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ ئەدەبىيات ۋە سەنئەت مەركەزلىرىدىن بىرى بولغان. شەرق ئەدەبىياتىنىڭ ناھايەندىسى نەۋائى ھىراتتا تۇغۇلغان ۋە ۋاپات بولغان. نە- ۋائى بىر تەرەپتىن سەنئەت ئىشلىرىغا ھامىي چىقسا، يەنى بىر تەرەپتىن تۈركىي ئەدەبىياتىغا ئۆزگىچىلىكلىرى بىلەن بىر كىشىلىك تۆھپىسىنى قوشتى. ئەلشىر نەۋائىگە ئاتىلىپ ئۈستىگە «ئەمەلىي ئەمىر ئەلشىر» ئىمزاسى قويۇلغان ئە- سەردىن «كۆلۈبەۋ ھەل - نەقىش توپلىمى» دىكى ئارسلان نەقىشىنىڭ مۇھەممەدى بەگ تەرىپىدىن كۆچۈرۈپ سىزىلغە- نى بار بولۇپ، ساكسىيان يۇقىرىدىكى ئەسەرنى ئەلشىر نە- ۋائىنىڭ ئەسىرى دەپ ھېسابلايدۇ. ئەلشىر نەۋائىنىڭ نەزە- رىدە غايىۋى سەنئەت چىن رەسساملىقى ئىدى. سىزغان شىر رەسىمى دەۋرىمىزگىچە يېتىپ كەلدى. بۇنىڭدىن شىر تۈپىم مەدەنىيىتىنىڭ نەۋائى دەۋرىدىمۇ ئېتىبارغا، يۈكسەكلىككە ئىگە ئىكەنلىكىنى بىلەلەيمىز.

دىيارىمىزدا، شىر ئۇسسۇلى ئىككى خىل بولۇپ، بىرى خوتەن، لوپ شىر ئۇسسۇلى، يەنە بىرى، لوپنۇر شىر ئۇسسۇلىدۇر. خوتەن، لوپ شىر ئۇسسۇلى قوي تې- رىسىنى تەتۈر كىيىپ، يۇڭ ۋە رەختلەرنى بويىپ، شىرنىڭ نىقابىنى ياساپ، ئوينىيدىغان قوش كىشىلىك نىقابلىق تەق- لىدىي ئۇسسۇلدۇر. ئەپسۇسكى دەۋرنىڭ تەرەققىياتىغا ئە- گىشىپ بۈگۈنگە كەلگەندە، خوتەن، لوپ شىر ئۇسسۇلىنى ئوينىيدىغان ئادەم قالمايدۇ.

لوپنۇر شىر ئۇسسۇلى بولسا، جۇڭگونىڭ غەربىي رايونىدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ھايۋانلارنى تەقلىد قىلىپ ئوينىيدىغان ئۇسسۇللارنىڭ ئىچىدە دۆلەت

گۆھرى ھېسابلىنىدۇ.

تاڭ دەۋرىدە ياشىغان بەي جۇيى ئۆزىنىڭ «غەربىي لياڭ ئويۇنلىرى» ناملىق شېئىرىدە مۇنداق تەسۋىرلەيدۇ: ئوينىدىۇ يالغان شىرنى، ئۇيغۇرلار تارتىپ نىقاب، ئالتۇن يالانتقان كۆزى، كۈمۈش يالانتقان چىشى، ياغاچ بىلەن باش ياساپ، يىپ-يىپەك قۇيرۇق تاقاپ. جۇلغىتىپ تۈكلۈك كىيىم، ئەگسە بىر جۈپ بەللىرىنى، تۈكلەندە ئاغىل قۇم خۇددى ئون مىڭ يول قاسساپ. مەللە ساقال، چوڭقۇر كۆز ئىككى ئۇيغۇر سەھنىگە، سەكرەپ كېلىپ سۆلدى، تۇتۇپ قوللىرىدا «داپ» ⑫.

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق مۇزېيىدا، تاڭ دەۋرىگە مەنسۇپ بۇيۇملاردىن شىر ئۇسسۇلى ئوينىۋاتقان بىر جۈپ رەڭلىك لاي قونچاق تۇرپان ئاستانە قەدىمىي قەبرىستانلىقىدىن قېزىۋېلىندى، بۇ رەڭلىك لاي قونچاقنىڭ ئېگىزلىكى 13 سانتىمېتىر بولۇپ، چىندىن تېپىلغان شىر ئۇسسۇلى لاي قونچاققا ئوپىيۇخشا ئىدى. 1997-يىلى لوپنۇر نىڭ تۈمەنپۇر قەدىمىي قەبرىستانلىقىدىن 15-نومۇرلۇق قەبرىدىن، 1600 يىل ئىلگىرىكى شىر ئۇسسۇلى گىلەم تېپىلغان. بۇنىڭدىن كۆرۈۋالالايمىزكى، شىر قەدىمكى ئۇيغۇرلار تۇرمۇشىغا سىڭىپ كەتكەن توتېم ئوبرازىدۇر. سۈي، تاڭ سۇلالىلىرى دەۋرىدە ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك ئۇسسۇللىرىنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن بەلگىلىك تۈرتكىلىك رول ئوينىغان «شىر ئۇسسۇلى» تاڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرلىشىشى بىلەن بارا-بارا ئاجىزلىشىشقا باشلىدى. كېيىنكى مەزگىللەردە قاراخانىلار خانلىقىنىڭ ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىشى بىلەن ئىسلام ئەقىدىلىرىگە يات مەدەنىيەتلەر قاتارىدا «شىر ئۇسسۇلى» مۇچەتكە قېقىلدى، چۈنكى ئىسلام دىنىدا جانلىقلارنىڭ ھالىتىنى تەقلىد قىلىش قاتتىق مەنئى قىلىناتتى. شۇنداق بولسىمۇ بۇ ئۇسسۇلنىڭ خەلق ئارىسىدىكى تەسىرى ناھايىتى چوڭقۇر بولغاچقا، ھەر خىل توسالغۇلارنى يېڭىپ، كېيىنكى دەۋرلەرگىچە مەۋجۇت بولۇپ كېلەلدى.

«ئۇيغۇر شىر توتېم مەدەنىيىتى» تەتقىقاتىغا دائىر مەسىلىلەر ئوتتۇرىغا قويۇلغان ماقالىلەر دۆلەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى «لوپنۇر شۇناسلىق» قاتارلىق تەتقىقاتلاردۇر. بۇلار «لوپنۇر شۇناسلىق» تەتقىقاتىدىكى مۇھىم ماتېرىياللار ھېسابلىنىدۇ.

نۆۋەتتىكى «لوپنۇر شۇناسلىق» تەتقىقاتىدا لوپنۇر خەلق قوشاقلىرى ئاساسىي گەۋدە بولۇپ قالدى، مەزكۇر

ئەسەر ئۇيغۇر شىر توتېم مەدەنىيىتى تەتقىقاتىدىكى تۇنجى ماقالە بولۇپ، ياش تەتقىقاتچىلارنىڭ لوپنۇر مەدەنىيىتى توغرىسىدا ئەتراپلىق ئىزدىنىشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

«لوپنۇر شۇناسلىق» تەتقىقاتى ئەدەبىيات، مەدەنىيەت، جەمئىيەتشۇناسلىق قاتارلىق كۆپ ساھەلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئۇنىۋېرسال تەتقىقاتتۇر. بۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا، بىز «لوپنۇر شۇناسلىق» تىكى خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى، دىيالېكتىكىدىن باشقا ساھەلەرگە ئائىت مەزمۇنلار ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ بارالمىدۇق. جۇڭگو مىللەتلەر مەدەنىيىتى گۈلزارلىقىدا، ئۇيغۇر مەدەنىيىتىمۇ روناق تېپىپ، پۈتۈن دۇنيانىڭ دىققەت-ئېتىبارىنى ئۆزىگە جەلپ قىلماقتا. بۇ مەدەنىيەتنىڭ ئاچقۇچى تەكلىماكانغا كۆمۈلگەن. تەكلىماكان بۈيۈك سەنئەتلەرنىڭ مەركىزى. قىممەتلىك ئارخېئولوگىيە مەنبەسى بولغان بۇ زېمىن، دۇنيا مەدەنىيىتىنىڭ خاتىرە ئابىدىسى. بۇ مەدەنىيەتنى قېزىپ، رەتلەپ سىستېمىلاشتۇرۇپ، خەلقىمىزگە مۇكەممەل بولغان مەدەنىيەت سىستېمىسى بەرپا قىلىپ بېرىش زىيالىيلىرىمىزنىڭ بۈگۈنكى كۈندىكى مۇھىم ۋەزىپىسىدۇر.

ئىزاھاتلار:

- ① ② ياكى يۈرۈك. شىر مەدەنىيىتى قىسقىچە مۇلاھىزە [J]
- خۇبېي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژۇرنىلى، 2008. 3
- ③ گوپو. مۇتەئەجىب تەزكىرىسى [M] شاڭخەي قەدىمىي ئەسەرلەر نەشرىياتى، (فاكسىمال نۇسخىسى)، 1987.
- ④ لى شىجىن. دورا-ئۆسۈملۈكلەر قامۇسى [M] بېيجىڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى، 51-قۇر، 1982.
- ⑤ ۋىن يەنشى 23-تۈم. [M] جياڭسۇ گۇاڭلىن قەدىمىي ئەسەرلەر نەشرىياتى، (فاكسىمال نۇسخىسى)، 1990.
- ⑥ گوپو. پاراسەتلىك سۆزلەر. قۇش-قۇزغۇنلار بابى [M] شاڭخەي قەدىمىي ئەسەرلەر نەشرىياتى، 1990.
- ⑦ شى فېي. تاڭ دەۋرىدىكى سىرتتىن كىرگەن مەدەنىيەت [M] جۇڭگو ئىجتىمائىي پەنلەر نەشرىياتى، 1982. 191.
- ⑧ جالڭ جىجىي. شىرنىڭ شەرققە تارقىلىشى توغرىسىدا دەسلەپكى ئىزدىنىش، [J] جۇڭگو پەن-تېخنىكا تارىخى، 2001. 4.
- ⑨ فەن خۇا. كېيىنكى خاننامە، [M] جۇڭگۇ كىتاب ئىدارەسى نەشرىياتى، 1965.
- ⑩ خۇ باۋخۇا. جۇڭگونىڭ شىر مەدەنىيەت [J] گۇڭشى مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژۇرنىلى، 2014. 6.
- ⑪ چۈن چاڭزى. چۈن چاڭزى سۆزلەر ئۇزۇندىلىرى، [M] جۇڭخۇا كىتاب ئىدارىسى نەشرىياتى، 1985.
- ⑫ ئىلتەرىش. قەدىمىي «شىر ئۇسسۇلى» [J] شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر مۇنبىرى، 1999. 37.3.
- (ئاپتور: جۇڭگو ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيەسى مىللەتشۇناسلىق ئىنسانشۇناسلىق تەتقىقات ئورنى پوستدوكتورانتى)

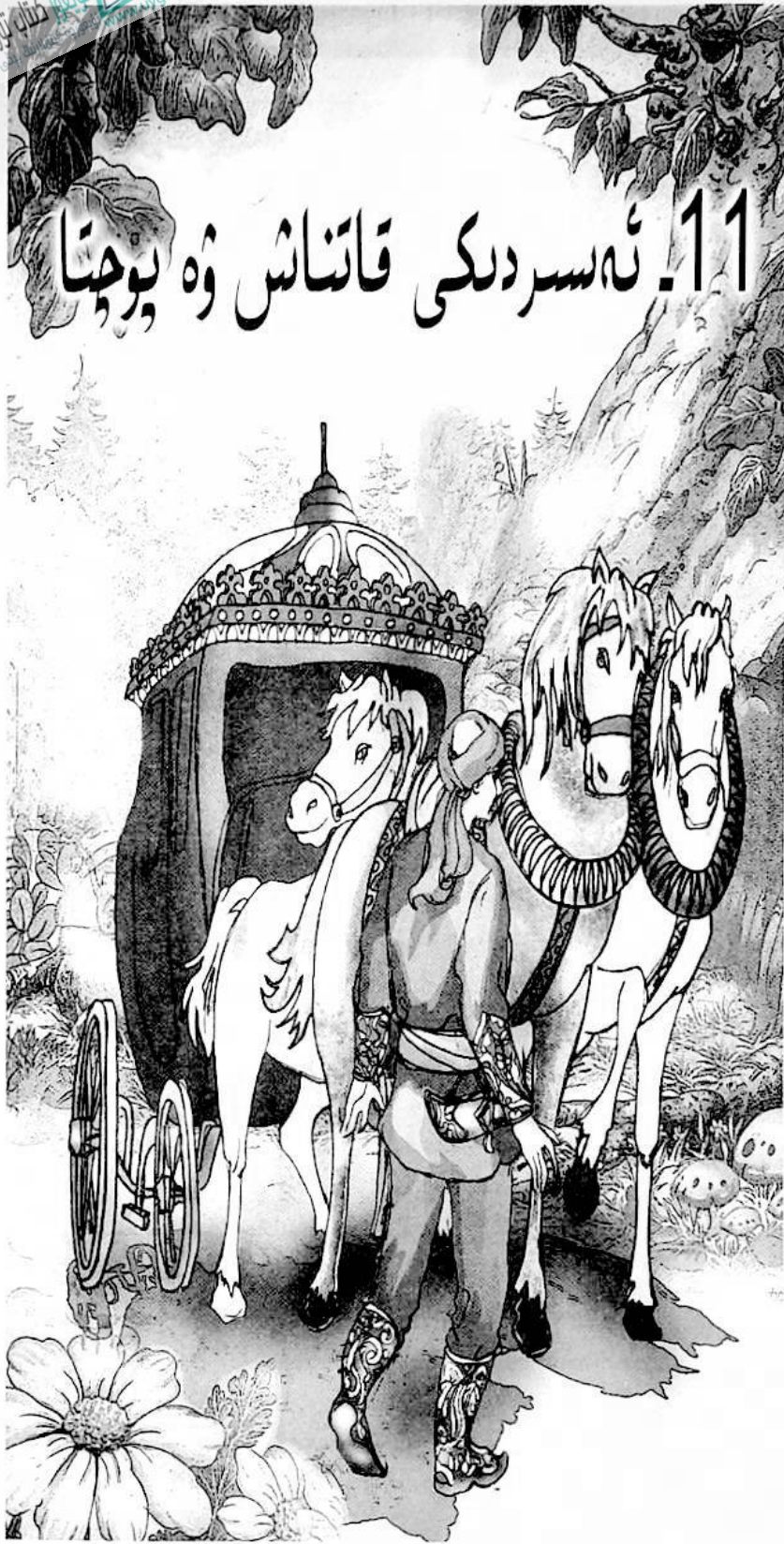
مامۇت قۇربان

سودىنىڭ راۋاجلىنىشى نەتىجىسىدە ئەجدادلىرىمىز كارۋان يوللىرىغا نىسبەتەن باشقۇرۇشنى كۈچەيتكەن. مېڭىش ئەپسىز بولغان يوللارنى تاشلاپ، يېڭى يوللارنى، قىسقا مۇساپىلىك يوللارنى بەرپا قىلغانىدى. مەسىلەن، كەلىپىدىن ئاتۇشقا بارىدىغان ئىككى يول بار ئىدى. «يايدى تىم» يول. نى بويلاپ ماڭسا 450 چاقىرىم يول بېسىپ (يەتتە كۈنلۈك يول) ئاندىن ئاستۇن ئا. تۇشقا يېتىپ باراتتى يوللار چۆل، تېتىرلىق بولۇپ، سۇ قىس ئىدى. ئەگەر بۇ يولنى كەلىپ باغلىق كەنتىنىڭ غەربىي شىمالىنى بويلاپ 100 چاقىرىم ماڭسا ئاستۇن ئا. تۇشقا يېتىپ باراتتى. كەلىپلىكلەر ئۇچتۇر. پان، ئاسۇ، مارالبېشىغا كۆپ بارغانلىقى ئۈچۈن، بۇ يوللار راۋان بولۇشى كېرەك ئىدى. ئۇچتۇرپانغا بارىدىغان يول تاغلىق يول بولغاچقا ھارۋا ماڭالماتتى. ئاقسۇدىن، مارالبېشى يەكەن، خوتەنلەرگە، ھەتتا تۇر. پانغا بارىدىغان تارىم يولىدا يارىيار ھارۋىلار ماڭالماتتى. ئاساسىي قاتناش قورالى يەنىلا ئېشەك، تۆگە، ئات ئىدى.

1. قاتناش

ئۇيغۇرلار خېلى بۇرۇنلا قاتناش ۋە سودا ئىشلىرىدا ئاساسەن يول يۈرۈشكە بىر قەدەر چىداملىق بولغان ئات، قېچىر، ئېشەك، تۆگىلەرگە تايىناتتى. يول-يوللاردا «چۈشكۈن» (1-توم، 622-بەت) قىلىپ، قونۇپ مەنزىلگە يېتىپ كېلەتتى. 11-ئە. سىردىن بۇرۇن ۋە كېيىنمۇ «ئات» 1-توم، 48-بەت. ئاساسلىق قاتناش قورالى ئىدى. ئەينى ۋاقىتدا كىشىلەر كۆپ ماڭىدۇ. فان ئاۋات يوللارنى «ئەرتىك» (1-توم، 140-بەت) دەيدىغانلىقى مەلۇم، شۇ زاماندا لاردا زادىلا يۆنىلىشى ئۆزگەرمىگەن يول.

لارمۇ بولغان ئىدى. مەسىلەن، ئاقسۇدىن يەكەنگە بارىدۇ. فان قۇم-دوۋىلىق يول ئۇزۇن مۇساپىلىك يول ئىدى. بەزى يوللارنىڭ ئۈستىگە ماڭىدىغان تەرەپنى كۆرسىتىش ئۈچۈن «ئۇلا» (1-توم، 123-بەت) دېيىلىدىغان بەلگۈ

تاشلىرىنى قويۇپ قوياتتى. مەسىلەن، ئالايلۇق، مارالبېشى تۇمشۇق تاغنىڭ شىمالىدىكى كەلىپ تاغلىرىنىڭ ئۇچىغا «چىم-چىم موللام» دەپ ئاتىلىدىغان، كەلىپنىڭ پەيدا بولۇش تارىخىنى رىۋايەت قىلىدىغان بىر تاشنى قويۇپ

كېچىپ ئۆتەتتى ياكى قېيىق ۋە سالغا ئوخشاش نەرسىلەر. دىن پايدىلىناتتى. كەلپىن قارا كۈتۈك نۇخان تايىر (1917-يىلى تۇغۇلغان) نىڭ 2015-يىلى 7-ئايدا ماڭا دەپ بېرىشچە: ئاتىسى تايىر ھاجى (1947-يىلى 110 ياشتا ئالەمدىن ئۆتكەن) 1880-يىللاردا كەلپىندىن ئاقسۇ-غا يۈك تارتىپ بېرىپ، ئاقسۇ دەرياسىدىن تۆگىلەرنى كېمە بىلەن ئۆتكۈزۈۋاتقان ۋاقىتتا بىر تۆگىنىڭ ئۈرۈكۈپ كېتىپ، دەرياغا چۈشۈپ كېتىپ، يۈكى بىلەن دەريادىن ئۈزۈپ چىقىپ كەتكەن، فىنلاندىيەلىك كارل، گۇستاپ، ماننېر ھېيم «غەربىي يۇرتنى تەكشۈرۈش خاتىرىلىرى» دېگەن كىتابىدا بۇنىڭدىن 100 يىل (1906-، 1908-يىللار) ئىلگىرىكى ئاقسۇ دەرياسىدىن كېمە بىلەن ئۆتۈۋاتقان، ئىلى دەرياسىدىن كېمە بىلەن ئۆتۈۋاتقان ۋاقىتىدىكى تارتىلغان رەسىمنى تېكەست دەرياسىنىڭ يېيىلىپ ئېقىۋاتقان

3-رەسىم ئىلى دەرياسىدىن كېمە بىلەن ئۆتۈش (1906-يىلى تارتىلغان) يېرىدىن ئات بىلەن كېچىپ ئۆتۈۋاتقان ۋاقىتىدىكى رەسىم. مەنى، ئىلى «جىرغىلاڭ» دىكى ياغاچ كۆۋرۈك ۋە يېڭى-سار كېچىدىكى ياغاچ كۆۋرۈكلەرنىڭ كۆرۈنۈشىمۇ بەرگەن.

4-رەسىم ئىلى دەرياسىدىن كېچىپ ئۆتۈش (1906-يىلى تارتىلغان)

5-رەسىم تېكەست دەرياسىدىن كېچىپ ئۆتۈش (1906-يىلى تارتىلغان)

قويغان بولسىمۇ، لېكىن بۇ تۇمشۇققا بارىدىغان بىر يول بەلگىسى ئىدى. بۇ بەلگىلەر ئۇلارنىڭ ئەينى ۋاقىتتا يولغا قانچىلىك ئەھمىيەت بېرىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. ئۇلار كېرەك بولغان يەرلەر ۋە ئېرىق ئىشك ئالدىغا «كۆۋرۈك» (1-توم، 624-بەت) سالاتتى. لېكىن بۇ كۆۋرۈكلەرنىڭ شەكلى بىر قەدەر ئاددىي بولۇپ، ئىككى تەرەپىدە بەزىلىرىدە سۆكچەك-ياغاچ ئورۇندۇقلار بولسىمۇ، بەزىلىرىدە بولمايتتى. سۆكچەكلەردە كىشىلەر ياز كۈنلىرى سەگىدەپ ئولتۇرۇشاتتى.

مۇشۇ دىيارىمىزدا 11-ئەسىردە بىرەر دەرياغا ياكى كېچىككە چوڭراق بىرەر كۆۋرۈك سېلىنغان يەرنىڭ خارابە-سىنى ئۇچراتىمىدۇق. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «قايىنام دەريا كېچىكىسىز بولماس» (1-توم، 507-بەت) دېگىنىدىن قارىغاندا ھەرقانداق دەريانىڭ تېزىر يېرىدىن ئۆتكىلى بولاتتى. مەھمۇد كاشغەرىي «بويلىدى» (3-توم، 467-بەت) دېگەن سۆز ئاساسىدا «ئۇ سۈنى بويلىدى، يەنى سۈننىڭ چوڭقۇرلۇقىنى بويى بىلەن ئۆلچىدى» دەپ ئىزاھلايدۇ. ئەينى ۋاقىتتا كارۋانلار كېچىكتىن ئۆتۈش توغرى كەلسە،

1-رەسىم ئاقسۇ دەرياسىدىن كېمە بىلەن ئۆتۈش (1906-يىلى تارتىلغان) پانقازلىقتىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ، ئۆتكىلى بولىدىغان يەردىن ئۆتەتتى. 11-ئەسىردە ئاقسۇ، ئىلى دەريالىرىدىن چوڭ دەريالاردا كۆۋرۈك بولمىغىنى بىلەن سال ياكى كېمە بار ئىدى. كىشىلەر دەريادىن ئۆتىدىغان ۋاقىتتا سۈننىڭ چوڭ-قۇرلۇقىدىن مۆلچەرلەپ ئاندىن كېچىپ ئۆتۈشكە بولسا

2-رەسىم يېڭىسارغا كىرىش يولىدىكى بىر ياغاچ كۆۋرۈك (1906-يىلى تارتىلغان)

ئۇچتۇرپانغا بارىدىغانلار بولسا، ئىنگەن تاغلىرى ۋە قۇرۇق ئۇزۇن تاغلىرىنى بويلاپ مېڭىپ ئاقياردىن ئۇچ-تۇرپانغا باراتتى.

ئاۋات يوللاردا كارۋانلار قونۇپ ماڭىدىغان قو-ئالغۇلارمۇ بولۇپ، ئۇ يەر «چۈشۈم» (1 - توم، 480 - بەت) دەپ ئاتىلاتتى. بۇ يەرلەردە ئادەم قونۇپ ئۆت-دىغان سارايىلار قونالغۇلار بار ئىدى. مەسىلەن، ئاقسۇ، ئونسۇ، ئۇچتۇرپان «شوليا قۇدۇق» (ساجى-زى)، كەلپىن «چىلان قەدىمىي شەھىرى»، مارالبېشى «تۇمشۇق شەھىرى» مارالبېشى «توققۇز ساراي»، «ياتقۇدۇق» قاتارلىق جايلار ئاقسۇدىن مارالبېشىغا بارىدىغان بىر قەدەر چوڭ ئۆتەڭلەر ئىدى. «ئىلى يولى يامان يول، چىلان بىلەن چۆل قۇدۇق» دېگەن قو-شاقمۇ كەلپىن چىلان بىلەن تۇمشۇق ئارىلىقىدا ئۇزۇن مۇساپىلىك، جاپالىق، مۇشكۈل بۇ يولنىڭ مۇزئارت دا-ۋىنىدىن قېلىشمايدىغانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ. بۇ ئۆتەڭ-لەردە كارۋانلار قونماي ئۆتمەيتتى. كەلپىن «چىلان قەدىمىي شەھىرى» ئاقسۇ بىلەن قەشقەر ئارىلىقىدىكى چوڭ قاتناش تۈگۈنى بولغاچقا، قەدىمكى شەھەرنىڭ ئۇزۇن كۈچسى تەخمىنەن بىر كىلومېتىر، كەڭلىكى 300 - 400 مېتىر كېلەتتى. بۇ يەر قەدىمدە كۈنگە 90 - 100 نەپەر كارۋاننى قوبۇل قىلالايتتى. بۇ يەر-دىكى ئۆيلەردە تۆر ئوچاق ئىزنالىرى، سېلىق سۇۋاپ، ھاكلاپ قويغان تاملار ھازىرمۇ تۇرۇپتۇ. ئويۇلۇپ كەتكەن بۇ يولدىن ئۇزاق يىللىق قاتناش تۈگۈنى ئ-كەنلىكى كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ. يولنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى ئىمارەتلەر خېلىلا مۇنتىزىم ئىدى. بۇ يەر ئۆتكەن ئ-سەرنىڭ باشلىرىدىن باشلاپ تاشلىنىپ قېلىشقا باشلىغان. مەن 1964 - يىلى 2 - ئاينىڭ ئاخىرى قاراكۈتلۈك مەخسۇت ئاكا (مەخسۇت توپ بېشى دەپمۇ ئاتىلاتتى) نىڭ ياردىمىدە، «كونا ئۆتەڭ» (جىيەكلىك دەپمۇ ئات-لىدۇ) دېگەن يەرگە ئۇچ ئېشەك بىلەن ئوتۇنغا بار-غانىدىم.

ئېسىمدە قېلىشچە دەل ئۇچ كېچە-كۈندۈز يول بېسىپ، ئۆيگە يېتىپ كەلدۇق. شۇ ۋاقىتتا «جىيەكلىك» نىڭ شەرقىي جەنۇب تەرىپىدە شەرقىي شىمالغا سوزۇلغان

بۇنىڭدىن 100 نەچچە يىل ئىلگىرى ئاقسۇ، ئىلى دەريالىرىدا كېمە قاتنايدىغانلىقىنى، كۆۋرۈك سېلىش ئىم-كانىيىتى بار يەرلەردە كۆۋرۈك سالىدىغانلىقىنى كۆرۈۋالغ-لى بولىدۇ. «دىۋان» دا «ئۇ دەريانىڭ بۆلۈنۈپ ئاققان يېرىدىن ئۆتتى» (3-توم، 467-بەت) دەپ يازغىنىدىن

6-رەسىم ئىلى جىرغىلاڭدىكى ياغاچ كۆۋرۈك (1906-يىلى تارتىلغان) قارىغاندا، ئەينى ۋاقىتتا كىشىلەر دەريا ياكى كېچىكلەرنىڭ تېيىز يېرىدىن ئۆتەتتى.

ئېسىمدە قېلىشچە مەن 1960-يىلى 6-ئايدا ئاقسۇ ئارالدىن ئاۋاتلىق مەستۈرەم ھەدە (ئوقۇتقۇچى، شۇ ۋاقىتتا 21، 22 ياشلاردا ئىدى) مېنى ئات (ئارالدىن ئاقيارغا ئات بىلەن ئۆتەتتى) قا مىنگەشتۈرۈپ كەڭ كەتكەن ئارال كىچىكىدىن ئاقيارغا ئۆتكۈزۈپ قويغان-دى. ئۇ ۋاقىتتا مەن ئەمدىلا باشلانغۇچنىڭ 3-يىللىقىنى تاماملاش ئالدىدا بولۇپ، ناھايىتى قورققاندىم. ئۇ ۋاقىت-تا ئاقيار ئوتتۇرا مەكتەپنىڭمۇ ئېتى بولۇپ، ئۇچتۇرپاننىڭ باشقا يېزىلىرىغىمۇ ئات قاتنايتتى.

مەكتەپ، ھۆكۈمەتلەردىمۇ ئات ئاساسلىق قاتناش قورالى ئىدى. 1956-يىللىرىدىن تاكى 1963-يىللىرىغىچە كەلپىن ئوتتۇرا مەكتەپنىڭمۇ ئېتى بار بولۇپ، بىزنىڭ قوتاندا تۇراتتى. ئەگەر كۇچا، شايا، باي، توقسۇ ۋە شەرقىي شىنجاڭدىن ئۇچتۇرپانغا كەلمەكچى بولسا ئالدى بىلەن ئونسۇغا كىرىپ، ئاندىن ئارالدىكى توشقان دەرياسىنىڭ يېيىلىپ ئاققان يېرىدىن ئاقيارغا ئۆتۈپ، ئاق-ياردىن ئۇچتۇرپانغا، ئاندىن «بەدەلئارت» قا باراتتى. قەشقەردىكى «تۇرغات»، «ئەركەشتام»، قورغاس، چۆ-چەكلەردىكى ئېغىزلار ئارقىلىق قىرغىزىستان، قازاقس-تانلارغا چىقىشاتتى. ئەگەر قەشقەر ياكى مارالبېشىدىن

بىر يول بولۇپ، يولنىڭ شەرقىي شىمالىي تەرىپىدە، ئۈستى ئېچىلىپ كېتىلگەن ئۆيلەر ۋە كۆپۈرۈلۈپ چۈشكەن بىر قۇدۇقنى كۆرگەندىم. ئۇ كىشىنىڭ دېيىشىچە بۇ يول بىلەن ئاقسۇغا بارغىلى بولىدىكەن. قۇرۇقلۇقتىكى يوللاردا تۆگە، ئۆگۈز ياكى ئات، «قاڭلى» (3-توم، 517-بەت) ھارۋىلاردا ئېغىرراق يۈكلەرنى سۆرەيتتى. ئەينى ۋاقىتتا تارىم بويلىرىدا ھارۋا، تۆگە، ئات، ئېشەك ئاساسلىق قاتناش قورالى ئىدى. كەلپىن بىلەن ئاقسۇ، ئاقسۇ بىلەن مارالبېشى ئارىلىقىدا ھەتتا خوتەندىن ئاقسۇ، كۇچا-لارغىچە بولغان ئۇزۇن ئارىلىقتىنمۇ ھارۋىلار قاتنايتتى. بۇ ھال تاكى 1970-يىللارنىڭ ئاخىرىغىچە داۋاملاشقان ئىدى. 1968-يىلى ۋە 1969-يىلى ئاقسۇ كەلپىنگە باردىغان قاتناش توختاپ كېتىپ، ئۇدا ئىككى قېتىم ئاقسۇدىن كەلپىنگە پىيادە يۈرگەندىم. قەدىمكى يولدا ئاقسۇدىن-ئايكۆل، ئايكۆلدىن-كونا چىلان، كونا چىلاندىن كەلپىن ئاچا، كەلپىن ئاچالدىن كەلپىن بازىرىغا تۆت كۈندە كەلگەندىم. مەن 1969-يىلى 4-ئايدا قاراكۆل قىزىل تامغا ئوتۇنغا كىرگەن ۋاقىتتا ئۆتەڭ يولىدا، يەنە كەندىن چىققان مەپىلىك ھارۋىلارنى كۆرگەن ئىدىم. 1945-يىلى كەلپىن قاراكۆلتۈك ئابدۇراخمان قايقان 50 تۆگە بىلەن 40 كۈندە ئۈرۈمچىگە يۈك تارتىپ كېلىپ، تۆگىلىرى يوقاپ ھەم كېسەل بولۇپ ئۆلۈپ كەتكەنلىكى رىئايەت قىلىندۇ. ئاتام قۇربان ئەھمەد 1940-يىللاردا 15 تۆگە بىلەن قاراشەھەرگە ھۆكۈمەت يۈكىنى ئېلىپ كېلىپ، ئىككى تۆگىسى ئۆلۈپ قاپتىدۇ. بارماق كەلپىكى ئۈچۈن 80 كۈن كەتكەن.

1995-يىلى 115 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن كەلپىن قارا كۈتۈك مۇھەممەد خۇكى (جۇغى كىچىك ئادەم دېگەن مەنىدە) نىڭ دەپ بېرىشىچە، تۇرپان كۇچا، تەرەپ-لەردىن ھەرەمگە بارىدىغانلار كەلپىن چىلان، تۇمشۇق، يەتتە قۇدۇق ئارقىلىق قەشقەرگە يەتتە كۈندە بارىدىغان چۆل ئارقىلىق ماڭماستىن، بەلكى كەلپىن چىلاندىن كەلپىنگە كىرىپ، كەلپىننىڭ باغلىق كەنتىنىڭ ئايغى ئارقىلىق ئىككى كۈندىلا ئۈستۈن ئاتۇشقا بارىدىغان يول بىلەن ماڭاتتى. بۇ يول 200 يىلدەك داۋاملاشقان ۋە بىخەتەر ئىدى.

ئۇيغۇرلار بەزى دەريا كۆللەردە «كېمە» (3-توم، 324-بەت) ئارقىلىق ئۆتىدىغانلىقى مەلۇم، ئوغۇزلار بىلەن قىپچاقلار كېمىنى «كېمە»، باشقا تۈركىي تىللىق خەلقلەر «كېمە» (3-توم، 324-بەت) دېيىشەتتى. مەھمۇد كاشغەرىي قىپچاقلارنىڭ «ئۇچان» (1-توم، 166-بەت) دېيىلىدىغان ئىككى يەلكەنلىك كېمىسىنىڭ بارلىقىنى تىلغا ئالغان بولسىمۇ، ئەمما «دېۋان» دا ئېنىق مەلۇمات بېرىلمىگەن. لېكىن بۇ تۈركىي تىللىق خەلقلەرنىڭ بىر قىسمى بولغان قىپچاقلار شۇ دەۋرلەردە شامالدىن پايدىلىنىشنى بىلىدىغانلىقىنى ئىسپاتلاپ بېرىدىغان مۇھىم پاكىت. تۈركىي تىللىق خەلقلەر دېڭىز قاتناش ۋاسىتىچىلىرى توختايدىغان يەرنى «تامغا» (1-توم، 553-بەت) دېيىشەتتى. «دېۋان» دىكى «تاغنى ئوقۇق بىلەن ئەككىلى بولماس، دېڭىزنى قېيىق بىلەن بۆككىلى بولماس» (1-توم، 136-بەت) دېگەن سۆزلەردىن، ئەينى ۋاقىتتىكى كېمىلەر زادى قانچىلىك چوڭلۇقتا ياسالغان بولغىنىنى. بىز بۇنى بىلىمەيمىز. مەھمۇد كاشغەرىي «دېۋان» دا كېمە ھەققىدە توختىمىس: «كېمىگە ئولتۇرۇپ ئىلى سۈيىدىن ئۆتۈق، ئۇيغۇرلار تەرەپكە يۈزلىنىپ، مىڭلاق ئېلىنى ئالدۇق» (3-توم، 324-بەت) دېگەن قوشاقنى يېزىپ قالدۇرغىنىدىن قارىغاندا ئىلى دەرياسىدا 15-20 ئادەم سىغىدىغان كېمە بار ئىدى.

كۆل، دەريا بويلىرىدا ئىشلىتىلىدىغان قاتناش ۋاسىتىسى «قېيىق» (1-توم، 251-بەت)، يوغانراق تەڭلىگە ئوخشاپ كېتىدىغان كىچىكرەك قېيىق «ئۇلاق» (1-توم، 92-بەت) لارمۇ بولۇپ، ئۇلار ئەينى ۋاقىتتا توغراق، تېرەكلەرنىڭ كۆتەكلىرىدىن ئويۇپ ياسالاتتى. سىغىمى كىچىك بولۇپ، ئات-ئۇلاق سۇغۇرۇش ۋە ئۈزۈم شىرنەسى سۈۋۈتۈشتا ئىشلىتىلىدىغان «ئۇلاق» دەپ چۈشەندۈرۈلگەن ئۇلاق تاكى ھازىرغىچە ئۆز نامىنى ساقلاپ كەلمەكتە. كەڭ سەھراىرىمىزدا ئۇلاق يەنىلا تېرە ئاشلاش، سۇ ساقلاش، ھايۋانلارنىڭ يەم-خەشكىنى تۆكۈپ بېرىدىغان نەرسە سۈپىتىدە ئىشلىتىلمەكتە.

ياڭ شېمىن «قەدىمكى ئۇيغۇرلار» دېگەن كىتابىدا ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى قاتناش ئىشلىرى ھەققىدە توختىمىس: «ئۇيغۇرلارنىڭ ئاساسىي قاتناش قورالى تۆگە، ئات،

ئۈستىگە ئولتۇرۇپ سۇدىن ئۆتدۇ. بۇ قومۇشلاردىنمۇ يا-
سلىدۇ. ياباقۇ، تاتار تىللىرىدا تار دېيىلىدۇ» دەپ چۈ-
شەندۈرگەن. «سال» دېگەن سۆز بۈگۈنكى كۈنگىچە
ئۆز مەنىسىنى يوقاتقنى يوق. «سال» ئەينى ۋاقىتتا بەدرا
ياغاچلارنى سۆڭەك تېلىنى ئوتتا پۇچىلاپ ياكى ئارقان
(چىغ ئارقان) بىلەن بىر - بىرىگە چاپراس قىلىپ چېتىپ
ياسالاتتى.

2. پوچتا

مەھمۇد كاشغەرىي «دىۋان» دا «ئۇلاغ» (1 -
توم، 165 - بەت)، دېگەن سۆزنى «بەگنىڭ بۇيرۇقى
بىلەن تېز يۈرىدىغان پوچتىخانىنىڭ يوللاردا يەڭگۈش-
لەپ مىنىدىغان ئېتى»، دەپ ئىزاھلىغان بولسا،
«چۇفقا» (1 - توم، 553 - بەت) دېگەن سۆزىمۇ بۇ-
نىڭغا يېقىن بىر مەنىدە «تېز يۈرەر پوچتىچىنىڭ يول-
لاردا يەڭگۈشلەپ مىنىدىغان ئېتى، مەلۇم مەزىلگە بار-
غاندا ئورنىغا باشقىسىنى مىنىپ كېتىدۇ» دەپ ئىزاھلايدۇ.
تېز يۈرەر پوچتىچى پەقەت بەلگىلەنگەن ئاتنىلا
مىنىپ كېتەتتى. ھەر بەش تىم (تەخمىنەن 25 - 30 كە-
لومېتىر) ئارىلىقتا ئات ساقلايدىغان ئورۇنلار بار
ئىدى. كەلپىن «يايدى تىم»، «كونا چىلان»، «چۆل
قۇدۇق» قاتارلىق يەرلەردە يەڭگۈشلەپ مىنىدىغان
ئاتلار بولاتتى. 11 - ئەسىردە بەزى يوللار ياخشى
ئەمەس ئىدى، ھەتتا بەزى ئۆتكەللەردە بۇلاڭچىلارمۇ
بار ئىدى، بەزى يەرلەردە كەلكۈن تۈپەيلىدىن ئىككى
- ئۈچ كۈنگىچە يولدىن ئۆتكىلى بولمايتتى. بەزى يەر-
لەردە بولسا ئادەم ئاسانلا ئادىشىپ قالاتتى. بەزى
يەرلەردە ھارۋا مېڭىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. كەلپىن-
دىن ئوچتۇرپانغا بارىدىغان ئۈچ يول بولۇپ، پەقەت
بىرلا يولدا تۆگە بىلەن ماڭغىلى بولاتتى. قالغان
ئىككى يولدا ئات ياكى ئېشەك بىلەن ماڭغاندىلا ئو-
ڭۇشلۇق ماڭغىلى بولاتتى.

«دىۋان» دا يېزىلغانلاردىن قارىغاندا، خەۋەرلە-
شش جەھەتتە پوچتىچىلارنىڭ تېز مېڭىپ خەۋەر يەت-
كۈزۈشى بىر مەجبۇرىيەت ئىدى. ئۇيغۇرلار يىراق سە
پەرنى «ئەشكىن» دېگەنگە ئوخشاش، تېز يۈرىدىغان
ئاتلىق پوچتىچىنى «ئەشكىنچى» (1 - توم، 147 -

كالا ھارۋىسى (يارىيار ھاۋا) ئىدى. ئادەملەر ئولتۇرىدۇ-
غان كالا ھارۋىلىرىنىڭ ئۈستىگە كىگىز بىلەن ئۆي ياسال-
غان بولۇپ، بۇنداق ھارۋا «چېدىر ھارۋا» (مەپە) دەپ
ئاتىلاتتى. مىلادىيە 843 - يىلى ئۇيغۇرلار زېمىنىدىن تاڭ
زېمىنىغا قايتقان تەيخې مەلىكە ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى
نەچچە ئونلىغان چېدىر ھارۋىغا ئولتۇرۇپ كەلگەنلىكى،
بۇ يوللاردا كارۋانلارنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەي مېڭىپ تۇردى-
دىغانلىقى، مىلادىيە 780 - يىلى تاڭ زېمىنىدىن شىمالغا
قايتقان 900 نەپەر ئۇيغۇر ۋە توققۇز ئوغۇز مىڭ تەپەك
تاۋار - دۇردۇن، نەچچە ئون مىڭ تۇياق ئات تۆگىنى،
بىرلىكتە ئېلىپ ماڭغانلىقى دالىنىڭ 8 - يىلى (مىلادىيە 773 -
يىلى) ئۇيغۇرلار ئۆز يۇرتىغا قايتقاندا، ئىنئام قىلىنغان ۋە
ئاتنىڭ باھاسىغا سۇندۇرۇپ ئالغان نەرسە - كېرەكلىرىنى
1000 دىن ئارتۇق ھارۋىغا بېسىپ ماڭغان» ① لىقى ھەق-
قىدە ئۇچۇر بەرگەن، ئۇ كىتابىدا يەنە «ئۇيغۇرلاردا دەر-
يادىن ئۆتكەندە ئىشلىتىدىغان تۇلۇمۇ بار ئىدى. ئۇيغۇر-
لار غەربكە كۆچۈپ ئۇزاق ئۆتمەي، سۇڭ سۇلالىسىنىڭ
ئەلچىسى ۋاڭ يەندى قۇملۇقنىڭ جەنۇبىدىكى خۇاڭخې
دەرياسىنىڭ بويىدىكى چارۋىچىلارنىڭ قولىدا تۇلۇمنى
كۆرگەنىدى. ئۇلار قوي تېرىسىنى تۇلۇم قىلىپ، ئىچىگە
ھاۋا توشقۇزغاندىن كېيىن، ئۇ سۇ ئۈستىدە لەيلەيتتى ياكى
ئۇلار ياغاچ سالنى تۆگىگە سۆرتىپ دەريادىن ئۆتەتتى» ②
دەپ مەلۇمات بېرىدۇ. ئۇيغۇرلار قوي، ئۆچكىلەرنىڭ تې-
رىسىنى «تۇلۇم» چە سويۇپ قۇيقاسز لاندۇرۇپ، ئاندىن
ئاشلاپ تۇلۇملارنى ياسايتتى. ئۇلار خېلى بۇرۇنلا ھاۋا
تولدۇرۇلغان تۇلۇمنىڭ سۇدا لەيلەيدىغانلىقىنى بىلگەنلىكى
ئۈچۈن، تۇلۇملارغا يەلنى تۆمۈرچىلەرنىڭ «كۆيەك» كى
بىلەن بېرەتتى.

مەھمۇد كاشغەرىي «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» تە يا
باقۇلار بىلەن تاتارلار «كەلەك» دېگەن سۆزنى «تار»
(3 - توم، 202 - بەت) دەپ قوبۇل قىلغان بولۇپ، بۇنى
تۈركىي تىللىق خەلقلەر «سال» (3 - توم، 214 - بەت)
دەپ ئاتىشاتتى» دەپ يازىدۇ. ئۇ «سال» ھەققىدە توخ-
تىلىپ: «سال بىر نەچچە تۇلۇمغا يەل بېرىلىپ ئاغزى باغ-
لىنىدۇ. ئاندىن ئۇلار بىر - بىرىگە چېتىلىپ، سۇنىڭ ئۈس-
تىدە سۇيىغا ئوخشاش بىر نەرسە ياسىلىدۇ. كېيىن بۇنىڭ

بەت) دېيىشەتتى. ئەينى زاماندا خەۋەرلىشىش، خەت ئەۋەتىش ياكى گەپ ئېيتىپ بېرىش شەكلى بويىچە بولاتتى. ئۇلار خەت - چەكنى «بىتىك» (1 - توم، 302 - بەت) دېيىشەتتى. ئۇلار مۇشۇ سۆز ئاساسىدا، بىرىنىڭ ئۆيىگە ياكى باشقا بىرىگە خەت ئەۋەرتىشنى «بىتىك ئۆتكۈزۈش» (1 - توم، 302 - بەت)، ئىككىسى - دەمەنىڭ ئۆزئارا بىر - بىرىگە خەت ئەۋەتكەنلىكىنى بولسا «بىتۈك ئۆتكۈزۈش» (1 - توم، 3091 - بەت) دېيىشەتتى. پوچتىچىنى ئۇيغۇرلار «پالانى پوچتا» دەپ ئىسمى بىلەن چاقىراتتى. كەلپىندە 45 يىل پوچتىچىلىق قىلغان مەمەت ئىسىملىك بىر پوچتىچىمۇ ئۆتكەن.

خەۋەرلىشىش ئىشىنى كۆپىنچە كارۋانلار بىلەن خەۋەرچىلەر قىلاتتى. تۈركىي تىللىق خەلقلەر كارۋاننى «ئارقىش» (1 - توم، 131 - بەت) دېيىشەتتى. مەھمۇد كاشغەرىي بۇ سۆز ئاساسىدا «يىراق يەرنىڭ خەۋىرىنى كارۋان كەلتۈرۈر» دېگەن تەمسىلنى يېزىش ئارقىلىق كارۋاننىڭ خەۋەر يەتكۈزۈش ۋەزىپىسىنى ئۆ- تەيدىغانلىقىدىن خەۋەر بېرىدۇ. «دېۋان» دا «ئۇنىڭ ئارقىشى كەلدى» (1 - توم، 131 - بەت) دېگەن سۆز «ئۇنىڭ خەۋەرچىسى كەلدى» دېگەنلىك بولىدۇ دەپ چۈشەندۈرىدۇ. يەنە شۇنىمۇ ئەسكەرتىپ ئۆتۈش كې- رەككى، چوڭ يول ئۈستىدە كارۋانلار كېلىۋاتقان بولسا ئۇلارنىڭ خەت - خەۋەرلىرىنى ئېلىپ كېلىشكە ئالدىن خەۋەرچى ئەۋەتىلەتتى. بۇ خىلدىكى خەۋەرچى- لەرنى بولسا «يۈگۈرگەن» (3 - توم، 73 - بەت) يەنى «تېز يۈرەر» (3 - توم، 48 - بەت) دەپ ئاتى- شاتتى. بۇنداق ئەھۋالدا بىرەر مېھماننىڭ كېلىۋاتقانلىقى خەۋىرى بىر - ئىككى كۈن بۇرۇن كېلەتتى. خەت - چەكلەر چوڭ يول بىلەن توشۇلاتتى. ئۈچتۈرپان، كەلپىن، ئاقچى، باي، شايار قاتارلىق چوڭ قاتناش تۈ- گۈنىدىن يىراق يەرلەرگە خەت - ئالاقە چوڭ يولدىن ئايرىپ ئېلىنغاچقا كىشىلەرنىڭ قولغا بىر - ئىككى كۈن ھەتتا بىر ئىككى ئاي كېچىكىپ تەڭكۈزۈلەتتى. ئاتام- نىڭ دەپ بېرىشىدىن قارىغاندا كونا تۇرپاندىن خەت - ئالاقە كەلپىنگە ئۈچ ئايدا كېلىدىكەن.

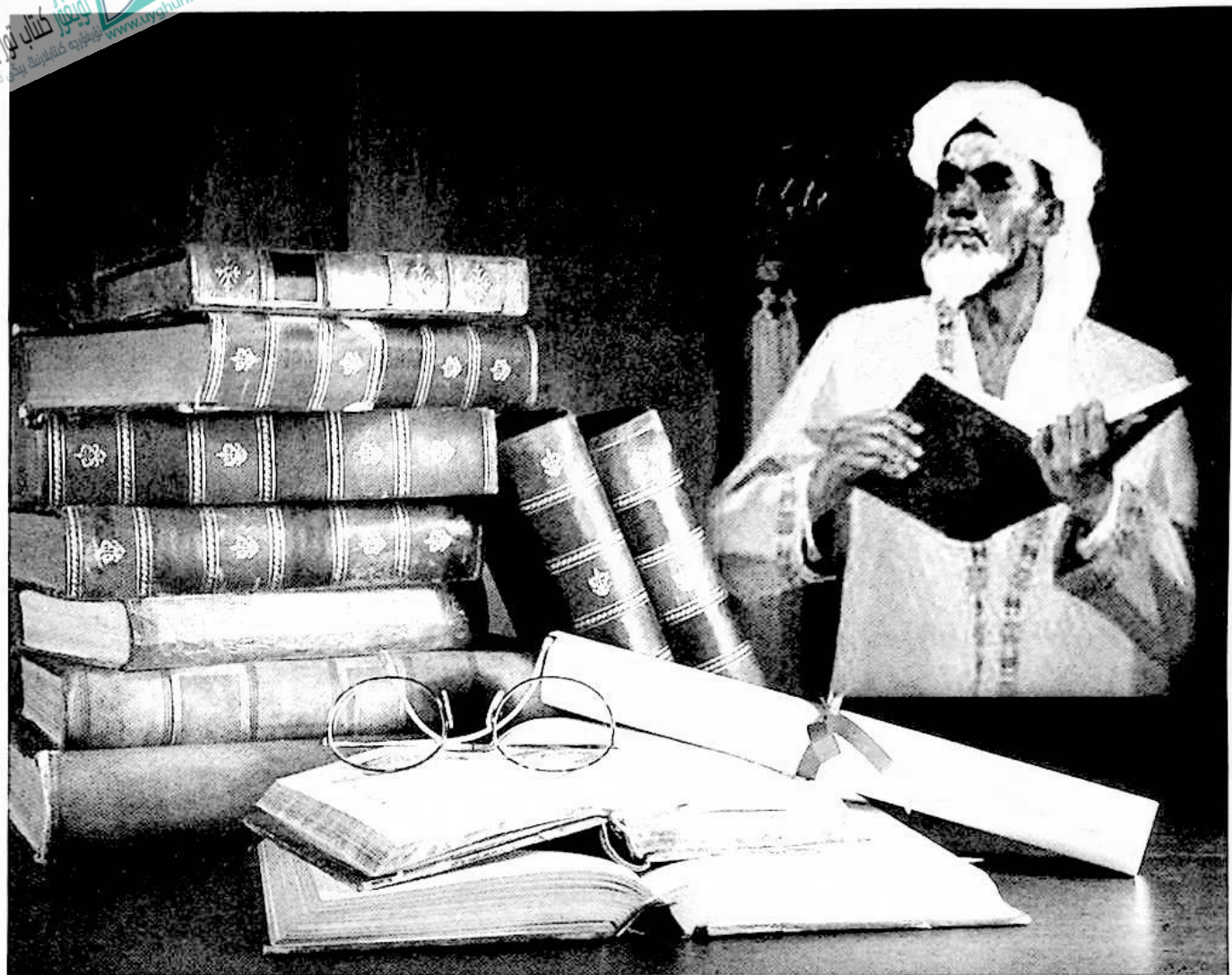
1965 - يىللارغىچە پوچتىچىلار بۇ يوللارنى ئات

بىلەن ماڭاتتى. ئات تېز يۈرۈش جەريانىدا تەرلەپ، قىزىپ كەتكەنلىكىنى «دېۋان» دا «ئات مېڭىپ قىزىپ كەتتى» (1 - توم، 391 - بەت) دەپ بىلىپ، ئات ئالماش- تۇراتتى. ئاتنى يېتىلەپ سوۋۇتاتتى. مەن كىچىك ۋاقتىدا كەلپىن ناھىيەلىك ھۆكۈمەتنىڭ ئىشچىسى ھېزىبەك (1904 - يىلى كەلپىن شۇئاڭدا ئوقۇغان) نىڭ ھۆكۈمەت دەرۋازىسى ئالدىدا، تەرلەپ كەتكەن ئىككى - ئۈچ ئاتنى داۋاملىق يېتىلەپ يۈرگەنلىكىنى كۆرەتتىم. مەھمۇد كاشغەرىي «دد- ۋان» دا «ئۇ ماڭا ئات ئىبەرتتى» (3 - توم، 596 - بەت) دەپ يازغىنىدىن قارىغاندا، ئەينى ۋاقىتتا، ئۇزۇن يول يۈرگەندە بىر - بىرىگە ئات ئەۋەتىپ بېرىدىغان ئەھۋال- لارمۇ بولۇپ تۇراتتى.

بىر قىسىم كۆچمەن چارۋىچىلىق بىلەن ياشاۋاتقان تۈركىي تىللىق خەلقلەر دۈشمەننىڭ باستۇرۇپ كېلىۋاتقان خەۋىرىنى يەتكۈزۈپ ۋە خەلقنىڭ جەڭگە تەييارلىنىشىغا كاپالەتلىك قىلىشى ئۈچۈن، ئېگىزلىكلەرگە «قارغۇ» (1 - توم، 555 - بەت)، قارغۇي دېيىلىدىغان مۇنار شەكلىدىكى تۇرالارنى ياساشاتتى ۋە ئۇ يەردە ئوت يېقىش ئارقىلىق دۈشمەننىڭ كېلىۋاتقانلىقىدىن خەۋەر بېرىشەتتى. بۇنداق جايلاردىن كەلپىننىڭ قاراكۆت كەنتىنىڭ شەرقىي شىمالغا توغرا كېلىدىغان «قارغۇي جىلغىسى» دىكى «قارغۇي» دەپ «ئەسكەنت قەدىمىي شەھىرى» گە خەۋەر يەتكۈ- زۈش ئۈچۈن «ياسالغان (مىلادىيە 9 - ئەسىرلەردە تاشلى- ۋېتىلگەن) تۈردىن ئىبارەت.

پايدىلىنىلغان ماتېرىياللار:

- ① ياك شىمىن «قەدىمكى ئۇيغۇرلار»، شىنجاڭ خەلق نەش- رىياتى، 1998 - يىلى 242 - بەت.
 - ② يۇقىرىدىكى بىلەن ئوخشاش.
 - ③ كارىل. گۇستاب. مانىر ھېيىم «غەربىي يۇرتنى تەكشۈ- رۈش خاتىرىلىرى»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2004 - يىلى.
 - ④ «دېۋانۇ لۇغەتت تۈرك»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1 - توم، 1981 - يىلى 2 - توم، 1984 - يىلى.
 - ⑤ دېۋانۇ لۇغەتت تۈرك»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2 - توم، 1984 - يىلى.
 - ⑥ «دېۋانۇ لۇغەتت تۈرك»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 3 - توم، 1984 - يىلى.
- (ئاپتور: شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ پېنسىيۇنېرى)

«قۇتادغۇبىلىگ» تىكى لائىكىلىق چۈشەنچىسى

يۈسۈپجان ياسىن

سىياسىي، قانۇنچىلىق تارىخىدىمۇ ناھايىتى مۇھىم ئورۇن تۇتىدىغان بىر ئەسەر. يۈسۈپ خاس ھاجىب تە- ۋەللۇتىغا مىڭ يىل بولۇپ قېلىۋاتقان بۈگۈنكى كۈنلەردە، كلاسسىكىلارنى تەتقىق قىلىشنىڭ تارىخى ۋە رېئال ئەھمىيىتى تېخىمۇ زور بولىدۇ. بىز بۇ ئارقىلىق دۆلەتنى قانۇن بىلەن باشقۇرۇشنىڭ ئاقىلانە تاللاش ئىكەنلىكىنى تېخىمۇ روشەنلەشتۈرەلەيمىز.

يۈسۈپ خاس ھاجىب «قۇتادغۇبىلىگ» دە ھۆكۈمدان كۈنتۈغدىنى ئادىل قانۇنغا، ۋەزىر ئاي تولىدىنى بەخت-

قاراخانىلار دەۋرىدە يۈسۈپ خاس ھاجىب تەرىپى- دىن يېزىلغان «قۇتادغۇبىلىگ» داستانى دۆلەت ئىدارە قىلىش ئۇسۇلى، دۆلەت خادىملىرىنىڭ شەرتلىرى ۋە ھۆكۈمدار بىلەن پۇقرالار ئوتتۇرىسىدىكى ھوقۇق - مەجبۇرىيەت مۇناسىۋىتى ھەققىدە توختالغان، بولۇپمۇ جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ۋىجدانغا ۋە ئېتىقادىغا ھۆرمەت كۆرسىتىشنى تەشەببۇس قىلغان بىر سىياسەت - قانۇن كىتابىدۇر. بۇ كىتاب يالغۇز ئۇيغۇر مەدەنىيەت تارىخى- دىلا ئەمەس، بەلكى ئېلىمىزنىڭ شۇنداقلا دۇنيانىڭ

تتقاد قىلىدىغان ۋەتەنداشلار بىلەن ھېچقانداق بىر دىنغا ئېتىقاد قىلمايدىغان ۋەتەنداشلارغا باراۋەر ۋە تەرەپسىز مۇئامىلە قىلىشنى تەشەببۇس قىلدۇ. قىسقىسى، لائىكىلىق دېگەندە دىن بىلەن دۆلەت ئىشلىرىنى بىر-بىرىدىن ئايرىد-ۋېتىش، ۋەتەنداشلارنىڭ ۋىجدان، ئېتىقاد ۋە ئىبادەت ئىرىكلىكىنى قوغداش دېگەن مەنە نەزەردە تۇتۇلدۇ. ئەلۋەتتە بىر دۆلەت ئېتىقاد ئىرىكلىكىنى يولغا قويماي تۇرۇپ، شۇ دۆلەتتە باراۋەرلىكنى ۋە دېموكراتىيەنى ئە-مەلگە ئاشۇرۇشى قىيىن.

شۇنى ئەسكەرتىش كېرەككى، لائىكىلىقتىن «دىنسىز-لىق» ياكى «دىنغا قارشى تۇرۇش» دېگەن مەنە چىقمايدۇ. لائىكىلىق دىننى ھاكىمىيەت ئىشلىرىدىن ئايرىش ئار-قىلىق، ئۇنى سىياسەتنىڭ، مەنپەئەتنىڭ، زوراۋانلىقنىڭ ۋا-ستىسىگە ئايلانپ قېلىشتىن خالىي قىلىپ، جەمئىيەتتە ھە-قىقى ئېتىقادنى نامايان قىلىش، ۋەتەنداشلار ئوتتۇرىسىدا دىننى زىددىيەت چىقىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش، ئىلمىي چۈ-شەنچىنى ئومۇملاشتۇرۇش، ئەخلاقىي ئۆلچەم بىلەن ياشاش، قۇرۇق ئەقىدىلەردىن يىراق تۇرۇشتەك ساغلام ۋە زامانىۋى روھىي ھالەتنى مەيدانغا كەلتۈرىدۇ. يۇقىرىدا دېيىلگەندەك، بىر لائىك دۆلەتنىڭ ئەڭ مۇھىم ئالاھىدى-لىكى دۆلەتنى ئېتىقاد سىستېمىسى بويىچە ئەمەس، دىندىن خالىي قانۇن (مەدەنىي قانۇن) بىلەن ئىدارە قىلىش، ھەر-كىمگە دىننى ئەركىن ھالدا تاللاش پۇرسىتى بېرىش، ھېچكىمنى ۋىجداننىڭ ئىلھامى بىلەن قوبۇل قىلغان دىن-دىن توسماسلىق، ھېچكىمنى ھېچقانداق بىر دىنغا زورلە-ماسلىقتۇر.

لائىكىلىقنى ھەرگىزمۇ ئىسلامىيەتكە ياكى باشقا ھەر قانداق بىر دىنغا خىلاپ بىر تۈزۈم دەپ قاراشقا بولمايدۇ. لائىكىلىق ئىسلامىيەتنىڭ روھىغا ئۇيغۇن بولغان بىر ھاكىمىيەت شەكلى ھېسابلىنىدۇ. چۈنكى ئىسلامىيەت مۇقىم ۋە ئۆزگەرمەس بىر ھاكىمىيەت شەكلىنى بېكىتىپ بەرگەن ئەمەس. ئىسلامىيەتتە نەزەرىيە سۈپىتىدە ئىج-تىمائىي تەرەققىيات، ئۆزگىرىش ۋە ئېھتىياجغا ئۇيغۇن بىر سىياسىي تەشكىلاتنى بەرپا قىلىشقا ئىمكانىيەت بېرىل-گەن. ئىسلامىيەت ۋەھىي، تۇيغۇ ۋە ئەقىلگە تايانغان بىر دىن بولۇش سۈپىتى بىلەن، ئاللاھنىڭ ھېكمىتىنى، ھايات-لىقنىڭ ۋە ئالەمنىڭ قانۇنىيىتىنى چۈشىنىشتە، دۇنياۋى ھا-ياتقا ئائىت ئىشلارنى رەتكە سېلىشتا، ئىجتىمائىي بەخت-

سائادەتكە، ۋەزىرىنىڭ ئوغلى ئۆگدۈلمىشنى ئەقىل-پارا-سەتكە، ئودغۇرمىشنى ئاقۋەتكە سېۋول قىلىش ئارقىلىق دۆلەت ئىدارە قىلىشنىڭ ۋە ئىجتىمائىي تەرتىپنىڭ قانداق بولۇشى كېرەكلىكىنى چۈشەندۈرۈپ، قارا خانىلارنىڭ ئىسلام دۇنياسىنىڭ ئىدىئال دۆلىتى بولۇشىنى ئارزۇ قىلغان، بولۇپمۇ دۆلەتنى شەخسلەرنىڭ خۇسۇسىي ئىرادى-سى ياكى دىنىي يول (شەرىئەت) بىلەن ئەمەس، ئەقىلگە تايانغان ئادىل قانۇن بىلەن ئىدارە قىلىشتەك ئىلغار ھاك-مىيەت چۈشەنچىسىنى ئوتتۇرىغا قويغان. بۈگۈنكى ئۇقۇم بويىچە ئېيتقاندا، يۈسۈف خاس ھاجىب سوتسىيالىزىم دېموك-راتىك ۋە لائىك بىر ھاكىمىيەت شەكلىنى تەشەببۇس قىلغان. ئەلۋەتتە يۈسۈف خاس ھاجىب ئوتتۇرىغا قويغان دۆلەت شەكلى «قانۇن دۆلىتى»دۇر.

«لائىك» دېگەن نام ئەسلىي لاتىنچە سۆز بولۇپ، مەنىسى «دىندارلار سىنىپىغا ئائىت بولمىغان» دېگەن مە-نىنى بىلدۈرەتتى، كېيىن بۇ سۆز فىرانسۇزچىغا قوبۇل قى-لىنىپ، «دۆلەت ئىدارە قىلىشتا دىن بىلەن سىياسەتنى بىر-بىرىدىن ئايرىۋېتىش»، «كىشىلەرنىڭ ئېتىقاد ۋە ئىبادەت ئىرىكلىكىنى قوغداش» دېگەن مەنىدە ئىشلىتىلگەن، تې-خىمۇ ئېنىق قىلىپ ئېيتقاندا، لائىكىلىق دۆلەتنى دىنىي پە-رىنىسىپلارغا ياكى شەرىئەتكە ئاساسەن ئەمەس، ئەقىلگە تايانغان قانۇن ئارقىلىق ئىدارە قىلىش كېرەك دېگەننى تەشەببۇس قىلىدىغان بىر ھاكىمىيەت چۈشەنچىسىدۇر. بۇ چۈشەنچە ئىنسانلارنىڭ ئەقىل، بىلىم ۋە سىياسىي ئىقتىدا-رىنىڭ يۈكسىلىشى نەتىجىسىدە تېئوكراتىك ھاكىمىيەت (دىنىي دۆلەت)تىن دېموكراتىك ھاكىمىيەتكە قاراپ يۈزلە-نىشنىڭ مەھسۇلى ھېسابلىنىدۇ. بۇ دىن بىلەن سىياسەتنىڭ بىر-بىرىنى كونترول قىلىۋېلىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش، ئىن-سانلارنىڭ ۋىجدان ئىرىكلىكىگە ھۆرمەت قىلىش، جەمئى-يەت ئەزالىرىنىڭ ۋەتەنداشلىق سالاھىيىتىنى قوغداش ۋە قانۇنچىلىق ئىشلىرىنى يۈكسەلدۈرۈش مەقسىتىدە ئوتتۇ-رىغا چىققان بىر ھاكىمىيەت چۈشەنچىسى. شۇڭا بۇ چۈ-شەنچە دىنىي جەھەتتە دۆلەتنىڭ ۋەتەنداشلار بىلەن بولغان مۇناسىۋەتتە ئۇلارنى ئېتىقادىغا قاراپ پەرقلەندۈر-مەسلىكىنى، ھەرقانداق بىر ئېتىقادنىڭ، بولۇپمۇ بىر جەمئى-يەتتە ھۆكۈمران ئورۇندا تۇرغان ئېتىقادنىڭ ئاشۇ جەمئى-يەتتىكى ئاز سانلىقنى تەشكىل قىلغان ئىنسانلارنىڭ ئېتىقا-دىغا بېسىم قىلىشقا يول قويمايلىقىنى، دۆلەتنىڭ دىنغا ئې-

لۇش بولىدۇ، شۇنىڭدەك يەنە ئەقىل، تەپەككۇر ۋە بىلىم-
گە تايانمىغان، «دۇنيالىق» بىلەن «ئاخىرەتلىك» نىڭ
چەك- چېگراسىنى ئايرىمىغان، ئۆز جەمئىيىتىدە ئىلمىي
مۇھىت ياراتمىغان ئىنسانلارنىڭ ئېتىقاد دۇنياسىغىمۇ بىمە-
نە پىكىرلەر، خۇراپىي جۈشەنچىلەر، يات ئامىللار چاپلىش-
دۇ. جەمئىيەتتە ساختا پەتۋارلار يامراپ، نادانلىق، جاھا-
لەت ئەۋج ئالىدۇ، پىرقە- مەزھەپلەر پەيدا بولۇپ، بىر
پۈتۈن جەمئىيەت، بىر پۈتۈن مىللەت «دىن» نامىدىكى
غەيرىي ئەقىدىلەرنىڭ ھۇجۇمى ئاستىدا پارچىلىنىشقا يۈزل-
نىدۇ. دىننىڭ ئوبرازىمۇ خۇنۇكلشىدۇ. بۇنىڭدىن مەلۇم-
كى، لائىكىلىقنى «قۇرئان كەرىم» دىكى «ئەقىل»، «تە-
پەككۇر»، «بىلىم»، «ۋىجدان»، «ئېتىقاد ئەرلىكى»،
«دۇنياۋى ھايات»، «ھاكىمىيەت»، «قانۇن»، «ئادىل-
لىق»، «باراۋەرلىك» ئۇقۇملىرىنىڭ سىياسىي ساھەدىكى
ھەقىقىي گەۋدىلىنىشى دېيىشكە بولىدۇ.

لائىكىلىق چۈشەنچىسى غەربنىڭ يېقىنقى زامان تارد-
خىدا كۆپ مۇنازىرە قىلىنغان، 1789- يىلىدىكى فىرانسىيە
بۇرژۇئا ئىنقىلابىدىن كېيىن، غەربلىكلەرنىڭ سىياسىي،
قانۇن، پەلسەپە ۋە ئىلاھىيەت پەنلىرىدە مۇھىم بىر ئۇ-
قۇمغا ئايلانغان. شۇنىڭدەك يېقىنقى ۋە ھازىرقى زامان
غەرب دۆلەتلىرىنىڭ سىياسىي تۈزۈمىنىڭ مۇھىم بىر ئالا-
ھىدىلىكىنى تەشكىل قىلغان بىر ھاكىمىيەت شەكلىدۇر.

«قۇتادغۇبىلىگ» ئادىل قانۇن، بەخت- سائادەت،
ئەقىل- پاراسەت ۋە ئاقىۋەتتىن ئىبارەت تۆت پېرسوناژ
ئوتتۇرىسىدىكى دىئالوگتىن تەشكىل تاپقان بولۇپ، بۇ
تۆت پېرسوناژنىڭ بەلگىلىك بىر ئىجتىمائىي رولى بار.
بۇنىڭ ئىچىدە ئاقىۋەتكە سېمۋول قىلىنغان ئودۇغۇرمىش
دىنغا ۋەكىللىك قىلغان بىر ئوبراز بولۇپ، ئۇنىڭ ھايات-
لىق چۈشەنچىسى بۇددىزم ۋە ئىسلامىيەتكە ئائىت ئەقىدىد-
لەر، ھەتتا تەسەۋۋۇپ پىكىرلىرى بىلەن تولغان. «قۇتاد-
غۇبىلىگ» تىكى ئىدىئال دۆلەتنىڭ مۇھىم بىر خۇسۇسىيىتى
لائىكىلىقتۇر. بۇ ئەسەردە نورمال دېموكراتىك تۈزۈم ئاس-
تىدا دىن بىلەن سىياسەت بىر- بىرىنى كونترول قىلماسلىقى
كېرەك دېگەن چۈشەنچىنى تۇتقا قىلىش ئارقىلىق بۇ ئىك-
كىسى ئوتتۇرىسىدىكى تۈپ مۇناسىۋەت تەكىتلەنگەن.
لېكىن پايدىسىز ئەھۋال كۆرۈلگەندە دۆلەت دىنى مەسىلە-
لەردە ياردەمگە تەييار بىر كۈچ سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا
چىقىدۇ. 6645- بېسىقتىن تەشكىل تاپقان «قۇتادغۇبىلىگ» دە

سائادەت يارىتىشتا، دۆلەت باشقۇرۇشتا ۋە ئىجتىياجىنى
قامداشتا، ئەقىلگە، تەپەككۇرغا، بىلىمگە، ئىزدىنىشكە،
ئىجتىھاتقا، ئىسلاھاتقا ۋە ھەمكارلىققا مۇراجىئەت قىلىشنى
تەرغىب قىلىدۇ، بولۇپمۇ ئەقىلنىڭ خاسىيىتىنى بەكرەك تە-
كىتلەيدۇ. «ئىنساننىڭ دىنى ئەقىلدۇر، ئەقلى يوقنىڭ دى-
نىمۇ يوق»، «ھەرنەرسىنىڭ بىر ئاساسى بار، مۆئمىنىنىڭ
ئاساسى — ئەقىلدۇر»، «بىر سائەتلىك تەپەككۇر بىر كې-
چىلىك ئىبادەتتىنمۇ خەيرلىكتۇر»، «ئىنسان ئاخىرەتتە
ئەقىلگە لايىق ئورۇنغا ئېرىشىدۇ» دېگەن ھەدىسىمۇ
ئەقىل، تەپەككۇرنىڭ ئىسلامىيەت ۋە ئىجتىمائىي ھاياتتە-
كى ئىھتىياجى، يېتەكچىلىك ئورنى گەۋدىلەندۈرۈلگەن ①.
شۇڭا ئىسلامىيەتتە زامان، ماكان ۋە شارائىتى نەزەرگە
ئالغان ھالدا، دۆلەت ئىدارە قىلىشتا مەشرۇتىيەن (قانۇنىي-
لىق)، ئادالەت، سالاھىيەت، كېڭىشىش، ئەخلاق ۋە ئىن-
سانغا ھۆرمەت كۆرسىتىش مۇھىم پىرىنسىپ قىلىنغان ②.

ئىسلامىيەت دىنىغا ئېتىقاد قىلىشتا ھۆر ئىرادىنى ۋە
ۋىجداننىڭ قوبۇل قىلىشىنى شەرت قىلىدۇ. بىر ئىنساننىڭ
ئىسلامىيەتنى دىن سۈپىتىدە قوبۇل قىلىشى تامامەن شۇ
كىشىنىڭ ھۆر ئىرادىسىگە باغلىقتۇر. گۇناھلىق ئىشلاردىن
ساقلىنىشىمۇ يەنە شۇ كىشىنىڭ ۋىجدانىغا باغلىق بولىدۇ.
«قۇرئان پەقەت پۈتۈن جاھان ئەھلى ئۈچۈن ۋەز- نەسى-
مەت» (سۈرە قەلەم 52- ئايەت) بولغاچقا، مۇسۇلمانلار
بىر- بىرىنى «قۇرئان كەرىم» دە سۆزلەنگەن ئەقىدە ۋە
ئەخلاقىي ئۆلچەملەرنى ئەمەلدە كۆرسىتىشكە تەۋسىيە قى-
لىدۇ، ئەمما بۇ مەسىلىدە ھەرگىزمۇ زورلاش ئۇسۇلى قول-
لىنىلمايدۇ، كىشىنى زورلاش ئارقىلىق دىن يولغا باشلىغ-
لى بولمايدۇ. «قۇرئان كەرىم» دېمۇ «دىندا زورلاش
يوقتۇر» (سۈرە بەقەرە، 256- ئايەت)، «سەن پەقەت ۋەز-
نەسىھەت قىلغۇچىسى. سەن ئۇلارنى ئىمانغا مەجبۇرلىغۇ-
چى ئەمەسەن» (سۈرە غاشىيە، 21-، 22- ئايەتلەر)،
«ئەگەر پەرۋەردىگارنىڭ خالىسا ئىدى، يەر يۈزىدىكى
ئىنسانلار بىراقلا ئىمان ئېيتقان بولاتتى، شۇنداق ئىكەن
سەن ئۇلارنى مۇسۇلمان بولۇشقا مەجبۇرلامىسەن» (سۈرە
يۇنۇس، 99- ئايەت) دېيىلىدۇ. ئەگەر بىر دۆلەتتە دىن ھا-
كىمىيەتنىڭ كۈچى ياكى زورلۇق ئارقىلىق ئىنسانلارغا
مەجبۇرىي تېڭىلسا، ئۇ دۆلەتتە تەبىئىي ھالدا ساختا دىن-
دارلىق ئوتتۇرىغا چىقىدۇ، ھاكىمىيەت نۇرغۇن ۋەتەنداش-
لارنىڭ قارشىلىقىنى قوزغايدۇ، ئىجتىمائىي تەرتىپتە بۇزۇ-

ئادىل قانۇن ئەڭ مۇھىم ئورۇنغا قويۇلۇش بىلەن بىرلىك-
تە، 3232-بېيتتىن باشلاپ ئەسەرنىڭ ئەڭ ئاخىرقى بېيى-
تىغىچە ئاساسەن دىن بىلەن سىياسەتنىڭ مۇناسىۋىتى
مۇھىم تېما سۈپىتىدە بايان قىلىنغان. بولۇپمۇ 5311-،
5312-، 5313-بېيتلەردە يۈسۈف خاس ھاجىب لائىك
دۆلەتنىڭ پىرىنسىپىنى تىلغا ئېلىپ مۇنداق دېگەن: «دىن
دالى بىلەن دۇنيا دالى بىر-بىرىگە قارىمۇ قارشىدۇر، ئىك-
كىسىنىڭ يولى بىر-بىرىگە يېقىنلاشمايدۇ، بۇلارنىڭ يولى
بىر-بىرىنى كېسىدۇ. دىننىڭ دۇنيا بىلەن بىرىكىشى قىيىن،
بۇ ئىككىسى بىر يەرگە كەلمەيدۇ، بۇنى بىلىش يېتەرلىك-
تۇر. بىرى يېقىنلاشسا يەنە بىرى قاچىدۇ، ئىككىسىنى بىللە
تۇتماقچى بولغان كىشى يولدىن ئازىدۇ» ③. بۇ بېيتلەردە
يۈسۈف خاس ھاجىب دىن بىلەن سىياسەت بىرلەشكەن تې-
ئوكراتىك دۆلەت قۇرغاندا، ئىنساننىڭ «دۇنيالىق» بىلەن
«ئاخىرەتلىك»كە ئائىت ئىشلاردا خاتالىشىدىغانلىقىنى،
شۇڭا دىن بىلەن دۆلەت ئىشلىرىنى بىر-بىرىدىن ئايرىۋې-
تىپ، ئىككىسىنى ئايرىم-ئايرىم ئىككى قولدا تۇتقان
چاغدا ھەر ئىككى دۇنيالىق سائادەتكە ئېرىشكىلى بولىدۇ-
غانلىقىنى، ئىنساننىڭ خالىسا بۇ دۇنيالىقنى، خالىسا ئاخى-
رەتلىكىنى تۇتۇشنىڭ لازىملىقىنى بىلدۈرگەن.

«قۇتادغۇبىلىگ» تە ھۆكۈمدار كۈنتۇغدى قانۇنغا
ۋەكىللىك قىلىدۇ. ئەگەر يۈسۈف خاس ھاجىب تېئوكراتىك
دۆلەتنى ھىمايە قىلغان بولسا ئۇ ھالدا ھۆكۈمدارنى دىنغا
سېۋول قىلىنغان بىر ئوبراز سۈپىتىدە تونۇتقان بولاتتى،
لېكىن ئەسەردە دىنغا ۋەكىللىك قىلغان ئودغۇرمىش دۆ-
لەتكە خىزمەت قىلىشنى رەت قىلىدۇ.

«قۇتادغۇبىلىگ» نىڭ لائىك قۇرۇلمىسىنى چۈشىنىش
ئۈچۈن ئاۋۋال كۈنتۇغدى، ئۆگدۈلمىش ۋە ئودغۇرمىش
ئۈچى ئوتتۇرىسىدىكى ۋەقەلىكنىڭ جەريانىنى تەتقىق
قىلىش كېرەك. ئەسەردە بايان قىلىنىشىچە، ھۆكۈمدار
كۈنتۇغدى كەلگۈسىنى ئويلاپ ھەر جەھەتتىن ئۆگدۈل-
مىشكە ئوخشاش ئىشەنچلىك، بىلىملىك ۋە پەزىلەتلىك بىر
شەخسكە موھتاج بولىدۇ. ئۆگدۈلمىش ئۇنىڭغا بۇ دۇنيا-
دىن، ھاياتنىڭ زوقىدىن قول ئۇزۇپ، ئۆمرىنى تاغدا ئېلى-
دەت بىلەن ئۆتكۈزۈۋاتقان ئودغۇرمىشنى تونۇشتۇرىدۇ.
ھۆكۈمدار ئۆگدۈلمىشتىن مەكتۇپ ئەۋەتىپ ئودغۇرمىشنى
سارايغا كېلىپ دۆلەت خىزمىتىگە قاتنىشىشقا تەكلىپ قىلى-
دۇ، لېكىن ئودغۇرمىش سارايغا كەلمەيدۇ. ھۆكۈمدار 2-

قېتىم ئۇنى يەنە سارايغا تەكلىپ قىلىپ مەكتۇپ ئەۋەتىدۇ.
بۇ قېتىم ئودغۇرمىش سارايغا بېرىشنى رەت قىلىدۇ. بۇ
يەردە دىققەتنى تارتىدىغان نۇقتا شۇكى، دۆلەتنىڭ
رەسمىي يازما بۇيرۇق شەكلىدىكى بۇ چاقىرىققا دىنغا
سېۋول قىلىنغان ئودغۇرمىش ماقۇل بولمايدۇ، يەنى بۇ
يەردە دۆلەتنىڭ دىننى زورلاشقا ۋە ئۇنىڭغا بېسىم قىلىشقا
بولمايدىغانلىقى سۆز تېمىسى قىلىنغان. بۇ تېما ئودغۇر-
مىشنىڭ سۆزلىرىدىمۇ ناھايىتى ئېنىق گەۋدىلەنگەن. ئۆگ-
دۈلمىش ئودغۇرمىشنى سارايغا ئاپىرىش ئۈچۈن چىڭ
تۇرغاندا ئودغۇرمىش ئۇنىڭغا: «سۆزنى كېسىپ ئېيتتىم،
ئۇنى ئاڭلىدىڭ، مېنى زورلاپ نېمىشقىمۇ جاپا تارتىدىغان-
سەن؟» (3961-بېيت) دەيدۇ. ئۇ ئۆگدۈلمىشتىن ھۆ-
كۈمدار كۈنتۇغدىغا بىر مەكتۇپ يوللاپ، ھۆكۈمدارغا:
«ئەي ئىلىگ، مېنى ئۆز ئەھۋالىغا قويۇپ بەر، بۇ يەردە
تۇرۇپ ساڭا دۇئاگوي بولاي» (3791-بېيت) دەپ
ختاب قىلىدۇ. ئۇ يەنە ئۆگدۈلمىشكە: «ئۆز تىلىڭ بىلەنمۇ
يەتكۈزگىن، ئىلىگ ئاڭلىسۇن، مېنى قويۇۋەتسۇن، مەندىن
قولنى ئۇزۇسۇن» (3813-بېيت) دەيدۇ. بولۇپمۇ ئود-
غۇرمىش ھەم ھۆكۈمدارنىڭ ھەم ئۆزىنىڭ «قۇل» ئىكەنلى-
كىنى ئېيتىپ، بىرسىنىڭ يەنە بىرىدىن ئۈستۈن ئەمەسلىك-
نى، ئۆزىنىڭ ھۆكۈمدارنىڭ كونتروللۇقى ئاستىغا كىرىپ
ئۇنىڭغا «قۇللۇق» قىلالايدىغانلىقىنى، پەقەت تەڭرىگىلا
«قۇللۇق» قىلىدىغانلىقىنى تەكىتلەيدۇ. بۇ يەردە ئودغۇر-
مىش دىننىڭ قانۇندىن ئايرىم يولدا ماڭىدىغانلىقىنى، ھەرد-
كەتتە ھۆر ئىكەنلىكىنى، ھەرگىزمۇ دىننىڭ سىياسەت بىلەن
بىرىكىپ دۆلەت ئىدارە قىلىشنىڭ ۋاسىتىسى بولالايدىغانلى-
قىنى بىلدۈرىدۇ. كۈنتۇغدى بىلەن ئۆگدۈلمىش ئۆزلىرى-
نىڭ خاتالىشىدىغانلىقىنى چۈشىنىپ، ئودغۇرمىشقا بېسىم قىلىش-
تىن ۋاز كېچىدۇ. كۈن تۇغدى ئۆگدۈلمىشكە مۇنداق
دەيدۇ: «بۈگۈن بىز ئۆزىمىزگە زۇلۇم قىلماقتىمىز، ئۇنىڭغ-
مۇ زۇلۇم قىلىپ رەنجىتمەكتىمىز» (4904-بېيت)،
«ئۇنىڭ ئېيتقان سۆزلىرىگە قارىسا، ھەممىسى توغرا، ئەمدى
ئۇنى زورلاشقىمۇ بولمايدۇ» (4922-بېيت). بۇ بېيتلەردە
دىننى زورلاشقا بولمايدىغانلىقى گەۋدىلىنىش بىلەن بىرلىك-
تە، يەنە دىننى مەجبۇرلىغۇچى ۋاسىتە بولغان قانۇننىڭ ئور-
نىغا قويۇشقا بولمايدىغانلىقى ئالغا سۈرۈلگەن.

ھۆكۈمدار كۈنتۇغدى ئودغۇرمىشنى 3-قېتىم سارايغا
تەكلىپ قىلىدۇ. لېكىن بۇ قېتىم كۈنتۇغدى ئۇنىڭغا

سىدىكى باغلىنىش بولغاچقا، ئۇ بىر دۆلەتتىكى بارلىق ئىندى سانلار توپىنىڭ چۈشەنچىسىگە، بىر پۈتۈن جەمئىيەتكە خىتاب قىلىدۇ، ئۇنىڭ مەجبۇرلاش خاراكتېرى بولىدۇ، ئەلۋەتتە تۇيغۇ، ۋىجدانغا باغلىق بولغان بىر ئىشتا پۈتكۈل جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ئورتاق بىر ھالەتنى ئىپادە قىلىشى ناتايىن، لېكىن ئەقىلگە باغلىق بولغان بىر ئىشتا جەمئىيەت ئەزالىرى ئورتاق بىر چۈشەنچىگە كېلىدۇ. «پۈتۈن جاھان ئەھلى ئۈچۈن ۋەز-نەسىھەت» بولغان «قۇرئان كەرىم» ئىنساننىڭ ۋىجدانىنى، ھۆر ئىرادىسىنى ئالدىنقى شەرت قىلغاچقا، يەنە كېلىپ دىننىڭ ئەمەللىرىنى ئىنسان چامىسى يەتكەن ۋە شارائىت يار بەرگەن دائىرىدە ئورۇنداشقا تەكلىپ قىلىنغاچقا، ئۇنى مەجبۇرلاش خاراكتېرىنى ئالغان ۋە پۈتكۈل جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ بىردەك بويسۇنۇشىنى شەرت قىلىدىغان قانۇن ئورنىغا قويۇش ۋە دۆلەت ئىشلىرىدا قوللىنىش توغرا ئەمەس. شۇڭا دىننى ئىنساننىڭ ئۆز-ئۆزىنى ئىدارە قىلىشنىڭ، خۇ-سۇسى ھاياتىنىڭ بىر مىزانى دەپ بىلگەندە، دەۋرنىڭ ئېھتىياجىنى، ئىجتىمائىي شارائىتنى نەزەردە تۇتۇپ، ئەقىل-گە، تەجرىبىگە ئاساسەن تۈزۈلگەن قانۇننى بىر جەمئىيەت-نى، بىر دۆلەتنى ئىدارە قىلىشنىڭ ئورتاق پىرىنسىپى قىلغاندا، يەنى لائىك تۈزۈم يۈرگۈزۈلگەندىلا «دۇنياۋى ھايات» بىلەن «ئاخىرەتلىك» نىڭ چەك-چېگراسىنى ئېنىق ئايرىپ، دىنغا ئېتىقاد قىلىدىغان ئىنسانلار بىلەن دىنغا ئېتىقاد قىلمايدىغان كىشىلەر ئوتتۇرىسىدا باراۋەر مۇناسىۋەت ئورنىتىپ، ئىنسانلارنىڭ ئەقىل بايلىقىنى تولۇق قېزىشقا ۋە ۋىجدانىنى، ئېتىقاد دۇنياسىنى ئەركىن نامايان قىلىشقا شارائىت ھازىرلىنىدۇ. بولۇپمۇ بۇ تۈزۈم-دە دىنغا ئىشىنىش ئىنساننىڭ ئۆزىنىڭ ۋىجدان مەسىلىسى دەپ قارالغاچقا، بىر مىللەت ئوخشاش بىر ۋاقىتتا بىر قانچە خىل دىنغا ئېتىقاد قىلغان تەقدىردىمۇ، ئۇلارنىڭ مىللەت چۈشەنچىسى پارچىلانمايدۇ، يەنى دىنى مەنىدە-كى «ئۆمەت» چۈشەنچىسى بىلەن سىياسىي مەنىدىكى «مىللەت» چۈشەنچىسى ئوتتۇرىسىدا زىددىيەت شەكىللەن-مەيدۇ، «ئۆمەت» چۈشەنچىسى «مىللەت» چۈشەنچىسى-نى زېدىلىمەيدۇ.

يۈسۈف خاس ھاجىنىڭ قارىشىچە، دۆلەت خالىغان تەقدىردىمۇ، دىن سىياسەتتىن ئايرىم تۇرۇشى، ئۇنىڭ كونتروللۇقى ئاستىدا بولماسلىقى، بەزىدە دىن دۆلەتنىڭ

مەكتۇپ يوللىمايدۇ، ئۇنىڭ دۆلەت خىزمىتىگە كىرىشىنى خالىمىغانلىقىنى توغرا تاپقانلىقىنى بىلدۈرۈپ، ئۇنىڭ خالە-سا سارايفىغا كېلىپ ئۆزى بىلەن سۆھبەتلىشىشنى، خۇسۇ-سىي تەۋسىيەلەردە بولۇشىنى ئۆتۈنىدۇ. ئۆگدۈلمىشكە ئۇنى زورلىماي، سارايفىغا چىرايلىقچە تەكلىپ قىلىشنى بىل-دۈرىدۇ. نەتىجىدە ئودغۇرمىشۇمۇ بۇ قېتىم تەكلىپنى قوبۇل قىلىپ، سارايفىغا بېرىشكە ۋە ھۆكۈمدار بىلەن سۆھ-بەتلىشىشكە ماقۇل بولىدۇ. لائىك دۆلەت دىننى سىياسەت-كە ۋاسىتە قىلىشتىن خالىي تۇرىدۇ. بۇ چۈشەنچىنى ئود-غۇرمىش مۇنداق تەسۋىرلەيدۇ: «بۇنىڭدىن ئاۋۋال مەن ئۇنىڭ ئالدىغا بارمىدىم، چۈنكى ئۇ مەندىن ئۆزىگە مەن-پەئەت تىلەيتتى. ئەمدى ئۇ بۇنىڭدىن ۋاز كېچىپ، توغرا يولنى تۇتتى، توغرا يولغا مەنمۇ كىرىمەن، ئارزۇسىنى ئو-رۇندايمەن، خاتىرجەم بول» (4994، -، 4995 - يىپىتلەر). بۇ بايانلاردا دىققەتنى تارتىدىغان بىرىنچى نۇقتا، دىننى زورلاشقا، بېسىم ۋە كونتروللۇق ئاستىدا تۇتۇشقا بولمايد-دىغانلىقى، ئىختىيارلىقنى شەرت قىلىدىغانلىقىدۇر. يەنە بىر نۇقتا بولسا، سىياسەت (ھۆكۈمدار ۋە ئۇنىڭ ۋەزىرى) خا-لغان بولسۇمۇ، دىننىڭ سىياسەتكە خىزمەت قىلىشىنى خالە-مىغانلىقى، ئۇنىڭ كونتروللۇقى ئاستىغا كىرىشىنى رەت قىل-غانلىقىدۇر.

ھۆكۈمدار كۈنتۈغدى بىلەن زاھىد ئوغدۇرمىش كۆ-رۈشكەندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ بىر-بىرىگە بولغان مۇئامى-لىسىدە ۋە قىلىشقان سۆھبىتىدە دىن بىلەن سىياسەتنىڭ بىر-بىرىگە ئارىلاشمايلىقىنىڭ لازىملىقى ھەققىدە بىر مۇنچە دەرس بار. بۇ دىيالوگىلاردىن مەلۇم بولغىنىدەك، دۆلەت دىننىڭ ئەمەلدە كۆرسىتىلىشى ۋە تەرەققىي قىلىشى ئۈچۈن زۆرۈر شارائىت بىلەن تەمىنلەيدۇ. لېكىن سىياسەت-نىڭ دىننى كونترول قىلىشى سۆز تېمىسى بولمىغىنىدەك، دىنمۇ سىياسەتكە كېيىللىك بېرەلمەيدۇ. باشقىچە ئېيتقاندا، دىننىڭ دۆلەت باشقۇرۇش ئورنىغا ئېرىشىپ، جەمئىيەتنى تېئوكراتىك بىر ھاكىمىيەت شەكلىگە باشلىشى «قۇتادغۇبى-لىگ» تە رەت قىلىنغان بىر چۈشەنچىدۇر.

بۇ يەردە شۇنى تەكىتلەپ ئۆتۈش كېرەككى، دىن ئىنسان بىلەن ئاللاھ ئوتتۇرىسىدىكى باغلىنىش بولغاچقا، ۋەھىيگە تايانغان دىن ئىنساننىڭ ۋىجدانىغا، خۇسۇسىي ھاياتىغا خىتاب قىلىدۇ. ئىختىيارلىقنى شەرت قىلىدۇ. ئەقىل-گە تايانغان قانۇن بولسا، شەخس بىلەن دۆلەت ئوتتۇرد-

قوغدىشىنىڭ لازىملىقىنى ھېس قىلىش، دىن سىياسەتىنى كېيىنلىك ئاستىغا ئالماستىلىقى كېرەك. بولۇپمۇ دىن بىلەن سىياسەت بىر-بىرىگە يول كۆرسىتىشى، لېكىن بىر-بىرىگە ھۆكۈمرانلىق قىلماستىلىقى كېرەك. ئەمەلىيەتتەمۇ ئاقىۋەتكە-دىنغا سىمۋول قىلىنغان ئودغۇرمىش بىلەن قانۇنغا سىمۋول قىلىنغان كۈنۈڭدى كۆرۈشكەندە، ئودغۇرمىش يا قانۇن تۈزۈش، يا قانۇننى ئۆزگەرتىش، يا قانۇن يۈر-گۈزۈش بىلەن مەشغۇل بولمايدۇ، يەنى ئۇ سىياسەتكە ئا-رىلاشمايدۇ. ئودغۇرمىش بەزى ۋەزىپىگە ئادەم تەيىنلە-گەندە ناھايىتى دىققەت قىلىش، خەلققە زۇلۇم قىلماستىلىق دېگەنگە ئوخشاش ئومۇمىي تېمىلار ھەققىدە توختالسىمۇ، ھۆكۈمدارغا ئومۇمەن خۇسۇسىي ھايات بىلەن مۇناسىۋەت-لىك نەسىھەتلەرنى قىلىدۇ. ھۆكۈمدارنىڭ نەزەرىدە ئالم، كامىل ئەر، دېگىنىنى قىلدۇرالايدىغان ئېتىبارلىق بىر شەخس بولغان ئودغۇرمىش ھۆكۈمدار بىلەن ئۇچراشقاندا دۆلەت باشقۇرۇشقا، دۆلەت ئىشلىرىغا تەسىر كۆرسىتىشكە ئۇرۇنمايدۇ. پەقەت ھۆكۈمدارنى ياخشى ئىنسان بولۇش، ئاچ كۆز بولماستىلىق، مال-دۇنيا يىغماسلىق، ئىنسانلارغا ياردەم قىلىش قاتارلىق خۇسۇسىي دىنىي-ئەخلاىي تېمى-لاردا ئاگاھلاندۇرىدۇ. يەنى «قۇتادغۇبىلىگ» تە دىن بىلەن سىياسەت بىر-بىرىنى كونترول قىلىشقا ئۇرۇنمايدۇ، دەل ئەكسىچە بۇ ئىككىسى بىر-بىرىگە تەسىر قىلىپ، ئىن-ساننىڭ ھەر ئىككى دۇنيادا سائادەتكە ئېرىشىشىگە يار-دەمچى بولىدۇ.

«قۇتادغۇبىلىگ» نىڭ لائىك قۇرۇلمىسى ئەسەرنىڭ ئاخىرىدا ئۆگدۈلمىش بىلەن ئودغۇرمىشنىڭ ئالاقىسىدە يەنە بىر قېتىم گەۋدىلىنىدۇ. ئۇزاق ۋاقىتنى دۇنيا ئىشلىرى بىلەن ئۆتكۈزگەن ئۆگدۈلمىش يېشى خېلى بىر يەرگە بار-غاندا دۇنيا ئىشلىرىدىن قول ئۈزۈپ، ئۆمۈرىنى ئىبادەت بىلەن ئۆتكۈزمەكچى بولىدۇ. بۇ خىيالىنى بېرىپ ئودغۇر-مىشقا ئېيتىدۇ. لېكىن ئودغۇرمىش ئۆگدۈلمىشنىڭ دۆلەت ئىشلىرىنى تاشلاپ ئىنسانلاردىن يىراقلىشىشقا ۋە ئۆزىنى پۈتۈنلەي ئىبادەتكە ئاتىۋېتىشىگە قارشى چىقىدۇ. باشقىچە ئېيتقاندا، دۆلەت (سىياسەت) خالىغان تەقدىردىمۇ، دىن دۆ-لەتنىڭ ئۆزىگە بويسۇنۇشقا ياكى دۆلەتنىڭ دىننىڭ كۈت-رۈلۈكى ئاستىغا كىرىشىگە يەنە بىر قېتىم قارشى تۇرىدۇ. ئودغۇرمىشنىڭ قارىشىچە، ئۆگدۈلمىشكە بىلىملىك بىر دۆلەت خادىمى ۋەزىپىگە قويۇلۇشى بىلەن «قانۇن-قائىدە»

دىلەر ياخشى، مۇكەممەل تۇرغۇزۇلدى، يامانلار ھىيلە-نەي-رەڭلىرىنى تاشلاپ، ئەلدىن يوقالدى» (5735-بېيت)، شۇڭا ئودغۇرمىش ئۆگدۈلمىشكە مۇنداق دەيدۇ: «بۇلارنى تاشلاپ، سەن بۇ يەرگە كەلسەڭ، ئۇ ئىشلار بۇ-زۇلىدۇ، ئۆزۈڭ پۇشايمان قىلسەن» (5736-بېيت). «بۇ قانۇن-قائىدىلەر يەنە ئۆزگىرىدۇ، مەملىكەتمۇ بۇزۇلۇپ، قىلغان ئىشلىرىڭدىن ھېچ ئەسەر قالمايدۇ» (5738-بېيت). ئودغۇرمىشنىڭ قارىشىچە، ئۆگدۈلمىش ۋەزىپىسىدىن ۋاز كەچسە، يەنى دۆلەت دىنغا تەسلىم بولسا جەمئىيەت تەرتىپى بۇزۇلۇپ، دۆلەتنىڭ مەۋجۇتلۇقى خەتەرگە ئۇچرايدۇ.

بۇ بېيىتلەردىنمۇ مەلۇمكى، يۈسۈف خاس ھاجىب سىياسەت بىلەن مەشغۇل بولغانلار سىياسەت بىلەن، ئۆز-نى ئىبادەتكە ئاتىغانلار ئىبادەت بىلەن مەشغۇل بولۇشنى، بىر-بىرىنىڭ ساھەسىگە ئارىلاشماستىلىقىنى تەكىتلىگەن. ئود-غۇرمىش ئۆگدۈلمىشنىڭ ئۆزىنىڭ يېنىغا كېلىپ ئىبادەت بىلەن شۇغۇللىنىشنى رەت قىلغىنىدەك ئۆزىنىڭمۇ تاغىد-كى ئىبادەتنى تاشلاپ، شەھەرگە بېرىپ دۆلەت خىزمىتىگە ئارىلىشىشنى رەت قىلغان. ئودغۇرمىش ئۆگدۈلمىشكە مۇنداق دەيدۇ: «دۆلەت كۆرمىگەن ئادەم سائادەتكە ئې-رىشسە، ئۇنىڭ تەبىئىي بارغانسېرى بۇزۇلۇپ، ئەلگە ئاپەت كەلتۈرىدۇ» (5757-بېيت). «ھۆكۈمدار بولمىغان ئادەم ئەلگە باش بولسا، ھەم قولى ھەم تىلى خەلققە زۇلۇم قىلىدۇ» (5758). ئەلۋەتتە بۇ زۇلۇم ئاخىر بېرىپ دۆلەتنى ھالاكەتكە باشلايدۇ. ئودغۇرمىشنىڭ نەسىھىتىنى ئاڭلاپ ئۆگدۈلمىش ئىنسانلاردىن يىراقلىشىپ، ئودغۇر-مىشقا قوشۇلۇپ ئىبادەت قىلىشتىن ۋاز كېچىدۇ ۋە ھۆ-كۈمدارنىڭ يېنىغا قايتىپ دۆلەت ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولۇشنى داۋاملاشتۇرىدۇ.

قىسقىسى، «قۇتادغۇبىلىگ» تە دىن بىلەن سىياسەت بىر-بىرىدىن ئايرىلغان ۋە بىر-بىرىنى كونتروللۇق ئاستى-غا ئالمىغان ئىككى ئەرەك سىياسەت سۈپىتىدە ئۇچرايدۇ. لېكىن بۇلار بىر-بىرىنى نۇرلاندۇرۇپ، بىرىگە ياردەمدە بولىدۇ. ئەسەردە بىر تەرەپتە ھۆكۈمدار كۈن تۇغدى، ۋەزىر ئۆگدۈلمىش، يەنە بىر تەرەپتە دىندار ئودغۇرمىش ۋە ئۇنىڭ مۇرتى قۇمارۇ ئۆز ئىشلىرىنى ئۆز يولىدا ياخشى ئورۇنداشقا تىرىشىدۇ. ئەلۋەتتە بىر گۇرۇپپىنىڭ يەنە بىر گۇرۇپپىنىڭ ئىشىغا قول ئۇزىتىشى بىر تەرەپتىن ئۆز ئىشىنى ئاقىستىپ قويسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇ

مىش ئۇنى يوقلاپ كەلگەن، كۈنتۇغدى ئۇنىڭ سالامەتلىكىگە ناھايىتى كۆڭۈل بۆلگەن شەكىلدە تىلغا ئېلىنغان. قىسقىسى، يۈسۈف خاس ھاجىب «قۇتادغۇبىلىگ» دە ھەر ئىشنى «ئەقىل» ۋە «بىلىم» بىلەن قىلىشنى، دۆلەتتە ھەر ئىشنى «ئەقىل ۋە بىلىمگە تايانغان» «ئادىل قانۇن» بىلەن ئىدارە قىلىشنى، ئىنساننىڭ ھەم بۇ دۇنيانىڭ لەززىتىدىن ھەم ئاخىرەتنىڭ سائادىتىدىن تولۇق بەھرىمەن بولۇش ئۈچۈن دىن يولى بىلەن دۇنيا يولىنى، يەنى دىن بىلەن دۆلەت ئىشلىرىنى بىر-بىرىدىن ئايرىشنى تەۋسىيە قىلغان. ئالىمنىڭ بۇ ھەقتىكى پىكىرلىرىنى بۈيۈك تۈركۈلۈگ رەشىد رەھمەتتى ئارات مۇنداق سۈرەتلىگەن: «مۇئەللىپ-نىڭ تەبىرى بىلەن ئېيتقاندا، دىن يولى بىلەن دۇنيا يولى-نىڭ بىر-بىرى بىلەن تۇتۇشۇشنىڭ جانلىق سەھىپىلىرىگە ئەگەشكەن ئوقۇرمەن تۈركىنىڭ ئەمەلىي ۋە ئەقلى دەپ خاراكتېرلەندۈرۈشكە بولىدىغان دۇنيا قارىشىغا شاھىت بولىدۇ» ⑤. ئەمەلىيەتتە يۈسۈف خاس ھاجىبنىڭ كىتابىدىكى لائىكىلىق چۈشەنچىسى تۈركىي تىللىق قوۋملارنىڭ ئەقىلچىل ۋە ئەمەلىيەتچىل بولغان مىللىي خاراكتېرىدىن، زامانغا، ماكانغا ۋە شارائىتىگە ئېھتىياجىغا ئۇيغۇن بولغان ئىدارە قىلىش شەكلىنى قوبۇل قىلغان قانۇنىي ھاكىمىيەت تەجرىبىسىدىن كەلگەن. تارىختا ھۇن، كۆكتۈرك، ئۇيغۇر، ھازار ۋە ئوغۇز قاتارلىق تۈركىي تىللىق قوۋملارنىڭ قۇرغان خانلىقلىرى لائىكى دۆلەتلەر ئىدى. شۇڭا ئۇلارنىڭ جەمئىيەتتە ھەرخىل دىنلار تارقىلىپ، ھەر خىل دىن مۇرتلىرى ئۆز دىنىنى ئەركىن ئۆزگەرتىش پۇرسىتىگە ئېرىشكەن. ئەلۋەتتە بىر قانچە خىل دىننىڭ بىر ئورۇندا بىللە مەۋجۇت بولۇشى شۇ ئورۇندا ھۆكۈم سۈرگەن ھاكىمىيەتنىڭ ئىختىدارىغا باغلىق بولۇپ، بۇ ھۆكۈمدار گۇرۇھنىڭ دېموكراتىيە چۈشەنچىسىگە، تەڭرى، ئىنسان، دۇنياۋى ئىشلار ۋە ئاخىرەتلىكنىڭ بىر-بىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى بىر تەرەپ قىلىش سەۋىيەسىگە، يەنى دۇنياۋى مەسىلىلەردە دىن بىلەن سىياسەتنى بىر-بىرىدىن ئايرىۋېتىش چۈشەنچىسىگە باغلىنىدۇ. بۇ ھەقتە ئەرەب ۋە پارس ئاپتورلىرىنىڭ ئەسەرلىرىدە مەلۇمات بار. «بۇ ئاپتورلارنىڭ يېزىشىچە، دەسلەپكى ئىسلام دۆلەتلىرىدىن بولغان قارا خانلار، غەزەنلەر ۋە سەلجۇقلارنىڭ ھۆكۈمدارلىرى دىن بىلەن سىياسەتنى ئايرىۋەتكەن. بۇ دۆلەتلەرنىڭ ھۆكۈمدارلىرى دۆلەت ئىشلىرىدا «ئەقىل» (شەرىئەت) نىڭ ئورنىغا «ئەقىل»

گۇرۇپپىنىڭ ئىشىنىمۇ بۇزىدۇ. يۇقىرىدا دېيىلگەندەك، ئۆگدۈلمىشنىڭ دۆلەت ئىشلىرىدىن ۋاز كېچىشكە ئۇرۇنۇشى ھەم دۆلەت ئىشلىرىنى بۇزۇلۇشقا دۇچار قىلسا، ھەم ئودغۇرمىشتەك تەجرىبىسىز بىر كىشىنىڭ دۆلەت خىزمىتىگە قويۇلۇشى بىلەن دۆلەت ئىشلىرى تەلۋكۈس بۇزۇلۇپ، دۇ ۋە ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ ئەسلىي ئىشى بولغان ئىبادەتكىمۇ ۋاقىت چىقمايدۇ. شۇڭا ئودغۇرمىش ئۆگدۈلمىشكە: «بۈگۈن ئۇ يەردە تۇرۇش سەن ئۈچۈن ياخشى، مەن ئۈچۈن بولسا بۇ يەردە تۇرۇش ياخشى» (5725-بېيت) دەيدۇ. بۇ بېيتىمۇ دىن بىلەن سىياسەتنىڭ بىر-بىرىدىن ئايرىلىشى، ھەر ئىككى ساھەنىڭ ئۆز ئالدىغا يول تۇتۇشنىڭ لازىملىقى ئالغا سۈرۈلگەن. لېكىن تامامەن مۇستەقىل بولغان بۇ ئىككى ساھەنى بىر-بىرى بىلەن زادى مۇناسىۋىتى يوق دەپ چۈشىنىشكەمۇ بولمايدۇ. چۈنكى، «قۇتادغۇبىلىگ» دە ئودغۇرمىشنىڭ ئۆگدۈلمىشكە ۋە كۈن تۇغىدا نەسەت قىلىشىغا ئوخشاش لائىكى دۆلەتتە دۆلەت خادىملىرى ئىجتىمائىي قىممەت سىستېمىسىنىڭ دىنىنىڭ ھەر خىل ئەمەل-قائىدىلىرىنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ تۇرىدۇ. ئەلۋەتتە دۆلەت خادىملىرى دىنسىز بولمىسىلا ئۆزى ئېتىقاد قىلغان دىننىڭ ئەمەل-قائىدىلىرىنى ئۆز ھاياتىغا بىر مىزان قىلىشقا تىرىشىدۇ. يۈسۈف خاس ھاجىب دىندارلارنىڭ ھاكىمىيەتكە ئارىلىشىشىنى قوبۇل قىلمىغان بولسىمۇ، دىنىي چۈشەنچىلەرنىڭ، ئىجتىمائىي قىممەت سىستېمىسىنىڭ بەزى ئەھۋاللاردا پايدىلىق چۈشەنچىلەر بىلەن تەمىنلەيدىغانلىقىدىن يېتىر قىلمايدۇ، ھەتتا ئۇنى زۆرۈر دەپ قارايدۇ. لائىكى دۆلەتتە دىننىڭ سىياسەتكە بىۋاسىتە ئارىلاشماي، ئىدارە قىلغۇچىلارنىڭ ۋىجدانىغا خىتاب قىلىش ئارقىلىق ئىجتىمائىي قىممەت سىستېمىسىنىڭ دۆلەت ئىدارە قىلىشتا ئەڭ توغرا ۋە ئەڭ جانلىق بىر شەكىلدە ياردەمچى بولۇشى مەقسەت قىلىنىدۇ. دۆلەتتە ھەر خىل ئېتىقادىتىكى كىشىلەرگە ئۆز دىنىنى ئەركىن ئۆزگەرتىشكە، تارقىتىشقا، ئىبادەت ۋە مۇراسىملىرىنى ئەركىن ئىجرا قىلىشىغا، ئەمەل-قائىدىلىرىنى ئۆز چامىسى يەتكەن دائىرىدە ئورۇندىشىغا شارائىت يارىتىپ بېرىدۇ. دىن تەھلىكىلىك ئەھۋالغا دۇچ كەلسە، دۆلەت دەرھال ئوتتۇرىغا چىقىپ، ئۇنى توسىدۇ. دىنىي زىددىيەت يۈز بېرىشنىڭ ئالدىنى ئالىدۇ. بۇ نۇقتا «قۇتادغۇبىلىگ» دە ئودغۇرمىش ئاغرىپ قالغاندا، ئۆگدۈل-

ئىشى مانا شۇنداق بىر تارىخىي تەجرىبىنىڭ ۋە مۇستاپا كامال ئېلىپ بارغان ئىسلاھاتنىڭ نەتىجىسىدۇر.

دېمەك بىزنىڭ ئىنسانىيەت بېسىپ ئۆتكەن تارىخىي مۇساپىسىدىكى ئىدىيەۋى ۋە ئىجتىمائىي تاللاشلىرىنى بىز ئىشلىرىمىزنىڭ، يۇسۇف خاس ھاجىقا ئوخشاش دانالارنىڭ ئىدىيەلىرىنى چۈشىنىشىمىزنىڭ نۆۋەتتىكى دىنىي ئەسەبىيلىك قاتارلىق ئازغۇنلۇقنىڭ ماھىيىتىنى تونۇپ توغرا يولدا ئېغىشماي مېڭىشىمىزدا رېئال ئەھمىيىتى بار دەپ قارايمىز.

ئىزاھاتلار:

① ئىبراھىم ئاگاھ چۇبۇكچۇ: «كۈلتۈر تارىخىمىزدا دىن»، «بەللەتەن»، ئەنقەرە: تۈرك تارىخ قۇرۇمى نەشرىياتى، 1990-يىلى، تۈركچە نەشرى، 44-جىلد، 210-سان، 787-بەت.

② ئىبراھىم سارىچام، سەيفەتتىن ئەرشاھىن: «ئىسلام مەدەنىيىتى تارىخى»، ئەنقەرە، تۈركىيە دىيانەت ۋەھبىي نەشرىياتى، 2006-يىلى تۈركچە نەشرى، 86-بەت.

③ يۇسۇف خاس ھاجىق: «قۇتادغۇبىلىك» II، نەسرەي نۇسخا، ئەنقەرە: تۈرك تارىخ قۇرۇمى نەشرىياتى، 2003-يىلى تۈركچە نەشرى، 382-بەت.

④ ئىبراھىم كافەسئوغلۇ: «تۈرك مىللىي كۈلتۈرى»، ئىستانبۇل: ئۆتۈكەن نەشرىياتى، 2004-يىلى تۈركچە نەشرى، 358-بەت.

⑤ ئا. زەكى ۋەلىدى توغان: «ئومۇمىي تۈرك تارىخىغا كىرىش»، ئىستانبۇل: ئەندەرۇن نەشرىياتى، 1981-يىلى تۈركچە نەشرى، 96-بەت.

⑥ «ئىسلام ئېنسىكلوپېدىيەسى» («قۇتادغۇبىلىك» ماددىسى)، ئىستانبۇل: مىللىي مائارىپ نەشرىياتى، 1977-يىلى تۈركچە نەشرى، 6-جىلد، 1041-بەت.

(ئاپتور: ئۈرۈمچى شەھەرلىك تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ پەن-سىنىپى)

(قانۇن)نى، پەيغەمبەرنىڭ ئورنىغا يۇنان پەيلاسوفلىرىنى مۇھىم ئورۇنغا قويغان دۇنياۋى ئىنسانلار ئىدى» ⑥. قارا خانىلارنىڭ خاقانلىرىدىن مۇھەممەد ئارسلانخاننىڭ ئۆزىنى ھاكىمىيەت ئىشلىرىدا دىننىڭ ئەھكاملىرىنى ئورۇن-دېمىدى دەپ ئەيىبلەنگەن بەزى دىنىي زاتلارغا ئۆلۈم جازاسى بېرىپ، ئۇلارنىڭ مال - مۈلكىنى مۇسادىرە قىلغانلىقى ۋە بۇ جازانىڭ خەلقنىڭ ھەيئەتلىك ئېرىشكەنلىكى بۇ تۈزۈمگە بىر مىسالدۇر. دېمەك، 11 - ئەسىردە يېزىلغان مەشھۇر سىياسەت - قانۇن كىتابى «قۇتادغۇبىلىك» يالغۇز يۇسۇف خاس ھاجىقنىڭ زېھنىدىكى مەۋجۇت نەزەرىيەنىڭ بىر ئىپادىسى بولۇپلا قالماي، يەنە ھۇنلار دەۋرىدىن بېرى تۈركىي تىللىق قوۋملارنىڭ جەمئىيىتىدە تەتبىقلىنىپ كەلگەن دۆلەت، ھەق، ئادالەت، قانۇن، دىن ئۇقۇملىرىنىڭ ئىلمى ۋە ئەمەلىي شەرھىسىدۇر. ئاخىرىدا شۇنىمۇ ئېيتىش كېرەككى، 1517 - يىلىدىن باشلاپ خەلىپىلىكنى ئۆتكۈزۈۋالغان تارىختىكى مەشھۇر ئوسمانلى ئىمپېرىيەسىنىڭمۇ لائىكىلىق خاراكتېرى بار ئىدى. بۇ دۆلەتتە ئىككى خىل قانۇن بولغان. بۇنىڭ بىرى، ئەقلىگە تايانغان ئۆرپ - ئادەت قانۇنى ياكى سۇلتانلارنىڭ قانۇنلار توپلىمى، يەنە بىرى بولسا شەرىئەت قانۇنى ئىدى. ئالدىنقىسى دۆلەت ئىشلىرىدا، كېيىنكىسى دىنىي ئىشلاردا تەتبىقلانغان. نوپۇز جەھەتتىن ئېيتقاندا، ئۆرپ - ئادەت قانۇنى ياكى سۇلتانلارنىڭ قانۇنلار توپلىمى شەرىئەت قانۇنىدىن ئۈستۈن تۇرغان. دېمەك، ئوسمانلىلار شەرىئەت قانۇنىدىن ھالقىغان بىر قانۇن سىستېمىسىنى تەرەققىي قىلدۇرغان. 1923 - يىلى قۇرۇلغان تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ ئىسلام دۆلەتلىرى ئىچىدە لائىكىلىقنى ئۈزۈل - كېسىل يولغا قويالىشى ۋە باشقا مۇسۇلمان دۆلەتلەرگە ئوخشمايدىغان بىر يولدا مې-

بىلدۈرگۈ

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەنلەر:

نەشرىياتىمىز «مىراس» ژۇرنىلىنىڭ 2003 - يىللىق سانلىرىدىن 2012 - يىللىق سانلىرىدا -

غېچە توپلام قىلىپ ئىشلىدۇق.

سېتىۋالغۇچىلارنىڭ بىز بىلەن ئالاقىلىشىشنى قىزغىن قارشى ئالىمىز، يەككە باھاسى 200 يۈەن.

ئالاقىلاشقۇچى: خۇرسەنئاي مەھمەتتىن Tel: (0991) 4554017

خەلق قوشاقچىسى موللا تۇردى خەلىپىتىم

ئەخمەت مۇھەممەد

لىك ئۆتمۈش ھەققىدە»، «كۇچا يېڭى شەھەرنىڭ قۇرۇلۇ-
شى ھەققىدە»، «نېفىت ھەققىدە قوشاق» ماۋزۇلۇق ئىجا-
دىيەتلىرى كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، دىققىتىمنى ئالاھىدە
جەلپ قىلدى.

بۇ قوشاقلارنىڭ ھەممىلا كۈپلىتىلىرى يەتتە بوغۇم-
لۇق، تۆت مىسرالىق، توق قاپىيەلىك، رىتىم تۇراقلىرى
ئېنىق، ئاھاڭدارلىقى كۈچلۈك، تىلى ئاددىي، ئاممىباب،
پىكىرلىرى ئۆتكۈر، مىللىي ئۇسلۇبقا، يەرلىك پۇراققا،
دەۋر روھى چىنلىققا ئىگە بولۇشتەك ئۆزىگە خاس ئالا-
ھىدىلىكلەرنىڭ كۈچىدىن بولسا كېرەك، مەن ئۇ قوشاق-
لارنى ناھايىتى تېزلا يادقا ئېلىۋالدىم ۋە خاتىرە دەپتىرىم-
گە كۆچۈرۈۋالغانىدىم. ئارىدىن يېرىم ئەسىر ئۆتۈپ
كەتتى، ئۇ ئىككى كىتابنى ئىزدەپ ھېچ يەردىن، ھېچكىم-
دىن تاپالماي، قايتا كۆرۈشكە نېسىپ بولمىدى. ھازىر
يېشىم 60 تىن ھالقىدى، ھاياتىمدىكى نۇرغۇن ئىشلار ۋە
نۇرغۇن شائىرلارنىڭ ياش ۋاقتىدا يادقا ئېلىۋالغان بەزى
شېئىرلىرى ئۆمرۈمنىڭ ئۇزۇن سەپىرى داۋامىدا ئېسىمدىن
كۆتۈرۈلۈپ كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن خەلق قوشاقچىسى
موللا تۇردى خەلىپىتىمنىڭ قوشاقلرى ھازىرغىچە ئېسىم-
دىن چىققىنى يوق، ئۇنى ھازىرمۇ دۇدۇقلىماي، تەمىتىر-
مەي تولۇق يادقا ئېيتىپ بېرەلەيمەن.

خەلق قوشاقچىسى موللا تۇردى شادىل 1892-يىلى
مەرىپەتپەرۋەر دېھقان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن.
موللا تۇردىنىڭ ئاتىسى موللا شادىل ۋە چوڭ دادى-
سى موللا خۇدايەردى ئەينى زاماندىكى كۆزگە كۆرۈنگەن
ئوقۇمۇشلۇق، مەرىپەتپەرۋەر كىشىلەردىن بولۇپ، قوشاق
توقۇشقا، چۆچەك، لەتىپە ئېيتىشقا، ھەزىل-چاقچاققا ماھىر
خەلق ئېغىز ئەدەبىياتچىلىرى ئىدى.

بۇ مەرىپەتپەرۋەر ئائىلە مۇھىتى، موللا تۇردى خە-
لىپىتىمنىڭ ناھايىتى تىرىشچان، زېرەك، ئەقىللىق ۋە قوشاق-
چى بولۇپ ئۆسۈپ يېتىلىشىگە ئىجابىي تەسىر كۆرسەت-
كەن. موللا تۇردى خەلىپىتىم تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يىللاردا

1963-يىلى، كۇچا ناھىيە ياقا تولۇقسىز ئوتتۇرا
مەكتەپنىڭ 1-يىللىقىدا ئوقۇۋاتقان چاغلىرىم، ھەر كۈنى
دەرستىن چۈشكەندە مەكتەپ قىرائەتخانىسىغا كىرىپ
كىتاب ئوقۇشقا ئادەتلەنگەنىدىم. بىر كۈنى قىرائەتخانىغا
كىرسەم، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1957-يىلى نەشر
قىلغان «قوشاقلار» ۋە 1962-يىلى 9-ئايدا نەشر قىلغان
«ئەمگەك قوشاقلرى» ناملىق كىتابلار كۆزۈمگە چېلىقتى-
دە، ئۇنى ئوقۇشقا قىزىقىپ ئارىيەتكە ئالدىم. بۇ ئىككى
پارچە قوشاقلار توپلىمىغا ئاپتونوم رايونىمىزدىكى بىر
تۈركۈم ئۇيغۇر خەلق قوشاقچىلىرىنىڭ ھەر خىل تېمىدى-
كى قوشاقلرى تاللاپ كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، ھەر ئىككى
كىتابنىڭ ئالدىنقى قاتارىغا ياقا بازىرىنىڭ ئاقبۇيا كەنتى-
دىن يېتىشىپ چىققان خەلق قوشاقچىسى موللاتۇردى خە-
لىپىتىمنىڭ نامىدا «ئەجەب ئازاد زامان كەلدى»، «زۇلمەت-

موللا تۇردى خەلىپىتىم ئۆسمۈرلۈك، ياشلىق چاغلىق-
رىدىن باشلاپلا ناھايىتى زېرەك، ھوشيار، ھەزىلكەش،
ھازىر جاۋابلىق، يۇمۇرىستىك پىسخىكىسىنى يېتىلدۈرگەن.
ئۇنىڭ بۇنىڭدىن يۈز يىل بۇرۇن تۈگمەنچىگە بەرگەن
يۇمۇرىستىك جاۋابى ھازىرغىچە كىشىلەرنىڭ ئاغزىدا ئېيتى-
لىپ كەلمەكتە. موللا تۇردى خەلىپىتىم 13-14 ياشلارغا
كىرگەن يىلى ئاتىسى موللا شادىل بوغداي ئۇگۇتلىرىنى
خۇرجۇنغا قاچىلاپ، ئېشەككە ئارتىپ، ئۈستىگە موللا
تۇردىنى مىندۈرۈپ، مازارباغ كەنتىدىكى «روزى تو-
كۇر» نىڭ تۈگمەنچىگە ئۇن تارتىپ كېلىشكە ئەۋەتىپتۇ.
تۈگمەنچى بىر كىچىك بالىنىڭ ئۇن تارتىش ئۈچۈن كەل-
گەنلىكىنى كۆرۈپ، ھەيران قاپتۇ. دە:

— ھەي، سەن كىمنىڭ بالىسى؟ — دەپ سورىغان-
كەن، موللا تۇردى شۇ ھامان:

— ئوقمايمەن! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

— ئوقمايمەن دەيسىنا؟! سەن تام تۆشۈكىدىن چىق-
قانمۇيا؟ — دەپ سوراپتۇ تۈگمەنچى. موللا تۇردى:

— تام تۆشۈكىدىن ئۆمۈچۈك، ھەرە، قۇرت-
قوڭغۇز، قۇشقاچ بالىسى چىقىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ
موللا تۇردى.

— ساراڭمۇ نېمە بۇ بالا؟ ئاتا- ئانىسىنىڭمۇ ئىسمىنى
بىلمەيدىغان؟! — دەپ كايىپتۇ تۈگمەنچى.

— ھەي! ئاتا- ئاناڭنىڭ ئىسمىنىمۇ بىلمەمسەن؟ —
ئەزەپلەپ سوراپتۇ تۈگمەنچى ئۇنىڭغا زىغىرلاپ چۈ-
شەندۈرۈپ.

— داداممۇ، ئاناممۇ، مەھەللىدىكى چوغلارنىڭ ھەم-
مىسلا مېنى «بالام» دەيدىكەن، شۇڭا «ئوقمايمەن»
دېدىم شۇ. يەنە بىر قېتىم كەلگەندە سوراپ، ئېنىق
ئۇقۇپ كېلەي، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ موللا تۇردى
كۈلۈپ تۇرۇپ. موللا تۇردىنىڭ ئېشەككە ئارتىلغان خۇر-
جۇنىدىكى ئۇگۇتنى چۈشۈرۈشكە كۈچى يەتمەي، تۈگمەن-
چىنىڭ قوپال پوزىتسىيەسىگە قارىتىپ:

ئۇن تارتىدۇ تۈگمەنچى،

پوستەك تۇتۇپ، توزغاق ① يەپ.

تەندە ماغدۇر- كۈچى يوق،

ئاش- تاماقنى قۇرغاق ② يەپ.

پەننى مەكتەپ بولمىغانلىقتىن ئائىلىسىدە ۋە يۇرتىدا
ئىسلام دىنىي ساۋاتلىرىنى ئۆگەنگەن، كېيىن كۈچادىكى
داغلىق مەدرىسىلەردە ئوقۇپ بىلىم ئاشۇرغان، كۈچادىكى
داغلىق مۇددەرس مۇساياپ داموللا ھاجىنىڭ بىلىم، تەر-
بىيەسىنى ئالغان. ئىسلام ئەقىدىلىرىنى ئۆگەنگەندىن
باشقا، ئەدەبىيات، تارىخ، ئىلمىي سەرپ (ھېساب)، ئىلمىي
نۇجۇم (ئاسترونومىيە)، ئاھاڭگرە (مېتالچلىق ئىلمى)،
ئىلمىي مەنتىق (لوگىكا)، ئاسترونومىيە ۋە باياز تۈزۈش
ساھەسىدە ئىلىم تەھسىل قىلغان. تىرىشىپ ئۆزىدىن
ئەرەب، پارس، ئوردۇ تىللىرىنى خېلى مۇكەممەل ئۆگە-
نىپ، ئەشۇ تىللاردا خەت، خاتىرە يازالايدىغان ۋە ئەدە-
بىي ئەسەرلەرنى ئوقۇيالايدىغان بولغان. ئاتىسىدىن ئەپ-
سانە، رىۋايەت، چۆچەك ۋە كىلاسسىك شېئىر- قوشاقلار-
نى ئاڭلاپ، ئەدەبىي ئىجادىيىتىگە «خېمىر تۇرۇچ» تەي-
يارلىغان. دادىسى ئىجاد قىلغان شېئىر- قوشاقلارنى يادقا
ئېلىپلا قالماستىن، ئۇيغۇرچە، ئەرەبچە، پارسچە ئەدەبىي
ئەسەرلەرنىمۇ ئىجتىھات بىلەن قىزىقىپ ئۆگەنگەن. جاما-
ئەت تەرىپىدىن «شەيخ ئىسلام موللا تۇردى خەلىپىتىم»
دەپ ئاتالغان. موللا تۇردى خەلىپىتىم شېئىر- قوشاقلار-
نىڭ قول يازمىلىرىنى ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە ئەرەب،
پارس، ئوردۇ يېزىقىدا يېزىپ چىققان، مەتبۇئاتلاردا
ئېلان قىلىنغانلىرىنى ئۇنىڭ كۈيۈڭۈلى، ئەدەبىيات-
سەنئەت ھەۋەسكارى نىياز سامساق ئاقيارى (ھازىر ھايات)
ۋە شىرەم تۇغقىنى، يېزىق ياردەمچىسى نايۇپ تۇراپ
(ھازىر ھايات، 77 ياش) ئۇيغۇر ھازىرقى زامان يېزىقىدا
كۆچۈرۈپ بەرگەن. موللا تۇردى خەلىپىتىمنى «تىلى ئۆي-
غۇرچە، يېزىقى ئەرەب، پارسچە خەلق شائىرى» دېيىشكە
بولدۇ.

موللا شادىل موللا خۇدا بەردىنىڭ موللا تۇردى،
موللا غازى، سارىخان ۋە موللا قادىر ئىسىملىك تۆت
پەرزەنتى بولۇپ، تۇنجى ئوغلى موللا تۇردى ئاتا- بوۋى-
سىنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيىتىگە ۋارىسلىق قىلىپ، ئەدەبىيات-
قا، شېئىرىيەتكە چوڭقۇر زوق ئىشتىياق باغلاپ، رېئال
تۈرمۇشتىكى رېئال ۋەقەلەرنى ئەتراپلىق، چوڭقۇر كۆزد-
تىپ، ھەر خىل شەكىلدىكى ئاممىباب شېئىر- قوشاقلارنى
ئىجاد قىلغان.

① توزغاق — ئۇن توزۇندىلىرى. ② قۇرغاق — گۆشىز، مايىز، كۆكتاتىز تاماق مەنىسىدە.

مەن ئەكەلگەن ئۇگۇتنىڭ،
بىر تال ئەخلەت — چارى يوق.
كۆزگە ئىلماي تۈگمەنچى.
كىرىپ كەتتى كارى يوق.

«بۇلاق»، «كۈسەن ئەدەبىياتى»، «كۇچا خەلق قوشاقلىرى»،
«كۇچا تارىخ ماتېرىياللىرى» قاتارلىق ژۇرنال،
مەجمۇئەلەردە ئېلان قىلىنىپ، ئوقۇرمەنلەرنىڭ دىققىتىنى
قوزغىغان.

موللا تۇردى خەلىپىتىم 1953-يىلى 9-ئايدا شىنجاڭ
ئۆلكىلىك 1-نۆۋەتلىك ئەدەبىيات-سەنئەتچىلەر قۇرۇلتىيى-
غا، 1957-يىلى 5-ئايدا ئېچىلغان جۇڭگو يازغۇچىلار
جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبىسىنىڭ قۇرۇلتىيىغا خەلق قوشاقچى-
لىرى ۋەكىلى بولۇپ قاتناشقان ھەم ئۇنىڭ ئەزالىقىغا
قوبۇل قىلىنغان. ئۇ قۇرۇلتاي جەريانىدا زىيا سەمىدى،
تېيىچان ئېلىيى، ئەخمەت زىيائى، نىمىشپەت، ئابدۇكې-
رىم خوجا، زۇنۇن قادىرى، ئىبراھىم مۇنئى، ئەلقەم
ئەختەم، ئەرشىدىن تاتلىق، مۆمىن سەپىرى، غەنىزات غە-
يۇرانى، قۇربان ئىمىن، جايبىر ئەمەت، تۇردى سامساق،
مۇھەممەد ناپىر، مالىك كېۋىر قاتارلىق ئاتاقلىق شائىر-
يازغۇچىلار بىلەن ئۇچرىشىپ تونۇشقان، ھەمسۆھبەتتە
بولغان.

موللا تۇردى خەلىپىتىم 60 نەچچە يىللىق ئەدەبىي
ئىجادىيەت ھاياتىدا 5 مىڭ كۈپلىتىن ئارتۇق شېئىر - قو-
شاقلىرىنى رەتلەپ، «ھازىل كىتابى رەددىل نەپاقى» (ئىت-
تىپاقسىزلىققا رەددىيە بېرىش ھەققىدىكى كىتاب)نى توپلام
قىلىپ نەشرگە تەييارلاش ئىشىنى كۆڭلىگە پۈككەن بولسى-
مۇ، بۇ، بۈيۈك ئارزۇ پىلانىنى ئىشقا ئاشۇرالمىغان. بىر
قىسىم قول يازمىلىرى ھەرخىل سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن
يوقىلىپ كەتكەن. خەلق قوشاقچىسى موللا تۇردى خەلىپى-
تىم 1970-يىلى ئەتىيازدا «بىرگە زەربە بېرىش، ئۈچكە
قارشى تۇرۇش»، «سىنىپى قوشۇنى تازىلاش» ھەرىكە-
تىنىڭ زەربىسىدىن پاناھلىنىش ئۈچۈن يۇرتىدىن ئايرىد-
لىپ، ئوچا يېزىسىنىڭ خانلىقئېرىق كەنتىدە ئولتۇراقلىشىپ
3-ئوغلى ياقۇپ تۇردىنىڭ ئۆيىدە تۇرۇپ قالغان، 1970-
يىلى 2-ئاينىڭ 22-كۈنى ئۇشتۇمۇت يۈرەك كېسىلى
قوزغىلىپ، خانلىقئېرىق كەنتىدە 78 يېشىدا ۋاپات بولغان
ۋە شۇ كەنتتىكى زاراتگاھلىققا دەپنە قىلىنغان.

موللا تۇردى خەلىپىتىمىنىڭ ۋە ئۇنىڭ شېئىر-قوشاق
ئىجادىيەتلىرى ئانا يۇرتىدا ۋە كۇچا ناھىيەسى تەۋەسى-
دىلا مەشھۇر بولۇپ قالماستىن، ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ

دېگەن قوشاقنى توقۇپتۇ، بۇنى ئاڭلىغان تۈگمەنچى:
— بۇ شۇمتەك مۇشتەك تۇرۇپ ئەجەب بەك گەپ-
چىكىنا، — دېگىنىچە مىيىقىدا كۈلۈپ، ياردەملىشىپ خۇر-
جۇنىنى ئېشەكتىن چۈشۈرۈپ موللا تۇردىنىڭ ئۇگۇتلىرىد-
ى مۇددەتتىن بۇرۇن تارتىپ بېرىپ يولغا سېلىپتۇ.
يېڭى جۇڭگو قۇرۇلغاندىن كېيىن، موللا تۇردى
خەلىپىتىم يېڭى-يېڭى تېمىلاردا، ھەر خىل مەزمۇن، خىلمۇ-
خىل شەكىللەردە نۇرغۇن شېئىر-قوشاقلارنى يازدى.
ئۇنىڭ شېئىر-قوشاقلرىدىن بىر قىسمى نوپۇزلۇق گېزىت-
ژۇرناللاردا، توپلام كىتابلاردا ئېلان قىلىنىپ، جامائەت
بىلەن يۈز كۆرۈشۈپ، كۈچلۈك ئىنكاس قوزغىدى. يەنە
بىر قىسىم شېئىر-قوشاقلرى ئېغىزدىن-ئېغىزغا كۆچۈپ
خەلق قوشاقلرىغا ئايلىنىپ كەتتى. ئۇنىڭ «ئەجەب ئازاد
زامان كەلدى»، «زۈلمەتلىك ئۆتمۈش ھەققىدە»، «بىلىم
ئېلىڭ تۇغقانلار» ماۋزۇلۇق شېئىر-قوشاقلرى 1957-
يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلغان «قوشاقلار»
ناملىق توپلامغا، «كۇچا يېڭىشەھەرنىڭ قۇرۇلۇشى ھەققى-
دە»، «نېفىت ھەققىدە قوشاق» قاتارلىق ئىجادىيەتلىرى
شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1962-يىلى 9-ئايدا نەشر
قىلغان «ئەمگەك قوشاقلرى» ناملىق توپلامغا كىرگۈزۈل-
دى. «يولۇاس بىلەن توشقان» ماۋزۇلۇق چۆچىكى 1957-
يىلى نەشر قىلىنغان «ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى» ناملىق
توپلامغا ۋە باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ «ئوقۇش كىتابى»
(تىل-ئەدەبىيات) دەرسلىكىگە كىرگۈزۈلدى. قەشقەر
ئۇيغۇر نەشرىياتى 1985-يىلى 12-ئايدا نەشر قىلغان
(ئۇچقۇنجان ئۆمەر تۈزگەن) «ئۇيغۇر خەلق قوشاقچىلى-
رى» ناملىق توپلامغا كىرگۈزۈلگەن، ئۈچ پارچە شېئىر-
قوشقى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى 2009-يىلى
نەشر قىلغان (ئۇچقۇنجان ئۆمەر تۈزگەن) چوڭ ھەجىم-
لىك «ئۇيغۇر خەلق تارىخىي قوشاقلرى قامۇسى»غا كىر-
گۈزۈلدى. ئۇنىڭ شېئىر-قوشاقلرىنىڭ بەزىلىرى
«شىنجاڭ ئەدەبىيات-سەنئىتى (تارىم)»، «مىراس»،

0
1
6

دېگەن ئىككى مىسراغا بەت ئاستى ئىزاھاتى بېرىد-
لىپ: «بۇ ئىككى مىسرا كۇچاللىق خەلق شائىرى مەرھۇم
موللا تۇردىنىڭ. ئۇنى ئاپتور ماڭا 1957-يىلى ئۇرۇمچى-
دە كۆرۈشكىنىمىزدە ئېيتىپ بەرگەنىدى» دېيىلگەن.

موللا تۇردى خەلىپىتىم قوشاقلرىدا خەلق ئېغىز ئەدە-
بىياتىنىڭ، بولۇپمۇ شېئىرىيەتنىڭ بارلىق ئالاھىدىلىكلىرى
مۇجەسسەملەنگەن بولۇپ، تېما دائىرىسى كەڭ، شەكلى
ھەر خىل، مەزمۇنى مول، بوغۇم، رېتىم، تۇراقلىرى
ئېنىق، تىلى گۈزەل، تاتلىق، سۆز تېكىستلىرى ئىخچام،
ئاممىباب، چۈشىنىشلىك، قاپىيەلىرى توق. ئۇنى تارىخىي
دەۋرلەرنىڭ ئىخچام، يارقىن كۆرۈنۈشى، يازما خاتىرىسى
ۋە ئەينىكى دېيىشكە بولىدۇ. موللا تۇردى خەلىپىتىم قو-
شاقلرىدا ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئۆتمۈش كونا جەمئىيەتتە
تارتقان ئېچىنىشلىق تۇرمۇشى، ئازاب - ئوقۇبەتلىرى،
خەلقنىڭ ئەركىن زامانغا ۋە گۈزەللىككە بولغان تەلپۈنۈ-
شى، كومپارتىيەگە، ۋەتەنگە، سوتسىيالىزمغا بولغان
چوڭقۇر مۇھەببىتى، ئىلىم - مەرىپەت ئېلىش يولىدىكى
قىزغىنلىقى، نادانلىق، نامراتلىق ۋە قالاچلىق، ساختىلىق،
خۇراپاتلىق، ھۇرۇنلۇق، فېئوداللىق ئىدىيە ۋە ناچار
ئىللەت، يامان خاھىشلارنى تەنقىدلىدىغان غەزەپ - نەپ-
رەتنى قاتارلىقلار ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. ئۇنىڭ قوشاقلرىنى
قىزىش، توپلاش، رەتلەش، نەشر قىلىش — ئۇيغۇر
خەلق قوشاقلرىنى تەتقىق قىلىش جەھەتتە بەلگىلىك ئەھ-
مىيەتكە ئىگە.

پايدىلانمىلار:

1. «كۇچا ناھىيەسى تەزكىرىسى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1997-يىلى 9-ئاي 1-نەشرى، 63-بەت.
2. نىياز مەھمۇد: «مەرىپەتپەرۋەر خەلق قوشاقچىسى موللا تۇردى»، «كۇچا تارىخ ماتېرىياللىرى» 1999-يىلى 5-ئاي، 5-سان، 108-بەت.
3. ھۈسەين ئىمىنھاجى، غوپۇر ئىسمائىل، خېلىل ئابدۇغۇ-
پۇر مەخسۇم ھاجى، سۇلايمان تۇردى، يۈسۈپ ھاجى تۇردى،
نايۇپ تۇراپ قاتارلىقلارنىڭ 2011-يىلى 9-ئايدىكى ئاڭراكى تو-
نۇشتۇرۇشلىرى.

(ئاپتور كۇچا ناھىيەلىك خەلق ئىشلىرى ئىدارىسىنىڭ يېنىدە-

يۈنھىرى)

ھەرقايسى جايلىرىدىكى ئەدەبىيات - سەنئەت خادىملىرى،
تەتقىقاتچىلار ۋە شېئىر - قوشاق ھەۋەسكارلىرى ئارىسىدە-
مۇ كەڭ تەسىرگە ئىگە. ئۇنىڭغا دائىر بەزى تەسىرلىك
سۆھبەتلەر ھازىرغىچە ئېسىمدىن چىقمايدۇ، ئۇنىڭدىن بىر
قانچە پاكىتنى مىسال كەلتۈرەي:

1965-يىلى 9-ئايدا ياقا تۇلۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپ-
نى پۈتكۈزۈپ، ئاقسۇ ۋىلايەتلىك دارىلمۇئەللىمىنگە ئو-
قۇشقا باردىم. ئۇ چاغدا مەكتەپنىڭ ئورنى ئونسۇ ناھىيە
بازىرىنىڭ غەربىي شىمالىي چېتىدە بولۇپ، شىمالىي تەرە-
پى قورقۇنچىلۇق ئېگىز يارداغلىق، ئۇنىڭ ئۈستى پاياد-
سىز، قويۇق قەبرە - گۈمبەزلەر بىلەن تولغانىكەن. بىر
كۈنى ساۋاقداشلىرىم بىلەن پاراڭلىشىۋېتىپ:

— ئاقسۇ دارىلمۇئەللىمىنى قالىتسى گۈزەل، ھەشە-
مەتلىك بىنا - ئىمارەتلەر قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان ئاۋات شە-
ھەردىمىكەن دەپ ئويلىسام، قورقۇنچىلۇق يارداغلىق، قەد-
رىستانلىقنىڭ تۈۋىدە ئىكەن ئەمەسمۇ؟ — دېيىشىمگە،
ئۇچتۇرپان ناھىيەسىنىڭ ئوتتېشى يېزىسىدىن كەلگەن سا-
ۋاقداشلىرىم ماھۇت ئەمەت قىزىقچىلىق قىلىپ:

ئاقسۇنىڭ يول - كوچىسى،

قاتار - قاتار رەستىدۇر.

ئۆلۈكلىرى ئېگىزدە،

تىرىكلىرى پەستىدۇر.

دېگەن قوشاقنى ئاڭلىغانىمۇ؟ — دەپ ھەممىمىزنى
كۈلدۈرۈپ، زېرىكىشلىك خىياللىرىمىزنى ئاللىقاچانلارغا
ئۇچۇرۇۋەتتى.

مەن بۇ قوشاقنى تۇنجى قېتىم ئاڭلىغاچقا، ھەم بۇ
بىر كۈپلىت قوشاقتا ئونسۇ ناھىيە بازىرىنىڭ شۇ چاغدىكى
جۇغراپىيەلىك ئورنىنى، تەبىئىي شارائىتىنى چىنلىق بىلەن
ئەينەن تەسۋىرلەپ بەرگەچكە، ئاپتورغا غايىۋانە قايىل
بولغانىدىم. 1983-يىلى 11-ئايدا قەشقەر ئۇيغۇر نەشرى-
ياتى مەرھۇم شائىر، يازغۇچى تۇردى سامساقنىڭ «بەش-
كېرەم» ناملىق شېئىرلار توپلىمىنى نەشر قىلدى. ئۇنىڭ
58-بېتىدىكى «مۇتەللىپ قەبرىسى» ناملىق شېئىرنىڭ 1-
كۈپلىت باش مىسراسىدا:

«ئاقسۇنىڭ كوچىسى رەستىمۇ رەستە،

ئۆلۈكى ئېگىزدە، تىرىكى پەستە»

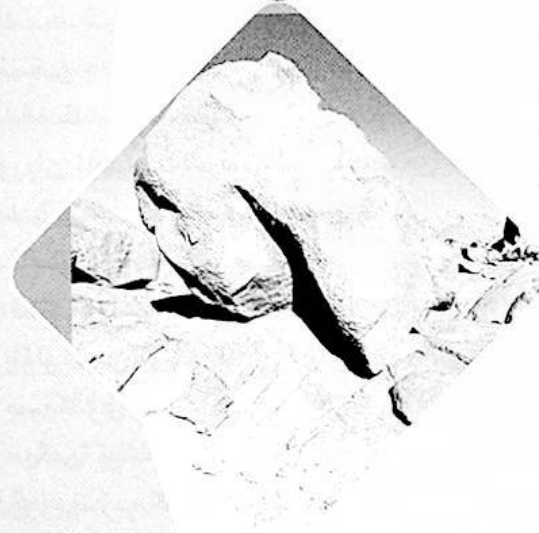
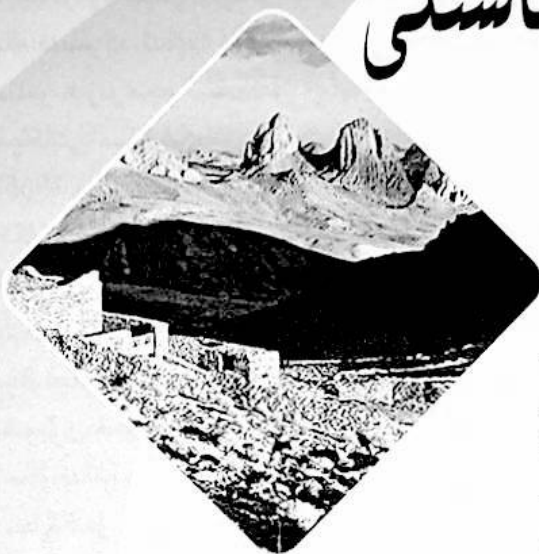
ئاجىر ئېگىزلىك تاسلى

— تارىختىن بۇرۇنقى دۇنيادىكى ئەڭ چوڭ قىيا تاش

رەسىملىرى مۇزېيى

تەۋەلىكى: ئالجىرىيە، ئېگىزلىك نامى: Tassili

ئاجىر ئېگىزلىكىدىكى تاسلى ئالجىرىيەنىڭ شەرقىي جەنۇبىدىكى سەھرايى كەبىر چۆلىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى تاغ تىزمىسى ئارىسىغا جايلاشقان. ئاجىر تاغ تىزمىسىنىڭ ئۇزۇنلۇقى 800 كىلومېتىر، ئەڭ ئېگىز چوققىسىنىڭ ئېگىزلىكى 2335 مېتىر كېلەدۇ. ئۇ ئالجىرىيەنىڭ داخلىق ساياھەت رايونلىرىنىڭ بىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن، تىك قىيالىق جىلغىلىرى، ئاجايىپ-غايىپ يارداغلىقلىرى، پايانغا كۆز يەتكۈسىز قاقاس سەھرايى كەبىر چۆل مەنزىرىسى بىلەن دۇنياغا مەشھۇر. ئادىمىزات ئاياغ باسمايدىغان بۇ پايانسىز قۇملۇقتىكى ئاجىر ئېگىزلىكىنىڭ تاسلى مەركىزىي رايونىدا 15 مىڭ پارچىدىن ئارتۇق تارىختىن بۇرۇنقى دەۋرلەرگە مەنسۇپ بولغان قىيا تاش رەسىملىرى ۋە ئويما ئەسەرلەر ساقلانغان بولۇپ، ئۇنىڭغا مىلادىدىن ئىلگىرىكى 6000 يىللاردىن مىلادى 1-ئەسىرگە قەدەر بولغان مەزگىللەر ئىچىدەكى سەھرايى كەبىر رايونىنىڭ كىلىمات ئۆزگىرىشلىرى، ھايۋاناتلارنىڭ كۆچۈشى ۋە ئىنسانلار ھاياتىنىڭ تەدرىجىي تەرەققىيات جەريانىلىرى خاتىرىلەنگەن. 1982-يىلى، ب د ت مائارىپ، ئىلىم-پەن، مەدەنىيەت تەشكىلاتى بۇ يەرنى مەدەنىي يادىكارلىق مەراسىملىرى قاتارىدا «دۇنيا مەدەنىيەت يادىكارلىقى مەراسىملىرى تەزىملىكى»گە كىرگۈزدى.

«سەھرايى كەبىر» دېگەن سۆز ئەرەب تىلىدا «قۇملۇق» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ، ئۇ ئاتلانتىك ئوكيان قىرغاقلىرىدىن قىزىل دېڭىزغىچە تۇتۇشىدۇ. سەھرايى كەبىرنىڭ شەرقتىن غەربكە بولغان ئۇزۇنلۇقى 5000 كىلومېتىر، جەنۇبتىن شىمالدىن جەنۇبقىچە بولغان كەڭلىكى 2000 كىلومېتىردىن ئاشىدىغان بولۇپ، كۆلىمى پۈتكۈل شىمالىي ئافرىقا رايونىنى قاپلايدۇ. ئۇ مۇمى دائىرىسىنىڭ تۆتتىن بىرى قۇملۇق، قالغان قىسمى قاقاس تاغلىق ۋە تاشلىق، قۇرغاق تۈزلەڭلىكتىن ئىبارەت.

ئىنسانىيەتنىڭ يازما تارىخى باشلانغاندىن بۇيان، كىشىلەر سەھرايى كەبىرنى ئىنسانلار ياشاشقا ماس كەلمەيدىغان سىرلىق

رەسىملەر يەنە سەھرايى كەبىر رايونىدا ئەينى چاغلاردا بارلىققا كەلگەن، يۈكسەك دەرىجىدە گۈللەنگەن قەدىمكى مەدەنىيەتكە شاھىد بولالايدۇ.

سەھرايى كەبىردىكى قىيا تاش رەسىملىرى توپىنىڭ بايقالغان ۋاقتىنى 1850-يىلدىن باشلاشقا توغرا كېلىدۇ. شۇ چاغدا گېرمانىيەلىك ئېكسپېدىتسىيەچى پالىئۇت فەرزىن (ھازىرقى لىۋىيە تەۋەلىكىدە)، تاسلى، ئاجىر قاتارلىق جايلارغا قىلغان بىر قېتىملىق سەپىرىدە، ئويلىمىغان يەردىن بىر قىسىم قىيا تاشلارغا سىزىلغان كالا توپلىرىنىڭ رەسىملىرى ۋە ھايۋان باشلىق ئادەم سۈرەتلىرىنى بايقاپ قالغانىدى. كېيىن، ئۇ يەنە بىر قىسىم ئويما يېزىقلارنىمۇ بايقىغان. لېكىن ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ قېتىملىق بايقىشىنىڭ ئەھمىيىتىنىمۇ چۈشەنمىگەن ھەم ئۇنىڭغا نىسبەتەن باشقىلار. نىڭ دېققىتىنىمۇ قوزغىيالمىغانىدى. 1933-يىلى فىرانسىيە ئاتلىق ئەسكەرلىرىدىن تەشكىللەنگەن بىر تۆگە كارۋىنى سەھرايى كەبىرنىڭ ئوتتۇرا قىسمىدىكى مۇشۇ ئىچىدە تېمىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، ئېگىزلىكتە نەچچە كىلومېتىر ئۇزۇنلۇققا سوزۇلغان قىيا تاشلاردىكى رەسىملەر توپىنى بايقاپ قالدى ۋە ئۇلار بۇ مۇھىم بايقاشنى دۇنياغا ئېلان قىلىۋەتتى. 1956-يىلى فىرانسىيەنىڭ يەنە بىر ئېكسپېدىتسىيەسى ئەترىتى سەھرايى كەبىرگە ئىچكىرىلەپ كىرىپ، يەنە 10 مىڭ پارچىدىن ئارتۇق قىياش تاش رەسىمىنى بايقىدى.

جاي دەپ قاراپ كەلدى. لېكىن ئارخېئولوگلار ۋە گېئولوگلارنىڭ ئارخېئولوگىيەلىك قېزىپ تەكشۈرۈشىدىن بايقىلىشىچە، سەھرايى كەبىر ئەزەلدىنلا شۇنداق جاي بولماس. تىن، بەلكى تېخى ياش بىر قۇملۇق ئىكەنلىكى مەلۇم بولدى. بۇنىڭدىن تەخمىنەن 8000 يىل ئىلگىرى سەھرايى كەبىرنىڭ سۇ بايلىقى مول، كۆللەر بىر-بىرىگە تۇتۇشۇپ كەتكەن، ھەممە يېرى قويۇق ئورمان بىلەن قاپلانغان، مۇنبەت تۇپراقلىق چوڭ يايلاق بولۇپ، نۇرغۇنلىغان ھايۋانلارنى ناھايىتى ياخشى ياشاش مۇھىتى بىلەن تەمىنلىگەندى. دەل مۇشۇ سەۋەبتىن، كېيىنكىلەر سەھرايى كەبىردىكى نۇرغۇن ئۆڭكۈر تاملاردا قەدىمكى ئىنسانلار سىزىپ قال-دۇرغان بېگمۇت، پىل، زىراپە، كەركىدان، شىر، سۇ كالىسى، ياۋا كالا، بۆكەن، تۆگىقۇشى، جەيرە قاتارلىق نۇرغۇنلىغان ياۋايى ھايۋانلارنىڭ رەسىملىرىنى بايقىدى.

كۆپلىگەن دەلىل-ئىسپاتلارغا قارىغاندا، تارىختىن بۇرۇنقى قەدىمكى دەۋرلەردە، سەھرايى كەبىردە ئىنسانلارنىڭ ياشىغانلىقى مەلۇم. مۇشۇ رايوندىكى ئۆڭكۈر ۋە تاش تاملاردا بايقالغان نەچچە مىڭلىغان تام رەسىملىرى بۇنىڭ كۈچلۈك دەلىلىدۇر. سەھرايى كەبىرنى دۇنيادىكى تام رەسىملىرى ئەڭ كۆپ جاي دېيىشكە بولىدۇ. بۇ رەسىملەردە سەھرايى كەبىر رايونىدا يۈز بەرگەن كىلىمات ئۆزگىرىشلىرى ئەكسى ئەتتۈرۈلگەن بولۇپ، شۇنداقلا بۇ

ھەر گۈلنىڭ پۇرىقى باشقا

دەۋرلەردە ئاجىز ئېگىزلىكىدە شەمشاد، قارىياغاچ، ياغاچ، ئاناس قاتارلىق مېۋىلىك ۋە مېۋىسىز دەرەخلەر. نىڭ ئىنتايىن كۆپ ئۆسكەنلىكىنى، بۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بەزى دەرەخلەرنىڭ يىلتىز قالدۇقلىرى ھېلىمەم ساقلىنىپ قالغانلىقىنى بايقىدى ۋە ئىسپاتلىدى.

تاسلى قىياتاش رەسىملىرىدىكى ھايۋانات ئوبرازلىرى، ھايۋانات نۇرلىرىنىڭ ئۆزگىرىشى، سۈرەتلەردە ئەكس ئەتكەن كۈندىلىك تۇرمۇش باش تېمىلىرىنىڭ مەزمۇنلىرى، رەسىملەرنى سىزغۇچى مىللەتلەرنىڭ ئالەمشۇمى، رەسىملەردىكى شەخسلەر قوللانغان قوراللار ۋە دۇبۇلغا. ساۋۇت قاتارلىقلار شىمالىي ئافرىقا قىياتاش رەسىملىرىنىڭ دەۋرىنى بېكىتىشتە ئارخېئولوگىيە ئۈچۈن ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينىدى. مەسىلەن، بىر قەدەر بۇرۇنقى رەسىملەردە، ئىنسانلار توقماق، نەيزە، تاش پالتىلارنى قورال قىلغان بولسا، ئۇنىڭدىن كېيىن ئوقيا پەيدا بولغان. ئات كۆندۈرۈلگەن دەۋردىكى ئىنسانلار ئۇزۇن نەيزە ۋە قالقانلارنى ئىشلەتكەن، تاكى تۆگە كۆندۈرۈلگەن زامانلارغا كەلگەندىلا، قالقان قاتارلىقلار تەدرىجىي ئەمەلدىن قېلىپ، قىلىچ ۋە ئوتلۇق قوراللار ئۇلارنىڭ ئورنىنى ئالغان.

سەھرايى كەبىر قىيا تاش رەسىملىرىنىڭ دەۋرلىرىگە ھۆكۈم قىلىشتا، بەزىلەر مۇنداق پەرەز قىلىشتى: ئەڭ بۇرۇنقى قىيا تاش رەسىملىرى يېڭى تاش قوراللار دەۋرىگە مەنسۇپ (مىلادىدىن ئىلگىرىكى 8000 - يىلىدىن مىلادىدىن ئىلگىرىكى 7000 - يىلىغىچە) يەنە بەزىلەر تېخىمۇ بۇرۇنقى مەزگىلگە، يەنى ئوتتۇرا تاش قوراللار دەۋرىگىچە باغلايدۇ. ئەڭ بۇرۇنقى قىيا تاش رەسىملىرىنىڭ ئالاھىدىلىكى شۇكى، بۇ رەسىملەردە دائىم ئۇچرايدىغان ھايۋان تەسۋىرى بولسا، ئاساسلىقى سۇ كالىسى ئىدى. شۇڭا بۇ دەۋر «تارىختىن بۇرۇنقى سۇ كالىسى دەۋرى» دەپ ئاتالدى. دېمەك، سۇ كالىسىنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى، ئەينى زامانلاردا سەھرايى كەبىرنىڭ كىلىماتى نەم، ئىللىق، سۇ ئېقىملىرى كۆپ رايون ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ. ئەلۋەتتە ئەينى چاغلارغا تەئەللۇق باشقا ھايۋان تەسۋىرلىرىمۇ بار. مەسىلەن، كەركىدان، تۆگىقۇشى، ياۋا ئېشەك، شىر، پىل، بېگمۇت، بۆكەن قاتارلىقلارمۇ قىيا تاش رەسىملىرىدە كۆپ ئۇچرايدۇ.

مىلادىدىن ئىلگىرىكى 355 - يىلىدىن مىلادىدىن ئىلگىرىكى 1200 - يىللىرىغا قەدەر بولغان ئارىلىقتا سىزىلغان

ئۇلار بۇلارنىڭ ئىچىدىكى بەزى نادىر رەسىملەرنى نۇسخىلىپ پارىژغا ئېلىپ كەلگەندىن كېيىن پارىژلىقلار زىلەتلىگە كەلدى. كېيىن سەنئەتكارلار بىلەن فوتوگرافلاردىن تەشكىللەنگەن بىر تەكشۈرۈش گۇمىكى يەنە ئاجىزگە كېلىپ، بۇ قىيا تاش رەسىملىرىگە قارىتا بىر يىلدىن ئارتۇق تەتقىقات ۋە تەقلىدى ئىزىنى چۈشۈرۈش خىزمەتلىرىنى ئىشلىدى. بۇ ئىزى ئېلىنغان رەسىملەر ۋە فوتو سۈرەتلەر ياۋروپا ئەللىرىدە كۆرگەزمە قىلىنغاندىن كېيىن، پۈتۈن دۇنيانىڭ دىققىتىنى قوزغىدى. ھازىر ئاجىزىدىكى تاسلى دۇنيادىكى تارىختىن بۇرۇنقى ئەڭ چوڭ قىيا تاش رەسىملىرى مۇزېيى بولۇپ ئېتىراپ قىلىندى.

ئارخېئولوگىيەلىك تەتقىقاتلار ئىسپاتلىدى، بۇنىڭدىن 8000 يىل ئىلگىرى ئەڭ بۇرۇنقى چارۋىچى قوۋملار ئۆزلىرىنىڭ ئۆي ھايۋانلىرى ۋە چارۋىلىرىنى ئېلىپ بۇ يەرگە كەلگەن. مىلادىدىن ئىلگىرىكى 7000 - يىلىدىن، مىلادىدىن ئىلگىرىكى 2000 - يىلىغا قەدەر بولغان ئارىلىقتا، سەھرايى كەبىر كىلىماتى ئىللىق، ئۆسۈملۈكلەر قويۇق ئۆسدىغان جاي ئىدى. شۇنىڭدىن كېيىنكى نەچچە 1000 يىللار ئارىلىقىدا، بۇ يەردە ياشىغان ئەجدادلار نۇرغۇنلىغان گۈزەل قىيا تاش رەسىملىرىنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرگەن بولۇپ، نۇرغۇن رەسىملەردە پىل، بېگمۇت، كەركىدان، زىراپە، ياۋا سۇ كالىسى قاتارلىق ھايۋانلارنىڭ تەسۋىرى ئەكس ئەتتۈرۈلگەنىدى. بۇ رەسىملەرنىڭ بەزىلىرى قىيا لىقلارغا سىزىلغان بولسا، يەنە بەزىلىرى قىيالىقلارغا ئويۇلغان، ئىپادىلەش شەكلى ۋە سىزىش ئۇسۇلىمۇ خېلىلا مۇرەككەپ، مەزمۇنىمۇ مول بولۇپ، ئەينى چاغدىكى ئىنسانلارنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇش پائالىيەتلىرى روشەن ئەكس ئەتتۈرۈلگەنىدى. تېخىمۇ خۇشاللىنىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇكى، گەرچە بۇ رەسىملەر نەچچە 1000 يىللىق كىلىمات ئۆزگىرىشلىرىنى باشتىن كەچۈرگەن بولسىمۇ، نۇرغۇنلىرىنىڭ رەڭگى يەنىلا پارىقراق، كۆركەم يېتى ساقلىنىپ قالغانىدى. تاسلى رايونىدىن كىشىلەر يەنە بىر تالاي پالتا، تاشتىن سىلىقىلىپ ياسالغان پالتا، تاش كۈرەك قاتارلىق تاش قورال دەۋرىگە مەنسۇپ بولغان سايمانلارنى تاپقان. لېكىن بۇ قىياتاش سۈرەتلىرىگە قانداق قورال ئارقىلىق رەڭ بېرىلگەنلىكى توغرىسىدا تا بۈگۈنگىچە ھېچقانداق ماددىي ئىسپات تېپىلمىدى. ئۆسۈملۈكشۇناسلار قەدىمكى گۈل چېڭىنى ئانالىز قىلىش ئارقىلىق شۇ

0
1
6

قىيا تاش رەسىملىرىدە سۇ كالىسى يوق بولۇپ، كىشىلەر يايلىتىپ يۈرگەن كالا پادىلىرىنىڭ تەسۋىرلىرى كۆپ ئۇچ-رايدۇ. شۇڭا بۇ دەۋر «پادىچىلىق دەۋرى» دەپ ئاتالدى. بۇ ئەھۋال ئاشۇ زامانلاردىن باشلاپ سەھرايى كەبىر كىلى-ماتىنىڭ تەدرىجىي قۇرغاقلىشىغا باشلىغانلىقىدىن دېرەك بېرەتتى. سۇدا ياشاپ ئادەتلەنگەن سۇ كالىسىنىڭ بۇ مەز-گىللەردە ياشاشقا ئىمكانىيىتى قالمايىدى، لېكىن پىل، كەر-كىدان، تۆگىقۇشى، شىر قاتارلىق ھايۋانلار بۇ دەۋردە يەنىلا مەۋجۇت ئىدى. شۇ دەۋردىكى ئىشلەپچىقىرىش ۋە تۇرمۇش ئۇسۇلى ئاساسلىقى پادىچىلىق بولغاچقا، بۇ دەۋر مۇ يەنە «كالا دەۋرى» دەپ ئاتالدى.

مىلادىدىن ئىلگىرىكى 1500-يىللار ئەتراپىدىكى قىيا تاش رەسىملىرىدە ئات تەسۋىرلىرى بارغانسېرى كۆپ-يىشىكە باشلىغان بولسىمۇ، لېكىن، كالا تەسۋىرلىرىمۇ كەمدىن كەم ئۇچرايدىغان بولدى. شۇڭا، بۇ دەۋر «ئات دەۋرى» دەپ ئاتالدى. بۇ چاغلاردا ئۆي ئاتلىرى، يەنى، ھارۋىغا قېتىلىدىغان ئاتلار بارلىققا كەلگەنىدى.

مىلادىدىن ئىلگىرىكى 200-يىللاردىن كېيىنكى قىيا تاش رەسىملىرىدە ئات تەسۋىرلىرى تەدرىجىي يوقىلىپ، ئەكسىچە تۆگە تەسۋىرى بارغانسېرى كۆپىيىشكە باشلى-غان. شۇڭا بۇ دەۋر «تۆگە دەۋرى» دەپ ئاتالدى. دېمەك، بۇنىڭدىن مەلۇمكى، سەھرايى كەبىر كىلىماتىنىڭ قۇرغاقلىشىش سۈرئىتى تېزلىشىشى بىلەن، ئات بۇ رايوندا داۋاملىق ياشاشقا ۋە قوللىنىشقا ماس كەلمەي قالغانلىقتىن، تۆگە پەيدىنپەي ئاتنىڭ ئورنىنى ئېلىشقا باشلىغان. لېكىن تۆگىنىڭ سەھرايى كەبىرگە كىرىش دەۋرى مەسىلىسىدە ئالىملارنىڭ كۆز قاراشلىرىدا پەرق بولسىمۇ، لېكىن بۇ ھەقتە ئېنىق بېكىتىلگەن مەلۇمات يوق.

قىيا تاش رەسىملىرى بولسا، سەھرايى كەبىر رايونىدا ياشىغان ئەجدادلاردىن قالغان خاتىرە بولسىمۇ، لېكىن ھازىرقى زامان كىشىلىرىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، سەھرايى كەبىردىكى قىيا تاش رەسىملىرى بىر خىل سېھرىي تۈس ئالغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ساقلىنىپ قالغان قول-پۇت ئىزلىرى ۋە بەزى غەلىتە شەكىللەر بۈگۈنگە قەدەر كىشىلەرنى قايىمۇقۇرۇپ كەلمەكتە. ئەڭ چۈشىنىكسىز بول-غىنى شۇكى، رەسىملەردىكى نەيزە كۆتۈرۈۋالغان قەدىمكى زامان كىشىلىرى ئارىسىدا غەلىتە، سىرلىق بىر ئادەمنىڭ تەسۋىرىمۇ ئۇچرايدۇ. بۇ سۈرەتتىكى ئادەم «ۋىداماس

ئىلاھ» دەپ ئاتالغان، ئۇ بەدىنىگە چېپىدە كەلگەن بىر تۇتاش كىيىم كىيگەن بولۇپ، تۇرقى خۇددى ھازىرقى زا-ماندىكى ئالەم ئۇچقۇچىلىرىغا ئوخشاپ كېتىدۇ. ئاجىز ئېگىزلىكىدە چوڭ ھەجىملىك يەنە بىر پارچە رەسىم بار. ئۇ رەسىمدە بىر توپ يەرلىك كىشىلەر تۇرقى قامەتلىك، باش ۋە بەدىنى بىر گەۋدىلەشكەن، بېشىدا قوش مۈڭگۈزى بار، بەش ئەزاسىنى پەرق ئەتكىلى بولمايدىغان غەلىتە بىر شەخسنى ئورۇۋالغان بولۇپ، بۇ ئۆزگىچە كۆرۈنۈش كىش-لەرنىڭ تۈرلۈك تەسەۋۋۇرلىرىغا سەۋەب بولغان. بۇ ئەينى زاماندىكى كىشىلەر چوقۇنغان ئىلاھىمۇ ياكى ئۇچىسىغا تۇتاش گەۋدىلىك بوشلۇق كىيىمى، بېشىغا ئانتېنالىق دۇ-بۇلغا قالپاق كىيگەن تاشقى پىلانت ئالەم ئۇچقۇچىسىمۇ؟ سەھرايى كەبىردىكى قىيا تاش رەسىملىرى توپى ئا-رىسىدا كىشىلەر يەنە ئالاھىدە ئىككى خىل يېزىقنى ئۇچ-راتتى. ئۇلار سەھرايى كەبىر يېزىقى ۋە رافۇناگۇ يېزىقى بولۇپ، سەھرايى كەبىر يېزىقىنى ئىختىيارىي يازغىلى بول-دۇ، يەنى يۇقىرىدىن تۆۋەنگە ياكى تۆۋەندىن يۇقىرىغا يازغىلى بولىدۇ. شۇنداقلا يەنە سولدىن ئوڭغا ياكى ئوڭدىن سولغا يازغىلىمۇ بولىدۇ. بۇ يېزىقنىڭ ئالاھىدىلى-كى شۇكى، ئۇنىڭدا سوزۇق تاۋۇشلارنى ئىپادىلەيدىغان بەلگە يوق، گەرچە ئوقۇغىلى بولسىمۇ، لېكىن مەنىسىنى چۈشەنمەك ئىنتايىن مۇشكۈل. بۇ خىل سەھرايى كەبىر يې-زىقىدىن كېيىن، بىر قەدەر ئاددىيلاشتۇرۇلغان رافۇناگۇ يېزىقى بارلىققا كەلگەن.

بۇنىڭدىن نەچچە 1000 يىللار ئىلگىرى سەھرايى كەبىر تەۋەسىدە ياشىغان ئىنسانلار بۇ قىيا تاش رەسىملى-رىنى نېمە ئۈچۈن سىزىپ قالدۇرغاندۇ؟ بۇ بىرەر دىنىي پائالىيەت ئۈچۈنمۇ ياكى كۆڭۈل ئېچىش ئۈچۈنمۇ؟ ۋە ياكى جەمئىيەت تۇرمۇشىنى خاتىرىلەش ئۈچۈنمۇ؟ قىيا تاش رەسىملىرىدە تەسۋىرلەنگەن «ۋىداماس ئىلاھ» دەپ ئاتالغان ئۆزگىچە ئادەم زادى كىم؟ بۇ سوئاللارغا تا ھازىرغىچە جاۋاب تېپىلغىنى يوق. سەھرايى كەبىرنىڭ قاقاسلىقى، كىلىماتىنىڭ قۇرغاقلىقى، ئادىمىزاتنىڭ شالاڭلى-قى كىشىلەرگە تېخىمۇ سىرلىق تەسىر بېرىدۇ. سەھرايى كەبىردىكى بۇ قىيا تاش رەسىملىرىمۇ دۇنيا مەدەنىيەت يا-دىكارلىقلىرى ئىچىدىكى يەنە بىر سىر بولۇپ تۇرماقتا.

تەرجىمە قىلغۇچى: ئەزىزە تۇيغۇن
(ئاپتور: «ھىراس» ژۇرنىلى نەشرىياتىدا)

كەلپىنىڭ قەدىمىي كارۋان يوللىرى ۋە تۆگە كارۋانچىلىقى

مۇھەممەد توختى

كەلپىن - ئۇچتۇرپان يولى: بۇ يول بىلەن كەلپىندىن شىمالغا 110 چاقىرىم ماڭسا ئۇچتۇرپانغا بارغىلى بولىدۇ، بۇ يول ئۈچكە ئايرىلغان.

1. غەربىي شىمالىي يول. بۇ ئەينى چاغدا كارۋانلار ئەڭ كۆپ ماڭغان ئاۋات يول بولۇپ، بىۋاسىتە ئۈچ-تۇرپاننىڭ ئاققوڭاي يېزىسىغا تۇتۇشىدۇ. بۇ يول كەلپىندىن شىمالغا مېڭىپ سەرەم، توڭگۇزبۇرۇن، ھەرەمجانلار-دىن ئۆتۈپ غەربكە بۇرۇلۇپ، تېرەكئۆت مەھەللىسىدىن ئۆتۈپ، ئېگىز تاغلار بىلەن قورشالغان قاپچىغاي ئىچىدە

كەلپىن ناھىيەسى تارىم ئويمانلىقىنىڭ غەربىي شىمال چېتىگە، ئاقسۇ ۋىلايىتىنىڭ غەربىي جەنۇب قىسمىغا جايلاشقان بولۇپ، جەنۇبتا مارالبېشى بىلەن، شىمالدا قىزىلتاغ ئارقىلىق ئاقچى ناھىيەسى بىلەن، غەرب تەرىپى ئاتۇش بىلەن، شەرقىي شىمالدا قارابېك تېغى ئارقىلىق ئۇچتۇرپان بىلەن چېگرالىنىدۇ، بۇ چېگرا لىنىيەلىرىدە كەلپىن سودا كارۋانلىرى ۋە تۈرلۈك يولۇچىلار ئۈزۈلمەستىن مېڭىپ قوشنا ناھىيە، شەھەرگە بارىدىغان كارۋان يوللىرىنى شەكىللەندۈرگەن.

تۇمشۇققا، بۇ يەردىن چاھارباغقا، بۇ يەردىن مارالبېشىغا تۇتۇشۇدۇ. بۇ يولنىڭ پىچاق سۇندى ئارقىلىق ئايلىنىپ ماڭىدىغان يەنە بىر بۆلىكىمۇ بار بولۇپ، بۇ يول كەلپىن-دىن چىقىپ ئاچال ۋە قارا كۆل توغراقلىقىدىن ئۆتۈپ ياقا قۇدۇققا كېلىپ، بۇ يەردىن سېسىقۇدۇققا كېلىپ، بۇ يەردىن پىچاق سۇندىغا كېلىپ ئاندىن تۇمشۇققا، بۇ يەردىن چاھارباغقا، بۇ يەردىن مارالبېشىغا بارىدۇ، بۇ يول تەڭتوغراق ئارقىلىق مېڭىپ مارالبېشىغا بارىدىغان يولدىن 13 يول ئۇزۇن، بۇ يوللاردا دەك ۋە بىر نەچچە ئۆيلۈك ئاھالە بار.

كەلپىندىن مارالبېشىنىڭ ئاچىلىغا بارىدىغان تاغ يولى. بۇ يول كەلپىننىڭ تۆۋەن تەرىپىدىكى لوپ دېگەن يەردىن چىقىپ، ئىنگەن تېغى، تۆۋەنكى كەلپىن تېغىنى بويلاپ جەنۇبقا بۇرۇلۇپ، قۇملۇقتىن ئۆتۈپ، تاغقا كىرىپ، چاققۇبۇلاق ئارقىلىق تاغدىن ھالقىپ ئۆتۈپ ما-رالبېشىنىڭ ئاچىلىغا (سانساكۇ) بارىدۇ.

كەلپىن-ئاتۇش يولى. كەلپىندىن ئاتۇشقا بارىدۇ-غان ئىككى يول بار. بۇنىڭ بىرى كەلپىن ناھىيەسىدىن غەربكە مېڭىپ، گەزلىك يېزىسى ئارقىلىق قاراتاغنىڭ جە-نۇبىي ئېتىكىنى بويلاپ 50 كىلومېتىردىن ئارتۇق يول يۈرۈپ ساغان تېغىغا بېرىپ، ئۇ يەردىن يەنە 25 كىلومې-تىر يول يۈرۈپ تاغ ئارىسىدىكى تار ھەم ئۇزۇن كەتكەن يول بىلەن ئاتۇشقا بارىدىغان يول. يەنە بىرى كەلپىن ناھىيەسىدىن غەربكە قاراپ مېڭىپ قىسىل تېغى ئارقىلىق سۇ بېشىغا بېرىپ، قاراتاغنىڭ شىمالىي باغرىنى بويلاپ، غەربىي جەنۇبقا قاراپ مېڭىپ پاقىلىق سۆگەتتىن ئۆتۈپ، سىزغان بۇلاققا بېرىپ، بۇ يەردىن يەنە نەچچە ئون چاقى-رىم يول يۈرۈپ ئاتۇشقا بارىدىغان يول.

كەلپىن-قەشقەر يولى. بۇ يول كەلپىندىن شەرققە قاراپ مېڭىپ غالتەكنىڭ دېڭى ۋە ئاچالدىن ئۆتۈپ قىزىل تامغا بېرىپ، بۇ يەردىن سېسىقۇدۇققا بېرىپ، بۇ يەردىن تۇمشۇققا كېلىپ، بۇ يەردىن ئوقۇمازارغا كېلىپ، بۇ يەردىن مارالبېشى بازىرىغا كېلىپ، بۇ يەردىن بەشتامغا كېلىپ، بۇ يەردىن لەنگەرگە كېلىپ، بۇ يەردىن قارا قىل-چىغا كېلىپ، بۇ يەردىن قۇم كەپىگە كېلىپ، بۇ يەردىن باشلەنگەرگە كېلىپ، بۇ يەردىن قارا سىدىققا كېلىپ، بۇ يەردىن لەنگىرىگە كېلىپ، بۇ يەردىن شاپتۇلغا كېلىپ، بۇ يەردىن ياندۇرمىغا كېلىپ، بۇ يەردىن قەشقەر شەھىرىگە

سۇ كېچىپ، ئېقىن بويلاپ قاپاق سۇندى دېگەن تارقاپچە-غاي ئارقىلىق ئاق دۆڭ دېگەن جايدا ئىككىگە بۆلۈنىدۇ. بىرى داۋاملىق غەربكە مېڭىپ قارا ئۆتەڭ، سېغىزخان ئاتنىڭ بېلى بىلەن غەربكە مېڭىپ ئۇچتۇرپان تەۋەسىدە-كى بوزيالىق بىلەن كۆك يالىق ئوتتۇرىسىدىكى ئۇزۇن، تار كەتكەن بەل قاپچىغايدىن ئۆتۈپ شىمالغا بۇرۇلۇپ، قورۇل ئارقىلىق ئاقتوقاي يېزىسىغا بارىدۇ. يەنە بىرى شىمالغا مېڭىپ ئۇچتۇرپان تەۋەسىدىكى ئۆڭكۈر ئۆتەڭ، ساربەل ئارقىلىق شەھىرى بەربەرگە كېلىپ، بەربەر تېغى-دىكى ئىدىقنىڭ داۋىنىدىن ئۆتۈپ غەربىي يول بىلەن بىر-لىشىپ قورۇل ئارقىلىق ئاقتوقاي يېزىسىغا بارىدۇ، بۇ يول كارۋانلار قاتنايدىغان غول يولدۇر.

2. شىمالىي يول. بۇ يول كەلپىننىڭ شىمالىدىكى مورى ۋە مەمەتتوقاي ئارقىلىق داۋاملىق شىمالغا مېڭىپ، ئۇچتۇرپاننىڭ ئاقيار يېزىسى تەۋەسىدىكى ئاتايلاق، كۈنگەي قوتان، سۆگەت بۇلاق، قىزىل قوتان قاتارلىق يايلاق ئۆتەڭلەر ئارقىلىق قارا قولغا كېلىپ بۇ يەردىن كەڭ ئۇزۇن كەتكەن ساي يولى بىلەن ئاقيار يېزا مەركە-زىگە بارىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كەلپىندىن شىمالغا مېڭىپ سەرەم، تۇڭگۇز بۇرۇنلاردىن ئۆتۈپ تامچى ئار-قىلىق ئۇچتۇرپاننىڭ ئاقيار يېزىسى تەۋەسىدىكى يايلاق-لاردىن ئارپاساي، بەلئۆتەڭ ۋە ئىسلىققا كېلىپ، ئۇزۇن ساي يولى بىلەن ئۇچتۇرپاننىڭ ئاچاتاغ يېزىسىغا بارىدۇ-غان يول. بۇ يول ئۇزۇن ھەم تىك داۋانلىرى كۆپ بول-ماچقا ئاساسلىقى چارۋىچىلار ماڭغان.

3. شەرقىي شىمالىي يول. بۇ يول كەلپىندىن شەرققە قاراپ مېڭىپ ھاشىم قۇدۇق ۋە بەلقۇمنى كېسىپ، ئاچال يېزىسى تەۋەسىدىكى كونا چىلان كەنتىگە كېلىپ شىمالغا قاراپ مېڭىپ ئىگىگەنگە كېلىپ، بۇ يەردىن ئۈچ-تۇرپاننىڭ ئاقيار يېزىسى تەۋەسىدىكى قۇرۇق ئۇزۇم كەن-تىگە كېلىپ، كەڭ ئۇزۇن ساي يولى بىلەن داۋاملىق شە-مالغا مېڭىپ، ئاقيار يېزىسىنىڭ تۆۋەنكى خاھىدى كەنتىگە بارىدۇ. بۇ يول تۈز ھەم بىخەتەر بولغاچقا ئىككى ناھىيە-نىڭ ئالاقىسىدا مۇھىم ئورۇندا تۇرغان.

كەلپىن-مارالبېشى يولى بۇ يول، كەلپىندىن شەرققە قاراپ مېڭىپ غالتەكنىڭ دېڭى، ئاچالدىن ۋە قارا كۆل توغراقلىقىدىن ئۆتۈپ ياقا قۇدۇققا كېلىپ، بۇ يەردىن سې-سىقۇدۇققا كېلىپ، بۇ يەردىن چېدىر كۆلگە، بۇ يەردىن

بارىدىغان يول.

كەلپىن- ئاقچى يولى. بۇ يول كەلپىن ناھىيەسىدىن غەربكە قاراپ مېڭىپ قىسىل تېغى ئارقىلىق سۇ بېشىغا بېرىپ، بۇ يەردىن سۆگەتلىككە بېرىپ، بۇ يەردىن چاغلا، مۇزلۇق، قارا سۇ ئارقىلىق قارىغايغا بېرىپ، بەلدىن ئۆتۈپ ئاقچىغا بارىدىغان يول. كەلپىندىن ئاقچىغا بارىدىغان يەنە بىر نەچچە يول بار بولۇپ، بۇ يوللار تاغ ئاردىسى داۋانلىرى كۆپ بولغاچقا كارۋانلار ئانچە كۆپ ماڭمىغان.

كەلپىن- ئاقسۇ يولى. بۇ يول كەلپىندىن شەرققە قاراپ مېڭىپ غالتەكنىڭ دېڭى ۋە ئاچالدىن ئۆتۈپ كۆلگە كېلىپ، بۇ يەردىن كونا چىلانغا كېلىپ، بۇ يەردىن شوتا- قۇدۇققا كېلىپ، بۇ يەردىن ئايكۆلگە كېلىپ، بۇ يەردىن ئاقسۇ يېڭىشەھەرگە (ھازىرقى ئاقسۇ شەھىرىگە) بارىدىغان يول.

تۆگە كارۋانچىلىقى

كەلپىن ناھىيەسىنىڭ تۆت ئەتراپى تاغ بىلەن ئورالغان. يەر كۆلىمىنىڭ %72.4 نى تاغلىق، چۆللۈك جايلار، %27.6 نى تۈزلەڭلىك ئىگىلەيدۇ. ناھىيە غول قاتناش لىنىيەسىدىن يىراقتا بولغاچقا كەلپىن خەلقى ئۇزاقتىن بۇيان تېرىقچىلىق، چارۋىچىلىق، قول ھۈنەرۋەنچىلىك قاتارلىق ئۈچ خىل ئىگىلىكنى بىر گەۋدە قىلىپ تىرىقچىلىك قىلىپ كەلگەن. كەلپىن ناھىيەسىنىڭ ئىقلىم، تەبىئىي شارائىت، يايلاق تىپى قاتارلىق تەبىئىي شارائىتلار ھەم تۆگىنىڭ چۆل- باياۋانلاردا يايلاشقا ماس كېلىدىغان ئالاھىدىلىكى ۋە كەلپىن خەلقىنىڭ تۆگە بېقىشنى ياخشى كۆرىدىغان خاراكتېرى سەۋەبلىك كەلپىن ناھىيەسى ئاقسۇ ۋىلايىتى بويىچە، ھەتتا ئاپتونوم رايون بويىچىمۇ تۆگە ئەڭ كۆپ بېقىلىدىغان ناھىيەلەرنىڭ بىرى بولۇپ كەلمەكتە. 1920- يىلى كەلپىندە بېقىلىۋاتقان تۆگە 3500 ئەتراپىدا بولۇپ، تۆگە كارۋانچىلىقىمۇ تازا گۈللەنگەن بۇ مەزگىللەردە كەلپىن ناھىيەسىدىكى داڭلىق باي، مەرىپەتپەرۋەر مۇھەممەد ھاجىم قاتارلىق كىشىلەر تۆگە كارۋانچىلىق كەسپىنى تەرەققىي قىلدۇرۇپ، قوشنا ناھىيە، شەھەرلەرگە ئۆز كارۋانلىرىنى ماڭدۇرۇپ تۇرغان، بۇ ئارقىلىق كەلپىن خەلقىنىڭ تۆگە كارۋانچىلىقى بىلەن سودا قىلىپ، تۇرمۇشىنى ياخشىلاش يوللىرىنىڭ مۇقەددىمىسىنى ئاچقان. 1930- يىللارنىڭ بېشىدا مەھەممەد ھاجى، توختى بوجاڭلارنىڭ 200- 250

تۆگىدىن تەركىب تاپقان كارۋانلىرى كەلپىن- ئاقسۇ، ئاقسۇ- باي، كەلپىن- ئۇچتۇرپان، كەلپىن- مارالبېشى، كەلپىن- ئاتۇش، كەلپىن- ئاقچى ئارىلىقلىرىدا قاتناپ، كەلپىننىڭ گۈل- قاقلىرى، يۇڭ، تېرە، ئۈچەي، تىۋىت، چۈپۈر ۋە باشقا يەرلىك مەھسۇلاتلىرىنى يۇقىرىقى جايلارغا ئېلىپ بېرىپ، تۈرلۈك تۇرمۇش بۇيۇملىرىغا ئالماشتۇرۇپ كەلپىنگە ئېلىپ كېلىپ، كەلپىن دېھقانلىرىنىڭ تۇرمۇش بۇيۇمىغا بولغان ئېھتىياجىنى قاندۇرغان. يەنە بىر تەرەپتىن تۆگە بىلەن كىراكەشلىك قىلىپ ياخشى ئىقتىسادىي ئۈنۈم ھاسىل قىلغان ھەم «خوجىنىياز ھاجى باش- چىلىقىدىكى قومۇل دېھقانلار ئىنقىلابىنىڭ قوشۇنلىرىغا، ئاقسۇ- كۇچا، ئاقسۇ- ئۇچتۇرپان ئارىلىقىدا، ئوزۇق- تۈلۈك توشۇپ بېرىپ، قوزغىلاڭچىلارنىڭ ياخشى باھاسىغا ئېرىشكەن»^①. ئۆكتەبىر ئىنقىلابى غەلبە قىلىپ سوۋېت ھاكىمىيىتى قۇرۇلۇپ ئۇزاق ئۆتمەي «شىنجاڭدا سوۋېت ئىتتىپاقى- شىنجاڭ سودا شىركىتى قۇرۇلغان. 1921- يىلى سوۋېت ئىتتىپاقى- شىنجاڭ سودا شىركىتى ئاقسۇدا ئىش بېجىرىش ئورنى قۇرغان. 1933- يىلى شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت تاشقى سودا ئېھتىياجىنى كۆزدە تۇتۇپ، بەرھەل چېگرا ئېغىزىنى رەسمىي ئېچىۋەتكەن»^②. بۇ يولنىڭ رەسمىي ئېچىلغانلىقىنى سودا- تىجارەت، كىراكەشلىك قىلىپ پۇل تېپىشنىڭ ياخشى پۇرسىتى دەپ بىلگەن «كەلپىن ناھىيە گەزلىك يېزىسىدىن توختى تالىپ، مېھمان ئاخۇن، سابىر ئاخۇن، مەھمەد قۇلى، يۈرچى يېزىسىدىن مەھمەد ھاجى، ھەمە جىسا، ھاپىز ئاخۇن، مەھمەد سىدىق ئاخۇن قاتارلىق 20- 30 نەپەر كىشى بىر قانچە ئون قاتار تۆگە بىلەن كەلپىن- ئۇچتۇرپان، ئۇچتۇرپان- قارا قول ئارىلىقىدا كارۋانچىلىق ۋە كىراكەشلىك تىجارىتىنى قىلغان»^③. بۇ چاغدا كەلپىن ۋە ئۇچتۇرپاندىن يەرلىك مەھسۇلاتلار، ئات، كالا، قوي، تېرىلىرى يۇڭ، چۈپۈر، تىۋىت، ئۈچەي، ئۇن، گۈرۈچ، ھەر خىل سەي- كۆكتات قاتارلىق ماللارنى بەدەل چېگرا ئېغىزى ئارقىلىق سوۋېت ئىتتىپاقى قىرغىزىستان جۇمھۇرىيىتىنىڭ قارا قول شەھىرىگە توشۇغان ھەم ئۇ يەردىن (قارا قولدىن) قەنت، شېكەر، گەزمال، سەرەڭگە، سىر، ئەينەك، ئاق قانچاللىق، تۆمۈر ھەرە، تۆمۈر كارىۋات، چىراغ، مىخ، ئۆي جابدۇقلىرى قاتارلىق ماللارنى ئۈچ- تۇرپانغا توشۇغان. «ئۇچتۇرپان- قارا قول يولى قار

مۇزلۇق، ئەگرى-بۇگرى، ئېگىز-پەس، جاپالىق ھەم خە-
تەرلىك تاغ يولى بولۇپ، ئۇچتۇرپاندىن قارا قولغا 10-،
11 كۈنلەردە بېرىپ، يەتتە-سەككىز كۈنلەردە (قايتىشتا
يول پەسلەپ ماڭغاچقا تېزىرەك مېڭىپ بالدۇر كېلەتتى)
قايتىپ كەلگەن. ئۇچتۇرپاندىن يولغا چىققاندىن كېيىن
ئىسلىق دېگەن جايدا مۇقىم تۇرالغۇ بولسىمۇ، باشقا جايدى-
لاردا مۇقىم ئولتۇراقلاشقان ئادەم بولمىغاچقا، كارۋانلار
بېرىپ-كېلىش يولىدا قار-مۇزلارنى تازىلاپ قونالغۇ
ئورنى تەييارلاپ، چېدىر تىكىپ، يېتىپ-قوپاتتى. ئۇچتۇر-
پاندىن قارا قولغا بىر كىلوگرام يۈك كىراسى بىر يۈەن،
قارا قولدىن ئۇچتۇرپانغا بىر كىلوگرام يۈك كىراسى 0.70
يۈەن بولغان. ④ بۇ يولدىكى كارۋانچىلىق، سودا-تىجارەت
كىراكەشلىك ئىشلىرى 1930-يىللارنىڭ ئاخىرلىرىغىچە
داۋاملاشقان بولۇپ، كەلپىندىكى كارۋانچىلىق تىجارىتى
تى قىلىدىغانلار خېلى ئوبدان بېيىپ قالغان. ئۇچتۇرپان-
قارا قول يولى ئېتىلىپ قەشقەر-ئەركەشتام يولى ئېچىلغان-
دا كەلپىن كارۋانلىرى كەلپىن قەشقەر، قەشقەر-ئەركەشتام
ئارىلىقىدا كارۋانچىلىق تىجارىتى قىلىشقا باشلىغان. بۇ قە-
تىمى كەلپىن-قەشقەر، قەشقەر-ئەركەشتام كارۋانچىلىق
تىجارىتىگە، كەلپىننىڭ ھەرقايسى ئايمىقلىرىدىن «خۇداقۇ-
لى ھاجى، سايىم ھاجى، قۇربان بوجاڭ، ھەمەن جىسا،
مېھمان شاڭيۇ، ئەيسا شاڭيۇ، ھەققۇلى ئەپەندى، يۈنۈس-
لاق، توختى تالىپ، سابىر ئاخۇن، مېھمان ئاخۇن،
سەمەت قۇلى قاتارلىق 30-40 كىشى ئۆزلىرىدىن كارۋان
بېشى تەيىنلەپ 600-700 تۈگە بىلەن ھەيۋەتلىك كارۋان
قوشۇنى بولۇپ ئۇيۇشۇپ ئۈچ-تۆت يىل كارۋانچىلىق
تىجارىتى بىلەن شۇغۇللانغان. بۇ تىجارەتتە ئۇلار راسا
بېيىپ، ئۇلار بىر تۈگە يەنە بىر نەچچە تۈگە كەلگۈدەك
ئىقتىسادقا ئىگە بولغان» ⑤. قەشقەر بىلەن ئوش شەھىرى
(قىرغىزىستان تەۋەسىدىكى شەھەر) ئوتتۇرىسىدىكى تاردا-
خى يول قەشقەر-ئەركەشتام كارۋان يولى-قەشقەردىن
چەت ئەلگە سوزۇلغان تاغ-داۋانلىق تاشقى يوللارنىڭ
ئەڭ ئۇزۇنى. كەلپىن كارۋانلىرى قەشقەر-ئەركەشتام يو-
لىدا يەرلىك مەھسۇلاتلار ئات، كالا، قوي تېرىلىرى،
يۈك، چۈپۈر، تىۋىت، ئۈچەي، ئۇن ۋە باشقا ماللارنى
ئېلىپ چىقىپ، ئۇ يەردىن سانائەت ماللىرى ۋە تۇرمۇش
بۇيۇملىرى چىنە قاچا-قۇچا قاتارلىق ماللارنى ئېلىپ

كەلگەن. بۇ يول قەشقەردىن مۇشقىچە 55 چاقىرىم،
مۇشتىن مىڭ يولغىچە 40 چاقىرىم، مىڭ يولدىن كانسۇغىچە-
چە 60 چاقىرىم، كانسۇدىن قوغۇشۇن كانغىچە 45 چاقى-
رىم، قوغۇشۇنكاندىن ئوقسالۇرغىچە 54 چاقىرىم، ئوقسا-
لۇردىن سارقان چاتقىچە 44 چاقىرىم، سارقان چاتتىن ئۇ-
لۇغچات قورغىنىغىچە 46 چاقىرىم، ئۇلۇغچات قورغىنىدىن
جېيىنغىچە 42 چاقىرىم، جېيىندىن ئەركەشتامغىچە 46 چاقى-
رىم بولۇپ قەشقەر شەھىرىدىن ئەركەشتامغىچە بولغان مۇ-
ساپىسى 432 چاقىرىم، مۇلازىمەت ئۆتەڭلىرى يۇقىرىقى-
لاردىن ئىبارەت، بۇ يولدا ياز ئايلىرى كەلكۈن كۆپ بو-
لىدىغانلىقى ئۈچۈن، كۈز ۋە ئەتىياز ئايلىرى ئاساسىي
قاتناش ۋاقتى قىلىنغان.

«1941-، 1942-يىللىرى سوۋېت قازاقىستان رىس-
پوبلىكىسى بىلەن شىنجاڭ ھۆكۈمىتى بىر قىسىم كارۋانلار-
نى تۈگىلىرى بىلەن قازاقىستاندا توختاملىق ئىشچى ھېسا-
بىدا ئىشلەشكە توختاملاشقاندا، كەلپىن ناھىيەسىنىڭ قاشتې-
رىق كەنتىدىن توختى تالىپ، يۈنۈسلاق، ھەمەن ئاخۇن
قاتارلىق كىشىلەر 50 تىن ئارتۇق تۈگە بىلەن قازاقىستان-
نىڭ ئوش شەھىرىدە سەككىز ئاي توختاملىق ئىشچى
بولۇپ كىراكەشلىك قىلغان. ئۇلار بۇ سەككىز ئاي ۋاقىتتا
ھەر بىر تۈگىنىڭ تاپقان پۇلىغا يەنە بىر تۈگە كەلگۈدەك
ئىش ھەققىگە ئېرىشىپ قايتىپ كەلگەن» ⑥. «1943-
يىلى شىڭ شىسەي، كومپارتىيە ۋە سوۋېت ئىتتىپاقىغا
قارشى تۇرۇش بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، شىنجاڭ-
سوۋېت ئىتتىپاقى ئوتتۇرىسىدىكى سودا مۇناسىۋىتىنى
ئۈزگەن. بۇ ۋەجىدىن بەدەل ئېغىزىنى تاقىۋەتكەن» ⑦.
شىنجاڭ-سوۋېت ئىتتىپاقى ئوتتۇرىسىدىكى سودا مۇناسى-
ۋىتى ئۈزۈلۈپ بەدەل ۋە ئەركەشتام ئېغىزلىرى تاقالغان-
دىن كېيىن كەلپىن كارۋان تىجارەتچىلىرى قەشقەردىن ئۇ-
رۇمچى، قەشقەردىن قومۇل، قەشقەرنىڭ ھەرقايسى ناھىيە-
لىرىگە ۋە قەشقەر-كەلپىن ئارىلىقىدا كارۋانچىلىق تىجارەت-
چىلىرى بىلەن شۇغۇللانغان بۇ جەرياندا بەزى كارۋان تىجارەت-
چىلىرى خېلى زور ئىقتىسادقا ئىگە بولغاندىن سىرت،
باشقىلارمۇ ئىقتىسادنى خېلىلا ياخشىلىۋالغان. «1944-
يىلىنىڭ ئاخىرى كەلپىن كارۋانلىرى ئۈرۈمچىدە گومىنداڭ
قىسىملىرىنىڭ تۇتقۇن قىلىشىغا ئۇچراپ قوراللىق ئەسكەر-
لەرنىڭ نازارىتى ئاستىدا ئۈرۈمچى، گۇچۇڭ، غۇلجا،

ياخشى بولغان شارائىت تۇغۇلغان. دېھقانلار تۇرمۇشىدىمۇ بەلگىلىك ئۆزگىرىشلەر بولغان. ئۇلارنىڭ ئۆيلىرى ئەينەك دېرىزىلىك، قوش قانات ئىشكىلىك، ۋاسا جۈپ، سۈرۋاسلىق يېڭى پاسوندىكى ئۆيلەرگە تەرەققىي قىلغان. ئۆيلەرگە مەش قويۇپ ئىسسىنىش، كاڭ، سۇپىدا يېتىشتىن كارىۋاتتا يېتىشقا، ياغاچ قاچا-قۇچا ئورنىغا چىنە-چەينەك ئىشلىتىدىغان، قولدا تىكىلگەن كىيىم-كېچەك ئورنىغا ما-شنى بىلەن سىپتا تىكىلگەن كىيىملەرنى كىيىش، خۇرۇمدىن تىكىلگەن ئۆتۈك، بەتىنكە، توپلەي، مەسە-كالاچ قاتار-لىق ئاياغ كىيىملەرنى كىيىدىغان، چىبەر قۇت، دۇراپ، سوكونا، سارغا قاتارلىق يۇلك رەختلەرنى، غىزىم رومال، گىرىبىش، ئەنگىلىش قاتارلىق يىپەك گەزلىمىلەردىن كە-يىملەرنى كىيىش ئومۇملىشىپ كىشىلەرگە ئېستېتىك زوق بېغىشلايدىغان يېڭىچە تۇرمۇش بارلىققا كەلگەن. قىسقىسى ئەينى چاغدىكى كەلپىن تۆگە كارۋان تىجارەتچىلىرى كەل-پىننىڭ ئىقتىساد، مەدەنىيەت، مائارىپ ئىشلىرىنىڭ تەرەققى-ياتى ئۈچۈن زور ئىجابىي تەسىرلەرنى كۆرسەتكەن.

ئىزاھاتلار:

①، ②، ③، ④، ⑤، ⑥، ⑧: سامساق ئىبراھىم «كەلپىن ناھە-يەسىنىڭ تۆگە كارۋانچىلىقى توغرىسىدا»، شىنجاڭ تارىخ ماتېرىيال-لىرى 36-سان: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1993-يىلى 12-ئاي 1-نەشرى، 176، 177، 178، 179، 180-بەتلەر.

② ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر: «مېنىڭ بالىلىق چاغلىرىم» قومۇل ئەدەبىياتى ژۇرنىلى، 1997-يىللىق 1-سان.

⑦ خوجىنىياز: «يىپەك يولىدىكى مەشھۇر ئۆتكەل — بەدەل-ئارت»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى، ئۈر-مۈچە 2007-يىللىق 1-سان.

پايدىلانغان ماتېرىياللار:

1. نىياز كېرىمى: «شىنجاڭنىڭ قەدىمكى كارۋان يوللىرى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2000-يىلى 11-ئاي ئۇيغۇرچە 1-نەشرى.

2. نىزامىدىن ھۈسەيىن: «تارىختىكى يول-مۇساپىرلىرىمىز» شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى 35-سان: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1993-يىلى 12-ئاي ئۇيغۇرچە 1-نەشرى.

3. ئەخمەت مۆمىن تارىمى: «ئۇچتۇرپاننىڭ قەدىمكى كارۋان يوللىرى ۋە تاشقى سودىسى»، «شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى» ژۇرنىلى، 2014-يىلى 3-سانى.

4. «كەلپىن ناھىيەسى تەزكىرىسى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1994-يىلى 6-ئاي ئۇيغۇرچە 1-نەشرى.

(ئاپتور: كەلپىن ناھىيە يۇرچى ساقچىخانسىدا)

ئالتاي ۋە چۆچەكلەرگە گومىنداڭ قوشۇنلىرىنىڭ ئوق-دورلىرىنى توشۇشقا مەجبۇر بولغان. كارۋانلارنىڭ يېمەك-ئىچمىكىگە توشۇشقا راسخوت بەرگەندىن باشقا تۆگىلەر-نىڭ چىقىمىغا راسخوت بەرمىگەن. بۇلاردىن بىر قىسىملىرى تىرىشچانلىق كۆرسىتىپ تۆگىلىرىنى ساقلاپ قالغاندىن باشقا، مۇتلەق كۆپ ساندىكى تۆگىلەر ئاچلىق، كېسەل ۋە باشقا سەۋەبلەردىن ئۆلۈپ كەتكەن. شۇنىڭ بىلەن كارۋانلارمۇ تارقىلىپ كەتكەن، ھەتتا بەزىلىرى كەلپىنگە قايتىپ كېلەلمەي ئۈرۈمچى، غۇلجا ۋە باشقا جايلاردا يې-تىمچى بولۇپ تۇرۇپ قالغان» ⑧. دۆلىتىمىز ئازاد بولۇپ سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن دوستلۇق مۇناسىۋىتى ئورناتقان-دىن كېيىن چېگرا ئېغىزلىرى قايتا ئېچىلىپ، كارۋانچىلىق ئىشلىرى قايتا تەرەققىي قىلىشقا باشلىغاندا، كەلپىن تۆگە كارۋانچىلىرى يەنە قايتىدىن بۇ سودىغا ئاتلىنىپ، قەشقەر-نى مەركەز قىلىپ، كەلپىن-ئۇچتۇرپان، ئۇچتۇرپان-قارا-قول، كەلپىن-قەشقەر، قەشقەر-تورغات، تورغات-تاشقور-غان، تاشقورغان-مىڭ تېكە، تاشقورغان-غونجىراپ، قەشقەر-كانسۇ يوللىرىدا كولدۇرۇملىرىنى جاراڭلىتىپ 1958-يىلىغىچە كارۋانچىلىق تىجارىتى بىلەن شۇغۇللان-غان. مۇشۇ قىسقىغىنە سەككىز يىل ئىچىدە كەلپىندە كار-ۋانچىلىق تىجارىتى بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلار 40-50 كە، ئۇلارنىڭ تۆگىلىرى 700-800 گە يەتكەن. كارۋانچىلىق سودا ئالاقىسىنىڭ تەرەققىي قىلىشى ئارقىسىدا، خەلق ئى-گىلىكى جانلىنىپ، بازارلار ئاۋاتلاشقان ھەم خەلق تۇرمۇ-شى پاراۋانلىشىشقا قاراپ يۈزلەنگەن. كەلپىن تۆگە كارۋان-چىلىق ئىشلىرىنىڭ تەرەققىياتى، كەلپىننىڭ مەدەنىيەت، ما-ئارىپ، ئىقتىساد ۋە باشقا ساھەلىرىگىمۇ بەلگىلىك تەسىر-لەرنى كۆرسەتكەن. كارۋانلار بۇياقتىن يۇلك، تېرە، ئۈچەي، تىۋىت، چۈپۈر ۋە دېھقانچىلىق مەھسۇلاتلىرىنى قاراقول ۋە ئوش شەھەرلىرىدىن سانائەت مالىلىرى بىلەن بىللە پاتېفون ۋە ھەر خىل كىتابلارنىمۇ بىللە ئېلىپ كەلگەن. بۇ ئارقىلىق كىشىلەر سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئۆزگە-رىشلىرىدىن خەۋەردار بولۇپ تۇرغان. بولۇپمۇ كەلپىن نا-ھىيەسىدە 1934-يىلى قۇرۇلغان تۇنجى پەننىي باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ ئوقۇتۇش قوراللىرى، قەغەز، قەلەم، سىياھ قا-تارلىقلار كارۋانلار ئارقىلىق سوۋېت ئىتتىپاقىدىن كەلتۈ-رۈلۈپ، مائارىپ ئىشلىرىنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا بىر قەدەر

تۈركىي تىللىق مىللەتلەر ئېپوسلىرىدىكى قەھرىمانلارنىڭ ھەربىي يۈرۈشى ۋە توي مۇتىقى ھەققىدە

مېھرىبان نىياز چوغلۇق

ئېپوس قەھرىمانلىق ھەققىدىكى داستان بولۇپ، ئۇ ئەپسانىلەردىن مول تەسەۋۋۇرلارنى ئالغان. شۇنداق بولغاچقا، ئېپوسلار مەلۇم جەھەتتىن ئەپسانىۋى تۈسكە ئىگە بولغان بولىدۇ. تۈركىي تىللىق مىللەتلەر قەدىمدىن تارتىپلا قەھرىمانلىق داستانلىرىغا باي بولۇپ، بۇ ئۇنىڭ ئالاھىدە جۇغراپىيەلىك ئورنى تەرىپىدىن بەلگىلەنگەن. شەرق-غەرب ئۆتۈشۈشى ۋە يايلاق مىللەتلىرىنىڭ بۇ جايدىكى پائالىيىتى قەھرىمانلىق داستانلىرىنىڭ بارلىققا كېلىشىدىكى مۇھىم شارائىت ھېسابلىنىدۇ. «ئۇزاق تارىخى جەريانىدا ئوتتۇرا ۋە ئىچكى ئاسىيا مىللەتلىرىنىڭ ئاتلىق يۈرۈشلىرى دۇنيا ئېپوس دەۋرىنى يۇقىرى پەللىگە كۆتۈردى». ئەلۋەتتە تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ ئېپوس دەۋرىنى يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈشتە قوشقان تۆھپىسىگە كۆز يۇمۇشقا بولمايدۇ. بىر قوۋم تاجاۋۇزچىلارغا قارشى ئۈچ ئېلىپ، سىياسىي ئورنىنى تىكلەمەكچى بولسا ياكى بىر جايدىن باشقا بىر جاىغا كۆچكەن بولسا، بۇ جەرياندا قەھرىمانلىق ئېپوسلىرى بارلىققا كېلىشى مۇمكىن. قەھرىمانلىق ئېپوسلىرىدا شۇ مىللەتنىڭ ئىپتىدائىي ئىتتىپاقى، ئۆرپ-ئادىتى، پىسخىك كەچۈرمىشلىرى، مەدەنىيىتى، كۆچۈش ئەھۋالى ۋە تەكرار قوللىنىپ كېلىۋاتقان ۋەقەلەر ناھايىتى قويۇق ئەكس ئەتتۈرۈلگەن بولىدۇ. بۇ جەرياندا مۇتىق

بۇلارنى يورۇتۇش رولىنى ئوينايدۇ.

مۇتقى — «خەلق چۆچەكلىرى، ئەپسانە، ئېپوس قاتارلىق ئېپىك ژانىردىكى ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ مەزمۇنىنى بايان قىلىپ بېرىدىغان ئەڭ كىچىك بىرلىك» دىن ئىبارەت ①. ئۇ ئەسەردىكى باش تېما، ئوبراز، ۋەقە-لىك ۋە ئارقا كۆرۈنۈش بولۇشمۇ مۇمكىن. ئۇ ئوخشاش بولمىغان ئەسەرلەردە بىرىكىپ كېلىپ ئەسەرنىڭ بىر پۈتۈن قۇرۇلمىسىنى تەشكىل قىلىدۇ. مەن تۆۋەندە تۈركىي تىللىق مىللەتلەر ئېپوسلىرىدىن «ئوغۇزنامە»، «ئالپامىش»، «ماناس»، «گۆر ئوغلى»، «دەدە قورقۇت ھېكايىلىرى»دىكى قەھرىمانلارنىڭ سەپەرگە ئاتلىنىش مۇتقى ھەققىدە توختىلىپ ئۆتىمەن.

1. قەھرىمانلارنىڭ سەپەرگە ئاتلىنىشتىكى مەقسىتى ھەرقانداق بىر ئېپوس قەھرىمانلارنىڭ سەپەرگە ئاتلىنىشىدىن ئايرىلالايدۇ. قەھرىمانلار سەپەرگە ئاتلىنىش جەريانىدا ئۆزىنىڭ ئوبرازىنى يارىتىدۇ، تولۇقلايدۇ. قەھرىمانلارنىڭ سەپەرگە ئاتلىنىشى ھەر خىل ئېپوسلاردا ھەر خىل مەقسەتتە بولىدۇ، لېكىن ئەڭ كۆپ دۇچ كېلىدىغان مەقسىتى يەنىلا ھەربىي يۈرۈش قىلىش ۋە توي قىلىشتىن ئىبارەت. سەپەرگە ئاتلىنىش مۇتقى بەزى ئېپوسلاردا ھەربىي يۈرۈش جەريانىدا قىممەتكە ئىگە بولسا، بەزى ئېپوسلاردا قەھرىماننىڭ توي قىلىش جەريانىدا قىممەتكە ئىگە بولىدۇ، بۇ سەپەرگە ئاتلىنىش مۇتقى بىر ئېپوستىكى ھەرقايسى مۇتىقلارنى زەنجىرسىمان ھالەتتە باغلاپ تۇرىدۇ.

خۇاڭ جۇڭشياڭ «قازاق قەھرىمانلىق ئېپوسلىرى ۋە يايلاق مەدەنىيىتى» دېگەن كىتابىدا، قازاقلارنىڭ ئېپوسلىرىنى ئاددىي قەھرىمانلىق ئېپوسى، مۇرەككەپ قەھرىمانلىق ئېپوسى ۋە زەنجىرسىمان ياكى كۆپ تەكرارلىنىدىغان قەھرىمانلىق ئېپوسى دەپ ئۈچ تۈرگە بۆلىدۇ. ئاددىي قەھرىمانلىق ئېپوسى توي تېپىدىكى ۋە ھەربىي يۈرۈش تېپىدىكى ئىككى خىل بولىدۇ. توي مۇتقى تۈردىكى ئېپوسلار كۈيۈ ئوغۇلنى سىناش تېپى، ھەممىنى ئۆز ئالدىغا قىلغان توي تېپى ۋە بۇلاپ توي قىلىش تېپى قاتارلىقلارغا بۆلۈنىدۇ. مۇرەككەپ قەھرىمانلىق ئېپوسى ھەربىي يۈرۈش مۇتقى توي مۇتقىغا قوشۇۋېتىشتىن شەكىللەنگەن مۇرەككەپ قەھرىمانلىق ئېپوسلىرى ۋە ھەربىي يۈرۈش قىلىش ھەربىي يۈرۈش قىلىشقا قوشۇۋېتىلگەن.

تېشىن شەكىللەنگەن مۇرەككەپ قەھرىمانلىق ئېپوسلىرىغا بۆلۈنىدۇ. زەنجىرسىمان قەھرىمانلىق ئېپوسى ئىككىدىن كۆپ بولغان ئاددىي قەھرىمانلىق ئېپوسىدىن شەكىللەنگەن قەھرىمانلىق ئېپوسلىرى توپلىمىدىن ئىبارەت. بۇ ئېپوسلار گەرچە ئايرىم-ئايرىم مۇستەقىل ئېپوسلار بولسىمۇ، بىراق ئومۇمىي جەھەتتىن باغلىنىشقا ئىگە. قۇرۇلما جەھەتتىنمۇ بىر پۈتۈنلۈكنى تەشكىل قىلىدۇ، خۇاڭ جۇڭشياڭنىڭ بۆلگىنىگە ئاساسلىنىپ بىز تۈركىي تىللىق مىللەتلەر ئېپوسلىرىغا، «ماناس»، «دەدە قورقۇت ھېكايىلىرى»نى زەنجىرسىمان مۇرەككەپ قەھرىمانلىق ئېپوسىغا قارىساق، تۈركىي تىللىق مىللەتلەر ئېپوسلىرىدىن «ئوغۇزنامە»، «ئالپامىش»، «گۆر ئوغلى»نى مۇرەككەپ قەھرىمانلىق ئېپوسىغا تەۋە بولىدۇ دەپ قارايمىز. مەيلى قايسى خىل تېپىدىكى قەھرىمانلىق ئېپوسلىرى بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ھەممىسىدە چوقۇم قەھرىماننىڭ سەپەرگە ئاتلىنىشى ئارقىلىق ئېپوس ۋەقەلىكى راۋاجلىنىدۇ. قەھرىماننىڭ سەپەرگە ئاتلىنىشى ئېپوسلاردىكى مەركىزىي مۇتقى. بەزى ئېپوسلاردا قەھرىمان توي قىلىدىغان قىزنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىدۇ ۋە بۇ جەرياندا دۈشمەن كۈچلەر بىلەن ئېلىشىپ خەلقنى قۇللۇقتىن ئازاد قىلىدۇ. بەزى ئېپوسلاردا قەھرىمان خەلقنى مۇنقەرزلىك-تىن قۇتۇلدۇرۇپ، تاجاۋۇزچىلارنى قوغلاپ چىقىرىپ، مۇستەقىللىقنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىدۇ ۋە بۇ جەرياندا توي قىلىدۇ. قەھرىماننىڭ يىراققا سەپەر قىلىشتىكى ھەربىي يۈرۈش قىلىش مۇتقى ۋە توي مۇتقىنى بىر-بىرىدىن ئايرىۋېتىشكە بولمايدىغان بىر جەريان دەپ چۈشىنىشىمىزگە توغرا كېلىدۇ.

«ماناس» زەنجىرسىمان مۇرەككەپ قەھرىمانلىق ئېپوسى، ئۇنىڭ سۈزىتى ياكى مۇتقىنى ئىپادىلىسەك مۇنداق بولۇشى مۇمكىن.

قەھرىمان خان جەمەتنىڭ ئەۋلادى — قەھرىماننىڭ ئاتىسى قېرىغاندا بالا تىلەيدۇ — قەھرىماننىڭ ئانىسى غەيرىي ھالدا ھامىلىدار (نۇردىن) بولىدۇ. قەھرىمان غەيرىي تۇغۇلىدۇ. ئۆسۈپ يېتىلىشى غەيرىي بولىدۇ — دادىسى بىلەن زىددىيەتلىشىدۇ. ھەربىي يۈرۈشكە ئاتلىنىپ، سادىق دوست ۋە ئاقساقاللارنىڭ ياردىمىگە تايىنىدۇ — تاجاۋۇزچىلارنى قوغلاپ چىقىرىش جەريانىدا قەھرىمان ئۆزى يەڭگەن دۈشمەننىڭ قىزىنى نىكاھقا

ئالدىدۇ — كېڭەيمچىلىك قىلىدۇ — ئۆزى ياخشى كۆرگەن قىزنىڭ دادىسىنىڭ سىنىقىنى ئورۇنداپ ئۇنىڭ بىلەن توي قىلىدۇ — خائىننىڭ ساتقىنلىق قىلىشى بىلەن يا- رىلىنىدۇ — داۋاملىق كۈرەش قىلىشنى توختاتمايدۇ.

«ئالپامىش» مۇرەككەپ قەھرىمانلىق ئېپوسى بولۇپ، ئۇنىڭ سۈزىتى ياكى مۇتىقىنى كۆرسەتسەك مۇنداق بولۇشى مۇمكىن.

قەھرىماننىڭ دادىسى خان- قېرىغاندا بالا تەلەيدۇ — قەھرىماننىڭ ئانىسى غەيرىي ھالدا ھامىلدار بولىدۇ — قەھرىمانغا ئىسىم قويىدۇ — سۆيگىنىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىدۇ. تويىنىڭ سىنىقىغا دۇچ كېلىدۇ. دۈشمەنلەرنى يېڭىپ قىزنى نىكاھقا ئالىدۇ. قىزنى قايتۇرۇپ كېلىدۇ — قىزنىڭ ئاتىسىنى قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىدۇ — دۈشمەننىڭ ئالدام خالتىسىغا چۈشىدۇ — زىندانغا تاشلىنىدۇ — دۈشمەن كۈچىنىڭ مەلىكىسىنىڭ ياردىمىدە زىنداندىن ئازاد بولىدۇ — دۈشمەن كۈچلەرنى يوقىتىپ، ئاسايىشلىق يارىتىدۇ — قەھرىماننىڭ ئۆگەي ئىنىسى ھوقۇقنى قولغا ئېلىپ، قەھرىماننىڭ ئايالىنى ئىگىلىۋالماقچى بولىدۇ — قەھرىمان باشقىلارنىڭ سىياقىدا ياسىنىپ، توي بولۇۋاتقان نەق مەيدانغا كېلىدۇ — رەقىبى بىلەن سىنىشىپ ئۇنى يېڭىدۇ — دۈشمەننى جازالاپ ئايالى بىلەن جەم بولىدۇ ھەمدە خا- تىرىجەم تۇرمۇش كەچۈرىدۇ.

دېمەك، «ماناس» زەنجىرىسىمان مۇرەككەپ قەھرىمانلىق ئېپوسىغا، «ئالپامىش» بولسا مۇرەككەپ قەھرىمانلىق ئېپوسىغا ۋەكىللىك قىلىدۇ. بۇ ئىككى ئېپوسنى سېلىشتۇرۇپ كۆرسەك بۇلار ئوتتۇرىسىدىكى ئىككى خىل يۆنىلىشنى بايقايمىز. ماناسنىڭ ئىسمى تۇغۇلماستىلا بەلگەلىنىپ بولغان بولىدۇ. ئالپامىشقا يەتتە ياشقا كىرگەندە ئاندىن نام قويۇلىدۇ. قەھرىماننىڭ ئاتىسىنىڭ بالا تەلىشى، قەھرىماننىڭ ئانىسىنىڭ غەيرىي ھالدا ھامىلدار بولۇشى، سادىق دوستلىرىنىڭ ياردىمىگە تايىنىشى، دۈشمەن كۈچلەرنىڭ ئەدىپىنى بېرىشى قاتارلىق تەرەپلەر ئوخشاپ قالىدۇ. لېكىن ئىنچىكىلەپ قارىساق، بۇلارنىڭ مۇتىقلىرىدا كۆپ پەرقلەرنىڭ بارلىقىنى بايقايمىز. ماناس قۇللۇقتىن ئازاد بولۇش ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىدۇ. ئالپامىش دۈشمەنلەرنىڭ ئەدىپىنى بېرىپ، قىزنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىدۇ، ئەسەردىكى مەركىزىي مۇتىقنىڭ

ئوخشاش بولماسلىقى ئېپوسلارنىڭ يۆنىلىشىنى بەلگىلەپ قويغان. «ئالپامىش» ئېپوسىدا، ئالپامىشنىڭ 1- قېتىم ھەربىي يۈرۈش قىلىشى بەرجىننىڭ دۈشمەننىڭ قولىدىن قۇتقۇزۇش ئۈچۈندۇر. 2- قېتىم ھەربىي يۈرۈش قىلىشى بەرجىننىڭ دادىسى بايسارنى تايچە شاھنىڭ قولىدىن قۇتقۇزۇش ئۈچۈندۇر. ئۇ 1- قېتىمدا بەرجىننىڭ دۈشمەنلەرنىڭ قولىدىن قۇتۇلدۇرغان بولسا، 2- قېتىم سەپەر- دىن قايتىپ كەلگەندە ئۆگەي ئىنىسى يالنجىقنىڭ قولىدىن بەرجىننىڭ قۇتقۇزىدۇ. سۈزىتلەرنىڭ كۆپىنچىسى توپىغا مەركەزلىشىپ قالىدۇ. «ماناس» ئېپوسىدا، تاجاۋۇزچىلىق، قا، كېڭەيمچىلىككە ئائىت مەزمۇنلار كۆپ سالماقنى ئىگىلەيدۇ. «ئالپامىش» ئېپوسىدا، مۇھەببەت ئاساس، دۈشمەن كۈچلەرگە زەربە بېرىش 2- ئورۇندا تۇرىدۇ. بۇ ئارقىلىق قەھرىماننىڭ خاراكتېرى پۇرۇتۇلىدۇ. «ماناس» ئېپوسىدا، قۇللۇقتىن ئازاد بولۇش ئاساس، مۇھەببەت 2- ئورۇندا تۇرىدۇ. لېكىن بۇ ئىككى ئېپوسنى باغلاپ تۇردىغان نەرسە يەنىلا توي ۋە دۈشمەن كۈچلەرگە زەربە بېرىش، بۇ ئىككىلىسىگە ئورتاق بولغان نۇقتا. «ئالپامىش» ئېپوسىدا، توي مۇتىقى ھەربىي يۈرۈش مۇتىقى بىلەن بىرىكىپ كېلىدۇ. «ماناس» ئېپوسىدا، ھەربىي يۈرۈش مۇتىقى توي مۇتىقى بىلەن بىرىكىپ كېلىدۇ. قەھرىمانلارنىڭ سەپەرگە ئاتلىنىش مۇتىقىنى تەھلىل قىلغاندا، شۇڭا توي مۇتىقى بىلەن ھەربىي يۈرۈش مۇتىقى مەركەزلىك تەھلىل قىلىش كېرەك.

ھەرقانداق ئېپوسنىڭ چوقۇم بىر قانچە مەركىزىي مۇتىقى بولۇپ، قالغانلىرى شۇ مەركىزىي مۇتىقنى چۆرىدىگەن ھالدا قانات يايدۇرۇپ سەپەرگە ئاتلىنىش مۇتىقى ئېپوسلاردىكى مەركىزىي مۇتىق، ئۇنىڭ «ئەڭ قەدىمىي بولغان ئىككى خىل تېمىسى بولۇپ، بىرى باتۇرلارنىڭ ئايال ئۈچۈن كۈرەش قىلىشى، يەنە بىرى باتۇرلارنىڭ ياۋۇز، ئىبلىس كۈچلەر بىلەن جەڭ قىلىشى» دۇر. ② مۇشۇ مۇتىق ئاساسىدا ئاندىن ۋەقەلىك قانات يايدۇرۇپ غۇزخان خەلققە ئاسايىشلىق ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن ياۋۇز قىتاتنى ئۆلتۈرىدۇ. تەڭرىگە سېغىنىۋاتقاندا كۆك نۇرنىڭ ئىچىدىكى بىر قىزنى كۆرۈپ ئاشق بولىدۇ، توي قىلىدۇ. كېيىن دەرەخ كاۋىكىدىكى بىر قىزنى كۆرۈپ ئۇنىڭغىمۇ ئاشق بولىدۇ، توي قىلىدۇ. ئوغۇزخان ئۆز دۆلىتىنى مۇستەھكەملەش، ئەتراپىدىكىلەرنى بويسۇندۇرۇش،

لېۋېتىدۇ. گۆر ئوغلى ھەدىسى ئەزىم كۆز ئايىمنى دانىيات-
نىڭ قولىدىن قۇتقۇزۇش ئۈچۈن تۇنجى سەپىرىنى باشلايدۇ ۋە بۇ جەرياندا دانىياتنىڭ قىزىنى بۇلاپ ئەكىلىدۇ،
كېيىن بۇ قىزنى نىكاھقا ئالىدۇ. ئۇ ئۆز تەبىئىتىدىكى با-
تۇرلۇق كۈچىنى كۆرسىتىش ۋە ئەتراپتىكى ئەلنى بويسۇندۇرۇش،
بىرلىككە كەلتۈرۈش ئۈچۈن كۈرەشكە ئاتلىنىدۇ. بۇ سەپەر جەريانىدا كۆھنە پادىشاھنىڭ قىزى ئاغا
يۇنۇس پەرى ئۆز رازىلىقى بىلەن گۆر ئوغلىغا ياتاق بولىدۇ.
«دەدە قورقۇت ھېكايىلىرى»دىكى ئايرىم-ئايرىم
گېيوسلاردا، قەھرىماننىڭ توي مۇتىقى بىلەن ھەربىي
يۈرۈش مۇتىقى زىچ بىرىكىپ كەتكەن بولىدۇ. «گۆر
ئوغلى» ئېپوسىدا، توي مۇتىقى بىلەن ھەربىي يۈرۈش بى-
رىكىپ كېلىش، يەنە ھەربىي يۈرۈشنىڭ ئارقىدىن توي
مۇتىقى كېلىش ئەھۋالى ئۇچرايدۇ.

2. قەھرىمانلارنىڭ تويىنى ئۈچ خىل تىپقا

ئايرىش

تۈركىي تىللىق مىللەتلەر گېيوسلىرىغا قارايدىغان
بولسا، قەھرىمانلارنىڭ توي مۇتىقى تۆۋەندىكىدەك
ئۈچ تىپقا ئايرىيمىز. ئۇلارنىڭ «بىرىنچىسى، بۇلاپ توي
قىلىش؛ ئىككىنچىسى، سىناپ توي قىلىش؛ ئۈچىنچىسى،
ھەممىنى ئۆز ئالدىغا قىلغان توي»^④لاردىن ئىبارەت.
ئوغۇزخاننىڭ تويىنى ئېلىپ ئېيتساق، ئۇ ئۆز ئالدىغا
قىلغان توي ھېسابلىنىدۇ. ماناس ئالدىنقى ئىككى قېتىملىق
تويىدا، ئۇ ئەل بولغان باشلىقنىڭ قىزىنى ئالغان، بۇنى
مەلۇم جەھەتتىن بۇلاپ توي قىلىشنىڭ تەسىرى دېيىشكە
بولىدۇ. خانىكەي بىلەن قىلغان تويى ئۇنىڭ ئۆزى خالاپ
قىلغان تويى بولۇپ، ھەممىنى ئۆز ئالدىغا قىلغان توي ھې-
سابلىنىدۇ. ئالپامىشنىڭ تويى سىناپ توي قىلىش تىپىغا
تەۋە بولۇپ، بەرچىنئاي ئۆز ۋەدىسى ئۈچۈن قالماقلار-
نىڭ 99 پالۋانى ۋە ئالپامىشنى سىنايدۇ. ئالپامىش يەڭگە-
دىن كېيىن بۇرچىنئاي بىلەن توي قىلىدۇ. «دەدە
قورقۇت ھېكايىلىرى»دىكى بامسى بۆگرەك بىلەن گۈلبانو
ئۇچرىشىپ قالغان ۋاقىتتا، گۈلبانو ئۇنىڭغا ئات بەيگىسى-
گە چۈشۈشنى ۋە چېلىشنى، ئەگەر يېڭەلسە گۈلبانو
بىلەن ئۇچرىشالايدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ، شۇ ۋاقىتقىچە ئۆزى-
نى پىنھان تۇتىدۇ. گۈلبانو ئۇنىڭ ئاكىسى تەلۋە قاچار بۇ
تويغا قوشۇلمىغان بولغاچقا، قورقۇت ئانا گۈلبانو ئۇنىڭ ئا-
كسى بىلەن بامسى بۆگرەكنىڭ سىنىشى ئۈچۈن
سورۇن راسلايدۇ ۋە ئۇلارنى نەق مەيداندا ئادىل

قوۋملىرىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ئۈچۈن ئەتراپقا كېڭەيد-
مىچىلىك ئېلىپ بارىدۇ. ماناس موڭغۇللارنىڭ قىرغىزلار-
نىڭ بېشىغا سالغان كۈنىنى بىلگەچكە، ئۆز خەلقىنى موڭ-
غۇللارنىڭ زۇلمىدىن قۇتقۇزۇش، ئار-نومۇسىنى
قوغداش، ئەركىن، بەختىيار تۇرمۇشنى قولغا كەلتۈرۈش
ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىدۇ. موڭغۇللارنى مەغلۇپ قىلغان-
دىن كېيىن، ئۇ موڭغۇل خانىنىڭ قىزى ناھايىتى ئۆزى-
كاھىغا ئالىدۇ. كېيىن ماڭغۇت ئېلىنىڭ باشلىقى بادىكۇلنى
مەغلۇپ قىلغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ قىزى قارا بۆرك بىلەن
توي قىلىدۇ. ئۇ ئاخىرىدا بۇخارا خانىنىڭ قىزى خانىكەينى
ياخشى كۆرۈپ قېلىپ ئۇنىڭ بىلەن توي قىلىدۇ. ئالپا-
مىش كىچىكىدىن بىللە ئويناپ چوڭ بولغان بەرچىنئاي
ياخشى كۆرىدۇ. لېكىن بەرچىنئاي ئادىسى ئاكىسى باي-
بۆرىدىن كۆڭلى ئاغرىپ يىراققا كۆچۈپ كېتىدۇ ۋە موڭ-
غۇللار دائىرىسىگە بېرىپ قالىدۇ. موڭغۇللارنىڭ ئىچىدە-
كى 99 پالۋاننىڭ بەرچىنئايغا كۆزى چۈشۈپ، ئۇنىڭ
بىلەن توي قىلىش ئۈچۈن قىزىنى تاللىشىدۇ. بۇ چاغدا بەر-
چىنئاي ئالپامىشقا خەت يېزىپ، ئۇنىڭ ناھايىتى تېز يېتىپ
كېلىشىنى، كۆز ئالدىدا كۆرۈنۈپ تۇرغان خەتەردىن قۇت-
قۇزۇۋېلىشىنى ئېيتىدۇ. ئالپامىش سۆيگىنى بەرچىنئاي
ئۇلارنىڭ قولىدىن قۇتقۇزۇش ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىدۇ.
بەرچىنئاي يەنە ئادالەتسىزلىك بولمىسۇن دەپ ئالپامىش
ۋە 99 پالۋاننى ئوقيا ئېتىش، بەيگىگە چۈشۈش ۋە چېلە-
شىشتىن ئىبارەت سىناقلار ئارقىلىق ئۆز مەيدانىنى بىلدۈ-
رىدۇ. ئاخىر ئالپامىش 99 پالۋاننى يېڭىپ، بەرچىنئاي
بىلەن توي قىلىدۇ. «بۇ خىل سىناق مۇتىقى، قەھرىمانلار-
نىڭ باتۇرلۇق دەرىجىسىنى سىناش ئۈچۈن»^⑤ بولغان
بولىدۇ.

«دەدە قورقۇت ھېكايىلىرى»دىكى سالۇر قازان
ئوۋغا چىقىپ كەتكەندە، شۆكى خان ئۇنىڭ ئايالى، بالە-
لىرى ۋە خەزىنىسىنى بۇلاپ كېتىدۇ. سالۇر قازان بۇلارنى
قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن شۆكى خانغا ھۇجۇم قىلىدۇ.
يەنە مۇشۇ توپلامدىكى «بۆرە بەگ ئوغلى بامسى بۆگ-
رەك»تە، شۆكى خاننىڭ جاسۇسى قارا نىيەتلىك قىلىپ
گۈزەل قىز گۈلبانوغا ئېرىشىش ئۈچۈن توي بولغان
يەرگە باستۇرۇپ كېلىدۇ ۋە گۈلبانو بىلەن بامسى بۆگ-
رەكنىڭ 16 يىل ئايرىلىپ كېتىشىگە سەۋەبچى بولىدۇ.
بامسى بۆگرەك قۇتۇلۇپ چىققاندىن كېيىن، گۈلبانو بىلەن
قايتا توي قىلىدۇ ۋە دۈشمەنلەرنىڭ شەھىرىنى ۋەيران قى-

ئېلىشىپ بېقىشقا چاقىرىدۇ. بۇ ئېلىشىشتا بامسى بۆگرەك يېڭىپ چىقىدۇ. شۇنىڭ بىلەن گۈلبانۇنىڭ ئاكىسى بۇلارنىڭ تويىغا قوشۇلىدۇ. مۇشۇ نۇقتىدىن قارىغاندا، بۇ سىناپ توي قىلىش تىپىغا كىرىدۇ. گۆر ئوغلى ئەزىم كۆز ئايىمىنى قۇتقۇزۇشقا بارغاندا ئۇ ئايال روھىي ئازاب تۈپەيلى يۇرتقا قايتىشنى خالىمايدۇ. شۇنىڭ بىلەن گۆر ئوغلى دائىياتىنىڭ قىزىنى بۇلاپ ئېلىپ كېلىدۇ ۋە ساقلاپ تۇرۇپ ئۇ قىز چوڭ بولغاندا نىكاھقا ئالىدۇ، بۇ خىل توي بۇلاپ توي قىلىش تىپىغا كىرىدۇ، ئۇنىڭ ئاغا يۇنۇس بەرى بىلەن توي قىلىشى ھەممىنى ئۆز ئالدىغا قىلغان توي تىپىغا كىرىدۇ.

ئوغۇزخان، ماناس، گۆر ئوغلى، «دەدە قورقۇت ھېكايىلىرى»دىكى بامسى بۆگرەك قاتارلىقلارنىڭ سەپەر-گە چىقىش مەقسىتى ئايال ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى خەلقنى زۇلۇمدىن قۇتقۇزۇش، باياشات، ئەركىن، خاتىرجەم تۇر-مۇشقا ئېرىشتۈرۈش، قېرىنداشلىرىنى قۇتقۇزۇش، زېمىن كېڭەيتىش ئۈچۈن سەپەرگە چىققان. بۇ جەرياندا قەھرىمانلار باتۇرلۇقنى نامايان قىلغان، توي قىلغان، ئۇلارنىڭ توي قىلىشى باتۇرلۇق خاراكتېرىنى ئېچىپ بېرىشتىكى كەم بولسا بولمايدىغان مۇھىم ھالقا بولۇپ قالغان چۈنكى قىزغا ئېرىشىش ئۈچۈن كۈرەش قىلىشقا توغرا كەلگەن. بۇ قانلىق كۈرەش يەنە ئۆز نۆۋىتىدە قەھرىمانلارنىڭ با تۇرلۇقى بىلەن ئىككى ئەل ئوتتۇرىسىدىكى يېڭىش-يېڭىلىشىنى بەلگىلىگەن. نەتىجىدە قەھرىمانلارنىڭ كۈرەشتە غالىب كېلىپ قىزغا ئېرىشىشى بىلەن شۇ بىر ئەلنى بوي-سۇندۇرۇپ ئەل قىلىشى بىر-بىرىنى تولۇقلىغان ھەم قەھرىمانلارنىڭ غەلىبىسىنى كۆرسىتىپ بەرگەن، «ئالپامىش» ئايال ئۈچۈن كۈرەش قىلىش شەكىلىدىكى ئېپوسقا تەۋە بولسىمۇ، ئالپامىش بەرچىنئايىنى قۇتقۇزۇشقا بارغان بولسىمۇ، لېكىن ئاخىرىدا پۈتۈن ئۆزبېكلەرنىڭ تەقدىرى ئۈچۈن كۈرەش قىلغان. قالماقلىرىغا زور دەرىجىدە زەربە بېرىپ، تايچە پادىشاھلىقنى ۋەيران قىلغان. ئالپامىشنىڭ ۋە بەرچىنئايىنىڭ تۇتقان يولى ۋەتەن بىلەن بىرلىشىپ كەتكەن چوڭقۇر مۇھەببەت بولۇپ، بۇنىڭدىن يۈكسەك ۋەتەنپەرۋەرلىك مۇھەببىتىنى كۆرۈۋالالايمىز، شۇڭا بۇ ئېپوس توي مۇتىقى بىلەن ھەربىي يۈرۈش مۇتىقى بىر-لەشتۈرۈۋېتىلگەن ئېپوس ھېسابلىنىدۇ.

دېمەك، قەھرىماننىڭ يىراققا سەپەر قىلىشتىكى

ھەربىي يۈرۈش قىلىش مۇتىقى ۋە توي قىلىش مۇتىقىنى بىر-بىرىدىن ئايرىۋېتىشكە بولمايدىغان بىر جەريان دەپ چۈشىنىشىمىزگە توغرا كېلىدۇ.

قەھرىمانلارنىڭ توي مۇتىقىنى چۈشەندۈرگەندە، يەنە تۆۋەندىكى قۇرۇلمىنىمۇ مۇھىم ئورۇنغا قويۇش كېرەك.

قەھرىمان دۈشمەن كۈچلەر تەرىپىدىن تۇتقۇن قىلىن-نىپ يىراققا ئېلىپ كېتىلىدۇ ۋە نەزەرىيەت قىلىنىدۇ ياكى يىراققا دۈشمەن كۈچلەرگە زەربە بېرىش ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىدۇ — قەھرىمان زىندانغا تاشلىنىدۇ — دۈشمەن كۈچىنىڭ مەلىكىسى تەرىپىدىن قۇتقۇزۇپ قېلىنىدۇ — يۈر-تىغا قايتىدۇ — قەھرىماننىڭ ئۆگەي ئىنىسى ياكى باشقىلار قەھرىماننىڭ ئايالىنى ئىگىلىۋالماقچى بولىدۇ — قەھرىمان باشقا بىر سالاھىيەتتە ئۇلارنىڭ ئارىسىغا كىرىدۇ — تويىدىكى سىنىشىشتا قەھرىمان دۈشمەن كۈچلەرنى يېڭىپ، ئۇلارنى جازالايدۇ ۋە ئايالى بىلەن جەم بولىدۇ.

«ئالپامىش» ئېپوسىدا، ئالپامىش بەرچىنئايىنىڭ دادىسى بايسارنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىدۇ. يولدا سۇرخەيىل مويماننىڭ ھېلىسىگە ئالدىنىپ كېتىپ، 40 ھەمراھىدىن ئايرىلىپ قالىدۇ. ئۇلار ئالپامىشنى ئۆلتۈرەلمەي، ئاخىر ئۇنى زىندانغا سالىدۇ. ئۇ تايچە شاھنىڭ قىزى تاۋكا ئايىمنىڭ ياردىمىدە قۇتۇلۇپ، تايچە شاھنى يوقىتىدۇ. تاۋكا ئايىمنىڭ ئالپامىش بىلەن توي قىلغۇسى بولسىمۇ، لېكىن ئالپامىش ئۇنى قوڭۇر بايغا ئېلىپ بېرىدۇ. يۇرتىغا قايتىپ كەلسە ئۆگەي ئىنىسى بەگلىكىنى ئىگەلەپ، بەرچىنئايىنى خوتۇنلۇققا ئالماقچى بولغان توي ئۆسەتتىگە كېلىدۇ. ئۇ قۇلتايىنىڭ سالاھىيىتىدە ئالپامىشنىڭ ئوق-ياسىنى ئېتىپ ھەممەيلەننى ھەيران قالدۇرىدۇ، بەرچىنئايى بىلەن ئۆلەك ئېيتىشىدۇ. ئاخىرىدا ئۆزىنى ئاشكارىلايدۇ ۋە بەرچىنئايى بىلەن قايتا توي قىلىدۇ.

«بۆرە بەگ ئوغلى بامسى بۆگرەك» دە. بامسى بۆگرەك دۈشمەنلەر تەرىپىدىن تۇتقۇن قىلىنىدۇ ۋە زىندانغا تاشلىنىدۇ. دۈشمەن مەلىكىسى ياردەم قىلىپ قۇتقۇزىدۇ. يۇرتىغا قايتسا يالنجىقنىڭ گۈلبانۇنى خوتۇنلۇققا ئالماقچى بولغان توي ئۆستىگە بېرىپ قالىدۇ، تويىغا بىر ساراڭ قىياپىتىدە ياسىنىپ بارىدۇ ۋە كۈيۈ ئوغۇل بىلەن ئوقيا ئېتىشتا بېسىلىپ ئۇنى يېڭىۋالىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇنى جازالايدۇ. ئاندىن دۈشمەن ئېلىگە بېرىپ، ئۇلارنى

ئامىل. «ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۈركىي تىللىق ھەرقايسى مىللەت ئېپوسلىرىنىڭ ئاساسىي تېمىسى دۇنيادىكى باشقا جايلاردا بايقالغان ئېپوسلارنىڭ ئاساسىي تېمىسى بىلەن ئا- ساسىي جەھەتتىن ئوخشاش بولۇپ، ئۇنىڭ ئىچىدە ئەڭ كۆپ ئەكس ئەتتۈرۈلگەن ھەربىي يۈرۈش ۋە مۇھەببەت» ⑥ تىن ئىبارەت. ئۇلار ھەربىي يۈرۈش ۋە مۇھەببەت ئاساسىدا قەھرىمانلارنىڭ ئوبرازىنى يارىتىدۇ. ئېپوسنىڭ قايسى تىپ- تىكى ئېپوس ئىكەنلىكىنى بېكىتىدۇ. ئەمەلىيەتتە توي ۋە ھەربىي يۈرۈش سەپەرگە ئاتلىنىش مۇتىقىدىن ئىبارەت بىر مۇتىقنىڭ ئۈستىگە مەركەزلىشىپ قالىدۇ.

قەھرىمانلارنىڭ سەپەرگە ئاتلىنىشى قەھرىمانلارنىڭ ھەربىي يۈرۈش قىلىش مۇتىقى ۋە توي مۇتىقى ئارقىلىق يورۇتۇلىدۇ. سەپەرگە ئاتلىنىش مۇشۇ ئىككى مەقسەت ئۈچۈن بولغان بولىدۇ. سەپەرگە ئاتلىنىش مۇتىقى ھەربىي يۈرۈش مۇتىقى ۋە توي مۇتىقى بىر- بىرىگە باغلاپ تۇ- رىدۇ. شۇڭا سەپەرگە ئاتلىنىش مۇتىقى تەھلىل قىلغاندا، بۇ ئىككى مۇتىقنى نۇقتىلىق تەھلىل قىلىشنى ئاساس قىلىش كېرەك.

ئىزاھاتلار:

① ئوسمان ئىسمائىل تارىم: «ئۇيغۇر سېھرىلىك چۆچەكلى- رى ھەققىدە تەتقىقات»، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى، 2006- يىلى 5- ئاي، 198- بەت.

② رېنچىن داۋىتجى: «بۇلاپ توي قىلىش تىپىدىكى قەھ- رىمانلىق داستانلىرى ھەققىدە مۇلاھىزە»، «— مىللەتلەر ئەدەبى- ياتى تەتقىقاتى» ژۇرنىلى، 2005- يىلى 3- سان.

③ خۇاڭ جۇڭشياڭ: «قازاق قەھرىمانلىق ئېپوسلىرى ۋە يايلاق مەدەنىيىتى»، مەركىزىي تەرجىمە نەشرىياتى، 2007- يىلى 5- ئاي، 253- بەت.

④ قۇربان مەتتۇردى، ئابدۇكېرىم راخمان: «ئۇيغۇر قەھ- رىمانلىق ئېپوسى «ئوغۇزنامە» نىڭ مەركىزىي مۇتىقى تەھلىلى»، «مىللەتلەر ئەدەبىياتى تەتقىقاتى» ژۇرنىلى، 2006- يىلى 3- سان.

⑤ قۇربان مەتتۇردى، ئابدۇكېرىم راخمان: «ئۇيغۇر قەھ- رىمانلىق داستانى «ئوغۇزنامە» نىڭ مەركىزىي مۇتىقى تەھلىلى»، «مىللەتلەر ئەدەبىياتى تەتقىقاتى» ژۇرنىلى، 2006- يىلى 3- سان.

⑥ ئادىل جۈمە تۇردى: «ئوتتۇرا ئاسىيا خەلق ئېغىز ئەدە- بىياتى»، نىڭشيا خەلق نەشرىياتى، 2008- يىلى 12- ئاي، 64- بەت.

(ئاپتور: شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى فىلولوگىيە ئىنستىتۇتى جۇڭگو ئاز سانلىق مىللەتلەر تىل- ئەدەبىيات كەسپىنىڭ 2014- يىللىق دوكتور ئاسپىرانتى)

يوقىتىدۇ ۋە ۋەدىسى بويىچە دۈشمەن مەلىكىسىنىمۇ بىللە ئېلىپ كېلىدۇ، ئاخىرىدا گۈلبانۇ بىلەن توي قىلىدۇ.

3. قەھرىمانلارنىڭ سەپەرگە ئاتلىنىشى ئىككى- كىنچى باسقۇچلۇق ۋەقەلىك

يۇقىرىقى بۇ سىۋىتلار ئېپوس ۋەقەلىكىنى ئىككىنچى باسقۇچلۇق يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرىدۇ. بۇ سىۋىت- لار ياكى مۇتىقلار تويغا مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، توي يەنە زوراۋانلارنىڭ ئەدىپىنى بېرىشىنىمۇ ئالدىنقى شەرت قىل- دۇ. شۇڭا قەھرىمانلارنىڭ سەپەرگە ئاتلىنىش مۇتىقىنى تەھلىل قىلغاندا، بۇ ئىككىنچى باسقۇچلۇق ۋەقەلىكىنىمۇ تەتقىق قىلىشنى مۇھىم ئورۇنغا قويۇش كېرەك.

قەھرىمانلارنىڭ توي تىپى يۇقىرىقىدەك ئۈچ باس- قۇچقا بۆلۈنگەن. ئۇنىڭ ئىچىدىكى سىناق توي مۇتىقىنى يەنە ئىككىگە بۆلۈشكە بولىدۇ. بىرى توي قىلىدىغان قىزنىڭ ئاتىسى ئوتتۇرىغا قويغان سىناق، يەنە بىرى توي قىزىنىڭ ئۆزى ئوتتۇرىغا قويغان سىناق.

ماناس» ئېپوسىدا، ماناس ۋە ئۇنىڭ ئاتا- ئانىسى خانىكەينىڭ ئاتىسى قاراخاننىڭ تويلىقىنى ھەددىدىن جىق سېلىش سىنىقىغا دۇچ كېلىدۇ. بۇ تويى بولىدىغان قىزنىڭ ئاتىسى ئوتتۇرىغا قويغان سىناق توي ھېسابلىنىدۇ. ماناس ئەلنىڭ ياردىمىدە خانىكەينىڭ دادىسىنىڭ تەلىپىنى ئورۇن- دايدۇ ۋە ئۇنىڭ سىنىقىدىن ئۆتۈپ تويىنى قىلىدۇ. يەنە بىرى قىزنىڭ سىنىقى بولۇپ، بۇ سىناق توي مۇتىقىدا ئا- ساسىي ئورۇندا تۇرىدۇ. ئالپامىش بەرچىننىڭ تۆت خىل شەرتىنى ئورۇنداپ، ئۇنىڭ بىلەن توي قىلىش سالا- ھىيىتىگە ئىگە بولىدۇ. باي بۆرى ئوغلى بامسى بۆگرەكمۇ گۈلبانۇنىڭ سىنىقىنى تەلىپىنى قوبۇل قىلىپ، ئات بەيگە- سى، چېلىشىش، ئوقيا ئېتىش تەلەپلىرىنى ئورۇنداپ، ئۇنىڭ ماقۇللۇقىغا ئېرىشىدۇ. سىناق توي مۇتىقى قەھرى- مانلارنىڭ باتۇرلۇق خاراكتېرىنى ئېچىپ بېرىشتە مۇھىم رول ئوينايدۇ.

ھەرقانداق ئېپوسنىڭ چوقۇم مەركىزىي مۇتىقى بولۇپ، قالغانلىرى شۇ مەركىزىي مۇتىقنى چۆرىدىگەن ھالدا قانات يايدۇ. مەسىلەن، «ئوغۇزنامە» نى مىسالغا ئالساق، «ئوغۇزخاننىڭ توي قىلىش مۇتىقى ۋە ھەربىي يۈرۈش قىلىش مۇتىقى ئۇنىڭدىكى مەركىزىي مۇتىق» ⑤. توي قىلىش ۋە ھەربىي يۈرۈش قىلىش ياكى ھەربىي يۈرۈش قىلىش ۋە توي قىلىش ئېپوسلاردىكى ۋەقەلىكىنى راۋاجلاندۇرىدىغان، ئۇلارنى بىر يېپقا تىزىدىغان ئاساسىي

خۇيزۇ خەلقىنىڭ «خۇائېر» ناخشىسى ھەققىدە

دۇنيا خەلقىگە ئورتاق بولغان مەدەنىيەت بايلىقىغا ئايلىنىپ، يەر - جاھانغا ئۆزىنىڭ خۇش ھىدىنى چاچماقتا. مەملىكىتىمىزدە «خۇائېر» نىڭ تارىخى ناھايىتى ئۇزاق بولۇپ، ئۇنىڭ يىلتىزى يەنىلا خەلق ئارىسىدا، غەربىي شىمالدىكى ھەر مىللەت خەلقى چىن دىلى بىلەن ئىندى تاين ياخشى كۆرىدۇ. «خۇائېر» ناخشىسىنى ئۆگىنىش، قوشاق ئۆگىنىشنىڭ مۇقەددىمىسى بولۇپ، بۇ مەملىكىتىمىز - دە ئەڭ بۇرۇن شەكىللەنگەن، بۇ جەھەتتە زور بىر تۈركۈم مۇتەخەسسسلەرگە ۋە تەتقىقات نەتىجىلىرىگە ئېرىشكەن. «خۇائېر» غا مۇناسىۋەتلىك خاتىرىلەر ئەڭ بالدۇر دېگەندە 1470 - يىلى پۈتۈلگەن، يەنى مىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە نىڭ چيەنزۇڭ چىنخۇا يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

نەچچە 100 يىل مابەينىدە «خۇائېر» ناخشىسى ئۆز ئەۋزەللىكىنى جارى قىلدۇرۇپ، ئادەمنى ھاياجانغا سالدىغان مېلودىيەسى ۋە تىل بايلىقىنى ئىپادىلەيدىغان تېمىسى بىلەن زامان ۋە ماكانلارنى بۆسۈپ ئۆتۈپ، ئوخشىمىغان رايونلاردا توپلىشىپ ياشايدىغان كىشىلەرگە چوڭقۇر تەسىر قىلغان. شۇڭا سىرتقا قاراپ ئۈزلۈكسىز تارقىلىپ، «خۇائېر» دىن ئىبارەت مەدەنىيەت ئېكولوگىيەسىنى ھاسىل قىلغان. ئەگەر بىز گەنسۇ، چىڭخەي، نىڭشىيانى

«خۇائېر» ناخشىسىنى ئېيتىش مەملىكىتىمىزنىڭ گەنسۇ، چىڭخەي، نىڭشىيا، شىنجاڭ، شەنشى قاتارلىق ئاپتونوم رايون ۋە ئۆلكىلىرىدە كەڭ تارقالغان بولۇپ، خەنزۇ، خۇيزۇ، چاڭزۇ، زانزۇ، دۇڭشياڭزۇ، سالا، بونان، يۇغۇر، تۇزۇ، موڭغۇل قاتارلىق ئون نەچچە مىللەت توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان جايلاردا، خەنزۇ تىلى بىلەن ئېيتىلىدىغان بىر خىل تاغ ناخشىسىدۇر.

«خۇائېر» ناخشىسىنى ئېيتىش، ئارىلىشىپ ئولتۇراقلاشقان، ھەر مىللەت مەدەنىيىتىنىڭ ئۆزئارا سىڭىشىپ كەتكەنلىكى ۋە خەنزۇ تىلىنىڭ چوڭقۇر تەسىرىدىن كېلىپ چىققان، ئوخشىمىغان مىللەتلەر قەلبىدىكى ئورتاق مەدەنىيەت دەۋرىنىڭ مەھسۇلىدۇر.

«خۇائېر» نىڭ پەيدا بولغان ماكانى - گەنسۇ، چىڭخەي، نىڭشىيا قاتارلىق رايونلاردىكى «خۇائېر» ناخشىسىنى ئېيتقۇچىلار ۋە ۋارىسلىق قىلغۇچىلارنىڭ كۆچۈشكە ئەگىشىپ، «خۇائېر» غا ۋارىسلىق قىلىدىغان ئامما ۋە ئاممىۋى تەشكىلاتلارمۇ ئۈزلۈكسىز كېڭىيىپ، كۈندىن - كۈنگە تەسىر كۈچى زورايدى. ئۇ ھازىر مەملىكىتىمىز - سۇغىسىدىن ئاتلاپ، دۇنيا غەيرىي - ماددىي مەدەنىيەت مىراسلىرىنى قوغداش تىزىملىكىگە كىردى. بۇنىڭ بىلەن

بۇ قېتىمقى پائالىيەتكە ئىلى، سانجى، بايىنغولىن، بورتالا ئوبلاستى، تۇرپان، قومۇل، ئۈرۈمچى، شىخەنزە قاتارلىق ۋىلايەت، شەھەرلەردىن خەنزۇ، خۇيزۇ، ئۇيغۇر، قازاق، مياۋزۇ قاتارلىق مىللەتلەردىن تەشكىللەندى. گەن 35 نەپەر ماھىر قاتناشتى. ئۇنىڭدىن باشقا گەنسۇ، چىڭخەي، نىڭشيا قاتارلىق ئۆلكىلەردىن ئالاھىدە تەكلىپ قىلىنغان ما خۇئىيەن، خې چىڭياڭ، ما جۈن ۋە ئاپتونوم رايونىمىز تەۋەسىدىن ما لياڭيۇ قاتارلىق ناخشىچىلار مۇكاپاتلاش كېچىلىكىدە ئادىر نومۇرلىرىنى كۆرسەتتى.

دۆلەتلىك 1 - دەرىجىلىك مۇزىكانت، ئاپتونوم رايونلۇق ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى، شىنجاڭ مۇزىكانتلار جەمئىيىتىنىڭ رەئىسى نۇسرەت ۋاجىدىن ۋە شىنجاڭ سەنئەت يۇرتى ئىجادىيەت تەتقىقات بۆلۈمىدىن ما چىڭشياڭ قاتارلىق سەككىز نەپەر باھالىغۇچىلار گۇرۇپپىسى نەق مەيداندىكى نەچچە يۈز تا- ماشىنىلارنىڭ نازارتى ئاستىدا، نەق مەيداندا نومۇر قويۇپ ئېلان قىلىش ئۇسۇلىنى قوللىنىپ، ئاخىرقى نەت- جىنى ئېلان قىلدى.

ئىلى قازاق ئاپتونوم ئوبلاستىدىن كەلگەن جاڭ جىيەنبو ئالاھىدە مۇكاپاتقا؛ ئۈرۈمچى قومۇلىدىن قاتناشقان ليۇ چاۋ قاتارلىق ئىككى ماھىر 1 - دەرىجىلىك مۇكاپاتقا؛ شياۋ خۇي قاتارلىق تۆت ماھىر 2 - دەرىجىلىك مۇكاپاتقا؛ قەدىرىيە ئىرىكىن، باخۇمچى قاتارلىق ئالتە ماھىر 3 - دە- رىجىلىك مۇكاپاتقا ئېرىشىپ، ئايرىم - ئايرىم ھالدا مۇكا- پات بۇيۇمى ۋە مۇكاپات سوممىسى بىلەن تارتۇقلاندى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە 22 نەپەر ماھىر ۋە ئىككى كوللېك- تىپ خور ئېيتىش گۇرۇپپىسىدىكى ماھىرلار مۇنەۋۋەر ماھىر بولۇپ باھالاندى. ئىلى قازاق ئاپتونوم ئوبلاستى، سانجى خۇيزۇ ئاپتونوم ئوبلاستى، ئۈرۈمچى شەھىرى، قومۇل ۋىلايىتى قاتارلىق تۆت ئورۇن مۇنەۋۋەر تەشكىل- لەش مۇكاپاتىغا ئېرىشتى. شۇنىڭ بىلەن بۇ قېتىملىق مۇ- سابىقە پائالىيىتى ناھايىتى ئەھمىيەتلىك ۋە غەلىبىلىك ھالدا ئاياقلاندى.

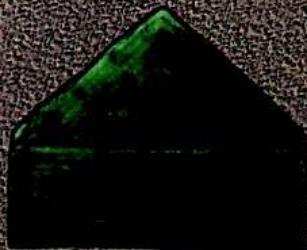
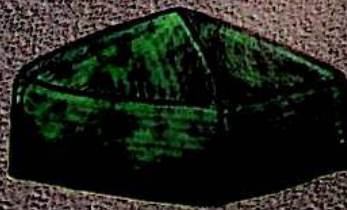
مېھرىگۈل قادىر خەۋىرى

(ئاپتور: ئاپتونوم رايونلۇق خەلق ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر جەمئىيىتىدە)

تەمسىل قىلىپ، «خۇائېر» مەدەنىيىتىنى شەكىللەندۈرگەن ۋە ئۇنىڭغا ۋارىسلىق قىلىدىغان مەركىزىي رايون دەپ ئالساڭ، ئۇنداقتا ئۇ شىنجاڭ، شەنشى، سىچۈەن، شىزاڭ قاتارلىق رايونلارنىڭ مەدەنىيەت بەلبېغىغا تارقالغان. بۇ رايونلاردا ياشايدىغان ھەر مىللەت خەلقىمۇ ئوخشاشلا «خۇائېر»غا ئىگىدارچىلىق قىلغۇچى ۋە ئۇنىڭدىن بەھرى- مەن بولغۇچى، شۇنداقلا ۋارىسلىق قىلغۇچىدۇر.

شىنجاڭ خۇيزۇ «خۇائېر» ناخشىسىنى ئېيتىش شىن- جاڭدىكى خۇيزۇ، خەنزۇ قاتارلىق كۆپ مىللەتلەر ئارىسى- دا كەڭ تارقالغان، روشەن مىللىي ئالاھىدىلىككە ۋە رايون خاسلىقىغا ئىگە بىر سەنئەت. شىنجاڭ «خۇائېر» ناخشىسىنى ئېيتىش، مەھلىكەتلىك غەيرىي - ماددىي مەدە- نىيەت مىراسلىرىنى قوغداش ۋە ئۇنىڭغا ۋارىسلىق قىلىش تۈرىگە مۇۋەپپەقىيەتلىك كىرگەن بولۇپ، شۇ ۋەجىدىن ئاپتونوم رايون دەرىجىلىك «خۇائېر» ئېيتىش تەكلىپلىك مۇسابىقىسى ھەر ئۈچ يىلدا بىر قېتىم ئۆتكۈزۈلۈپ كېلىۋا- تىدۇ. بۇ قېتىمىمۇ ئوخشاشلا ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ ئېسىل ئەنئەنىۋى مەدەنىيەتلىرىگە ۋارىسلىق قىلىش ۋە ئۇنى قوغداش شۇنداقلا يەنىمۇ بىر قەدەر ئىلگىرىلىگەن ھالدا ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ ئەدەبىيات - سەنئەت ئىشلىرىنىڭ جۈش ئۇرۇپ راۋاجلىنىشىغا تۈرتكە بولۇش ئۈچۈن ۋە ئاساسىي قاتلامدىكى خەلق ئاممىسىنىڭ مەنئى مەدەن- يەت تۇرمۇشىنى تېخىمۇ جانلاندۇرۇش مەقسىتىدە 2015 - يىلى 12 - ئاينىڭ 2 - كۈنىدىن 3 - كۈنىگىچە قومۇل شە- ھرىدە ئاپتونوم رايونلۇق ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر جە- مئىيىتى ۋە قومۇل شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ ئۈستىگە ئېلىشى بىلەن 4 - نۆۋەتلىك شىنجاڭ خۇيزۇ «خۇائېر» ناخشىسىنى ئېيتىش تەكلىپلىك مۇسابىقىسى داغدۇغىلىق ئۆتكۈزۈلدى.

جۇڭگو خەلق ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر جەمئىيىتى- نىڭ مۇئاۋىن رەئىسى، ئاپتونوم رايونلۇق ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى، شىنجاڭ خەلق ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر جەمئىيىتىنىڭ رەئىسى ما شىۋېن ۋە قومۇل ۋىلايەتلىك مەمۇرىي مەھكىمىنىڭ مۇئا- ۋىن ۋالىيسى، تەشۋىقات بۆلۈم باشلىقى ۋاڭ جياڭخۇا قا- تارلىق رەھبەرلەر ئېچىلىش مۇراسىمىدا سۆز قىلدى.

ئۇيغۇر ئەنئەنىۋى ھۈنەر سەنئىتى - خوتەن قەغىزى

主管:新疆维吾尔自治区文学艺术界联合会
编辑出版:《美拉斯》杂志社(乌市友好南路 716 号文联大楼 14 层)
电话:(0991)4554017 传真:(0991)4559756
发行:乌鲁木齐市邮局
订阅:全国各地邮局
国内统一连续出版物号:CN65—1130/1
国际标准连续出版物号:ISSN1004—3829
代号:58-60 广告许可证号:6500006000040
E-mail:mirasuyghur@126.com
海外发行代号:1130BM
国外发行:中国图书进出口总公司
印刷:新疆日报社印务中心
邮编:830001 定价:6.00 元

باشقۇرغۇچى: ش ئۇ ئار ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسى
نەشر قىلغۇچى: «مىراس» ژۇرنىلى نەشرىياتى
ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى دوستلۇق جەنۇبىي يولى 716 - نومۇر،
14 - قەۋەت Tel: 0991- 4554017 Fax: 0991- 4559756
«شىنجاڭ گېزىتى» ئىدارىسى باسقۇچىلىرى مەركىزىدە بېسىلدى
ئۈرۈمچى شەھەرلىك پوچتا ئىدارىسىدىن تارقىتىلدى
جايلاردىكى پوچتا ئىدارىلىرى مۇستەھكەم قوبۇل قىلىدۇ
مەملىكەت بويىچە بىرلىككە كەلگەن نومۇرى: CN65 - 1130 / I
خەلقئارالىق نومۇرى: ISSN1004 - 3829
پوچتا ۋاكالىت نومۇرى: 58 - 60 باھاسى: 6.00 يۈەن
پوچتا نومۇرى: 830001

INTERNATIONAL PUBLICATIONS
IMPORT & EXPORT CO. LTD. CORPORATION
169 South 1st Road, Chongqing, P.O. Box 88, Beijing 100020, P.R. China
E-mail: mirasuyghur@126.com
Fax: 010-63636363/010-63636363/010-63636363

E-mail: mirasuyghur@126.com
چەت ئەلگە تارقىتىش ۋاكالىت نومۇرى: 1130BM
ئېلان ئىجازەتنامە نومۇرى: 6500006000040